

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΘΕΡΟΥΣ 2014

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΓ΄

Πέμπτη 31 Ιουλίου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 1657
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Ε. Καρανάσιου, σελ. 1660
3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 1657, 1668, 1671, 1673, 1677, 1680, 1681, 1686, 1691
4. Αναφορά στην «υπόθεση της Αργεντινής», σελ. 1673, 1691, 1692, 1695, 1697, 1709, 1710, 1712
5. Αναφορά στην απόφαση του δικαστηρίου στην υπόθεση της Μανωλάδας, σελ. 1668, 1690, 1691, 1695, 1712

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: "Περιβαλλοντική αναβάθμιση και ιδιωτική πολεοδόμηση - Βιώσιμη ανάπτυξη οικισμών - Ρυθμίσεις δασικής νομοθεσίας", σελ. 1657
2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:
Η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Υγείας: "Κύρωση της Σύμβασης Δωρεάς μεταξύ της 1ης Υγειονομικής Περιφέρειας, του Γενικού Ογκολογικού Νοσοκομείου Κηφισιάς "Οι Άγιοι Ανάργυροι" και του ΝΠΙΔ με την επωνυμία "Σύλλογος Φίλων Γενικού Ογκολογικού Νοσοκομείου Κηφισιάς "Οι Άγιοι Ανάργυροι", σελ. 1660
3. Ένσταση αντισυνταγματικότητας Βουλευτών των Ανεξάρτητων Ελλήνων και Βουλευτών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σελ. 1668, 1677
4. Συζήτηση και λήψη απόφασης επί της ένστασης αντισυνταγματικότητας του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σελ. 1677 - 1681
5. Κατάθεση σχεδίου νόμου:
Οι Υπουργοί Εσωτερικών, Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Έλεγχος των οικονομικών των πολιτικών κομμάτων και των αιρετών αντιπροσώπων Βουλής και Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου", σελ. 1713

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι., σελ. 1672 – 1688, 1709 - 1713
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ., σελ. 1657 – 1672, 1688 - 1709

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ Χ., σελ. 1671
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι., σελ. 1673, 1677, 1680, 1681, 1686
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β., σελ. 1681
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ., σελ. 1657, 1668, 1671, 1691
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π., σελ. 1680
ΡΗΓΑΣ Π., σελ. 1673

B. Επί της αναφοράς στην «υπόθεση της Αργεντινής»:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ., σελ. 1695
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν., σελ. 1673, 1691, 1692
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ., σελ. 1691, 1692
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ., σελ. 1710
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν., σελ. 1712
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π., σελ. 1697
ΡΗΓΑΣ Π., σελ. 1673
ΤΑΓΑΡΑΣ Ν., σελ. 1695
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ., σελ. 1709

Γ. Επί της αναφοράς στην απόφαση του δικαστηρίου στην υπόθεση της Μανωλάδας:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ., σελ. 1695
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν., σελ. 1690
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ., σελ. 1691
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν., σελ. 1712
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Ν., σελ. 1668

Δ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπ. Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ., σελ. 1695
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μ., σελ. 1690
ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ - ΑΒΡΑΜΗΣ Μ., σελ. 1708
ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ Ε., σελ. 1685
ΒΑΜΒΑΚΑ Ε., σελ. 1688
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν., σελ. 1689, 1690
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ., σελ. 1692
ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ Χ., σελ. 1669
ΓΚΟΚΑΣ Χ., σελ. 1660
ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ Κ., σελ. 1662, 1664
ΔΙΩΤΗ Η., σελ. 1672
ΔΡΙΤΣΕΛΗ Π., σελ. 1684
ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ Π., σελ. 1683
ΙΓΓΛΕΖΗ Α., σελ. 1659, 1688
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ., σελ. 1710
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν., σελ. 1712
ΚΑΡΜΑΝΤΖΗΣ Σ., σελ. 1682, 1683
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β., σελ. 1681
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. (ΝΔ), σελ. 1683
ΚΟΔΕΛΑΣ Δ., σελ. 1686, 1687
ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ., σελ. 1664
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π., σελ. 1696, 1697
ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 1687, 1688
ΜΑΡΙΝΟΣ Α., σελ. 1671
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 1674
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Ν., σελ. 1668
ΡΗΓΑΣ Π., σελ. 1673
ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ Μ., σελ. 1657
ΣΚΟΝΔΡΑ Α., σελ. 1675
ΤΑΓΑΡΑΣ Ν., σελ. 1692, 1694, 1699
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ., σελ. 1709
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν., σελ. 1666
ΧΑΪΚΑΛΗΣ Π., σελ. 1697

**Ε. Επί της αντισυνταγματικότητας του σχεδίου νόμου
του Υπ. Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής:**

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ. ,	σελ. 1679
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. ,	σελ. 1678
ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ Χ. ,	σελ. 1677
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. ,	σελ. 1680
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 1679
ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. ,	σελ. 1677, 1678
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. ,	σελ. 1680
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. ,	σελ. 1679

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2014

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΓ'

Πέμπτη 31 Ιουλίου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 31 Ιουλίου 2014, ημέρα Πέμπτη και ώρα 9.43' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της ΣΤ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλημέρα σας. Αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 30-07-2014 εξουσιοδότηση του Τμήματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΚΒ' συνεδριάσεώς του, της Τετάρτης 30 Ιουλίου 2014 σε ό,τι αφορά στην ψήφιση του συνόλου του σχέδιο νόμου: «Νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας-Αττικής και άλλες διατάξεις».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Περιβαλλοντική αναβάθμιση και ιδιωτική πολεοδόμηση - Βιώσιμη ανάπτυξη οικισμών - Ρυθμίσεις δασικής νομοθεσίας».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδριάσή της, της 24-07-2014, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις. Σήμερα θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής και στην αυριανή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες του νομοσχεδίου ως μία ενότητα.

Πριν δώσω τον λόγο στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, σας γνωστοποιώ ότι από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ ορίζεται ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Χρήστος Γκόκας, από τους Ανεξάρτητους Έλληνες ορίζεται ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Δαμοβολίτης και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής κ. Παύλος Χαϊκάλης, από τη Χρυσή Αυγή ειδικός αγορητής ορίζεται ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Κουκούτσης με Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή Αχαΐας κ. Μιχαήλ Αρβανίτη, από τη Δημοκρατική Αριστερά ορίζεται ειδικός αγορητής ο κ. Νικόλαος Τσούκαλης και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής κ. Δημήτρης Αναγνωστάκης και, τέλος, από τους Ανεξάρτητους Δημοκρατικούς Βουλευτές ορίζεται ειδική αγορήτρια η Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. Χρυσούλα Γιαταγάνα.

Τον λόγο έχει τώρα ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μάξιμος Σενετάκης.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το σχέδιο

νόμου με τίτλο: «Περιβαλλοντική αναβάθμιση και ιδιωτική πολεοδόμηση - Βιώσιμη ανάπτυξη οικισμών - Ρυθμίσεις δασικής νομοθεσίας» του ΥΠΕΚΑ.

Επειδή πολύς λόγος έγινε για τους λόγους που το Υπουργείο ανέλαβε αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία, θα αρκεστώ να πω το απλό, πως ως Κυβέρνηση είμαστε υποχρεωμένοι να σταθμίσουμε σωστά την απαίτηση του γενικού συμφέροντος και της προστασίας των ατομικών θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Είμαστε υποχρεωμένοι να δούμε τα προβλήματα χιλιάδων συμπολιτών που είχαν περιουσιακά δικαιώματα σε οικοδομικούς συνεταιρισμούς και οι οποίοι αδικούνταν επί σειρά ετών, λόγω της ανεπάρκειας του πολιτικού συστήματος να συμφωνήσει στα αυτονόητα και την κοινή λογική.

Γι' αυτό και ως Κυβέρνηση που εκπροσωπεί μία ευνομούμενη πολιτεία, έπρεπε να αναβιώσουμε απολεσθέντα περιουσιακά δικαιώματα των πολιτών και να προβούμε στις κατάλληλες ενέργειες για την οικιστική αξιοποίηση εκτάσεων στις οποίες νόμιμα και καλόπιστα επένδυσαν οι πολίτες μέσω των οικοδομικών συνεταιρισμών.

Το Υπουργείο, λοιπόν, βρήκε τη χρυσή τομή που μπορεί να δώσει λύση σε ένα σύνθετο ζήτημα, το οποίο επί τέσσερις δεκαετίες και χιλιάδες συμπολίτες μας ταλαιπωρεί και το περιβάλλον επιβαρύνει. Ποια είναι η χρυσή τομή;

Στο πρώτο μέρος του πρώτου κεφαλαίου προβλέπεται το πλαίσιο για τη δημιουργία περιοχών περιβαλλοντικής αναβάθμισης και ιδιωτικής πολεοδόμησης. Με τις προτεινόμενες διατάξεις τα ανενεργά περιουσιακά δικαιώματα αποκτούν αξία και βελτιώνεται το θεσμικό πλαίσιο αδειοδότησης και ανάπτυξης των ιδιωτικών πολεοδομήσεων. Χιλιάδες συμπολίτες μας, ιδιαίτερα όσοι είχαν δικαιώματα σε οικοδομικούς συνεταιρισμούς με πολεοδομικό σχέδιο πριν το 1975, θα μπορέσουν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους.

Παράλληλα, προάγεται η προστασία του περιβάλλοντος με την υποχρέωση δημιουργίας κοινόχρηστων και κοινωφελών έργων σε ποσοστό 50% της συνολικής έκτασης, ενώ ειδικά για τις αστικές περιοχές με την υποχρέωση απόδοσης στο ελληνικό δημόσιο ποσοστού 50% του συνόλου της έκτασης ως περιοχή περιβαλλοντικής προστασίας.

Προβλέπονται αυστηροί περιβαλλοντικοί όροι εκεί που χωροθετούνται περιοχές οικιστικής ανάπτυξης. Αυξάνεται το περιβαλλοντικό ισοζύγιο εκεί που υπάρχει μεγαλύτερη ανάγκη, δηλαδή στα μεγάλα αστικά κέντρα με έντονη πολεοδομική επιβάρυνση δίνεται η δυνατότητα στο κράτος να παραλάβει ιδιωτικές εκτάσεις και να τις αποδώσει στο κοινωνικό σύνολο ως νέο δάσος ή χώρο πρασίνου.

Μειώνεται η εκτός σχεδίου δόμηση με τη δημιουργία πολύ μι-

κρών, αλλά οργανωμένων εγκαταστάσεων, την ίδια στιγμή που δημιουργούνται μεγάλες εκτάσεις περιβαλλοντικής προστασίας που θα αποδοθούν σε κοινή χρήση προς όφελος όλων των πολιτών και του μικροκλίματος των αστικών περιοχών.

Εξασφαλίζεται η δυνατότητα εφαρμογής των πολεοδομικών σχεδίων σε σύντομο χρόνο μετά την έγκρισή τους. Αυτό γίνεται με την εξειδίκευση των υποχρεώσεων των ιδιοκτητών σε ό,τι αφορά τον ορισμό του μεγέθους της έκτασης και το ύψος της εισφοράς που οφείλουν να διαθέτουν, αλλά και στον τρόπο υπολογισμού.

Στο δεύτερο μέρος του πρώτου κεφαλαίου επιχειρείται για πρώτη φορά η εφαρμογή μιας διαδικασίας ανταλλαγής εκτάσεων οικοδομικών συνεταιρισμών. Δηλαδή εκτάσεις οικοδομικών συνεταιρισμών που δεν δύναται να αξιοποιηθούν οικιστικά, λόγω της δασικής νομοθεσίας, ειδικών διαταγμάτων προστασίας, προστασίας αρχαιοτήτων κ.ο.κ. δύναται να ανταλλάγουν με άλλες εκτάσεις όπου υπάρχει η δυνατότητα οικιστικής αξιοποίησης.

Στο τρίτο μέρος του πρώτου κεφαλαίου συναντάμε άλλη μία καινοτομία του παρόντος νομοσχεδίου. Πρόκειται για τον τρόπο που θα επιτύχουμε τη βιώσιμη ανάπτυξη εγκαταλελειμμένων οικισμών, ώστε να αντιμετωπίσουμε το έλλειμμα παραγωγικής βάσης στην περιφέρεια και της ερήμωσης των οικισμών μας. Παράλληλα, θα προστατεύσουμε και θα αναβιώσουμε την αρχιτεκτονική μας κληρονομιά.

Ο σκοπός αυτός επιτυγχάνεται παρέχοντας πολεοδομικά κίνητρα, δημιουργώντας συνθήκες οργανωμένης κατοίκησης σε περιοχές περί των εγκαταλελειμμένων οικισμών που θα εξασφαλίσουν τη βιώσιμη ανάπτυξή τους. Στο νομοσχέδιο περιγράφονται αναλυτικά όλες οι προϋποθέσεις.

Η ουσία είναι πως από χωροταξικής άποψης δεν δημιουργούνται νέοι οικισμοί, αλλά αναβιώνουν οι ήδη υπάρχοντες που σήμερα βρίσκονται σε εγκατάλειψη και η αναβίωσή τους αποτελεί μέγιστη εθνική προτεραιότητα.

Στο δεύτερο κεφάλαιο που αφορά λοιπές διατάξεις, περιλαμβάνονται σειρά νομοθετικών διατάξεων που επιλύουν χρόνια προβλήματα. Αποτυπώνονται ψηφιακά στην ενιαία βάση που καθιέρωσε η χωροταξική και πολεοδομική μεταρρύθμιση, με συντεταγμένες από το εθνικό σύστημα γεωαναφοράς, τα όρια των οικισμών κάτω των δύο χιλιάδων κατοίκων και των οικισμών που προϋφίστανται του 1923, προκειμένου να υπάρξει μία ολοκληρωμένη και σαφής εικόνα όλου του δομημένου χώρου της επικράτειας σε ψηφιακή μορφή.

Στο τρίτο κεφάλαιο που αφορά σε ρυθμίσεις δασικής νομοθεσίας νομίζω πως κανείς μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα δεν θα αρνούταν προς τους πολίτες το δικαίωμα της οικονομικής ανάπτυξης και τις οικονομίας ελευθερίας, πόσω μάλλον το δικαίωμα στο δασικό περιβάλλον και στα δασικά τοπία.

Ως μία προσπάθεια προς αυτήν την κατεύθυνση με το παρόν νομοσχέδιο συστηματοποιούνται, απλοποιούνται και επικαιροποιούνται καίριες διατάξεις δασικής νομοθεσίας που σχετίζονται με λεπτές επεμβάσεις στα δάση, τις δασικές και δημόσιες φωτοβολταϊκές εκτάσεις, τη διαδικασία χαρακτηρισμού εκτάσεων, τους δασωθέντες αγρούς, την κατεδάφιση αυθαιρέτων και την επιβολή ποινικών κυρώσεων, καθώς και την επίλυση χρόνιων κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων.

Πιο συγκεκριμένα, αυξάνεται η προστασία των δασών, των δασικών εκτάσεων και των χορτολιβαδικών και βραχωδών εκτάσεων. Καθορίζεται νέος τρόπος υπολογισμού της αξίας των δασών και των δασικών εκτάσεων με βάση τη θέση, τις παραγωγικές, προστατευτικές, αισθητικές και λοιπές λειτουργίες τους και όχι μόνο την παραγωγή ξύλου και βοσκήσιμης ύλης, όπως μέχρι σήμερα προβλέπονταν. Εντάσσονται πλέον και οι δημόσιες φωτοβολταϊκές εκτάσεις.

Επιταχύνονται οι διαδικασίες χαρακτηρισμού μίας έκτασης, όσον αφορά το δασικό χαρακτήρα. Δημιουργείται ειδική διαδικτυακή πύλη στο ΥΠΕΚΑ, στην οποία καταχωρούνται υποχρεωτικά όλες οι πράξεις χαρακτηρισμού των δασικών υπηρεσιών, μαζί με τοπογραφικά διαγράμματα και τυχόν αποφάσεις ανωτέρων οργάνων. Δίδεται απόλυτη προτεραιότητα στην έκδοση πράξεων χαρακτηρισμού για μεγάλα έργα. Κληρόνται υποχρεωτικά αναδασωτές όλες οι εκτάσεις που απώλεσαν τη

δασική τους βλάστηση από οποιαδήποτε αιτία, όπως εκχέρσωση ή φύτευση μη δασικών φυτών, για πρώτη φορά και όχι μόνο από πυρκαγιά ή παράνομη υλοτομία.

Κωδικοποιούνται για πρώτη φορά από το 1979 σε ενιαίο κείμενο όλες οι επιτρεπτές δασικές επεμβάσεις. Ξεκαθαρίζεται τι επιτρέπεται και πού. Όλες οι παραχωρήσεις δασικών εκτάσεων για επιτρεπτές επεμβάσεις γίνονται κατά χρήση και σε καμμία περίπτωση κατά κυριότητα, όπως γίνονταν μέχρι σήμερα σε ορισμένες περιπτώσεις. Διασφαλίζεται επομένως περαιτέρω η δημοσία περιουσία.

Εναρμονίζεται η δασική νομοθεσία περί επιτρεπτών επεμβάσεων για τις διατάξεις της περιβαλλοντικής αδειοδότησης. Απλοποιείται και βελτιώνεται το πλαίσιο αδειοδότησης μίας δραστηριότητας. Προστίθενται συγκεκριμένες επεμβάσεις. Επιτρέπονται πλέον οι μόνιμες κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις σε αντίθεση με τις πρόχειρες που είχαμε μέχρι σήμερα, προκειμένου να προωθηθεί η υγιεινή και η ασφάλεια του ζωικού κεφαλαίου και προϊόντος σε εναρμόνιση με τις κοινοτικές οδηγίες.

Εναρμονίζεται η δασική νομοθεσία με την υφιστάμενη τουριστική νομοθεσία. Εκτός από ξενοδοχεία και γήπεδα γκολφ που ήδη προβλέπονται, εντάσσονται στις επιτρεπτές εμβάσεις οι ολοκληρωμένοι υποδοχείς τουριστικών δραστηριοτήτων και οι εγκαταστάσεις αξιοποίησης ιαματικών πόρων. Επιτρέπονται, επίσης, οι αναγκαίες υποδομές, όπως οδοί πρόσβασης, τελεφερίκ και άλλα.

Απλοποιείται η διαδικασία αδειοδότησης κατασκευών. Δίνεται ώθηση στην πρωτογενή και δευτερογενή παραγωγή δασικών και αγροτικών προϊόντων. Επιλύονται προβλήματα εγκατάστασης μονάδων μεταποίησης γεωργικών προϊόντων που παράγονται στην περιοχή, τυροκομικών μονάδων επεξεργασίας γάλακτος, οиноποιείων, αποσταγματοποιείων, ποτοποιείων, εμφιαλωτηρίων, ελαιотριβείων, σφαγίων και χερσαίων εγκαταστάσεων μονάδων υδατοκαλλιέργειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε το νομοσχέδιο στο Τμήμα και έχουν προηγηθεί τέσσερις συζητήσεις στις επιτροπές. Ειλικρινά μετά απ' όλη αυτήν τη συζήτηση δεν έχω καταλάβει ποια είναι η θέση της Αντιπολίτευσης και κυρίως του ΣΥΡΙΖΑ.

Πιστεύει ότι μπορεί να υπάρξει βιώσιμη ανάπτυξη ή δεν μπορεί; Πιστεύει ότι μπορεί πράγματι ο άνθρωπος να συνυπάρξει αρμονικά με το περιβάλλον, όπως συμβαίνει σε αρκετές προηγμένες χώρες του κόσμου και ιδιαίτερα της Ευρώπης, στην οποία είμαστε ισότιμο μέλος.

Να πούμε δηλαδή και να συμφωνήσουμε ποιας χώρας το μοντέλο βιώσιμης ανάπτυξης μάς ταιριάζει. Εάν συμφωνήσουμε σε κάτι τέτοιο, έχουμε κάνει το πρώτο βήμα για την πολιτική συναίνεση που ζήτησα εξ αρχής από την εισηγητική μου συζήτηση στις επιτροπές. Διότι εάν συμφωνήσουμε πολιτικά για το μοντέλο βιώσιμης ανάπτυξης που εμείς επιθυμούμε, που είναι θέμα πολιτικό, θα μπορούμε να βρούμε λύση και στον τεχνικό τρόπο.

Εάν, όμως, η Αντιπολίτευση πιστεύει πως κάτι τέτοιο δεν είναι εφικτό και πως είναι προτιμότερο ο άνθρωπος να μην έρχεται σε καμμία επαφή με το φυσικό πλούτο της χώρας, να μην παρεμβαίνει καθόλου, το περιβάλλον να είναι ξεκομμένο μόνο με το Θεό, τότε πράγματι πολιτική συμφωνία δεν μπορεί να υπάρξει και είναι μάταιο να το συζητάμε. Όμως, πραγματικά δεν έχω καταλάβει ποια είναι η θέση σας και γι' αυτό ρωτώ, για να το πληροφωρηθώ.

Από εκεί και πέρα, εμείς πιστεύουμε ότι μπορεί να υπάρξει περιβαλλοντική αναβάθμιση, και πως ένας τρόπος για να συμβεί αυτό είναι η ιδιωτική πολεοδομία. Σίγουρα πιστεύουμε πως είναι εφικτή η βιώσιμη ανάπτυξη οικισμών και μέσω αυτών η ενίσχυση της περιφέρειας, που -νομίζω θα συμφωνήσουμε- πρέπει να είναι στρατηγικός στόχος για τη χώρα μας.

Αν υποθέσουμε, λοιπόν, πως ιδεολογικά δεν πιστεύετε κάτι τέτοιο, τότε προκύπτει το δεύτερο ερώτημα του προβληματισμού: Θεωρείτε πως η άλλη επιλογή είναι αυτή της αδράνειας; Αν αυτή είναι η πρότασή σας, τότε να σας θυμίσω πως η στασιμότητα όλων αυτών των χρόνων είναι αυτή που μας έφερε σε αυτήν τη χαώδη κατάσταση που ζούμε σήμερα. Και όταν μιλάμε για τέτοια κατάσταση, το μυαλό μας πηγαίνει στην αυθαίρετη δόμηση που

εσείς, αλλά και εμείς καταγγέλλουμε ως βασικό πρόβλημα. Θέλετε να συνεχίσουμε έτσι; Να το αφήσουμε άλυτο;

Εμείς όλα προβλήματα δεν θέλουμε να αφήνουμε. Αποστολή αυτής της Κυβέρνησης, της Κυβέρνησης του Αντώνη Σαμαρά ήταν από την πρώτη στιγμή να λύνει προβλήματα και αυτό συνεχίζουμε να κάνουμε.

Τι επιδιώξαμε να κάνουμε με το νομοσχέδιο που συζητάμε; Να βρούμε τη χρυσή τομή, όπως είπαμε, συνύπαρξης του ανθρώπου με το περιβάλλον. Αν νομίζετε ότι με τη στρατηγική της στείρας άρνησης, του όχι σε όλα, θα κερδίσετε συμπάθεια και ψήφους, προχωρήστε έτσι. Επιτρέψτε, όμως, και σε εμάς να προχωράμε με πολιτικό θάρρος στην επίλυση ζητημάτων που καμμία άλλη κυβέρνηση κατά το παρελθόν δεν τόλμησε να προσεγγίσει και από εκεί και πέρα ως κρίνουν οι πολίτες τη στάση του καθενός.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε συνάδελφε.

Από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας λάβαμε την ενημέρωση ότι ορίζεται ειδικός αγορητής κ. Νικόλαος Μωραΐτης.

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Αικατερίνη Ιγγλέζη, ισηγήτρια από το ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ουσιαστικά ένα πολυνομοσχέδιο του ΥΠΕΚΑ, το οποίο επιχειρεί να συνδυάσει περιβαλλοντική αναβάθμιση, ιδιωτική πολεοδόμηση, βιώσιμη ανάπτυξη οικισμών και δασική νομοθεσία.

Και μόνο το γεγονός ότι όλα αυτά κατεβαίνουν στο ίδιο νομοσχέδιο, σε θερινό Τμήμα και χωρίς καμμία ουσιαστική και σε βάθος διαβούλευση, δείχνει ότι η Κυβέρνηση δεν προσπαθεί ειλικρινά να επιλύσει τα ομολογουμένως υπάρχοντα προβλήματα. Αλλά αυτό είναι λεπτομέρεια σε καιρούς λιτότητας, μνημονίων και εκπτώσεων.

Προφανώς λεπτομέρεια είναι για την Κυβέρνηση και το γεγονός ότι το νομοσχέδιο καταστρατηγεί το Σύνταγμα –άρθρο 24 και άρθρο 117- που χαρακτηρίζει τις δασικές εκτάσεις ως δημόσια αγαθά και παράλληλα το νομοσχέδιο βάζει ταφόπλακα στις όποιες μέχρι τώρα προσπάθειες προστασίας και ορθολογικής διαχείρισης του φυσικού περιβάλλοντος.

Το ότι αυτό το δασοκτόνο νομοσχέδιο πρέπει να αποσυρθεί άμεσα δεν το λέει μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ. Το φωνάζουν όλες οι περιβαλλοντικές οργανώσεις, όλοι οι επιστημονικοί φορείς: η Πανελλήνια Ένωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων, η Ελληνική Δασολογική Εταιρεία, η Πανελλήνια Κίνηση Δασολόγων. Αλλά η Κυβέρνηση δεν έχει μάθει να ακούει ή μάλλον ακούει, αλλά επιλεκτικά. Ακούει κάποιους επιχειρηματίες και επενδυτές που εποφθαλμιούν τα δημόσια αγαθά και το δημόσιο πλούτο: ενέργεια, νερό, δάση, ακτές. Ότι μέχρι χθες θεωρούνταν αδιαπραγμάτευτα κοινωνικά αγαθά και περιουσία του ελληνικού λαού, σήμερα γίνονται εμπόρευμα προς πώληση στα παζάρια της νεοφιλελεύθερης αγοράς.

Η σημερινή Κυβέρνηση δεν εισάγει καμμία πρωτοτυπία. Ακολουθεί πιστά το νεοφιλελεύθερο μοντέλο ανάπτυξης μέσω της ιδιωτικοποίησης και εκμετάλλευσης του οτιδήποτε μπορεί να φανταστεί το μυαλό του καλού νεοφιλελεύθερου, ένα μοντέλο που στόχο έχει τη μεταφορά υπεραξίας, κοινωνικού πλεονάσματος και δημόσιου πλούτου στα χέρια λίγων και εκλεκτών. Είναι μια διαδικασία που μετατρέπει πόρους, χώρους, κοινά αγαθά, δικαιώματα σε ευρώ. Πουλάμε ότι έχουμε και δεν έχουμε, στην κυριολεξία, έτσι ώστε στους υπολογισμούς της τρόικας να εμφανίζεται πρωτογενές πλεόνασμα που δεν είναι καν δικό μας.

Σε ό,τι αφορά το καθεστώς της ιδιωτικής πολεοδόμησης, αυτό υπάρχει ήδη θεσμοθετημένο σε αρκετά κοντινή εκδοχή και φιλοσοφία. Και γνωρίζουμε ότι δεν έχει αξιοποιηθεί. Δεν έχει αξιοποιηθεί γιατί μόνο οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί έχουν ανάγκη αυτό το καθεστώς και δεν υπήρξε ιστορικά ενδιαφέρον στην Ελλάδα για οργανωμένη δόμηση και οργανωμένη οικιστική ανάπτυξη πριν ελαχίστων εξαιρέσεων.

Οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί είναι ένα χρονίζον πρόβλημα, έχει χιλιάδες πολίτες σε ομηρία, με εκατοντάδες χιλιάδες στρέμματα

δάσους υπό αίρεση, στο οποίο οι κυβερνήσεις επί χρόνια δεν έδωσαν λύση.

Το θέμα των εκτάσεων που ανήκουν σε οικοδομικούς συνεταιρισμούς πρέπει σαφώς να διευθετηθεί, αλλά με διαβούλευση, με σωστό προγραμματισμό και με εργαλεία όπως οι δασικοί χάρτες, το Κτηματολόγιο, το Δασολόγιο. Πρέπει να καταγραφούν όλοι οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί, να διαχωριστούν αυτοί που υφίστανται πριν από το 1975, όπως επίσης να καταγραφούν οι όποιες νόμιμες ή νομιμοφανείς διοικητικές πράξεις κατέχουν και αυτό να γίνει σε αυτόνομο νομοσχέδιο και όχι μέρος ενός πολυνομοσχεδίου.

Οι προτάσεις του νομοσχεδίου του ΥΠΕΚΑ για την επίλυση του θέματος των εκτάσεων οικοδομικών συνεταιρισμών με ανταλλαγές, δεν εγγυώνται ούτε κατ' ελάχιστον τη νομιμότητα ή την προστασία των δασών ή και την προστασία των όποιων νόμιμων ή νομιμοφανών ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων των συνεταιρισμών. Είναι νομικά και επιστημονικά μετέωρες και έχουν σαφή πελατειακή και ψηφοθηρική σκοπιμότητα.

Σήμερα που η αγορά κατοικίας βρίσκεται σε ύφεση, που χιλιάδες κατοικίες είναι απούλητες, εκατοντάδες τουριστικοί οικισμοί είναι κουφάρια, που οι πολίτες δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν τους φόρους της πρώτης κατοικίας τους, είναι οξύμωρο –αλήθεια- να συζητάμε για καινούργια δόμηση και κυρίως για λαϊκή κατοικία. Το πιθανότερο είναι ότι αυτά τα εκατοντάδες χιλιάδες στρέμματα, αφού αποκτήσουν δικαιώματα δόμησης, θα περιέλθουν στα χέρια διεθνών real estates και έτσι θα έχουμε τη συσσώρευση τεράστιων εκτάσεων στα χέρια λίγων.

Με το ίδιο σκεπτικό μπορεί να δει κανείς και τη βιώσιμη ανάπτυξη εγκαταλελειμμένων και φθινόντων οικισμών. Το νομοσχέδιο, με πρόσχημα την υποστήριξη των μικρών και φθινόντων οικισμών, τελικά εξυπηρετεί αποκλειστικά τη δημιουργία νέων ιδιωτικών οικισμών, χωρίς να διασφαλίζεται ότι δεν είναι εποχιακής χρήσης ή κατοίκησης σε πολύτιμη και αδόμητη δημόσια γη.

Σχετικά με τις ρυθμίσεις δασικής νομοθεσίας: Εδώ έχουμε την πλήρη αποδόμηση απ' ό,τι απέμεινε από τον πολύπαθο ν. 998/1979. Αν δείτε τις αρχικές διατάξεις του νομοσχεδίου, φαίνεται η πρόθεση ένταξης διαφόρων εκτάσεων στο καθεστώς των δασικών, γεγονός που θα μπορούσε να θεωρηθεί θετικό, αν υποθέσουμε ότι επεκτείνεται και έτσι το καθεστώς προστασίας και στις μη δασικές εκτάσεις. Συνεχίζοντας την ανάλυσή του νομοσχεδίου, δυστυχώς συνευρηκτικές ρυθμίσεις που δεν έχουν άλλος, δηλαδή, βάζουμε όλες μαζί τις εκτάσεις στη δασική νομοθεσία για να υποβαθμίσουμε τα δάση σε περιοχές ανεξέλεγκτης δραστηριότητας, εκμετάλλευσης και τελικά καταστροφής.

Το νομοσχέδιο εισάγει απαράδεκτες ρυθμίσεις που δεν έχουν καμμία σχέση με το δημόσιο συμφέρον και έρχονται σε αντίθεση με το άρθρο 117 του Συντάγματος, καθώς αναιρείται ο χαρακτήρας των δασών ως δημόσιων αγαθών, κάτι που θεσμοθετήθηκε με το Σύνταγμα του 1975 και θίγεται βανάουσα το καθεστώς προστασίας, στο οποίο υπόκειται.

Οι δημόσιες δασικές εκτάσεις παραδίδονται στα οικονομικά συμφέροντα, κυρίως στους τομείς του τουρισμού, του real estate και της ενέργειας ως δωρεάν οικόπεδα. Προσφέρονται πλέον ως χώροι δημιουργίας χιονοδρομικών κέντρων, ξενοδοχειακών εγκαταστάσεων, δεξαμενών πετρελαιοειδών και πολλών άλλων. Ταυτόχρονα, εισάγονται ρυθμίσεις που νομιμοποιούν κάθε είδους αυθαιρεσία, δημιουργούνται προϋποθέσεις για διαιώνιση της παρανομίας, φωτογραφίζονται συγκεκριμένοι καταπατητές και για όσους δεν καλυφθούν, προβλέπονται όροι ανταλλαγής εκτάσεων και δικαιωμάτων δόμησης. Δικαιώνονται έτσι μερικές από τις πιο νομιμοφανείς μεθοδεύσεις αποχακτηρισμού δασικών εκτάσεων ιστορικά. Για πρώτη φορά δίνεται η δυνατότητα άρσης της κήρυξης αναδασωτέας μιας έκτασης πριν επιτευχθεί ο σκοπός αυτής της αναδάσωσης.

Σχετικά με τα αντισταθμιστικά μέτρα, το περιβαλλοντικό ισοζύγιο, που προβλέπονται στο νομοσχέδιο, μένει κανείς με την εντύπωση ότι τα δάση είναι για την Κυβέρνηση κάτι σαν περίπτερο. Εάν δεν μας βολεύει εδώ, το πάμε παραπέρα, στην απέναντι πλευρά του δρόμου, όπου δεν εμποδίζει την ανάπτυξη.

Η αποκατάσταση ή αναδάσωση μιας άλλης περιοχής, ίσης ή πολλαπλής έκτασης, με αυτή που καταστρέφεται είναι ένα δια-

χειριστικό εργαλείο, που όμως έχει σοβαρά μειονεκτήματα και πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο σε έσχατες περιπτώσεις που δεν υπάρχει εναλλακτική. Με αυτό το νομοσχέδιο γίνεται και πάγια και συνήθης η πρακτική.

Μόνο που τελικά, κύριε Υπουργέ, δεν μιλάμε για περίπτερο. Τα δασικά οικοσυστήματα δεν είναι περίπτερο. Η συνέχειά τους, η πολύχρονη εξελικτική τους πορεία, η οικοσυστημική τους λειτουργία δεν μεταφέρονται απλώς από το ένα μέρος στο άλλο.

Τραγικό είναι, επίσης, το γεγονός ότι το νομοσχέδιο ορίζει ως κρίσιμη χρονική στιγμή για την αναγνώριση κυριότητας επί δασών και εν γένει δασικών εκτάσεων την 23^η Φεβρουαρίου του 1946, σε αντίθεση με τη μέχρι σήμερα αντιμετώπιση που ήθελε τα δάση και τις δασικές εκτάσεις ως εκτάσεις, για τις οποίες ισχύει ιδιαίτερο καθεστώς. Με λίγα λόγια σε ορισμένες περιοχές, για τις οποίες δεν ισχύει το τεκμήριο του δημοσίου -χωρίς αυτό να σημαίνει ότι ισχύει κάποιο άλλο τεκμήριο- χαρίζονται περί τα εξήντα χρόνια ιδιοκτησίας. Και κάποιος με συμβόλαιο του 1945 ή προικοσύμφωνο του 1935 θα εμφανίζεται ως ιδιοκτήτης ακόμη και της Καλντέρας ή μιας βραχονησίδας.

Έχετε αναλογιστεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πόσες χιλιάδες στρέμματα δημόσιας δασικής γης θα περιέλθουν με αυτήν τη ρύθμιση στα χέρια ιδιωτών, έτσι ώστε να κάνουν σύνθετα τουριστικά καταλύματα;

Επιπλέον, το νομοσχέδιο περιλαμβάνει πολλές φωτογραφικές διατάξεις, που εξυπηρετούν ιδιωτικά συμφέροντα και διευκολύνουν συγκεκριμένους επενδυτές, με πρώτη και καλύτερη βέβαια την «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ» ή πιο σωστά την καναδική «ELDO-RADO GOLD». Δεν έφτανε η διάταξη στο αρχικό κείμενο του νομοσχεδίου που έλυνε τα χέρια της εταιρείας σχετικά με την ύπαρξη προσώπου ή γηπέδου, το ΥΠΕΚΑ ήρθε με τροπολογία να ολοκληρώσει το έργο εξυπηρέτησης του εκλεκτού επενδυτή.

Σε τρεις, λοιπόν, γραμμές νομιμοποιείται κάθε παρανομία της εταιρείας «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ» και αίρεται κάθε νομικό εμπόδιο στο καταστροφικό της έργο. Ταυτόχρονα, οι παρανομίες της «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ» στην Ελλάδα παράγουν νομολογία, που μάλιστα τα ίδια στελέχη της εταιρείας γνωρίζουν πολλούς μήνες πριν κατατεθεί το νομοσχέδιο.

Έτσι νομοθετείτε, κύριοι της Κυβέρνησης; Βάσει των συμφερόντων μιας εταιρείας; Μιας εταιρείας που καμμία σχέση δεν έχει με το δημόσιο συμφέρον αφού κανένα όφελος δεν έχει το ελληνικό δημόσιο από τις δραστηριότητές της; Μιας εταιρείας που χλευάζει τις υπηρεσίες του ελληνικού δημοσίου, που αυθαιρετεί προκλητικά, γιατί έχει τη σιγουριά ότι θα έρθει ο υπηρέτης της – το κατ' ευφημισμόν ΥΠΕΚΑ- να τη νομιμοποιήσει εκ των υστέρων;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον ΣΥΡΙΖΑ πιστεύουμε ότι η προστασία και η διατήρηση της συνέχειας των δασικών οικοσυστημάτων είναι ζωτικής σημασίας, τόσο για την ποιότητα ζωής όσο και για τη βιώσιμη ανάπτυξη. Τα δασικά οικοσυστήματα είναι ίσως οι πολυτιμότεροι πόροι που στηρίζουν τη δασοπονία, την κτηνοτροφία και την αλιεία. Ταυτόχρονα, είναι εξαιρετικής σημασίας για τη διατήρηση της φυσικής ισορροπίας, την ποιότητα των νερών και της ατμόσφαιρας και συμβάλλουν στη βελτίωση της ποιότητας της ζωής.

Αυτούς τους πόρους δεν μπορούμε ούτε να τους αναπληρώσουμε ούτε να τους αγοράσουμε αν χαθούν. Το δημόσιο πρέπει να διασφαλίζει την πρόσβαση όλων των πολιτών στις περιβαλλοντικές υπηρεσίες των δασών και να επενδύει στην αειφορική παραγωγική τους ανασυγκρότηση.

Εμείς από θέση αρχής θεωρούμε ότι ο πολεοδομικός και χωροταξικός σχεδιασμός είναι υποχρέωση της πολιτείας, άρα έχει δημόσιο και στρατηγικό χαρακτήρα, και ότι θα πρέπει να λειτουργεί ευνοϊκά για ολόκληρη την κοινωνία και όχι μόνο γι' αυτούς που ευνοούνται οικονομικά. Επίσης, θεωρούμε ότι η γη –κι έτσι είναι- θα πρέπει να αντιμετωπίζεται κατ' αρχάς ως δημόσιο αγαθό κι όχι ως εμπορεύσιμο είδος.

Με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο αντιστρέφεται η παραπάνω πολιτική αρχή και χρησιμοποιείται η ιδιωτική πολεοδόμηση, ώστε το πλαίσιο να το θέτει ο επενδυτής.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να απαντήσω στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας τι θεωρούμε εμείς βιώσιμη ανάπτυξη. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναγνωρίζουμε ότι η ορθολογική διαχεί-

ριση των φυσικών οικοσυστημάτων αναπτύσσεται σε χρονική κλίμακα δεκαετιών και για τον λόγο αυτό πρέπει να καθορίζονται πολιτικές μακροχρόνιων σχεδιασμών και στόχων με χρήση των διαθέσιμων επιστημονικών εργαλείων.

Οι πολιτικές αυτές πρέπει να προσαρμόζονται στις ιδιαίτερο-τητες των μεσογειακών οικοσυστημάτων, να προστατεύουν τη βιοποικιλότητα, να μη διαταράσσουν τις οικολογικές ισορροπίες, να προωθούν τις μικρής κλίμακας κοινωνικές οικονομίες, την τοπική παραγωγή και κατανάλωση. Ο πολιτικός σχεδιασμός θα πρέπει να είναι αποτέλεσμα επιστημονικής γνώσης και δημόσιας διαβούλευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για το οποίο συζητούμε σήμερα είναι ντροπή για κάθε πολιτεία που θέλει να χαρακτηρίζεται ως δημοκρατική, ευνομούμενη και πολιτισμένη. Είναι ιστορική ευθύνη όλων μας και του καθενός ξεχωριστά να μη γίνει νόμος του κράτους, να μην νομιμοποιηθεί η καταπάτηση, η αυθαιρεσία, η άλογη εκμετάλλευση, η θυσία του περιβάλλοντος στο βωμό του υπέρογκου κέρδους των λίγων, η εκχώρηση δημοσίων αγαθών και η υπερίσχυση του ιδιωτικού έναντι του δημοσίου συμφέροντος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ανακοινώσω ότι η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Υγείας «Κύρωση της Σύμβασης Δωρεάς μεταξύ της 1^{ης} Υγειονομικής Περιφέρειας, του Γενικού Ογκολογικού Νοσοκομείου Κηφισιάς «Οι Άγιοι Ανάργυροι» και του ΝΠΙΔ με την επωνυμία «Σύλλογος Φίλων Γενικού Ογκολογικού Νοσοκομείου Κηφισιάς «Οι Άγιοι Ανάργυροι»».

Επίσης, ο Βουλευτής κ. Ευθύμιος Καρανάσιος, ζητεί άδεια ολιγόμηρης απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Γκόκας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε, δικαιούμαστε και πρέπει να συζητάμε, επί της αρχής ένα πραγματικά σημαντικό νομοσχέδιο, καθώς καταπιάνεται με καίρια ζητήματα περιβαλλοντικής, κοινωνικής και οικονομικής διάστασης που απασχολούν πάρα πολύ κόσμο.

Καταπιάνεται με ζητήματα που αφορούν χρόνια προβλήματα πολιτών είτε αυτοί μπορεί να έχουν μερίδια παραδείγματος χάριν σε οικοδομικούς συνεταιρισμούς και δεν μπορούν να τα αξιοποιήσουν είτε μπορεί να αντιμετωπίζουν προβλήματα σε σχέση με τη δασική και πολεοδομική νομοθεσία, όπως επίσης και με ζητήματα που έχουν να κάνουν με την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων, αλλά και την ορθολογική αξιοποίησή τους με απόλυτο σεβάσμο στο φυσικό περιβάλλον.

Υπάρχει βέβαια και η πολιτική διάσταση του ζητήματος. Μόνη επιβίωση της κριτικής της Αντιπολίτευσης είναι η αναφορά σε ξεπουλήματα, σε εξυπηρέτηση συμφερόντων. Σε κάθε περίπτωση και χωρίς στοιχεία. Αναπαράγονται εύκολα, σε κάθε ευκαιρία. Επικρατεί επίσης η λογική της αναβολής, της στασιμότητας ή και των πωγωνισμάτων. Δηλαδή, αναβολή στη δρομολόγηση υπεύθυνων λύσεων σε υπαρκτά προβλήματα. Ασφαλώς, είναι μια μικροπολιτική λογική αντιπολιτευτικών σκοπιμοτήτων.

Τα προβλήματα που σε αυτήν την Αίθουσα καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε είναι κυρίως πολιτικά και λιγότερο τεχνικά. Πρέπει με το νομοθετικό μας έργο να δίνουμε λύσεις, να καλύπτουμε κενά. Παρακολουθήσαμε με προσοχή τις απόψεις των φορέων και προσπαθήσαμε να αξιοποιήσουμε στοιχεία που να απαντούν στις ανησυχίες που προκύπτουν και πάντα επιζητούμε τις δημιουργικές και ουσιαστικές προτάσεις των φορέων.

Είμαστε υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος, υπέρ της προστασίας του δάσους με τον ίδιο τουλάχιστον βαθμό ευαισθησίας με τους συναδέλφους που διαφωνούν με το νομοσχέδιο, ιδιαίτερα στο κεφάλαιο της δασικής νομοθεσίας. Σε κάθε περίπτωση είμαστε υπέρ της διασφάλισης κανόνων διαφάνειας και

προστασίας του δημόσιου συμφέροντος. Καμμία έκπτωση από την πλευρά μας στην προστασία των δασών. Δεν αποκλείουμε, όμως, δραστηριότητες με τους κατάλληλους όρους και προϋποθέσεις.

Αποτελεί προτεραιότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαμόρφωση ενός εκσυγχρονισμένου πλαισίου για τη δημιουργία εθνικής πολιτικής για τη γη, που θα λαμβάνει υπ' όψιν τις σύγχρονες οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές ανάγκες. Με το νομοσχέδιο εισάγονται ρυθμίσεις για την ιδιωτική πολεοδόμηση, που ζητούμενο και στόχο αποτελεί η ουσιαστική περιβαλλοντική αναβάθμιση με διατήρηση ή ακόμη και αύξηση του περιβαλλοντικού ισοζυγίου, καθώς και η ορθολογική πολεοδομική οργάνωση.

Πρωθούνται ρυθμίσεις για την οικιστική αξιοποίηση εκτάσεων των οικοδομικών συνεταιρισμών που είτε βρίσκονται σε δάση και δασικές εκτάσεις είτε δεν μπόρεσαν να πολεοδομηθούν για διάφορους λόγους, όπως επίσης ρυθμίσεις για την αναζωογόνηση μικρών παραδοσιακών και εγκαταλελειμμένων οικισμών που φθίνουν με τον χρόνο.

Υπάρχουν ρυθμίσεις για τη νομιμοποίηση οικισμών προ του 1923 ή που είχαν χτιστεί και με ευθύνη της διοίκησης στις περιοχές που χτίστηκαν προέκυψαν διάφορα θέματα στη συνέχεια, και κρατούν σε ομηρία χιλιάδες συμπολίτες μας. Χαρακτηριστική η περίπτωση του Αγίου Στεφάνου Αττικής, που ενώ είχε κατασκευαστεί με σύμφωνο τρόπο, δηλαδή με άδειες που δεν ακυρώθηκαν ποτέ, σήμερα έχει τα προβλήματα και τα αδιέξοδα που όλοι γνωρίζουμε σχετικά με τη δασική νομοθεσία. Υπάρχουν και άλλα ζητήματα που αφορούν άλλες περιοχές, παραδείγματος χάριν στη Λαυρεωτική, για τα οποία έχουν κατατεθεί στοιχεία και προτάσεις για τη λύση αντίστοιχων προβλημάτων.

Εισάγονται, επίσης, ρυθμίσεις για την αντιμετώπιση στρεβλώσεων και προβλημάτων που έχουν προκύψει ως αποτέλεσμα της διάσπαρτης δασικής νομοθεσίας και ασυμβατότητας, είτε με την πολεοδομική είτε παραδείγματος χάριν με την τουριστική νομοθεσία.

Αναφέρω για παράδειγμα την επίλυση προβλημάτων αναδασμών πολλών χιλιάδων στρεμμάτων αγροτικών εκτάσεων που είχαν εκχερσωθεί πριν τριάντα ή σαράντα χρόνια ή την με αυστηρούς όρους παροχή δυνατότητας εκχέρωσης δασικού χαρακτήρα εκτάσεων αποκλειστικά και μόνο για αγροτική καλλιέργεια από αγροτικούς συνεταιρισμούς ή φυσικά πρόσωπα ή τη δυνατότητα ανέγερσης κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων σε δασικές εκτάσεις ή την απαγόρευση χρήσεων και εκμεταλλεύσεων που δεν έχουν απολύτως καμμία σχέση με τον οικολογικό και παραγωγικό ρόλο των δασικών οικοσυστημάτων.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα επιχειρήσουμε να συμβάλλουμε με δημιουργικό τρόπο, όπως κάνουμε άλλωστε σε όλα τα νομοσχέδια, στη συζήτηση και αυτού του σχεδίου νόμου, τονίζοντας τα θετικά ή και τα αρνητικά στοιχεία που ενδεχομένως υπάρχουν, προτείνοντας αλλαγές, διορθώσεις και βελτιώσεις, για να έχουμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα σε αυτό το μεγάλο εύρος παρεμβάσεων.

Στο πρώτο κεφάλαιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε τις ρυθμίσεις για τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς και την ανάπτυξη με οργανωμένο τρόπο της ιδιωτικής πολεοδόμησης, στο πλαίσιο επίτευξης της περιβαλλοντικής αναβάθμισης, αλλά και της εξυπηρέτησης αναγκών πολεοδόμησης σε μικρούς και εγκαταλελειμμένους οικισμούς μέσα από τη θέσπιση των ειδικών σχεδίων ανάπτυξης, των λεγόμενων ΕΣΠΕΡΑΑ.

Απώτερος στόχος είναι αφ' ενός μεν να δοθούν λύσεις σε προβλήματα που αφορούν περιουσιακά δικαιώματα πολιτών που είναι ανενεργά και αφ' ετέρου να διευκολυνθεί η οικιστική επέκταση και η ανάπτυξη σε περιοχές της περιφέρειας.

Υπάρχει τάση επιστροφής στην περιφέρεια, όπως και ενασχόλησης με δραστηριότητες στον πρωτογενή κυρίως, αλλά και στο δευτερογενή τομέα. Είναι ένα γεγονός, για το οποίο η πολιτεία οφείλει να προετοιμαστεί κατάλληλα, να διαμορφώσει το αναγκαίο θεσμικό πλαίσιο που θα διευκολύνει με οργανωμένο και αποτελεσματικό τρόπο αυτήν τη στροφή προς την περιφέρεια. Ταυτόχρονα η χωροθέτηση και η πολεοδόμηση στις νέες οριζόμενες περιοχές γίνεται με αυστηρούς περιβαλλοντικούς όρους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί αγόρασαν νομίμως εκτάσεις πριν πέντε – έξι δεκαετίες, καθώς η τότε νομοθεσία επέτρεπε την οικιστική τους αξιοποίηση και με την άδεια και την ενθάρρυνση της πολιτείας, οι συμπολίτες μας αυτοί, κυρίως οι πιο ασθενείς οικονομικά, κατευθύνονταν προς αυτούς τους συνεταιρισμούς, για να έχουν ένα κομμάτι γης για την οικογένειά τους.

Σήμερα, όμως, αρκετοί από αυτούς αντιμετωπίζουν προβλήματα με τα περιουσιακά δικαιώματα των μελών τους. Για παράδειγμα, έχουμε οικοδομικούς συνεταιρισμούς προ του '75 με εγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο, που έχουν περιέλθει σε αδιέξοδο μετά την ψήφιση του συντάγματος του '75, που ανέτρεψε το νομικό καθεστώς των συνεταιρισμών και κατέστησε απαγορευτική την αξιοποίηση αυτών των εκτάσεων, γιατί πολλές από αυτές θεωρήθηκαν ότι είναι δασικές.

Το πρόβλημα είναι πανελλαδικό. Τα έχουμε πει και στην επιτροπή. Αφορά περίπου εξακόσιες χιλιάδες ιδιοκτήτες μεριδίων, πεντακάσιους πενήντα οικοδομικούς συνεταιρισμούς. Διακόσιοι εικοσι από αυτούς είναι στην Αττική. Τα περισσότερα προβλήματα, όπως είπα, έχουν να κάνουν με δημόσιες υπηρεσίες είτε είναι δασικές είτε αρχαιολογικές είτε με τις κατά τόπους πολεοδομίες.

Επιχειρείται, λοιπόν, να δοθούν οι λύσεις και να ασκηθούν δικαιώματα, ιδιαίτερα σε αυτούς που έχουν ξεκάθαρο ιδιοκτησιακό καθεστώς. Χωρίζονται σε δύο κατηγορίες, τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς προ του '75 και αυτούς μετά το '75, εφόσον διατηρούν βεβαίως τους νόμιμους τίτλους ιδιοκτησίας, και προβλέπονται επιμέρους διαδικασίες αξιοποίησης για την κάθε περίπτωση ξεχωριστά.

Έχουμε διατυπώσει κάποιους προβληματισμούς σχετικά με τη γρήγορη διαδικασία που επιχειρείται στις ανταλλαγές πολεοδόμησης και της οικιστικής επέκτασης που προβλέπεται. Δεν μας βρίσκει αντίθετους η σκοπιμότητα αυτής της πρόβλεψης. Πρέπει, όμως, να διασφαλιστεί μέσα από αυτήν τη διαδικασία ότι δεν θα είναι εις βάρος, η ίδια η διαδικασία, της προστασίας του φυσικού πλούτου, αλλά και του γενικότερου συμφέροντος.

Έχουμε ζητήσει να υπάρξει αποσαφήνιση ως προς τις δυνατός χρήσης γης για τις περιοχές που θα ενταχθούν στις περιοχές περιβαλλοντικής αναβάθμισης και ιδιωτικής πολεοδόμησης, σε σχέση με αυτές που προβλέπονται για τις περιοχές όπου θα αναπτυχθούν τα σχέδια ΕΣΠΕΡΑΑ.

Έχουμε τονίσει το θετικό της πρόβλεψης για την έκδοση προεδρικών διαταγμάτων σε πολλές περιπτώσεις μελετών και αδειών. Συμπεριλαμβάνει και τον απαιτούμενο έλεγχο από το Συμβούλιο της Επικρατείας, άρα έχουμε μια νομική διασφάλιση, αρκεί, όμως, να υπάρξει και πρόβλεψη να μην καθυστερούν παράλληλα και οι επιμέρους εγκρίσεις που χρειάζονται.

Σε πολλά σημεία του νομοσχεδίου επίσης, γίνεται, κύριε Υπουργέ, αναφορά στην ηλεκτρονική Τράπεζα Γης για την υλοποίηση της προβλεπόμενης ανταλλαγής εκτάσεων. Το έχουμε πει. Δεν έχει ακόμα εξειδικευτεί νομοθετικά. Δεν υφίσταται στην πράξη. Είναι ένα θέμα που πρέπει να προχωρήσει και να ολοκληρωθεί το ταχύτερο δυνατό.

Το δεύτερο κεφάλαιο περιλαμβάνει μία σειρά νομοθετικών ρυθμίσεων χωροταξικού και πολεοδομικού χαρακτήρα, με σκοπό τη βελτίωση του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου.

Σε αυτό το κεφάλαιο θα ήθελα να σταθώ -από την πλευρά μου- στη θετική ρύθμιση που υπάρχει και με την οποία επιλύονται ζητήματα ψηφιακής αποτύπωσης με συντεταγμένες των οικισμών προ του 1923 και των οικισμών μέχρι δύο χιλιάδες κατοίκους.

Το τρίτο και τελευταίο κεφάλαιο καταπιάνεται με ζητήματα που άπτονται της δασικής νομοθεσίας. Επίσης, περιλαμβάνει ρυθμίσεις που επαναπροσδιορίζουν τις επιτρεπτές χρήσεις και επεμβάσεις στα δάση και εν γένει τις δασικές εκτάσεις, επιχειρώντας τη διαμόρφωση ενός ενιαίου πλαισίου που θα ορίζει με ποιον τρόπο μπορούν να ασκηθούν δραστηριότητες, επιχειρηματικές, γεωργικές ή δημοσίου ενδιαφέροντος επί των εκτάσεων αυτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφισβήτητα τα οικοσυστήματα πρέπει να προστατεύονται. Ωστόσο, παράλληλα υπάρχουν οι ανάγκες για άσκηση ανθρωπίνων δραστηριοτήτων και σε αυτές τις περιοχές. Και τα ίδια, όμως, τα δασικά οικοσυστήματα

απαιτούν μια αξιοποίηση, η οποία διευκολύνει την ανάπτυξή τους και την καλύτερη εξέλιξή τους.

Είναι γνωστό το πλαίσιο στο οποίο κινούμαστε. Τα είπαμε στην επιτροπή. Πράγματι, δεν μπορούμε να έχουμε διαμόρφωση μιας ολοκληρωμένης λύσης και νομοθέτησης. Υπάρχουν κενά και εκκρεμότητες, καθυστερήσεις σε άλλες σχετικές δράσεις όπως το ότι δεν έχουμε ολοκληρώσει το Κτηματολόγιο, μόλις πρόσφατα θεσμοθετήθηκε ο Εθνικός Χωροταξικός και Πολεοδομικός Σχεδιασμός, δεν έχουμε τους ορισμούς, δεν έχουμε τους δασικούς χάρτες, είτε στο στάδιο της εκπόνησης για πολλούς ή και της ανάρτησης για κάποιους που είναι έτοιμοι.

Η μία άποψη υποστηρίζει ότι δεν πρέπει να κάνουμε τίποτα πριν την ολοκλήρωση όλων αυτών των εκκρεμοτήτων. Εμείς, όμως, υιοθετούμε την άλλη άποψη, που συνιστά να δίνονται λύσεις άμεσα σε προβλήματα που καθυστερούν επί δεκαετίες, με όποια στοιχεία έχουμε, με όποια νομολογία υπάρχει, προσπαθώντας να πετύχουμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Η πολιτεία οφείλει να λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία του δασικού πλούτου. Από την άλλη μεριά, όμως, δεν μπορεί να παραβλέπει και τις ανάγκες που δημιουργούνται, παραδείγματος χάριν για την ενασχόληση με τον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα ή για την εξυπηρέτηση μέσω έργων δημοσίου συμφέροντος.

Με το παρόν, λοιπόν, νομοσχέδιο επανακαθορίζεται το πλαίσιο των κανόνων και των μέτρων προστασίας, ανάπτυξης και βελτίωσης των δασών, με βάση, βέβαια, τις αρχές του Συντάγματος.

Θα πρέπει να πούμε ότι οι περισσότερες επεμβάσεις, που καθορίζονται, προβλέπονται ήδη από το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο και επικαιροποιούνται με βάση τις αρχές της αειφόρου ανάπτυξης, τη νομολογία που υπάρχει και την σε κατ' ελάχιστο βαθμό επέμβαση, τόσο για την εκτέλεση δημοσίων έργων όσο και για την υγιή και συμβατή περιβαλλοντικά προώθηση της οικονομικής δραστηριότητας.

Οι νέες επεμβάσεις, που προβλέπονται, είναι λίγες και συγκεκριμένες. Αναφέρθηκαν πριν στις μόνιμες κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις σε αντίθεση με τις πρόχειρες που υπάρχουν, προκειμένου να βελτιωθεί η παραγωγή σε αυτόν τον τομέα, να υπάρχουν οι κατάλληλοι όροι υγιεινής για το ζωικό κεφάλαιο και τα προϊόντα και, βεβαίως, η προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας με τις κοινοτικές οδηγίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τις λίγες νέες επεμβάσεις είναι η δυνατότητα -για την οποία έγινε πάρα πολλή συζήτηση- που παρέχεται για την εγκατάσταση -σε ιδιωτικά πάντως δάση και δασικές εκτάσεις και σε μικρότερα ποσοστά επέμβασης και συντελεστές δόμησης- των σύνθετων τουριστικών καταλυμάτων πέραν των ξενοδοχειακών εγκαταστάσεων που ήδη προβλέπονται. Είναι μία επέμβαση που προβλέπεται με αυτούς τους όρους και γι' αυτές τις περιπτώσεις, για την οποία θα πρέπει -όπως έχουμε πει και στην επιτροπή- σε κάθε περίπτωση να διασφαλιστεί ότι θα προορίζεται αποκλειστικά και μόνο για τουριστική αξιοποίηση, δεν θα έχει καμία άλλη χρήση, δεν θα επιτρέπεται καμία άλλη πράξη που να μπορεί να οδηγήσει σε κατάτμηση, καμμία αλλαγή ή δυνατότητα παραχώρησης σε τρίτους. Αυτό είναι ξεκάθαρο από την πλευρά μας.

Επίσης, είμαστε υπέρ της απόλυτης διαφάνειας. Γι' αυτό και επαναλαμβάνω την πρότασή μας για πρόβλεψη συνέχισης της δημοσίευσης όλων των πράξεων χαρακτηρισμών στα τοπικά έντυπα μέσα ενημέρωσης.

Μερικά θετικά στοιχεία αυτών των διατάξεων αυτού του κεφαλαίου είναι η εφαρμογή της έννοιας του περιβαλλοντικού ισοζυγίου στις δασικές επεμβάσεις, η αυστηροποίηση των ποινών για παράνομες επεμβάσεις, η εισαγωγή νέων ρυθμίσεων για την απαγόρευση οικοδόμησης και την κατεδάφιση αυθαίρετων κτισμάτων σε αναδασωτέες και δασικές εν γένει εκτάσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις συζητήσεις αλλά και στο δημόσιο διάλογο ακούγονται πολλά. Από την πλευρά μας είμαστε ξεκάθαροι. Γι' αυτό και έχουμε προχωρήσει σε διαμόρφωση συγκεκριμένων προτάσεων που αναφέρθηκαν και στην επιτροπή.

Αναφέρομαι, κατ' αρχάς, στην ανάγκη της ολοκλήρωσης της κωδικοποίησης της δασικής νομοθεσίας, έργο που προανήγγειλε ο κύριος Υπουργός.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα δύο λεπτά από τη δευτερολογία μου.

Διατυπώνουμε συγκεκριμένες προτάσεις για τον τρόπο που θα συνταχθεί, τον καθορισμό των αρμόδιων οργάνων, τη διαδικασία ενημέρωσης, επικαιροποίησης και έγκρισης της τροποποίησης αυτού του κώδικα και την τελική κύρωσή του από το Τμήμα.

Το δεύτερο αφορά την ανάγκη σύνταξης ενός εθνικού στρατηγικού σχεδίου για τα δάση, ένα σχέδιο στρατηγικής ανάπτυξης της δασοπονίας στη χώρα μας που θα καθορίζει τις αρχές και τις κατευθύνσεις της δασικής πολιτικής για τα επόμενα είκοσι χρόνια, θα προσδιορίζει συγκεκριμένους στόχους της πολιτικής αυτής καθώς και τους αναγκαίους πόρους και τα μέσα εφαρμογής της.

Οι δύο αυτές προτάσεις περιλαμβάνονται σε ενιαία τροπολογία που καταθέτουμε, ζητώντας τη στήριξη και από όποιους συναδέλφους συμφωνούν.

Αποτελεί, επίσης, σημαντική προτεραιότητα η προώθηση της θεσμοθέτησης των ορισμών για τους οποίους ήδη αναφέρθηκαν προηγουμένως.

Επίσης, πρέπει να αντιμετωπιστούν ζητήματα χρηματοδότησης των δράσεων που είναι σε εξέλιξη. Προτείνουμε την απόδοση περισσότερων πόρων, από το 2,5% που δίνεται σήμερα από το Πράσινο Ταμείο για περιβαλλοντικές και πολεοδομικές δράσεις.

Πρέπει να αντιμετωπιστούν ζητήματα επιτάχυνσης των διαδικασιών πράξεων χαρακτηρισμού, αλλά και προβλήματα έλλειψης προσωπικού και στελεχών στις αρμόδιες δασικές υπηρεσίες -έγινε συζήτηση στην ακρόαση φορέων- ένα πρόβλημα που αν δεν αντιμετωπιστεί, δημιουργεί τον κίνδυνο να μην εφαρμοστούν στην πράξη όσα νομοθετούμε.

Κλείνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέγοντας ότι μπορούμε να θέσουμε τους όρους και τις προϋποθέσεις, έτσι ώστε και προστασία του περιβάλλοντος να έχουμε αλλά και ανάπτυξη.

Επίσης, δεν μπορούμε να είμαστε συνέχεια παρατηρητές και να στεκόμαστε αδιάφοροι απέναντι σε προβλήματα που απασχολούν και ταλαιπωρούν επί σειρά ετών πολλούς συμπολίτες μας. Οφείλουμε να αναζητούμε λύσεις και να παίρνουμε τις κατάλληλες αποφάσεις και μέτρα. Το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί ένα βήμα προς την επίλυση χρόνιων προβλημάτων. Θα δημιουργήσει θετικές οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες ιδίως όσον αφορά την απασχόληση, θετικές περιβαλλοντικές επιδράσεις και θα αποκαταστήσει τη σχέση των πολιτών με ένα κράτος δικαίου.

Ψηφίζουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής και στην επί των άρθρων συζήτηση θα δούμε και ειδικότερα θέματα επί συγκεκριμένων σημείων και διατάξεων, για να απαντήσουμε θετικά και συνολικά σε συγκεκριμένα κοινωνικά προβλήματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Γκόκα.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Κωνσταντίνος Δαμαβολίτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Ο τίτλος του νομοσχεδίου «Περιβαλλοντική αναβάθμιση και ιδιωτική πολεοδόμηση» μπορεί να καταστεί εξαιρετικά αντιφατικός, όταν το πλαίσιο νόμου δεν είναι ακριβές. Έχουμε να κάνουμε με ένα νομοσχέδιο που επιχειρεί να δώσει ένα ηλεκτροσόκ στον κατασκευαστικό τομέα, ο οποίος τα τελευταία χρόνια έχει πεθάνει, ένα νομοσχέδιο που ανοίγει τους δρόμους για την ανοικοδόμηση μέσα στις δασικές εκτάσεις.

Στο πρώτο και στο δεύτερο κεφάλαιο έχουμε την ανάλυση του μηχανισμού και στο τρίτο κεφάλαιο έχουμε τον τρόπο δράσης του μηχανισμού.

Μεγάλη σημασία είχε η μια από τις τέσσερις συνεδριάσεις που κάναμε στην επιτροπή, κατά την οποία ακούσαμε τους φορείς. Ουσιαστικά το νομοθετικό έργο πρέπει να πατά πάνω στο σφυγμό του κόσμου. Ο σφυγμός του κόσμου έρχεται μέσα από τους φορείς. Αυτό το οποίο αποτυπώνει το σφυγμό του κόσμου είναι οι φορείς.

Όλοι λοιπόν οι φορείς οι οποίοι ακούστηκαν, ήταν αντίθετοι. Πώς γίνεται να λέμε ότι έχουμε την κοινή λογική και νομοθετούμε πάνω στα «θέλω» του κόσμου, που αποτυπώνεται μέσα από τους φορείς, από τη στιγμή που όλοι ήταν αντίθετοι; Πέραν του εκπροσώπου του Συλλόγου Πολιτικών Μηχανικών, όλοι οι υπόλοιποι φορείς ήταν αντίθετοι. Και μιλάμε για σημαντικούς φορείς, δηλαδή το Τεχνικό Επιμελητήριο, μιλάμε για το ΓΕΩΤΕΕ, μιλάμε για τη WWF, μία πολύ σπουδαία οικολογική οργάνωση η οποία ήταν καταπέλτης.

Βέβαια και ο κόσμος ειδησεογραφίας που πήρε το νομοσχέδιο και ο οποίος το εξέτασε μέσα από το δικό του μικροσκόπιο, ήταν και αυτός αντίθετος.

Όταν λοιπόν εμείς στο Κοινοβούλιο, ως νομοθετικός μηχανισμός, νομοθετούμε για τον άνθρωπο χωρίς να ακούμε τα «θέλω» του, χωρίς να αφουγκραστούμε το σφυγμό του, νομίζω ότι έχουμε να κάνουμε με ένα οξύμωρο σχήμα.

Έχουμε το άνοιγμα του δρόμου για τους επίδοξους καταπατητές. Υπάρχει προσθήκη στο άρθρο 32, η οποία λέει ότι χορτολιβαδικές, βραχώδεις εκτάσεις, θαμνώδεις εκτάσεις, φρυγανώδεις εκτάσεις, οι οποίες θα καταστρέφονται από πυρκαγιά ή από οποιαδήποτε άλλη αιτία, δεν θα ξαναμπαίνουν σε πλαίσιο προστασίας.

Δεν είναι αυτό προετοιμασία για ένα πρόσφορο έδαφος για τους καταπατητές κι όλους αυτούς οι οποίοι θέλουν να γίνουν οι μετέπειτα οικοπεδοφάγοι και να αξιοποιήσουν την περιουσία του ελληνικού δημόσιου αναλόγως; Δεν είναι αυτό μια προετοιμασία;

Υπάρχουν και τα τουριστικά καταλύματα. Στο προηγούμενο νομοσχέδιο το οποίο ήταν στη Βουλή, που είχε να κάνει με την απλούστευση διαδικασιών για τις τουριστικές επιχειρήσεις και τις ειδικές μορφές τουρισμού, τα σύνθετα τουριστικά καταλύματα δέσποζαν μέσα στο «σαλόνι» του νομοσχεδίου. Ακριβώς το ίδιο συμβαίνει κι εδώ.

Μιλάμε για σύνθετα τουριστικά καταλύματα από πεντακόσια έως οκτώ χιλιάδες στρέμματα. Μέσα από αυτές τις διευκολύνσεις που δίνει το νομοσχέδιο σε αυτούς τους επιχειρηματίες που θα επενδύσουν στα οκτώ χιλιάδες στρέμματα, δεν φωτογραφίζεται το ποιο παίχτες μπορούν να παίξουν σε αυτό το πεδίο;

Όταν, δηλαδή, στα τρεις χιλιάδες στρέμματα –κατά μέσο όρο– δίνει το περιθώριο να γίνει το 20% αθλητικές εγκαταστάσεις –τα εξακόσια στρέμματα δηλαδή– φανταστείτε πώς θα αλλάξει η αισθητική του τοπίου. Και τι αθλητικές εγκαταστάσεις μπορούν να γίνουν; Έχετε φανταστεί πόσα γήπεδα ποδοσφαίρου μπαίνουν στα εξακόσια στρέμματα; Θα είναι μάλλον κανένα γήπεδο γκολφ. Πόσο ταιριάζει το γήπεδο γκολφ στην αισθητική της ελληνικής υπαίθρου, της ελληνικής φύσης;

Όσον αφορά τις βιομηχανίες μεταποίησης, τις δεξαμενές πετρελαίου και οποιασδήποτε άλλης μορφής βιομηχανία, νομίζω ότι οι βιομηχανικές περιοχές έχουν βγει γι' αυτό το λόγο. Για παράδειγμα, έχουμε βιομηχανική μεταποίηση μέσα σε δασικές εκτάσεις. Και πρέπει εδώ να διαχωρίσουμε τι εννοούμε ιδιωτικές δασικές εκτάσεις και τι εννοούμε δημόσιες δασικές εκτάσεις.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες έχουμε καταθέσει τροπολογία ότι πρέπει να μπει ειδικό καθεστώς για τις ιδιωτικές δασικές εκτάσεις και άλλο καθεστώς για τις δημόσιες δασικές εκτάσεις.

Στην ορεινή Καλαμπάκα, για παράδειγμα, έχουμε ιδιωτικό δάσος τριάντα τριών χιλιάδων στρεμμάτων. Στο ιδιωτικό δάσος μια τέτοια επιχείρηση θα μπορούσε να γίνει, διότι με το πλαίσιο νόμου το οποίο έχουμε προτείνει, το να αφιερώνεται το 5% από τέτοιου είδους εκτάσεις για αυτές τις δραστηριότητες, –για να γίνουν γαλακτοβιομηχανίες, για αξιοποίηση ξυλείας, ρυμοτομίας– δεν θα φαίνεται μέσα στις τριάντα τρεις χιλιάδες στρέμματα.

Επίσης, όταν το νομοσχέδιο αναφέρεται στη βιομηχανία, στις δεξαμενές πετρελαίου και στα τουριστικά καταλύματα, δεν προσδιορίζεται η διάσταση στην οποία μπορεί να πατήσει πάνω η επιχειρηματικότητα αυτού του είδους. Είναι άλλο σε μια μεγάλη διάσταση να έχουμε τέτοιου είδους υποδομές και άλλο να είναι η μία πίσω από την άλλη.

Στο συγκεκριμένο θέμα ήρθαμε σε αντίθεση με τον κύριο Υπουργό. Αυτό το οποίο είπε και ο κεντρικός εισηγητής, αυτό το οποίο είπε και ο Υπουργός ήταν ότι τα περισσότερα από αυτά υπήρχαν στο νομοσχέδιο.

Εγώ, όμως, είμαι λογικός άνθρωπος. Όταν μου φέρνουν ένα λάθος, δεν εξετάζω εάν προϋπήρχε. Δεν εξετάζω εάν απλά έγινε μια αναδιατύπωση. Η αναδιατύπωση δεν δικαιολογεί το λάθος, ούτε αλλάζει τη φυσιολογία του. Παραμένει λάθος.

Όταν, λοιπόν, λέμε για δεξαμενές οι οποίες θα είναι μέσα σε δασικές εκτάσεις, όταν λέμε με δόλιο τρόπο ότι θα περάσουν δρόμοι και στους δρόμους που θα περάσουν μέσα από το δάσος θα έχουμε συνοδές εγκαταστάσεις, που δεν προσδιορίζεται η διάσταση, τι καταλαβαίνει ο καθένας από εμάς εδώ πέρα;

Δεν μπορεί, λοιπόν, κάτι το οποίο υπήρχε ως λάθος στο παλιότερο νομοσχέδιο, να το πάρουμε αυτούσιο και να το τοποθετήσουμε εδώ.

Θα συμφωνήσω στο ότι τα πράγματα είναι πολύ δύσκολα, διότι αυτός ο οποίος καλείται να κάνει το εγχείρημα τώρα, έρχεται να πιάσει μία κουρελιασμένη υπόθεση εξήντα χρόνων. Διότι, από το '75 που άλλαξε το Σύνταγμα για αυτές τις περιπτώσεις, δεν έχει γίνει ουσιαστικά τίποτα. Και καταλαβαίνουμε ότι είναι δύσκολο το εγχείρημα. Καταλαβαίνουμε ότι δεν έχουν καταρτιστεί οι δασικοί χάρτες, δεν έχει γίνει χωροταξικό, δεν έχει γίνει Κτηματολόγιο, οπότε τα πράγματα είναι πολύ δύσκολα. Από τη στιγμή, όμως, που επιχειρείται, για ποιο λόγο να μην γίνει καλύτερο το πλαίσιο νόμου, που αυτά να τα διασφαλίζει;

Επίσης, στις περιοχές «Natura», που δεν έχουμε πάρα πολλές στην Ελλάδα, απαγορεύεται να κόψεις ένα βότανο. Απαγορεύεται να χτίσεις έναν τράφο. Απαγορεύεται οποιαδήποτε παρέμβαση. Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο επιτρέπεται όλο αυτό το πλαίσιο δραστηριοτήτων που προανέφερα.

Θέλω να κάνω ένα νοητικό σχήμα. Ερχόμαστε εδώ να επιθεωρήσουμε ένα καράβι, μία ναυαρχίδα, που είναι το νομοσχέδιο. Βρίσκουμε τα κατάρτια, την πρύμνη, την πλώρη, όλα καλά, φτάνουμε στο υπόγειο και ανακαλύπτουμε ένα ρήγμα. Και μόνο για το ρήγμα δεν μπορούμε να αιτιολογήσουμε την υπόλοιπη αρτιότητα του καραβιού. Στη συγκεκριμένη περίπτωση για τα λατομεία είναι ξεκάθαρο ότι εταιρείες όπως είναι η «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ» και η «ELDORADO GOLD», οι οποίες έχουν καταστρέψει τις ζωές των ανθρώπων και το περιβάλλον στην Χαλκιδική, έρχονται να εγκατασταθούν με μεγάλη άνεση.

Στη Χαλκιδική τα παιδιά έπιναν νερό με κυάνιο και αρσενικό. Δεν είμαστε ενάντια στην εξόρυξη χρυσού. Είμαστε ενάντια στην εξόρυξη χρυσού με χημικό τρόπο. Σε όλα αυτά δεν έχουμε σειρά άρνηση στην αντιπολίτευσή μας, όπως είπε ο συνάδελφος πριν. Έχουμε δημιουργικές αντιπροτάσεις. Γιατί, δεν προχωρεί το θέμα του ελληνικού ζεόλιθου που είναι σε αυτήν την περιοχή, στη Θράκη;

Έχουμε κάνει ερωτήσεις, επερωτήσεις και δύο χρόνια πιέζουμε για αυτό το θέμα. Επιτέλους, είχαμε ένα καλό νέο, ότι ξεκίνησε η έρευνα. Συνηγορούμε σε αυτό. Δεν είμαστε αντίθετοι, επειδή το ξεκίνησε η Κυβέρνηση. Για αυτό, όμως, πιέζουμε δύο χρόνια. Να δούμε, θα έχει την εξέλιξη;

Αντί, λοιπόν, να βγάξετε χρυσό με χημικό τρόπο και να καταστρέψετε το περιβάλλον για εκατό χρόνια με χημικά τα οποία μέσω των βροχοπτώσεων καταλήγουν στον υδροφόρο ορίζοντα και δημιουργούν καρκίνους και τερατογενέσεις –όπου πήγε η «ELDORADO GOLD» διώχτηκε και εδώ εγκαταστάθηκε μόνιμα– θα μπορούσατε να αναπτύξετε αυτό το θέμα.

Επίσης, υπάρχει ρήση στο νομοσχέδιο στην παράγραφο 4 του άρθρου 34 που λέει: «Με την πάροδο της άνω προθεσμίας τεκμαίρεται...» –προσέξτε τη λέξη– «...σιωπηρή απόρριψη των σχετικών αντιρρήσεων από την επιτροπή».

Όσο καλοπροαίρετος κι να είμαι, όσο κι αν θέλω –γιατί βρίσκω σωστά πράγματα στο νομοσχέδιο– να το ψηφίσουμε, πώς μπορώ να δεχτώ μία τέτοια καθόλα ύποπτη ρήση; Τι θα πει σιωπηρή απόρριψη των σχετικών αντιρρήσεων;

Η παρουσία του ανθρώπου στο δάσος είναι εδώ και χιλιάδες χρόνια. Δεν θέλουμε να αλλάξουμε τη φύση. Έχουμε ενστάσεις στον τρόπο που θα γίνει αυτό. Προτείνουμε στην επιτροπή το παράδειγμα της οικοτεχνίας. Η οικοτεχνία δίνει το περιθώριο σε μικρής κλίμακας επιχειρήσεις και τοποθετημένη σε μεγάλες αποστάσεις στη διάσταση που θα γίνει, δεν χαλάει την αισθητική του περιβάλλοντος. Έφερα το παράδειγμα της Περιφέρειας Κρήτης που έχει ξεκινήσει το παράδειγμα της οικοτεχνίας.

Είδαμε το φωτογραφικό υλικό από το Βένετο της Ιταλίας, στο οποίο βλέπουμε πάρα πολύ μικρές επιχειρήσεις, με πολύ καλή αισθητική, πετρόχιστες, που αναφέρονται πάνω στο τι παράγει η περιοχή, στο τι δεδομένα σου δίνει ο τόπος.

Θα μπορούσε, λοιπόν, να προσαρμοστεί σε αυτό, αντί να έχουμε σύνθετα τουριστικά καταλύματα οκτώ χιλιάδων στρεμμάτων και συγκεκριμένους επιχειρηματίες ή την «ELDORADO GOLD» να αλωνίζει.

Για το θέμα των ΑΠΕ αγανακτήσαμε, φωνάξαμε, είπαμε ότι δεν μπορεί όλη η Ελλάδα να μετατραπεί σε ένα κάτοπτρο, δεν μπορεί να γίνει μπαταρία της Ευρώπης, δεν μπορεί οι καλλιεργήσιμες εκτάσεις να γίνουν κάτοπτρα και να εξυπηρετούν τις ενεργειακές ανάγκες της Ευρώπης. Μέχρι πρότινος το είχαμε στις καλλιεργήσιμες εκτάσεις, τώρα μπήκε και στις χορτολιβαδικές εκτάσεις.

Γιατί δεν έχετε κάνει ΑΟΖ; Έχετε κάνει ΑΟΖ, όπως είχατε δεσμευτεί στην αρχή, κύριοι της Κυβέρνησης; Γιατί το λέω αυτό; Διότι αυτήν τη στιγμή όλοι οι μεγάλοι επενδυτές, οι μεγάλοι παίκτες στον ενεργειακό τομέα κινούνται στα θαλάσσια αιολικά πάρκα. Αυτήν τη στιγμή, με πρωτοπόρο τη Νορβηγία, οι σκανδιναβικές χώρες έχουν γεννήτριες οι οποίες έχουν εκατόν σαράντα επτά μέτρα ακτίνα φτερού και δουλεύουν με έντεκα μποφόρ. Αυτές οι γεννήτριες είναι τοποθετημένες σαράντα οκτώ χιλιόμετρα από την ακτή διότι, λόγω της καμπυλότητας της γης, δεν φαίνονται. Έχουν γίνει όλες οι περιβαλλοντικές μελέτες και ποσοστό πάνω από 50% το καλύπτουν με τα αιολικά πάρκα. Έχετε κάνει ΑΟΖ για να μπορείτε να ανοίξετε το επενδυτικό πεδίο, όπως λέτε; Έχετε κάνει ΑΟΖ για να ανοίξει ο δρόμος γι' αυτούς τους παίκτες που περιμένουν να μπουν; Όχι. Και τα χημικά της Συρίας, αν είχαμε κάνει θέσπιση της ΑΟΖ, δεν θα μπορούσαν να τα κάνουν εκεί υδρόλυση. Όμως, είναι διεθνή χωρικά ύδατα.

Για να πάμε και σε κάποια θετικά, για τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς είμαστε σύμφωνοι. Το είπα και κατ' ιδίαν στον κύριο Υπουργό. Είμαστε σύμφωνοι με το θέμα της αναβάθμισης εγκαταλελειμμένων οικισμών οι οποίοι είναι πάρα πολλοί. Υπάρχει ένα πολύ προσεγμένο πλαίσιο και στην απόσταση που θα οικοδομήσουν και στην αισθητική η οποία θα διαμορφωθεί και στην αρχιτεκτονική.

Στο θέμα των οικοδομικών συνεταιρισμών, όμως, που είναι προ του 1975 πραγματικά δεν υπάρχει κράτος που να έχει φερθεί τόσο σκληρά στον πολίτη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, ζητώ δύο λεπτά από τη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεχίστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ: Οι άνθρωποι μέχρι τότε με την έγκριση και την παραίνεση του κράτους αγόραζαν στις παραπάνω περιοχές. Μετά ήρθε το σύνταγμα του 1975 και τα κλείνει όλα, σκοτάδι. «Πήγε» η πρώτη γενιά, «πήγε» η δεύτερη γενιά. Ήταν πολύ συγκινητικό στην επιτροπή να βλέπετε τα άτομα της τρίτης γενιάς και να έρχονται με αγωνία και τρεμάμενα να χελήνι να δούνε τι θα γίνει με το θέμα των οικοδομικών συνεταιρισμών. Τίθεται το θέμα της ανταλλαγής. Δεν μπορεί, όμως, σε μια κατάσταση που έχουμε κατά περίπτωση διακύμανση δεδομένων να μείνει μια οριζόντια νομοθεσία.

Σε αυτό, λοιπόν, έχουμε καταθέσει και σε αυτό τροπολογία οι Ανεξάρτητοι Έλληνες- θέλουμε να πούμε ότι οι μεγάλοι οικοδομικοί συνεταιρισμοί πρέπει να είναι σε άλλο καθεστώς, οι μεσαίοι σε άλλο και οι μικροί σε άλλο. Αυτό το 50% το οποίο δίνεται στο δημόσιο και το άλλο 25% το οποίο δίνεται στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης για να το διαχειριστούν ανάλογα, για φόρους κοινής ωφέλειας θα έπρεπε κατά την άποψή μας να γίνει πιο μικρό, να γίνει 50% σύμμεκτο και για τις ανάγκες του ελληνικού δημοσίου και για τις ανάγκες του δήμου. Διότι δεν μένει αρκετό. Στους δε μεσαίους συνεταιρισμούς θα έπρεπε να δίνεται το 40%. Και στους μικρούς θα έπρεπε να δίνει το 30%, και όταν λέμε μικρούς εννοούμε από εκατό μέχρι τριακόσια στρέμματα. Όταν, ας πούμε, από τον συνεταιρισμό ο οποίος έχει εκατό στρέμματα του πάρει το 75%, τι μένει για να χτίσει;

Κλείνοντας, υπάρχουν πολλά πράγματα τα οποία είναι ασαφή. Το πρόσωπο του Υφυπουργού εμπνέει εμπιστοσύνη. Του είπαμε

μία παροιμία που λέμε στην Κρήτη γι' αυτές τις περιπτώσεις: «Ίντα να κάμει ένας καλός σε μια κακή πατούλια;». Τι εμπιστοσύνη να δείξουμε σε μία κυβέρνηση που στο οπλοστάσιό της το βασικό εγχειρίδιο το οποίο έχει είναι το ΤΑΙΠΕΔ; Πώς μπορούμε να δούμε με καλό μάτι τις ενέργειες, που δεν μπορούμε να κατανοήσουμε εις βάθος, αλλά δείχνουν κάποιες ύποπτες γραμμές δεξιά και αριστερά, όταν αυτήν τη στιγμή παραπλεύρως όλες οι λειτουργίες που γίνονται έχουν χαρακτηριστικά ξεπουλήματος;

Αντί να ψάχνετε το θησαυρό μέσα στο δάσος -γιατί μέσα στο νομοσχέδιο έχει και άρθρο το οποίο αναφέρεται στους θησαυρούς, διότι όλο το ρεζουμέ είναι στο τρίτο κεφάλαιο που έχει να κάνει με τις δασικές εκτάσεις- σηκώστε λίγο παραπάνω τα μάτια και δείτε το δάσος, που είναι ο θησαυρός και προστατεύστε το.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ανακοινώσω ότι από την Κοινοβουλευτική Ομάδα Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής κ. Οδυσσέας Βουδούρης.

Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Κουκούτσης, ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πριν μιλήσω για το νομοσχέδιο το οποίο συζητούμε, θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο γεγονότα των τελευταίων ημερών.

Το πρώτο είναι ότι χθες ο κ. Ψαρράς της «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ», ο περίφημος «Ιός», παρουσιάστηκε στην ανακρίτρια κ. Κλάπα και αυτή του ζήτησε το πραγματικό καταστατικό της Χρυσής Αυγής, αυτό που έχει με τις υπογραφές και της λέει, «δεν στο δίνω, θα το δώσω στο δικαστήριο». Απείθεται, παράβαση καθήκοντος από την κ. Κλάπα που τον άφησε και έφυγε. Και το κυριότερο από όλα ποιο είναι; Τι είπε ο κ. Ψαρράς; Ότι θα το δώσει στο δικαστήριο. Δηλαδή, θα γίνει σίγουρα το δικαστήριο, θα φθάσουμε στο ακροατήριο. Ο κ. Ψαρράς το ξέρει, η δικαιοσύνη δεν το ξέρει, γιατί δεν υπάρχει η λογική σειρά των πραγμάτων. Υπάρχουν βουλεύματα, κατ' αρχάς.

Δεύτερον, θα ήθελα να συλλυπηθώ το στρατιωτικό προσωπικό της χώρας που τόσα χρόνια πλήρωσε από την τσέπη του το εφάπαξ του, τα ταμεία του και τα οποία πάνε στράφι. Θα τα συζητήσουμε τις επόμενες ημέρες.

Γίνονται πράγματα σε αυτήν τη χώρα τα οποία είναι πρωτόγνωρα και έχουμε να δούμε και άλλα, πολύ χειρότερα. Ο δε δανειστής της Εκκλησίας για την οδό Αγράμπελης, ο περήφανος ΕΛΑΣίτης, ο πολεμιστής των δώδεκα ετών το 1942-1943, ο κομμουνιστής μαζί με την Λιάνη, τη Μιμή και τον κ. Λιάνη, ο κύριος Πρόεδρος της Δημοκρατίας που αναίρεσε εξακόσιες χιλιάδες Έλληνες είναι λαλίστατος όταν είναι για τη Χρυσή Αυγή, αλλά για άλλα θέματα που αφορούν τη δικαιοσύνη και άλλα πολλά δεν μιλά.

Με βασικό επιχείρημα διαφόρων ειδών λόγους επιβαλλόμενους από το δημόσιο συμφέρον και με μια δημόσια διαβούλευση που κράτησε πάρα πολύ λίγο το ΥΠΕΚΑ προωθεί ένα νομοσχέδιο-ταφόπλακα για τα δάση με τον ευρηματικό, εύχοχο τίτλο: «Δασικά οικοσυστήματα, ορισμοί, μέτρα προστασίας, ανάπτυξης και διαχείρισης».

Προφανώς, οι συντάκτες του νομοσχεδίου δεν ενδιαφέρονται τόσο για την προστασία όσο για την ανάπτυξη. Και όταν μιλούν για ανάπτυξη τα τελευταία χρόνια οι κυβερνήσεις των τελευταίων ετών, μιλούν για την πλήρη καταστροφή της φύσης, η οποία οφείλει να δώσει τη θέση της σε ξενοδοχεία, γήπεδα, στρατόπεδα, δρόμους, οτιδήποτε μπορεί να επεκτείνει τις οικονομικές δοσοληψίες του Μπομπολέικου και των συν αυτών.

Ανάμεσα στα άλλα, το νομοσχέδιο προβλέπει τη μεταβολή της χρήσης μιας δασικής έκτασης στο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης, επιτρέποντας μέσα σε δάση και δασικές εκτάσεις ή δημόσιες γαίες την κατασκευή δρόμων, δικτύων μεταφοράς, φυσικού αερίου, πετρελαϊκών προϊόντων, κτηνοτροφικών μονάδων, σιδηροδρομικών γραμμών, τουριστικών εγκαταστάσεων, μεταλλείων, λατομείων, εκπαιδευτικών κτιρίων, διυλιστηρίων, ιερών ναών, σωφρονιστικών καταστημάτων, εγκαταστάσεων των Σωμάτων Ασφαλείας, χώρων αποθήκευσης κ.λπ..

Με αυτόν τον τρόπο ένα δάσος μπορεί να γίνει μια μικρή πόλη, μια βιομηχανική περιοχή, αρκεί να το επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον, όπως το εννοούν οι κυβερνώντες και οι μεγαλοεργολάβοι, δηλαδή το δικό τους κοινό συμφέρον.

Επιπλέον, το νομοσχέδιο στέλνει και ένα μήνυμα σε κάθε είδους καταπατητή που πιστεύει ότι η πρότασή του περί ανάπτυξης μπορεί να θεωρηθεί ελκυστική. Καίμε, κόβουμε, καταπατούμε, για να έχουμε, να δημιουργούμε και να «κονομάμε». Αυτή είναι η ουσία.

Αμέτρητα δάση σε αυτήν τη χώρα έχουν κατά καιρούς βρεθεί στο στόχαστρο της ανάπτυξης. Ό,τι έχει γλυτώσει μέχρι στιγμής από τις διαθέσεις τους σώθηκε χάριν στην αντίδραση κάποιων ανθρώπων μεμονωμένων, κάποιων οργανώσεων, της κοινωνίας γενικότερα. Σήμερα παρουσιάζεται μοναδική ευκαιρία σε κάθε κατασκευαστή που ονειρεύεται αμέτρητα κέρδη πάνω σε πρώην δάση και νυν οικοπέδα, ένα μεγάλο δώρο από το ΥΠΕΚΑ. Την ίδια ώρα, μπροστά μας υπάρχει μία πρόκληση, ότι πρέπει να αντιμετωπίσουμε.

Το κουτόχορτο δε του success story συνεχίζεται. Περιφέρειες βγαίνουν πρωταθλήτριες σε ανεργία και φτώχεια, εκθέσεις της μεγαλύτερης εταιρείας στον κόσμο διαχείρισης ενεργητικού - διαχειριστής χρήματος δηλαδή- της «BLACKROCK» τοποθετούν την Ελλάδα στην πρώτη θέση παγκοσμίως με βάση την επικινδυνότητα για χρεοκοπία, αλλά οι μνημονιακές υποχρεώσεις καλά κρατούν.

Στόχος της Κυβέρνησης είναι να τελειώσει τη δουλειά με συνοπτικές διαδικασίες στα θερινά Τμήματα της Βουλής. Πωλητήριο και στα δάση, προκειμένου να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις της τρόικας για ξεκαθάρισμα της δημόσιας περιουσίας. Τα κομμάτια ενός άσχημου παζλ αρχίζουν να συμπληρώνονται με την κατάθεση ενός ακόμη νομοσχεδίου, όπου προωθείται ουσιαστικά η αφαίρεση της περιβαλλοντολογικής προστασίας που έχει διατηρήσει την Ελλάδα στη μοναδική σημερινή της μορφή. Στις περισσότερες περιπτώσεις μιλάμε για πανέμορφα τοπία, αλλά και για τόπους μεγάλης οικολογικής αξίας. Είναι αυτό που όλοι μας λέμε «φιλέτα», οι περιοχές-φιλέτα.

Με πρόσχημα, λοιπόν, την απλοποίηση των διαδικασιών ανατρέπεται σχεδόν όλη η δασική νομοθεσία. Ανοίγει παράθυρο για την τακτοποίηση των οικοδομικών συνεταιρισμών που βρίσκονται σε δάση και δασικές εκτάσεις, νομιμοποιεί οικισμούς, εισάγει νέες χρήσεις, όπως οργανωμένους υποδοχείς τουριστικών δραστηριοτήτων, κέντρα ιαματικού τουρισμού και όλα αυτά που αναφέραμε. Στην ουσία, επιβραβεύονται οι καταπατητές, ενώ με φωτογραφικές διατάξεις εξυπηρετούνται συγκεκριμένοι «ημέτεροι» αυτής της Κυβέρνησης.

Σε μία χώρα, στην οποία έχει καταρρεύσει η κτηματαγορά και έχει παραλύσει κάθε οικοδομική δραστηριότητα, σε μια χώρα όπου τα προσφερόμενα προς πώληση ακίνητα υπερκαλύπτουν πλέον τη ζήτηση και οι τιμές έχουν κατρακυλήσει στο 1/3 της αντικειμενικής τους αξίας, ποια είναι η κατεπείγουσα αναγκαιότητα της εν λόγω ψήφισης από το θερινό Τμήμα της Βουλής; Ποια είναι τελικά η πιεστική κοινωνική, οικονομική ανάγκη των συγκεκριμένων ρυθμίσεων; Πόσο ισχυροί είναι όλοι αυτοί που επιβάλλουν τόσο εξόφθαλμα καταστροφικά νομοθετήματα;

Ειδικότερα, το νομοσχέδιο περιλαμβάνει τρία κεφάλαια, καθένά από τα οποία αφορά τα εξής θέματα.

Πρώτον, ρυθμίζονται τα θέματα σχετικά με την περιβαλλοντολογική αναβάθμιση και την ιδιωτική πολεοδόμηση, τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς, τους εγκαταλελειμμένους οικισμούς, καθώς και τη βιώσιμη ανάπτυξη αυτών.

Δεύτερον, ρυθμίζονται λοιπά θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Τρίτον, αλλάζει η ισχύουσα νομοθεσία σχετικά με την προστασία των δασών και επανακαθορίζονται οι περιπτώσεις των επεμβάσεων που επιτρέπονται στις δημόσιες δασικές εκτάσεις.

Στο πρώτο κεφάλαιο που αφορά τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς και μεγάλους ιδιοκτήτες γης, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, δίνεται η δυνατότητα ακόμα και της ανταλλαγής με δημόσιες και χορτολιβαδικές εκτάσεις ή βραχώδεις, για να μπορούν να κτίσουν, υποτίθεται, οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί που κατέχουν με τίτλους δάση και δασικές εκτάσεις.

Διαφορετική διαδικασία θα ακολουθηθεί για τους συνεταιρισμούς που δεν έχουν εγκεκριμένο ρυμοτομικό προ του 1975, για τους οποίους προβλέπεται η ανταλλαγή με άλλες δημόσιες εκτάσεις μέσα από νέα εργαλεία και τις δυνατότητες μεταφοράς του συντελεστή δόμησης που δίνει η Τράπεζα Γης, η λειτουργία της οποίας θα εξειδικευτεί το φθινόπωρο.

Αυτό σημαίνει ότι όσα προβλέπει ο ν. 4178/2013 στο δεύτερο Κεφάλαιο για την Τράπεζα Γης, τη μεταφορά συντελεστή δόμησης από διατηρητέα και όχι μόνο, και όσα προβλέπει ο νέος νόμος που έρχεται τώρα στη Βουλή, ακριβώς έναν χρόνο μετά τον πρώτο, δεν μπορούν να υλοποιηθούν, παρά μόνο όταν έρθει τρίτος νόμος -άγνωστο πότε- που θα δημιουργήσει την Τράπεζα Γης, ένας νόμος δηλαδή σε τρεις και τέσσερις ετήσιες δόσεις.

Χιλιάδες στρέμματα που έπειτα από μεγάλες πυρκαγιές έχουν τεθεί σε καθεστώς απόλυτης προστασίας προβλέπεται να απο- χαρακτηριστούν άμεσα, με διαδικασίες fast track άρσης είτε ανάκλησης αναδάσωσης εντός τριμήνου, με εισήγηση δασάρχη και απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Το δεδομένο είναι ότι με τις ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου απο- χαρακτηρίζεται άγνωστος αριθμός δασών και δασικών εκτάσεων. Και λέμε άγνωστος, γιατί το ΥΠΕΚΑ δεν είναι σε θέση να απαντήσει πόσοι οικισμοί εντός δασών νομιμοποιούνται, πόσες δασικές εκτάσεις μετονομάζονται αγροτικές και πόσοι οικονομικοί συνεταιρισμοί θα μπορούν να κτίσουν και μέσα σε δάση.

Το δεύτερο κεφάλαιο του νομοσχεδίου περιλαμβάνει σχεδόν αποκλειστικά φωτογραφικές διατάξεις. Ένα μόνο άρθρο, το 28, περιέχει τριάντα δύο διαφορετικές μεταξύ τους διατάξεις. Αρκεί να αναφερθεί ότι με τη διάταξη της παραγράφου 29, στο προαναφερθέν άρθρο, τροποποιούνται άρθρα του νομοσχεδίου για τη χωροταξική και πολεοδομική μεταρρύθμιση και βιώσιμη ανάπτυξη, που ψηφίστηκε πριν από λίγο καιρό στη Βουλή.

Στο τρίτο κεφάλαιο δε, εισάγονται για πρώτη φορά επεμβάσεις που περιλαμβάνουν την αλλαγή του προορισμού των δασών. Δασικές περιοχές, που είτε έχουν καεί ή θα καούν, εφόσον προϋπάρχει απόφαση για αλλαγή χρήσης και έγκριση επέμβασης, πέραν του δασικού χαρακτήρα τους, δεν θα κρίνονται αναδασώτεες, ώστε να είναι δυνατή η αξιοποίησή τους. Άκουσον άκουσον! Αυτό είναι το άρθρο 35.

Επιτρέπεται, για λόγους δημοσίου συμφέροντος πάντα, η ανέγερση τουριστικών χωριών μέσα σε δημόσια ή ιδιωτικά δάση. Και ξέρετε, το φρικτό είναι ότι κατάγομαι -και όσοι κατάγονται από εκεί μπορεί να το γνωρίζουν- από τη Μάνη. Εκεί στη Μάνη, λοιπόν, το Δασαρχείο, για ψύλλου πήδημα, για μια κορομηλιά -που λέμε στο χωριό μου- έχει πάρει ολόκληρα κτήματα και τα έχει κηρύξει δάση.

Αυξάνονται οι δραστηριότητες που επιτρέπονται σε δασικές εκτάσεις, προσθέτοντας βιοτεχνίες γεωργικών προϊόντων, τυροκομεία, σφαγεία, μονάδες υδατοκαλλιέργειας, εγκαταστάσεις διαχείρισης λυμάτων, απορριμμάτων, μπαζών ή ακόμα -το καινούριο- και σκαπτικές εργασίες για την ανεύρεση -λέει- θησαυρού!

Μία άλλη ομάδα συμφερόντων που ευεργετείται με τις ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου είναι οι λατομικές και μεταλλευτικές επιχειρήσεις. Συγκεκριμένα, προβλέπονται τα εξής «όμορφα»: Περιορίζει χαριστικά τις οικονομικές υποχρεώσεις των εξορυκτικών εταιρειών, καθώς η καταβολή ανταλλάγματος θα υπολογίζεται πλέον μόνο ως προς την επέμβαση στην επιφάνεια του εδάφους και όχι στην αναλογία της εκμεταλλεύσιμης επιφάνειας, αφήνοντας ασύδοτη την εκμετάλλευση του υπόγειου ορυκτού πλούτου, χωρίς καταβολή αντίστοιχου τιμήματος προς το ελληνικό δημόσιο.

Όσοι έχουν λατομεία ή μεταλλεία εντός δασών και δασικών εκτάσεων, μπορούν να δηλώσουν αδυναμία αποκατάστασης του τοπίου που κατέστρεψαν. Γιατί η αποκατάσταση χρειάζεται περιβαλλοντολογική μελέτη και πρέπει να βάλουν το χέρι βαθιά στην τσέπη. Αντί της αποκατάστασης θα μπορούν να αναδασώσουν μια άλλη περιοχή, μετά από υπόδειξη της δασικής υπηρεσίας. Στη συνέχεια, τα μεταλλεία και τα λατομεία που έπαυσε η λειτουργία τους και δεν αποκαταστάθηκαν μπορούν να χρησιμοποιθούν ως χώροι εναλλακτικής διαχείρισης στερεών αποβλήτων, καλή ώρα σαν τη Μεσόγειο.

Στις επιτρεπόμενες παρεμβάσεις σε δάση και δασικές εκτάσεις περιλαμβάνονται αθλητικές εγκαταστάσεις, εκπαιδευτήρια, νοσοκομεία, μοναστήρια και φυλακές. Επίσης, περιλαμβάνονται διάνοιξη δρόμων, κατασκευή αγωγών υδρογονανθράκων, εγκατάσταση βιομηχανικών εγκαταστάσεων, επεξεργασία ξύλου ή εμφιάλωση νερού, λατομεία, αεροδρόμια, φράγματα ή τεχνητές λίμνες, ακόμα και αγώνες μοτοκρός. Νομιμοποιούνται εντός των δασικών οικοσυστημάτων κατασκήνσεις, κτηνοτροφικές μονάδες έως και χιονοδρομικά κέντρα και ορειβατικά καταφύγια.

Όπως προκύπτει η ρύθμιση αφορά όλους όσοι θα ενδιαφέρονταν να επενδύσουν σε περιοχές με αυτά τα χαρακτηριστικά. Με τον τρόπο αυτό ένα δάσος μπορεί να μετατραπεί σε μία μικρή πόλη ή μία βιομηχανική περιοχή αρκεί να το επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον.

Σίγουρα η Ελλάδα χρειάζεται επενδύσεις για να αναπτυχθεί. Πώς, λοιπόν, τα νομοσχέδια αυτά τις προωθούν; Παρέχοντας ένα δίκαιο πλαίσιο που δεν θα αλλάζει κάθε φορά που αλλάζει η Κυβέρνηση; Με τη δημιουργία υποδομών για μακροχρόνιες επενδύσεις που θα αναδείξουν και θα προστατέψουν τα μοναδικά χαρακτηριστικά της χώρας μας; Η απάντηση είναι φυσικά όχι. Αντιθέτως, εκχωρούμε το μοναδικό φυσικό μας πλούτο με ελάχιστο αντίτιμο, οδεύοντας ουσιαστικά προς την τσιμεντοποίηση των δασών με κέρδη μόνο στους εκλεκτούς.

Θεωρούμε ότι τα δάση είναι δημόσια εθνική περιουσία και πρέπει να καταγραφεί και να προστατευθεί. Η χωροταξία πρέπει να έχει ως προτεραιότητα την προστασία του περιβαντολογικού ισοζυγίου. Καλές οι βαρύγδουπες εισαγωγές περί δασικής προστασίας, αλλά όταν ξεχειλώνονται από επιστημονικοφανείς προτεινόμενες επιμέρους διατάξεις με ασύμβατες χρήσεις δεν μπορούν παρά να αποτελούν μόνο κατ'επίφαση προστασία με τεράστιες κυφορούμενες επιπτώσεις για τις τοπικές κοινωνίες, καθώς ακόμη και από καθαρά οικονομοτεχνική πλευρά η διάβρωση, οι καύσωνες, οι πλημμύρες και η διατάραξη της αισθητικής των τοπίου και αυξήσουν το ενεργειακό κόστος υποβαθμίζοντας την ποιότητα ζωής μας.

Ζητάμε να αναδειχθούν οι δασικές υπηρεσίες, οι πλέον -θεωρούμε- αρμόδιες σε κύριο φορέα διαχείρισης των οικοσυστημάτων. Ζητάμε άμεσα τη στελέχυσή τους με το απαραίτητο προσωπικό.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Κουκούτση.

Έχει τον λόγο ο ειδικός αγορητής της Δημοκρατικής Αριστεράς, κ. Νικόλαος Τσούκαλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην αρμόδια επιτροπή η συζήτηση επεξεργασίας του συγκεκριμένου νομοσχεδίου ήταν άκρως ενδιαφέρουσα. Και δεν ήταν άκρως ενδιαφέρουσα γιατί απλώς οι φορείς με νηφάλιο, τεκμηριωμένο, επιστημονικό τρόπο προσέγγισαν τις μεγάλες διαχρονικές παθογένειες αυτής εδώ της χώρας, αλλά βοήθησε καθοριστικά στο να διεξαχθεί σωστή και νηφάλια συζήτηση και η καλή πρόθεση του κυρίου Υπουργού, ο οποίος δικαιολογημένα –και προς τιμήν του– υποχώρησε από τις αρχικές δηλώσεις –όταν πρωτοεμφανίστηκε το νομοσχέδιο–, ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο προσεγγίζει ολιστικά και συνολικά τη διαχείριση του χώρου και των δράσεων και των χρήσεων. Παραδόχθηκε τις διαχρονικές αυτές ελλείψεις και παθογένειες της χώρας και είπε: ότι μέχρις ότου αποκτήσουμε αυτά τα εργαλεία πρέπει οπωσδήποτε να νομοθετήσουμε και να τακτοποιήσουμε κάποια πράγματα, τα οποία δεν μπορούν να περιμένουν. Αυτή είναι μία σωστή βάση, κύριε Υπουργέ, για να συζητήσουμε, δηλαδή να συζητήσουμε επί των πραγματικών ζητημάτων.

Αναδείχθηκαν όλες οι παθογένειες στην επιτροπή, όλες οι ελλείψεις αυτές που ήταν απαραίτητα προαπαιτούμενα προκειμένου να σχεδιάσουμε, να προγραμματίσουμε με βιώσιμο τρόπο σε αυτήν εδώ τη χώρα.

Θα μου επιτρέψετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ξεκινήσω από το βασικό προαπαιτούμενο, από το κρίσιμο προαπαιτούμενο για το οποίο βεβαίως η χώρα είναι εκτεθειμένη και διεθνώς. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ένας νόμος από το 2011. Ίσως να είναι από τους λίγους νόμους –ίσως και ο μοναδικός– ο

ο οποίος δεν έχει υλοποιηθεί, είναι γράμμα κενό. Ο νόμος αυτός είναι ο ν.3937, ο νόμος περί βιοποικιλότητας. Θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, εδώ στη δευτερολογία σας να πείτε κάποια πράγματα σε σχέση με αυτόν τον νόμο.

Γιατί είναι βασικό προαπαιτούμενο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Γιατί σε αυτό εδώ το νόμο συμπεκνώνονται, περιλαμβάνονται και ενσωματώνονται στο ελληνικό δίκαιο διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας που αναφέρονται στην προστασία της βιοποικιλότητας, της παγκόσμιας κληρονομιάς του φυτικού και ζωικού κεφαλαίου, η οποία θα πρέπει να διατηρηθεί εις το διηνεκές.

Θα κάνω ιδιαίτερη αναφορά σε αυτό το νόμο. Και ξεκινώ, βεβαίως, από τον ορισμό στο άρθρο 1. Σκοπός των ρυθμίσεων είναι η αιεφόρος διαχείριση και η αποτελεσματική διατήρηση της βιοποικιλότητας ως -τονίζω- πολύτιμου, αναγκατάστατου και σπουδαίας σημασίας εθνικού κεφαλαίου. Θα επανέλθω στον όρο αυτό. Και θα επανέλθω για να προσδιορίσω τον χαρακτήρα των παρεμβάσεων.

Στο άρθρο 13 του συγκεκριμένου νόμου προβλέπεται ότι το Υπουργείο Περιβάλλοντος -αρμοδιότητα δική σας, κύριε Υπουργέ- εκπονεί εθνικό σχέδιο προσαρμογής των δράσεων διαχείρισης οικοτόπων και ειδών χλωρίδας και πανίδας ανάλογα με τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής.

Ενσωματώνονται σε αυτό το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προβλέψεις, αρχές, στοιχεία της αρχής της προφύλαξης, που ουσιαστικά τείνουν να προστατεύσουν την ύπαρξη της ίδιας της χώρας. Αναφερόμαστε ακόμα και σε στοιχεία ύπαρξης εδαφικών τμημάτων αυτής της χώρας.

Θα αναφερθώ και στις παράκτιες ζώνες. Ειδικότερα, όσον αφορά στον παράκτιο χώρο, το Υπουργείο εκδίδει οδηγίες προς τις αρμόδιες αρχές για την εφαρμογή των αρχών της ολοκληρωμένης διαχείρισης της παράκτιας ζώνης κ.λπ. Όταν αναφερόμαστε στις παράκτιες ζώνες, δεν αναφερόμαστε μόνο στις προστατευόμενες. Αναφερόμαστε γενικώς σε όλες τις παράκτιες ζώνες. Γιατί οι παράκτιες ζώνες έχουν αναχθεί σε στοιχείο ταυτότητας και ζωτικής σημασίας για τη βιώσιμη διαχείριση όλων των στοιχείων και για την επιβίωση της ίδιας της ανθρωπότητας. Αυτή είναι η έννοια του συγκεκριμένου στοιχείου.

Και πάμε, λοιπόν, στο άρθρο 15 που αναφέρεται και στην αγροτική βιοποικιλότητα, δηλαδή τη διατήρηση των σπόρων, των γενών, όλων αυτών που προσδιορίζουν την ίδια την ύπαρξη, τη φύση της χώρας. Συγκεκριμένα, πάμε στην παράγραφο 4, που είναι το κρίσιμο σημείο. Η ενσωμάτωση της προστασίας της βιοποικιλότητας σε όλες τις τομεακές πολιτικές που μπορεί να επιφέρουν επιπτώσεις στα είδη και τους οικοτόπους κ.λπ., είναι υποχρέωση όλων των Υπουργείων. Προτεραιότητα δίδεται στην ενσωμάτωση αυστηρών μέτρων προστασίας της βιοποικιλότητας στις τομεακές πολιτικές για την οικιστική, αγροτική, αλιευτική πολιτική, τη μεταφορές, τη βιομηχανία, την ενέργεια και -άφησε στο τέλος– τον τουρισμό.

Για ποιο λόγο τα αναφέρω αυτά; Τα αναφέρω, γιατί εκτός από διεθνή υποχρέωση της χώρας, που έχει προέλθει από τις δύο παγκόσμιες συνδιασκέψεις του Ρίο και του Γιοχάνεσμπουργκ, η προστασία της βιοποικιλότητας είναι πλέον δομικό στοιχείο της ίδιας της ευρωπαϊκής πολιτικής, η οποία δεν εκφράζεται με αυτόνομο τρόπο αλλά περνά οριζόντια όλες τις πολιτικές, έχει διαχυθεί σε όλες τις δράσεις της Ευρώπης και είναι πλέον τα Υπουργεία Περιβάλλοντος, οι αρμόδιες δομές που έχουν αναχθεί ουσιαστικά σε γενικό επόπτη δράσεων όλων των άλλων Υπουργείων.

Τώρα, ουσιαστικά, κύριε Υπουργέ, σας αναβαθμίζω στην ιεραρχία, με την έννοια ότι είστε υποχρεωμένος -εσείς ή οποιοσδήποτε άλλος- σύμφωνα με αυτές τις διεθνείς προδιαγραφές, να ζητάτε από όλους τους Υπουργούς να εκπληρώσουν και να σας καταθέσουν σχέδια ενσωμάτωσης αυτών των οδηγιών σε όλες τις πολιτικές τους και πολύ περισσότερο στο Υπουργείο Τουρισμού.

Εδώ, λοιπόν, με τι έχουμε να κάνουμε και γιατί ασχολούμαστε τόσο εσπευσμένα με αυτό το ζήτημα; Γιατί μέσα στο ντελίριο του ενθουσιασμού μας ή του success story για την έκρηξη του τουριστικού κύματος στη χώρα, σπεύδουμε αποσπασματικά,

περιστασιακά, με κατακερματισμένη διαδικασία να νομοθετήσουμε, προκειμένου να μπορέσουμε να καταστήσουμε βιώσιμο αυτό το τουριστικό κύμα.

Μόνο που εδώ στη συγκεκριμένη διαδικασία, στο συγκεκριμένο τομέα δεν μπορείς να προγραμματίζεις και να σχεδιάζεις με αποσπασματικό και μεταβατικό τρόπο.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορείς να προγραμματίζεις με αυτόν τον τρόπο; Γιατί ο ορισμός της βιοποικιλότητας το αναφέρει. Γιατί οι τομείς αυτοί είναι αναντικατάστατοι, κύριε Υπουργέ. Είναι τέτοια η ευαισθησία αυτού του τομέα, αυτού του χώρου που οποιαδήποτε παρέμβαση συνήθως είναι μη αναστρέψιμη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι εντελώς διαφορετικό να λες ότι παραχωρείς ένα λιμάνι, ένα αεροδρόμιο, μια μαρίνα, ακόμα κι ένα νησί, ακόμα κι αγαθά όπου χαρακτηρίζονται από ορισμένες πτέρυγες του Κοινοβουλίου ως «ξεπούλημα», διότι μπορεί να πεις ότι κάποια στιγμή, πάλι με χρόνια με καιρούς μπορεί να είναι και δικά μας κι αν έχουμε τα χρήματα μπορεί να τα αγοράσουμε. Για μια παρέμβαση, όμως, σε αυτούς τους τομείς που εγκαθίσταται μη αναστρέψιμη, δυστυχώς, πλέον έχουμε να λογοδοτήσουμε στις επόμενες γενιές, γιατί δεν θα έχουμε αυτήν τη δυνατότητα.

Έτσι, λοιπόν, μιλάμε και για αγροτική βιοποικιλότητα και για τομαεκές πολιτικές και κυρίως για συντονισμό, συντονισμό εκ μέρους του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, το οποίο ήταν υποχρεωμένο, σύμφωνα με το νόμο-πλαίσιο –δυστυχώς, δεν θέτει χρονοδιαγράμματα- να έχει ήδη εκπονήσει, τέσσερα χρόνια μετά την ψήφιση, το Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο Προστασίας Βιοποικιλότητας διάρκειας δεκαπέντε ετών, το οποίο θα έπρεπε να αναθεωρείται ανά πέντε χρόνια κ.ο.κ.. Δηλαδή θα έπρεπε τώρα να έχουμε φτάσει στην πρώτη αναθεώρηση. Αυτό δεν το έχουμε.

Είναι μόνο αυτό που δεν έχουμε; Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δεν έχουμε κι όλα τα άλλα τα εργαλεία. Και δεν έχουμε τα εργαλεία αυτά που ουσιαστικά τα θέτει ως υποχρέωση η ίδια η Ευρώπη. Δεν μας τα θέτει ως υποχρέωση μνημονιακή, όχι ως prior action, αλλά ως στοιχεία βασικά υλοποίησης του ευρωπαϊκού κεκτημένου.

Αναφέρθηκα και στην επιτροπή και θα το καταθέσω και στα Πρακτικά. Ήδη από τις 8 Απριλίου 2014 υπάρχει η δεύτερη ή η τρίτη ανακοίνωση της επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για μια νέα δασική στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα δάση και το δασικό τομέα με ορίζοντα το 2020, μια ευρωπαϊκή πολιτική, η οποία θα μπορούσε να μας ευνοεί κι εμάς γιατί θα μας πίεζε, ούτως ώστε να αποκτήσουμε στρατηγική για την προστασία των δασών μέχρι το 2020. Αντί λοιπόν, να συζητούμε επί του συγκεκριμένου ζητήματος και πώς οποιεσδήποτε παρεμβάσεις θα εντάσσονται σε αυτό το πλαίσιο, δυστυχώς, εξακολουθούμε να μιλάμε αποσπασματικά.

Καταθέτω μόνο το εξώφυλλο του συγκεκριμένου. Είναι εύκολο να το βρείτε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Τσούκαλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Καταθέτω και την αναλυτική στρατηγική προστασίας για τα δάση στην Ευρώπη και στον κόσμο με ημερομηνία 24 Σεπτεμβρίου 2013.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Τσούκαλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και δεν είναι μόνο αυτό. Ήδη από το 2007 θα έπρεπε να έχουμε αναπτυγμένο πλήρες σύστημα συστημικής παρακολούθησης, το FutMon, όπως αναφερόταν στο πλαίσιο του κανονισμού 614/2007. Δεν έχω πλήρη ενημέρωση για το κατά πόσο αυτό λειτουργεί και κατά πόσο πραγματικά μπορεί να συγκεντρώσει όλα τα στοιχεία εκείνα που απαιτεί ο κανονισμός, ούτως ώστε να είμαστε εντάξει απέναντι στην Ευρώπη. Αυτή, λοιπόν, είναι η κατάσταση, την οποία έχουμε να διαχειριστούμε. Δεν είναι όμως μόνο αυτά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Τσούκαλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάσταση στον τομέα διαχείρισης του χώρου προστασίας του περιβάλλοντος βιοποικιλότητας στη χώρα είναι τραγική. Όσοι από εμάς ασκούσαμε και το αντίστοιχο επάγγελμα, βιώναμε ιστορίες καθημερινής τρέλας.

Παραδείγματος χάριν, ναι, χρειάζεται αναμόρφωση το γενικό-τερο πλαίσιο για την προστασία των δασών. Αναφερθήκαμε. Μα, ναι, χρειάζεται αναμόρφωση και επαναδιατύπωση το τεκμήριο νομιμότητας του δημοσίου, το οποίο ανάγεται για τις δημόσιες εκτάσεις στο 1886, αν θυμάμαι καλά, τριάντα χρόνια πριν το 1915. Ήταν διαδικασίες οι οποίες οδηγούσαν σε απόγνωση τους πολίτες.

Όσον αφορά το βάρος αποδείξεως, ναι, χρειάζεται να προσδιορίσουμε το χρονικό ορόσημο για το χαρακτηρισμό κάποιων εκτάσεων ως δασικών. Ας συζητήσουμε και ας το αποφασίσουμε ποιο θα είναι αυτό. Θα είναι το 1975; Θα είναι το 1960; Θα είναι το 1945; Να το συζητήσουμε με σοβαρό και ψύχραιμο τρόπο. Ναι, χρειάζεται αναμόρφωση το διαδικαστικό πλαίσιο χαρακτηρισμού, χρειάζεται να συντηθούν οι προθεσμίες, να υπάρχει διαδικασία επανεξέτασης και επαναπροσδιορισμού και χρειάζεται βεβαίως, να λειτουργήσει πλήρως η Τράπεζα Γης. Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση του άρθρου 7 -το ανέφερα στην επιτροπή- που η εφαρμογή του άρθρου εναπόκειται στην ολοκληρωμένη λειτουργία της Τράπεζας Γης.

Όμως όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οδηγούν σε καταστάσεις οι οποίες ίσως να είναι μη αναστρέψιμες όταν αρχίσει να υλοποιείται πλήρως το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Αναφερθήκαμε και στο θέμα του Κτηματολογίου, του Δασολογίου και κυρίως των χαρτών. Εκεί, λοιπόν, αναδείχτηκε με τον πλέον αδιαμφισβήτητο τρόπο ότι η μη ανάρτηση και κύρωση των δασικών χαρτών έχει να κάνει με το πολιτικό κόστος. Γιατί υπάρχουν δασικοί χάρτες σε εκατά νομούς οι οποίοι είναι ολοκληρωμένοι και απλώς απαιτείται η κύρωση. Δεν γίνεται η κύρωση γιατί αναφέρονται σε νομούς όπου θα υπάρξουν κοινωνικές εντάσεις κ.λπ.. Ναι, έχει προγραμματιστεί κωδικοποίηση της δασικής νομοθεσίας. Προχωρά, αλλά με πολύ αργούς ρυθμούς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λίγο την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να κλείσω με ένα σημείο που αναδεικνύεται και μέσα από την έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής και που το είχα αναδείξει κι εγώ στην επιτροπή. Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας η πολεοδόμηση κινείται σε δύο επίπεδα. Το πρώτο επίπεδο είναι ο χωροταξικός σχεδιασμός και το δεύτερο είναι ο πολεοδομικός σχεδιασμός. Ο χωροταξικός σχεδιασμός πρέπει να είναι σε τρία επίπεδα, σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό. Δεν τα έχουμε και τα τρία επίπεδα κι όμως, οι βασικές διατάξεις του νομοσχεδίου που αναφέρονται στους οικοδομικούς συνεταιρισμούς έχουν άμεσα σχέση με τα τοπικά χωροταξικά σχέδια.

Έφερα ένα παράδειγμα. Σε ένα νομό υπάρχουν εκατό ιδιωτικές εκτάσεις άνω των πενήντα στρεμμάτων που πληρούν τις προδιαγραφές για την περιβαλλοντική αναβάθμιση, για την ιδιωτική πολεοδόμηση. Και οι εκατό θα μπορέσουν να οικοδομηθούν; Η απάντηση ήταν όχι. Πληροφορήθηκα ότι υπάρχει διάθεση του Υπουργείου να υπάρξει ένα χρονοδιάγραμμα εντός ενός έτους οι δήμοι να συντάξουν τοπικά χωροταξικά. Αυτό δεν περιλαμβάνεται στο νομοσχέδιο. Με ποιες διαδικασίες και με ποια εργαλεία οι δήμοι θα μπορέσουν να συντάξουν αυτά τα χωροταξικά μέσα στη γραφειοκρατία και με απουσία και έλλειψη επιστημονικού προσωπικού; Δεν θα έπρεπε πρώτα να συνταχθούν αυτά τα σχέδια και μετά να προχωρήσουμε στο σχεδιασμό;

Αυτή όλη είναι η αντίληψή μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε σχέση με το νομοσχέδιο και γι' αυτό ακριβώς είμαστε κατά επί της αρχής. Και είμαστε κατά επί της αρχής όχι απλώς και μόνο επειδή κάποια αόρατα συμφέροντα επιβουλεύονται, αλλά επειδή εξακολουθούμε σε αυτήν εδώ τη χώρα να λειτουργούμε εντελώς ανάποδα, αντιδεοντολογικά και θέτουμε τις γενικές προ-

υποθέσεις εκ των υστέρων.

Όσον αφορά τα άρθρα, θα τοποθετηθούμε αύριο. Θα ψηφίσουμε αρκετά άρθρα, με την προϋπόθεση βεβαίως, κύριε Υπουργέ, ότι κάποιες από τις βασικές παρεμβάσεις για βελτίωση που ζητήσαμε θα γίνουν αποδεκτές.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Τσούκαλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν κατατεθεί ενστάσεις αντισυνταγματικότητας από την Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξάρτητων Βουλευτών και του ΣΥΡΙΖΑ και έχουμε συνεννοηθεί η συζήτηση επ' αυτών να γίνει στις 12.30'.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας κ. Νικόλαος Μωραϊτής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΙΤΗΣ: Ξεκινώντας, θέλουμε να αναφερθούμε στη χθεσινή απόφαση του δικαστηρίου στην Πάτρα, που είναι προκλητική και επικίνδυνη για την εργατική τάξη. Η δικαιοσύνη, όπως τις περισσότερες φορές, έτσι και χθες, στάθηκε απέναντι στην εργατική τάξη και στα δικαιώματά της, απέναντι στους μετανάστες, δίνοντας αέρα στα πανιά των μεγαλοτσιφλικιών και των επιχειρηματιών.

Οι μετανάστες εργάτες γης στη Μανωλάδα ζήτησαν τα δεδουλευμένα τους και δέχθηκαν σφαίρες. Διαμαρτυρήθηκαν για την επίθεση και τους απομόνωσαν σε θερμοκήπια, σε καταλύματα χωρίς ρεύμα και τροφή, με απειλές και τρομοκρατία.

Η πολιτική της συγκυβέρνησης φτιάχνει «Μανωλάδες» σε όλη τη χώρα, σε κάθε χώρο δουλειάς. Έχουμε εντατικοποίηση της δουλειάς, απλήρωτη εργασία, έλλειψη μέτρων υγιεινής και ασφάλειας. Η δικαιοσύνη πράγματι έχει τα μάτια της κλειστά μπροστά στα δίκαια της εργατικής τάξης. Τα τελευταία χρόνια καμμία απεργία δεν κρίθηκε νόμιμη. Όλες κρίθηκαν παράνομες και καταχρηστικές. Έχει όμως τα μάτια της ορθάνοιχτα, όταν πρόκειται για τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου των επιχειρηματιών.

Σε σχέση με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, αυτό αποτελεί συνέχεια της κυβερνητικής πολιτικής γενικά στη γη και τη χρήση της, στο χωροταξικό σχεδιασμό, στον τουρισμό, στην ενέργεια, στην ιδιωτική πολεοδόμηση, στον τομέα των δασών και συνολικότερα στην οργάνωση του κοινωνικού χώρου.

Ο σχεδιασμός της άρχουσας τάξης για την ανάπτυξη της καπιταλιστικής οικονομίας προκρίνει τη μετατροπή της χώρας σε κόμβο μεταφοράς εμπορευμάτων και ενέργειας και την ανάπτυξη του τουρισμού με προσανατολισμό τον εξωτερικό τουρισμό και ιδιαίτερα σε εισοδήματα υψηλού και μεσαίου επιπέδου.

Η δασική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης εντάσσεται στη στρατηγική «Ευρώπη 2020». Στο χάρτη για την ανταποδοτικότητα των πόρων, την Κοινή Αγροτική Πολιτική, τη Βιομηχανική και Ενεργειακή Πολιτική, τη στρατηγική για το κλίμα, τη βιοποικιλότητα, την βιοοικονομία και την πράσινη οικονομία διασφαλίζεται η συμβολή των δασών στην επίτευξη των στόχων και των επιδιώξεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για την επίτευξη των παραπάνω στόχων, η συγκυβέρνηση αξιοποιεί ένα σύνολο νομοθετικών εργαλείων, όπως το ΕΣΠΑ, το νομοθετικό πλαίσιο για τα δημόσια έργα, την απελευθέρωση της ενέργειας, τα σχέδια διοικητικής μεταρρύθμισης, το Κτηματολόγιο, τις αλλαγές στη νομοθεσία για τα αυθαίρετα, την έκδοση αδειών και τα χωροταξικά σχέδια, εθνικά και ειδικά.

Όλες αυτές οι παρεμβάσεις συγκροτούν ένα ενιαίο πλαίσιο πολιτικής της αστικής τάξης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ως τέτοιο πρέπει να αντιμετωπιστεί από το εργατικό, το λαϊκό κίνημα. Η ιδιωτική πολεοδόμηση είναι συνδεδεμένη με πλήθος άλλων σχετικών νομοθετικών ρυθμίσεων που προωθούνται και προωθήθηκαν τα προηγούμενα χρόνια.

Διαχρονικά, έχουμε ανάλογη νομοθεσία, όπως για παράδειγμα το ν.998/1979 της Νέας Δημοκρατίας, με τον οποίο τότε προσπάθησαν να αποδεσμεύσουν από τη δασική νομοθεσία περίπου δεκαπέντε εκατομμύρια στρέμματα χορτολιβαδικών εκτάσεων. Στη συνέχεια, ήρθε ο ν. 1734/1987 του ΠΑΣΟΚ, ο γνωστός νόμος για τα βοσκοτόπια, με τον οποίο προσπάθησαν να αποδεσμεύσουν σαράντα περίπου εκατομμύρια στρέμματα δασικών εκτάσεων. Ακόμη και η συνταγματική αναθεώρηση του 2001 του ΠΑΣΟΚ και

ο ν. 3208/2003 ήρθε κατ' επιταγήν και στο όνομα της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης διευκόλυνε παραπέρα την εμπορευματοποίηση των δασικών οικοσυστημάτων.

Η ραγδαία είσοδος επενδύσεων μέσω της Διεύθυνσης Επεμβάσεων στα δασικά οικοσυστήματα ακόμα και αν τηρηθούν οι περιβαλλοντικοί όροι που βάζει η Κυβέρνηση θα εξασφαλίσουν ταυτόχρονα τεράστια κέρδη για το κεφάλαιο, αλλά από την άλλη μεριά καταστροφή στο περιβάλλον, μισή ζωή για όσους εργαζόμενους βρουν δουλειά, που θα είναι με συνθήκες γαλέρας, όπως ήδη σάς ανέφερα και στην αρχή. Ήδη αυτό συμβαίνει στο Φαληρικό Δέλτα.

Η σημερινή πολιτική της συγκυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, συνέχεια των προηγούμενων, εντάσσεται στο πλαίσιο της επιτάχυνσης των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων και της επέκτασης της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης στη γη και στα δάση. Η συγκυβέρνηση απενεωπίζει το ζήτημα στη βάση ότι οι μέχρι σήμερα πρωτοβουλίες δεν απελευθέρωσαν δασική γη, τα δασικά οικοσυστήματα από την όποια νομική προστασία, ώστε να είναι ελεύθερο το πεδίο, να αποτελούν κερδοφόρα διέξοδο για τα συσσωρευμένα κέρδη των μονοπωλίων.

Το συζητούμενο νομοσχέδιο προωθεί αποφασιστικά τη δυνατότητα της ιδιωτικής πολεοδόμησης. Δίνει τη δυνατότητα στο μεγάλο κεφάλαιο να κατασκευάσει νέα πολεοδομικά συγκροτήματα με τους όρους και τις χρήσεις που θεωρεί απαραίτητα σε κάθε περιοχή. Η πρωτοβουλία, η ευθύνη χάραξης των νέων πολεοδομικών σχεδίων ανήκει στους επιχειρηματίες, καθώς μόνο το μεγάλο κεφάλαιο θα συγκεντρώνει γη, θα μπορεί να προχωρήσει στην ιδιωτική πολεοδόμηση, ενώ ταυτόχρονα μέσα από το νομοσχέδιο η πολεοδόμηση μετατρέπεται σε οικονομική δραστηριότητα με κόστος που θα μετακυλιέται στους νέους κατοίκους αυτών των περιοχών.

Το νομοσχέδιο είναι μία ποιοτική αλλαγή στην εμπορευματοποίηση των δασικών οικοσυστημάτων, του δημοσίου πλούτου στο όνομα της βιώσιμης ανάπτυξης. Ήδη έρχεται να σαρώσει, όπως αναφέραμε, κάθε εμπόδιο που υπήρχε για τη δράση του μεγάλου κεφαλαίου, που θέλει σήμερα να χρησιμοποιήσει κεφάλαια σε αυτόν τον τομέα.

Συνολικά, το νομοσχέδιο εξειδικεύει τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις. Για παράδειγμα, εξυπηρετεί την κερδοφορία του μεγάλου κεφαλαίου, με αποχαρκτηρισμό τεράστιων εκτάσεων, αλλά και με την εξασφάλιση –και αυτό είναι το κύριο– της νομιμότητας των επεμβάσεων μέσα σε αυτά τα οικοσυστήματα. Δεν τους ενδιαφέρει τόσο ο αποχαρκτηρισμός όσο να είναι νόμιμες οι παρεμβάσεις μέσα στα δάση.

Τόσο στο πρώτο όσο και στο δεύτερο κεφάλαιο προβλέπεται ότι σε τμήματα γης που σήμερα είναι εκτός σχεδίου πόλεως και άρα η οικοδόμησή τους δεν επιτρέπεται, παρά μόνο κατά παρέκκλιση και με ορισμένες προϋποθέσεις, σήμερα θα μπορούν να χαράσσονται νέα σχέδια πόλεως, σχέδια τα οποία είναι κομμένα και ραμμένα στα μέτρα του ιδιώτη, που ο ίδιος τα προωθεί. Στην ουσία, ο ίδιος ο σχεδιασμός των πόλεων η επιλογή και η κατανομή των σχετικών χρήσεων, η ρυμοτομία περνάει στα χέρια των ομίλων. Ανοίγει ο δρόμος για τον επίσημο σχεδιασμό περιοχών κατοικίας πολλών ταχυτήτων ανάλογα με την οικονομική επιφάνεια των κατοίκων που προσδοκά ο επενδυτής να προσελκύσει. Το επίπεδο των ελεύθερων χώρων, το πράσινο των διαθέσιμων υποδομών θα σχεδιάζεται διαφορετικά και σε επίπεδο πολεοδομικού σχεδιασμού ανάλογα με το οικονομικό επίπεδο των μελλοντικών κατοίκων της περιοχής.

Συγχρόνως, δίνεται τεράστια δυνατότητα οικοδόμησης τουριστικών χωριών και σύνθετων τουριστικών συγκροτημάτων σε μεγάλους τουριστικούς κατασκευαστικούς ομίλους. Με τις ρυθμίσεις στα κεφάλαια αυτά απελευθερώνονται τεράστιες εκτάσεις γης, δάση, δασικές εκτάσεις. Νομιμοποιείται η ιδιοκτησία οικοδομικών συνεταιρισμών και μέσω της Τράπεζας Γης και της ανταλλαγής εκτάσεων σε περιοχές υποδοχής τους. Υλοποιείται η πολεοδόμηση εκτάσεων σε ανταλλαγμένους μικρούς και φθηνούς οικισμούς. Η εισφορά σε γη, σε χρήμα και σε κόστος πολεοδόμησης θα διευκολύνει τους μεγάλους επιχειρηματίες που θα υπάρχουν σε αυτόν τον χώρο.

Στο τρίτο κεφάλαιο, που εδώ κατά τη γνώμη μας είναι η καρδιά

του νομοσχεδίου, προβλέπονται ρυθμίσεις της δασικής νομοθεσίας. Παραδίδονται, όπως αναφέραμε, τα δασικά οικοσυστήματα στους επιχειρηματικούς ομίλους, διευρύνοντας τις κατηγορίες των επιτρεπόμενων παρεμβάσεων, εντείνοντας την εμπορευματοποίηση ιδιαίτερα στον τουρισμό με διεύθυνση μορφών και χώρων δραστηριοποίησης, σύνθετα τουριστικά καταλύματα, επιχειρήσεις διαχείρισης απορριμμάτων, υδροηλεκτρικές επιχειρήσεις, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Το βιομηχανικό κεφάλαιο και ιδιαίτερα το κατασκευαστικό κεφάλαιο θα διεισδύσει στα δασικά οικοσυστήματα. Εξασφαλίζονται οι προϋποθέσεις για την ανάπτυξη επιχειρηματικών ομίλων στον τομέα της κτηνοτροφίας. Ας μην ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι εκεί θα υπάρξει ανάπτυξη της κτηνοτροφίας. Η όποια παρέμβαση θα είναι εις βάρος της ντόπιας παραγωγής, της οικογενειακής μορφής εκμετάλλευσης στους χώρους αυτούς.

Βέβαια, συνδέεται με την κτηνοτροφία, αλλά πάνω απ' όλα συνδέεται με την Κοινή Αγροτική Πολιτική, γιατί εκεί θα παραμείνουν και θα επιδοτούνται ακαλλιέργητες εκτάσεις, οι οποίες θα κατέχονται από μεγαλοεπιχειρηματίες που θα εισβάλλουν στον χώρο της κτηνοτροφίας.

Νομιμοποιείτε όλες τις προ του 1975 παρεμβάσεις, όταν και υπήρξαν εμφύλιος, δικτατορία, παράνομες εκχερσώσεις, αγοραπωλησίες, κατατιμήσεις και αλλαγές χρήσης δασών, δασικών εκτάσεων και αναγνωρίζετε το δικαίωμα της ιδιοκτησίας καταπατήσεων, με παράλληλη καταργήση των δικαιωμάτων του δημοσίου σε εκτάσεις που μέχρι σήμερα το δημόσιο είχε το μαχητό τεκμήριο κυριότητας.

Αποδίδετε κυριότητα σε διακατεχόμενα δάση, απεμπολώντας τα δικαιώματα του δημοσίου απέναντι σε διεκδικήσεις που τα διακατέχουν. Βγαίνουν από τις προστατευτικές διατάξεις της δασικής νομοθεσίας οι χορτολιβαδικές εκτάσεις, οι οποίες μπορούν να πολεοδομηθούν και όχι μόνο. Όπως αναφέραμε πιο πάνω, θα συμβάλλουν στην πράσινη ανάπτυξη και θα είναι οι πράσινες μπιζνές για το κεφάλαιο.

Καταργείται η αναγκαστική κήρυξη αναδασωτέων δασών και δασικών εκτάσεων που έχουν καταστραφεί είτε από πυρκαγιά είτε από άλλη χρήση. Με υπουργική απόφαση θα καθορίζεται η αξία ενός δασικού οικοσυστήματος για παραχώρηση και ανταλλαγή δασικών εκτάσεων. Επίσης, θα παρατείνετε την παράνομη λειτουργία χιονοδρομικών κέντρων και όχι μόνο. Δίνεται η δυνατότητα κυριότητας σε κληροτεμάχια πριν του 1975, τα οποία πλέον δεν θα υπάγονται στη δασική νομοθεσία.

Σε όλη αυτήν την κατάσταση και στην πολιτική που εφαρμόζει η Συγκυβέρνηση έχουμε και τη στάση των άλλων κομμάτων της Αντιπολίτευσης. Συγκεκριμένα, τα κόμματα του ευρωμονόδρομου εκφράζουν την πολιτική που υπηρετεί το μεγάλο κεφάλαιο, γιατί όπως ισχυρίστηκαν και στην επιτροπή αλλά και σήμερα εδώ, όλα τα κόμματα και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ο ΣΥΡΙΖΑ, όλα αυτά τα νομοσχέδια που έρχονται σήμερα είναι τέκνα της κρίσης, των μνημονίων της τρόικας. Έτσι θέλουν να συσκοτίσουν τις πραγματικές αιτίες.

Αντίθετα, η πολιτική αυτή προωθείται διαχρονικά τόσο στην κρίση όσο και στην ανάπτυξη σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, αφού απαντά στην ανάγκη των μονοπωλιακών ομίλων για θωράκιση της ανταγωνιστικότητας και την ανακοπή της πτωτικής τάσης του ποσοστού κέρδους.

Σήμερα ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε οι άλλες πολιτικές δυνάμεις δεν είπαν ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι στην κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπάρχει ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με τίτλο: «Για τη νέα δασική στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τα δάση και τον δασικό τομέα», η οποία καταλήγει και λέει ξεκάθαρα ότι πρέπει αυτή η πολιτική να ενσωματωθεί στις εθνικές πολιτικές.

Επομένως, δεν γίνεται καμμία κουβέντα ότι αυτή η πολιτική που σήμερα έρχεται να εφαρμοστεί, όπως και οι προηγούμενες, εκπορεύεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό γίνεται γιατί τα κόμματα του ευρωμονόδρομου δεν θέλουν και δεν μπορούν να αμφισβητήσουν τη στρατηγική της ανταγωνιστικότητας γιατί στηρίζουν την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της άρχουσας τάξης, του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων, για την πράσινη ανάπτυξη, τη δασική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της

οποίας κύριος στόχος είναι η εξασφάλιση της κερδοφορίας των μονοπωλίων.

Επιχειρείται, ιδιαίτερα από τον ΣΥΡΙΖΑ, διαμόρφωση εναλλακτικών προτάσεων διαχείρισης κομβικών ζητημάτων για το κεφάλαιο. Υποκλίνεται στην υγιή επιχειρηματικότητα. Μίλησε η εισηγήτριά του στην επιτροπή –και σήμερα απέφυγε να το πει για τους υγιούς επιχειρηματικούς ομίλους και ανέφερε ότι πρέπει να γίνει σχεδιασμένα και με δασικούς χάρτες.

Επίσης, επιχειρείτε να πείσετε τους εργαζόμενους ότι μπορούν να συνυπάρξουν αρμονικά τα επενδυτικά σχέδια και τα κέρδη των ομίλων με την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, αρκεί να αλλάξει ο κυβερνητικός διαχειριστής.

Επιπλέον, τα κόμματα της Αντιπολίτευσης εκφράζουν την αντίθεση τους στην κυβερνητική πολιτική και την τρόικα, αλλά συσκοτίζουν αυτό που ανέφερα προηγουμένως, ότι αυτή η πολιτική είναι κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στον αντίποδα αυτής της πολιτικής βρίσκεται η πρόταση του ΚΚΕ. Είναι η πρόταση από τη σκοπιά της εργατικής τάξης, σύμφωνα με την οποία όπου η γη, οι χρήσεις της και τα δασικά οικοσυστήματα είναι κοινωνικά αγαθά και θα μπορούν να λειτουργήσουν προς όφελος των λαϊκών συμφερόντων, σε μία πολιτική που θα εξασφαλίζει την προστασία και την ολοκληρωμένη διαχείρισή τους, την ανάπτυξή τους ως βασικού τομέα της πρωτογενούς παραγωγής, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα την οικολογική τους ανόρθωση στο πλαίσιο μίας πολιτικής, ενός ριζικά διαφορετικού δρόμου ανάπτυξης.

Τότε μπορούν να αξιοποιηθούν προς όφελος των λαϊκών αναγκών, ως στοιχείο μιας φιλολαϊκής πολιτικής γης και περιβάλλοντος.

Στόχος ή κριτήριο για την οργάνωση του κοινωνικού χώρου για το ΚΚΕ είναι η συνδυασμένη ικανοποίηση του συνόλου των σύγχρονων λαϊκών αναγκών με συγκεκριμένη κοινωνική αξιοποίηση της γης και του χώρου γενικότερα. Για την αγροτική παραγωγή, τον τουρισμό, την εξασφάλιση ποιοτικής λαϊκής στέγης και των υποδομών κοινωνικών υπηρεσιών, τη βιομηχανική παραγωγή, για την προστασία του περιβάλλοντος η πολιτική αυτή είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη λεγόμενη «παρέμβαση του εργατικού λαϊκού κινήματος».

Για την ανατροπή της επέκτασης της δράσης των μονοπωλιακών ομίλων, την ανατροπή της κρατικής πολιτικής και των αντιλαϊκών νόμων που εμπορευματοποιούν τη γη και τα δάση ζητάμε την απόσυρση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, με στόχο την κοινωνικοποίηση της γης και του συνόλου των συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, την αξιοποίηση με επιστημονικό κεντρικό σχεδιασμό με εργατικό έλεγχο.

Η ανάπτυξη αυτή υπηρετεί τις λαϊκές ανάγκες, διασφαλίζει σε όλους ισόρροπη σχέση του ανθρώπου και του φυσικού περιβάλλοντος, απαιτεί έναν ριζικά διαφορετικό τρόπο ανάπτυξης. Προϋποθέτει, όμως, να περάσει η γη και η οικονομία στα χέρια της εργατικής τάξης, των άλλων λαϊκών στρωμάτων.

Πριν κλείσω, θα ήθελα να αναφερθώ ιδιαίτερα στους οικοδομικούς συνεταιρισμούς και ιδιαίτερα στους μικροϊδιοκτήτες. Ας μην έχουν αυταπάτες ότι μπορεί πραγματικά να βρουν λύση στα βάσανά τους μέσα από αυτό το νέο νομοσχέδιο. Τους λέμε καθαρά ότι μέσα από αυτήν την πορεία θα αναγκαστούν να πωλήσουν τις μικροεπιχειρήσεις τους για ένα κομμάτι ψωμί.

Η μοναδική λύση για τους εργαζόμενους βρίσκεται, όπως αναφέραμε, στον αντίποδα αυτής της πολιτικής για την κάλυψη συνδυασμένων λαϊκών αναγκών για στέγαση, για την εξασφάλιση φθηνής, ασφαλούς, ποιοτικής κατοικίας που είναι δικαίωμα όλων. Γι' αυτό έχουν χρέος να παλέψουν για μια άλλη πολιτική.

Καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο και ζητάμε την απόσυρσή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε.

Η κ. Χρυσούλα Γιαταγάνη, ειδική αγορήτρια των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών, έχει τον λόγο.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΗ: Αγαπητοί συνάδελφοι, ένα μήνα τώρα γίνεται μία γενοκτονία στη Λωρίδα της Γάζας. Γίνεται γενοκτονία των Παλαιστινίων που διαβιούν εκεί. Ευτυχώς από σήμερα αρχίζουν συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας εδώ στην Ελλάδα. Μέχρι σήμερα ο ΟΗΕ τηρεί ίσες αποστάσεις.

Εγώ, λοιπόν, από του Βήματος τούτου καταγγέλλω τον Πρω-

θυπουργό του Ισραήλ ως εγκληματία πολέμου. Καλώ και τον Πρόεδρο του ΟΗΕ να κινηθεί τη διαδικασία του Δικαστηρίου της Χάγης εναντίον αυτού και των συνεργατών του.

Είχα καλέσει βέβαια τον δικό μας Υπουργό Εξωτερικών να μας δώσει εξηγήσεις και να μας πει τι έκανε γι' αυτό το θέμα, αλλά ο λαλίστατος κατά τα άλλα Υπουργός Εξωτερικών ουδεμία απάντηση έχει δώσει μέχρι σήμερα. Τον κάλεσα μέσα σε αυτήν την Αίθουσα να έρθει να υποβληθεί σε κοινοβουλευτικό έλεγχο για αυτό.

Ευτυχώς από σήμερα γίνονται συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας. Εμείς αυτά μπορούμε να κάνουμε. Τίποτα άλλο δεν μπορούμε να κάνουμε. Όμως, υπάρχουν νόμιμα μέσα. Εάν δεν επιληφθεί ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ, δεν έχει λόγο υπάρξεως ο ΟΗΕ. Πρέπει να καταργηθεί ο ΟΗΕ, όπως καταργήθηκε η Κοινωνία των Εθνών.

Τώρα, επί του παρόντος νομοσχέδιο, κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μία ακόμα φορά η Κυβέρνηση αποδεικνύει ότι η σημασία της καλής νομοθέτησης, αν και της είναι γνωστή, την αφήνει παντελώς αδιάφορη και καταλήγει σταθερά να την παραβλέπει σαν να είναι τάχα ξένη υπόθεση κάποιας άλλης χώρας μακρινής κάποιου άλλου πλανήτη που δεν αφορά τους Έλληνες ούτε τις γενιές που θα ακολουθήσουν.

Και όταν λέω «καλή νομοθέτηση», δεν αναφέρομαι στο τεχνικό περιεχόμενο του ν. 4048/2012, που σκέφτηκε τότε διορισμένη κυβέρνηση να ψηφίσει, για να μας θυμίσει το αυτονόητο. Ή μήπως το έκανε για να δημιουργήσει ένα άλλοθι για την όποια μνημονιακή κυβέρνηση ακολουθούσε –όπως και έγινε άλλωστε!– αλλά αφού το εκλογικό σώμα, ο ελληνικός λαός, παραπλανήθηκε με θρασυτάτα απατηλές υποσχέσεις και εκφοβήθηκε με δήθεν επικείμενες πτωχεύσεις και καταστροφή εξαιτίας ενός κατασκευασμένου χρέους;

Όταν, λοιπόν, λέω «καλή νομοθέτηση», αναφέρομαι στην ουσία της καλής νομοθέτησης, κύριε Υπουργέ, που δεν εξαντλείται στην καταγραφή των αρχών που τη διέπουν, όπως γίνεται στο άρθρο 2 του νόμου που προσέφερα –που τα λέει πολύ ωραία–, ούτε στην τυπική επίκλησή τους, αλλά απαιτείται να εφαρμοστούν αυτές οι αρχές και να διαπιστωθεί ότι πράγματι υπάρχουν στο περιεχόμενο κάθε νομοθετήματος.

Επίσης, απαιτείται να προβλέπονται ρυθμίσεις που να είναι εναρμονισμένες με τις επιταγές του Συντάγματος και την πάγια επί σειρά ετών νομολογία των αρμοδίων δικαστηρίων, που κρίνουν το δημόσιο συμφέρον και το δημόσιο όφελος και μάλιστα σε περιπτώσεις ιδιαίτερα ευαίσθητες και επί πολυτίμων ζητημάτων, όπως είναι αυτά που συζητάμε σήμερα, από τα οποία κρίνεται η ποιότητα του μέλλοντος που θα έχει αυτή η πατρίδα – αν θα υπάρξει συνέχεια σ' αυτήν την πατρίδα, διότι εκεί καταλήγουμε!

Τέλος, απαιτείται πραγματικός σεβασμός στην κοινοβουλευτική διαδικασία και στη δημοκρατικά εκλεγμένη Βουλή. Απαιτείται οι Βουλευτές να ψηφίζουμε κατά συνείδηση και όχι με κριτήρια του τύπου «είναι η τελευταία φορά που ψηφίζω» ή «δεν πρέπει να πέσει η Κυβέρνηση» ή «δεν θα ρίξω την Κυβέρνηση».

Σήμερα, λοιπόν, η Κυβέρνηση εισάγει για συζήτηση όχι ένα, αλλά τρία νομοσχέδια με σοβαρότατες και πολύπλοκες στα περισσότερα σημεία τους ρυθμίσεις, που απαιτούν μελέτη και επεξεργασία για την κατανόηση των συνεπειών τους από πολεοδομικούς, περιβαλλοντολόγους, δασολόγους και δασοπόνους, τσουβαλιασμένα όλα σε ένα νομοσχέδιο.

Ο καλός νόμος, κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να είναι πρωτίστως αναγκαίος, ώστε να ψηφιστεί, και πρέπει να χαρακτηρίζεται από την αρχή της αναλογικότητας, δηλαδή, όπως την εξηγεί ο ίδιος ο νόμος, από καταλληλότητα και εύλογη σχέση μέσου και σκοπού, με την υιοθέτηση του λιγότερου επαχθούς μέτρου. Πρέπει το περιεχόμενο των ρυθμίσεών του να χαρακτηρίζεται από απλότητα και σαφήνεια. Πρέπει να αποφεύγονται οι αντιφατικές ρυθμίσεις, να υπάρχει διαφάνεια, ασφάλεια δικαίου, δημοκρατική νομιμοποίηση κ.λπ.. Αυτά τα λέει ο ν. 4048, τον οποίο ψήφισε η δική σας Κυβέρνηση, αν και δεν ήταν απαραίτητος, γιατί προκύπτει από τις διατάξεις του Συντάγματος, αλλά και από την κοινή λογική.

Στην προκειμένη περίπτωση δεν υπάρχει καμμία απολύτως από τις ποιοτικές προϋποθέσεις που ανέφερα. Πού ακριβώς βρίσκεται η απλότητα και η σαφήνεια του νομοσχεδίου σας, κύριε Υπουργέ; Αρκεί να το διαβάσει κάποιος, για να διαπιστώσει και από τη διατύπωσή του πώς είναι.

Ποια είναι η αναγκαιότητα αυτού του νομοσχεδίου, πέραν του ότι προορίζεται να εξυπηρετήσει συγκεκριμένα μεγάλα συμφέροντα και όχι συνολικά την ελληνική κοινωνία;

Είναι πασιφανές, αν και η καταλληλότερη έκφραση είναι ότι «ο κόσμος το έχει τούμπανο και εμείς κρυφό καμάρι», ότι η οικονομία και η κτηματαγορά έχουν νεκρώσει, γιατί η αγοραστική δύναμη της πλειοψηφίας του πληθυσμού έχει εξαντληθεί προ πολλού. Είναι εκατοντάδες χιλιάδες αυτοί που δεν έχουν να πληρώσουν τα στεγαστικά τους δάνεια. Είναι τεράστιος ο αριθμός των ιδιοκτητών που ενώ έχουν σοβαρή ακίνητη περιουσία, δεν έχουν εισόδημα και δεν μπορούν να πληρώσουν τους φόρους τους, που έχουν επταπλάσιαστεί σχεδόν τα τελευταία χρόνια.

Η ανεργία μαστίζει σαν λοιμός και το πολύτιμο ανθρώπινο δυναμικό της χώρας μας, οι νέοι μας, οι νέοι επιστήμονες και μη, ξενιτεύονται. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες αιμορραγούν και τα ασφαλιστικά ταμεία παραπαίνουν.

Εν τω μέσω όλων αυτών των τραγικών εξελίξεων και προβλημάτων, η επίλυση των οποίων επείγει εξαιρετικά, έρχεται η Κυβέρνηση και επιδιώκει να ψηφιστούν οι ρυθμίσεις του πρώτου κεφαλαίου του νομοσχεδίου για μια νέα ιδιωτική πολεοδομία και μάλιστα για δημιουργία λαϊκής κατοικίας, με πρόσχημα δήθεν την περιβαλλοντική αναβάθμιση, την αναβάθμιση περιοχών, την αναβίωση ή βιώσιμη ανάπτυξη των μικρών και φθηνών οικισμών.

Και όλα αυτά στο θερινό Τμήμα της Βουλής.

Σας ρωτώ, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, και παρακαλώ να μου απαντήσετε ποιο είναι το κατεπείγον και η αναγκαιότητα που απαιτείται, ώστε να ψηφιστούν αυτές οι ρυθμίσεις μέσα στο καλοκαίρι. Το ρωτώ, γιατί οι ρυθμίσεις του δεύτερου κεφαλαίου είναι περί της βελτίωσης του υφιστάμενου πλαισίου λοιπών χωροταξικών και πολεοδομικών κανόνων. Ποια βελτίωση; Το ρωτώ και για το τρίτο Κεφάλαιο, με το οποίο κυριολεκτικά ρημάζετε τα δάση και τις δασικές εκτάσεις.

Ποιος είναι ο πραγματικός λόγος που φέρατε αυτές τις ρυθμίσεις μέσα στη Βουλή μέσα στο καλοκαίρι; Γιατί δεν περιμένετε να συζητηθούν στην Ολομέλεια τον Οκτώβριο και μάλιστα με αυτοτελή, ξεχωριστά νομοσχέδια, όπως πρέπει, κύριε Υπουργέ;

Μήπως θέλετε να προλάβετε τις εκλογές ή αντιδρούν Βουλευτές της Συμπολίτευσης και θέλετε να τους παρακάμψετε; Αν αντιδρούν Βουλευτές σας, έχουν τα συγχαρητήριά μου, αρκεί να βγουν δημόσια και να το πουν, γιατί με αυτές τις ρυθμίσεις δημιουργείτε τις προϋποθέσεις για τον άκρωτος αντιουσιαστικό και αυθαίρετο αποχαρκτηρισμό δασικών και προστατευόμενων εκτάσεων, προκειμένου οι εκτάσεις αυτές να γίνουν αντικείμενο εκμετάλλευσης από το μεγάλο κεφάλαιο, αφού βεβαίως μεταβληθούν πρώτα σε ωραιότατα οικοπέδα και οικοδομηθούν.

Γιατί ποιοι ιδιοκτήτες με χαμηλά και μεσαία εισοδήματα θα σπεύσουν να ωφεληθούν από τις δυνατότητες της καινούργιας σας ιδιωτικής πολεοδομίας, όταν ευλόγως όλοι αυτοί κρατούν τις όποιες οικονομίες τους για τις χειρότερες μέρες;

Βοά το νομοσχέδιο αυτό, κύριε Υπουργέ, από την αρχή μέχρι το τέλος του, ότι έχει σχεδιαστεί, για να εξυπηρετηθούν και πάλι τα μεγάλα ντόπια και ξένα κεφάλαια, που είναι αναμενόμενο, έτσι όπως έχει ευτελιστεί η αγοραία αξία των ακινήτων στο ένα τρίτο ή ένα τέταρτο της αντικειμενικής τόσο στη γη όσο και σε κτίσματα, ότι θα σπεύσουν να αποκτήσουν φθηνά περιζήτητες εδαφικές εκτάσεις.

Αντιβαίνει κάθε κανόνα λογικής. Αντιβαίνει την αρχή της διαφάνειας και προσκρούει ευθέως στην έννοια του δημοσίου συμφέροντος η επιμονή σας να συζητηθεί και ψηφιστεί το παρόν νομοσχέδιο τώρα, με τις αμέτρητες ρυθμίσεις που περιέχει –και μάλιστα πολύ κακοδιατυπωμένες–, που όλες αφορούν τη γη, τη στιγμή που δεν έχουν συνταχθεί δασικοί χάρτες, δεν υφίσταται Δασολόγιο και δεν υπάρχει ολοκληρωμένη κτηματογράφηση για όλες τις περιοχές της Ελλάδας.

Είναι ελάχιστα αναλογικά οι περιοχές, στις οποίες έχουν προχωρήσει ή ολοκληρωθεί οι εργασίες του Κτηματολογίου που ξε-

κίνησε εδώ και πολλά χρόνια και περιέργως εξαφανίστηκαν και τα χρήματα που μας έδωσαν, για να το κάνουμε και δεν ολοκληρώθηκε και σχεδόν όλες, αν όχι όλες, είναι σε αστικές περιοχές. Το ξέρετε πολύ καλά αυτό.

Με αυτό το νομοσχέδιο και πολύ περισσότερο με τον τρόπο και το χρόνο που το φέρατε προς ψήφιση στη Βουλή, δηλώνετε ότι αδιαφορείτε εντελώς για την ανάγκη προστασίας του περιβάλλοντος, για το δημόσιο συμφέρον, για κάθε δημόσιο πλούτο και αγαθό, είτε αυτό λέγεται δάσος είτε λέγεται νερό είτε λέγεται αιγιαλός και παραλία.

Το νομοσχέδιο για τις παραλίες και τον αιγιαλό ήταν ακριβώς αντίθετο του σημερινού που αφορά τα δάση και τις δασικές και αναδασωτέες εκτάσεις. Δεν τόλμησε, όμως, η Κυβέρνηση να το φέρει τελικά, αν και απ' ό,τι διέγνωσα –διάβασα τουλάχιστον στον Τύπο, γιατί δεν έχω προλάβει να διαβάσω το νόμο για τα προαπαιτούμενα– κοιτάτε να το τουσβαλιάσετε εκεί μέσα και αυτό. Θα το δούμε. Θα το αντιμετωπίσουμε και αυτό.

Από τις αντιδράσεις του κόσμου διαπίστωσαν ότι δεν είχαν περιθώριο να προχωρήσουν στο νόμο για τον αιγιαλό και τις παραλίες. Θα το φέρουν πάλι και θα αντιδράσουμε. Με όλη μας τη δύναμη θα αντιδράσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα έχει ως πυρήνα του το άρθρο 36, με τις ρυθμίσεις του οποίου πάύει να υπάρχει ουσιαστικά ο δασικός ν. 998/1979 και παραχωρείται η επιχειρηματική εκμετάλλευση των δασών στους επιχειρηματικούς ομίλους, δηλαδή στο μεγάλο κεφάλαιο, το οποίο και μόνο υπηρετεί αυτό το νομοσχέδιο, αφού προβλέπει πλήθος επιτρεπτών επεμβάσεων σε δάση, σε δασικές εκτάσεις, σε αναδασωτέες και δημόσιες εκτάσεις.

Ακολουθεί λίστα, η οποία δεν αφήνει έξω σχεδόν τίποτα. Αναφέρομαι σε οριζόμενες από τις προβλεπόμενες επιτρεπτές επεμβάσεις:

Εγκαταστάσεις άντλησης και αποθήκευσης ενέργειας, δίκτυα μεταφοράς και διανομής φυσικού αερίου, δεξαμενές αποθήκευσης πετρελαιοειδών με τους αναγκαίους αγωγούς. Μέσα στα δάση όλα αυτά. Αντιλαμβάνεστε τον κίνδυνο. Δεν χρειάζεται να το προβλέπει το Σύνταγμα. Υπάρχει η κοινή λογική. Και μικρό παιδί μπορεί να καταλάβει τον κίνδυνο καταστροφικών πυρκαγιών που δημιουργείται. Αλλά, αγρόν ηγόρασε η Κυβέρνηση γι' αυτό το θέμα. Αρκεί να εξυπηρετηθούν τα μεγάλα συμφέροντα.

Επίσης, υδροηλεκτρικοί σταθμοί, ταμιευτήρες, τεχνητές λίμνες, φράγματα. Δηλαδή, ο ιδιώτης επενδυτής θα μπορεί να κατασκευάζει φράγματα, να καταποντίζει κάτω από τεχνητή λίμνη τεράστια δασική έκταση, να επηρεάζει τη ροή του ποταμού και κατά συνέπεια την παροχή υδάτων για άρδευση σε αγροτικές καλλιέργειες κατά το δοκούν.

Προχωρούμε παρακάτω. Θα μπορεί να επηρεάζει τις εκβολές ποταμού με εισροές υφάλμυρων υδάτων λόγω κατακράτησης των υδάτων του και κατά συνέπεια καταστροφής υδροβιότοπων, πολλοί από τους οποίους προστατεύονται από τη Συνθήκη Ραμσάρ.

Θα μπορούν να γίνουν έργα ύδρευσης και αποχέτευσης, κέντρα επεξεργασίας λυμάτων και στερεών αποβλήτων, έργα συλλογής, αποθήκευσης και μεταφοράς υδάτων για αρδευτικούς-υδρευτικούς σκοπούς.

Ομοίως, παραχωρείται σε ιδιώτη δασική δημόσια έκταση και ταυτόχρονα, το δημόσιο, συνταγματικά κατοχυρωμένο, αγαθό του νερού. Επηρεάζει ο ιδιώτης –με σκοπό το κέρδος με εκχέρσωση ή να το μολύνει με τυροκομικές μονάδες, ελαιολιμνίσια, είτε να επιβαρύνει τον βióτοπο με οργανικά και βιολογικά απόβλητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό και τελείωσα, κυρία Πρόεδρε.

Εκμετάλλευση μεταλλείων, λατομείων. Στο σημείο αυτό έχουμε και φωτογραφική διάταξη προς διευκόλυνση γνωστών μεγαλοεργολάβων δημοσίων έργων και μετόχων σε ορυχεία χρυσού, ιδιαίτερα στην Κεντρική Μακεδονία, δηλαδή τον κ. Μπόμπολα, την «ELDORADO GOLD», την οικογένεια Ρότσιλντ, που είναι από πίσω, και ούτω καθ' εξής –και ποιοι άλλοι είναι από πίσω σε όλες αυτές τις εκμεταλλεύσεις-, ώστε να προχωρήσουν ανεμπόδιστα στη ρυπογόνα εκμετάλλευσή τους ή να έχουν και φθηνά αδρανή υλικά για έργα οδοποιίας, τα οποία μάλιστα παίρνουν κατ' αποκλειστικότητα.

Αγαπητοί κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, έτσι όπως έχει έρθει το θέμα για τους εγκαταλελειμμένους μικρούς και φθίνοντες οικισμούς, να μεριμνήσουμε γι' αυτούς. Αλλά ποιοι είναι; Τους έχετε καταγράψει; Καταγράψτε πόσοι απ' αυτούς έχουν νόμιμα δικαιώματα. Είδατε πώς και εάν –γιατί αυτό διαφαίνεται μέσα από το νομοσχέδιο– τα δικαιώματά τους, όσων έχουν πράγματι δικαιώματα, θα περιαφθούν; Να τους στέλνεται σε μία άλλη περιοχή εκτός σχεδίου. Αλλά δεν το περιγράφετε. Είστε τελείως αόριστοι.

Με αυτές τις σκέψεις, λοιπόν, καταψηφίζω το παρόν νομοσχέδιο επί της αρχής και σας ζητώ, κύριε Υπουργέ, να το αποσύρετε. Μόνο η διατύπωση αυτού του νομοσχεδίου σε προδιαθέτει να το απορρίψετε. Μόνο η καταστροφή του δάσους που προβλέπεται απωθεί τον κάθε πολίτη να το τηρήσει και να το εφαρμόσει. Αποσύρετε το νομοσχέδιο. Αυτό είναι το σωστό. Και φέρτε τρία νομοσχέδια ξεχωριστά στην ώρα τους, στην Ολομέλεια.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρία Γιατάγανα, δεν θα μας πείτε κάτι για την αντισυνταγματικότητα;

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Για την αντισυνταγματικότητα θα μιλήσω σε λίγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε.

Ολοκληρώθηκαν οι ομιλίες των ειδικών αγορητών.

Εισερχόμεστε στις ομιλίες των αγορητών επί της αρχής.

Τον λόγο έχει ο κ. Ανδρέας Μαρινός.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΙΝΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία γίνεται επιτέλους ένα μεγάλο βήμα για τη δημιουργία ενός νέου πλαισίου οικιστικής ανάπτυξης με περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά, ώστε να αντιμετωπιστούν οι παθογένειες του παρελθόντος που οδήγησαν σε προβληματικές καταστάσεις και πολύ συχνά σε προστριβές και αντιδικίες μεταξύ πολιτείας και πολιτών.

Αυτή η ρυθμιστική αρμοδιότητα του κράτους εκδηλώνεται με τη θέσπιση και τον επανακαθορισμό κανόνων και μέτρων που αποβλέπουν στην προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος, αλλά και στη βελτίωση της ποιότητας ζωής.

Ως εκ τούτου, διαμορφώνεται η εύρυθμη και ελεγχόμενη πολεοδομική οργάνωση για περιοχές και εκτάσεις που ανήκουν σε οικοδομικούς συνεταιρισμούς, ενώ παράλληλα επιχειρείται η διατήρηση, η ανάδειξη και η αξιοποίηση των πολύ μικρών και εγκαταλελειμμένων οικισμών της χώρας, προκειμένου να ενισχυθεί η οικονομία στην περιφέρεια και η αναζωογόνηση της υπαίθρου μέσω της πρωτογενούς παραγωγής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ στα άρθρα 1 έως 15, σύμφωνα με τα οποία καθορίζεται το θεσμικό πλαίσιο κανόνων και διαδικασιών στο οποίο θα εντάσσονται εκτάσεις περιβαλλοντικής αναβάθμισης και ιδιωτικής πολεοδόμησης. Με τις διατάξεις αυτές δίνουμε τέλος στη μέχρι σήμερα ομηρία συμπολιτών μας οι οποίοι δεν μπορούσαν να υπερασπιστούν την περιουσία τους.

Θετικό στοιχείο, επίσης, αποτελεί το γεγονός ότι για πολλές από τις άδειες που προβλέπονται στις ρυθμίσεις είναι απαραίτητη η έκδοση προεδρικού διατάγματος, που εξασφαλίζει την αυστηρή τήρηση των νόμων, με την προϋπόθεση ότι η πολιτεία από την πλευρά της θα μεριμνά, ώστε να μην καθυστερούν οι απαραίτητες ενέργειες για επιμέρους εγκρίσεις.

Κατά το δεύτερο μέρος που αφορά στην ανταλλαγή εκτάσεων οικοδομικών συνεταιρισμών, θέλω να επισημάνω πως δίνεται η δυνατότητα αυτή για πρώτη φορά.

Ωστόσο, το άρθρο 14 αναφέρει ρητά ότι η διαδικασία ανταλλαγής γίνεται μέσω της ηλεκτρονικής διαδικασίας της Τράπεζας Γης του δεύτερου κεφαλαίου του ν. 4178/2013. Αξίζει, όμως, να υπογραμμίσουμε ότι δεν έχει ολοκληρωθεί η εφαρμογή αυτής της διαδικασίας, η οποία υπολογίζει με αυτόματο τρόπο την αξία των οικοπέδων των οικοδομικών συνεταιρισμών και θα επιτρέπει την ανταλλαγή τους με καθαρές εκτάσεις, καθώς και τη μεταφορά του συντελεστή δόμησης.

Αυτό έχει ως συνέπεια να μη δίνονται λύσεις σε χρόνια υπαρκτά προβλήματα ιδιωτικής πολεοδόμησης και θα πρέπει άμεσα να γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες, ώστε να τεθεί σε πλήρη εφαρμογή.

Στα άρθρα 18 έως 24 σχετικά με τη βιώσιμη ανάπτυξη εγκαταλειμμένων μικρών και φθινόντων οικισμών, καθιερώνονται τα Ειδικά Σχέδια Περιβαλλοντικής Αναβάθμισης και Ανάπτυξης, τα γνωστά ΕΣΠΕΡΑΑ. Έτσι, δίνεται η δυνατότητα να τονωθούν οικονομικά και να αποκτήσουν ξανά ζωή παραδοσιακοί και εγκαταλειμμένοι οικισμοί σε όλη την επικράτεια. Μέσω αυτών προσφέρονται ευκαιρίες για δημόσιες επενδύσεις, για απασχόληση, για έργα υποδομής, ώστε να αποκτήσουν εκ νέου στοιχεία βιώσιμης ανάπτυξης με κύριο στόχο να δημιουργηθούν οικιστικές περιοχές με περιβαλλοντικά κριτήρια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω σε αυτό το σημείο να σταθώ στη σημασία της εκπόνησης και της ανάρτησης των δασικών χαρτών, καθώς αυτό αποτελεί το κατ' εξοχήν περιβαλλοντικό και αναπτυξιακό εργαλείο, που θα δώσει οριστικό τέλος σε κάθε αμφισβήτηση. Όλοι συμφωνούμε ότι οι χάρτες αυτοί μπορούν να επιλύσουν σοβαρά προβλήματα, που αφορούν τις δασικές και χορτολιβαδικές εκτάσεις οι οποίες έχουν σημαντικό ρόλο και οικολογικό ενδιαφέρον, αλλά ταυτόχρονα είναι και περιζήτητες για οικονομική εκμετάλλευση.

Με το άρθρο 31 επιλύονται πολλαπλά ζητήματα ψηφιακής αποτύπωσης οικισμών προ του 1923 και των οικισμών μέχρι δύο χιλιάδες κατοίκους. Με τον τρόπο αυτό θα καταπολεμηθούν πολυετή φαινόμενα γραφειοκρατίας και θα αντιμετωπιστούν θέματα πολεοδομικού και ιδιοκτησιακού χαρακτήρα.

Ειδικότερα, με την παράγραφο 3 διευθετείται ένα μέγιστο ζήτημα συγκρούσεων της δασικής και πολεοδομικής νομοθεσίας κυρίως σε οικισμούς που οριοθετήθηκαν μετά τη ψήφιση του Συντάγματος το 1975.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 36 το οποίο αφορά τις επιτρεπτές επεμβάσεις στα δάση, τις δασικές, τις δημόσιες χορτολιβαδικές και βραχώδεις εκτάσεις για λόγους δημοσίου συμφέροντος. Μέχρι και σήμερα ο τεράστιος δασικός πλούτος της χώρας μας έχει γίνει έρμαιο των καταπατητών της δημόσιας γης που εκμεταλλεύτηκαν στο έπακρο κενά και ασάφειες της υπάρχουσας νομοθεσίας και τον οδήγησαν στην απαξίωσή του.

Έτσι, αναμορφώνονται πλήρως και επικαιροποιούνται όλες οι σχετικές διατάξεις που έχουν σκοπό τον περιορισμό της πολυνομίας και την αναζήτηση λύσεων βάσει της αρχής της αειφορίας, η οποία συνδέεται ρητά με την υποχρέωση της πολιτείας να λαμβάνει προληπτικά και κατασταλτικά μέτρα για την προστασία του περιβάλλοντος όπως επιτάσσει το Σύνταγμα.

Με το άρθρο 47 έχουμε νέες επεμβάσεις, όπως η εγκατάσταση μόνιμων κτηνοτροφικών μονάδων με προδιαγραφές και σύγχρονο εξοπλισμό, προκειμένου να εναρμονιστεί και η χώρα μας στους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορούν την υγιεινή και την ασφάλεια των παραγόμενων ζωικών προϊόντων.

Θα πρέπει, όμως, εδώ να προσδιοριστούν οι κατασκευαστικές προδιαγραφές, ώστε οι υποδομές αυτές να έχουν ανάλογη συμβατότητα με το περιβάλλον.

Επίσης, ρυθμίζεται, επιτέλους το πρόβλημα των ήδη λειτουργούντων κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων κυρίως επί των δασών που δεν αντιμετωπίζονταν μέχρι σήμερα, αλλά και επί των δασικών και χορτολιβαδικών εκτάσεων που δεν έχουν την απαιτούμενη έγκριση της δασικής αρχής.

Έτσι, λοιπόν, με το παρόν σχέδιο αντιμετωπίζονται και επιλύονται προβλήματα που αφορούν την κτηνοτροφία, έναν από τους βασικούς πυλώνες της πρωτογενούς παραγωγής και των τοπικών οικονομιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να παραδεχτούμε πως το παρόν σχέδιο νόμου προσπαθεί να επιλύσει χρόνια προβλήματα, να ξεπεράσει αδιέξοδα, να καλύψει κενά και να θεραπεύσει παθογένειες της νομοθεσίας και της διοίκησης που αφορούν την ιδιωτική πολεοδόμηση, τις δασικές εκτάσεις, τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς, ζητήματα που μέχρι στιγμής δεν μπορούσαμε να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά.

Δίνω θετική ψήφο, γιατί θεωρώ ότι το νομοσχέδιο κινείται στη σωστή κατεύθυνση. Είναι σαφές πως έγιναν οι απαραίτητες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες προήλθαν έπειτα από εκτενή διάλογο στη επιτροπή προκειμένου το νομοθέτημα αυτό να ανταποκρίνεται πλήρως στον πρωταρχικό του στόχο, δηλαδή την οριστική καταστολή της αυθαίρετης δόμησης και της προστασίας του φυσικού μας πλούτου ως δημόσιου αγαθού, όπως επιθυμεί ο Υπουργός, η Κυβέρνηση και ο ελληνικός λαός.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς που ήσασταν συνεπής στον χρόνο σας.

Τον λόγο έχει η κ. Ηρώ Διώτη.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριε Βουλευτές, με την κατάθεση και του πολυνομοσχεδίου «σκούπα» για τα προαπαιτούμενα της μαύρης τρύπας που λέγεται χρέος και την οποία φυσικά επάξια η Κυβέρνηση δημιούργησε και θρασύτατα τώρα ζητάει από τον ελληνικό λαό να ξεπληρώσει, ολοκληρώνεται μια τέλεια νεοφιλελεύθερη εικόνα! Αυτή είναι και η αποστολή του κ. Σαμαρά την οποία ανέφερε πριν ο κ. Σενετάκης. Τι λέει αυτή η εικόνα;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Λέει ότι με πρόσχημα την κρίση και το χρέος γίνεται μεγαλύτερη και βιαιότερη αναδιανομή πλούτου υπέρ των λίγων. Το ένα επίπεδο στο οποίο επιτυγχάνεται αυτό, είναι το επίπεδο της διάλυσης της εργατικής νομοθεσίας και των μισθών και το άλλο, βέβαια, είναι της εκποίησης της δημόσιας περιουσίας και των φυσικών πόρων σε ιδιώτες επενδυτές ή σε ημέτερους πελάτες.

Ως προς το δεύτερο επίπεδο, στο οποίο εντάσσεται και το νομοσχέδιο που συζητάμε, οι κινήσεις είναι κυνικές, αντικοινωνικές και αντιδημοκρατικές –αντισυνταγματικές φυσικά– όσο και χειρουργικές.

Κατ' αρχάς διαλύεται η δημόσια διοίκηση, έτσι ώστε να μην υπάρχει μηχανισμός ελέγχου, θέμα που θα το δούμε και στο μεγάλο κόλπο με τη δήθεν οριοθέτηση των αιγιαλών στο πολυνομοσχέδιο και στη συνέχεια και αφού έχει προηγηθεί ξήλωμα της οποιας προστατευτικής νομοθεσίας υπήρχε, εκποιείται η δημόσια περιουσία και τα κοινά αγαθά.

Δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται αυτό στην ιστορία του καπιταλισμού. Έγινε και σε άλλες εποχές συσσώρευσης πλούτου και μέσων για αυτόν τον πλούτο.

Τα μέσα αυτά, όπως η γη για παράδειγμα σε εκείνες τις περιπτώσεις, εκλάπησαν από τις κοινωνίες.

Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, που στο νομοσχέδιο προβλέπεται η πώληση να έχει ως αντίτιμο το 50% της αξίας των δασών, έτσι όπως εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, νομίζετε ότι μπορεί να υπολογιστεί αυτή η αξία. Κι επειδή στους πελάτες ακόμα και το 50% μπορεί να φανεί ακριβό, προβλέπεται ότι με υπουργική απόφαση αυτό μπορεί να αλλάξει και να γίνεται 40%, 10%, 5% ή και τίποτα.

Επιπλέον, στο νομοσχέδιο αυτό υπάρχει και η λογική της τακτοποίησης όχι μόνο της επιχειρηματικής ελίτ, αλλά και των μικρών συμπεριόντων, όλης αυτής, δηλαδή, της πελατειακής λογικής που εκτρέψατε τόσα χρόνια. Τώρα πολλοί πολίτες είναι όμηροι επί χρόνια των σχεδιασμών σας. Κι αυτό εξάλλου ήταν και ο στόχος. Όμως, η πελατειακή λογική και το προσωπικό βόλεμα είτε πρόκειται για το αυθαίρετο είτε για οποιοδήποτε άλλο, είναι μια λογική που πρέπει να σπάσει. Και αυτό πρέπει όλοι να το καταλάβουμε.

Η καταστροφή που αρχίσατε και που συνεχίζετε σε ένα πλαίσιο, μάλιστα, άγριας επίθεσης στα δικαιώματα σε όλη την Ευρώπη, είναι βιβλική. Εδώ δεν χωράνε εκπτώσεις και λογικές τύπου «ο σώζων εαυτόν σωθήτω», διότι απλά δεν υπάρχει αυτή η διέξοδος στην κατάσταση που βιώνουμε ως χώρα και ως κοι-

ωνία. Ειδικά, οι πληττόμενες τάξεις, πρέπει να οργανώσουν συλλογικά την αντίστασή τους. Ήδη κινηματικές διαδικασίες και μέτωπα πολιτών και συλλογικοτήτων έδωσαν την απάντησή τους στην περίπτωση των αιγιαλών και, νομίζω, πως δεν θα επιτρέψουν να πάτε πολύ παρακάτω.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε ό,τι αφορά τα δύο πρώτα κεφάλαια του νομοσχεδίου, η ιδιωτική πολεοδομηση που προτείνει εδώ η Κυβέρνηση ουσιαστικά είναι ιδιωτικός σχεδιασμός με ιδιωτικά κεφάλαια σε δημόσια και προστατευόμενη γη, συχνά καταπατημένη, που όχι μόνο επηρεάζει την υπ' όψιν έκταση, που από δημόσια γίνεται πλέον ιδιωτική και που από αδόμητη κι εκτός σχεδίου γίνεται πόλη, αλλά και τους όρους ανάπτυξης της ευρύτερης περιοχής.

Η ιδιωτική πολεοδομηση που φέρνετε σε μία εποχή κρίσης, δεν απαντά σε ανάγκες περιοχών με ελλείψεις υποδομών, δεν ανακουφίζει ανάγκες σε στέγη και κοινωνική κατοικία, δεν αντιμετωπίζει υπαρκτά ζητήματα υποβάθμισης περιοχών με μεγάλες συγκεντρώσεις αυθαιρέτων. Αυτό που κάνετε είναι να μετατρέπετε την πολιτεία σε «μεσάζων - σφραγίδα», σε μια νομιμοφανή, αλλά ουσιαστικά παράνομη, επιχείρηση εκμετάλλευσης της πολυτιμής, κύριε Υπουργέ, εξωαστικής γης. Και, βεβαίως, όλα αυτά χωρίς δασικούς χάρτες, χωρίς Κτηματολόγιο και γενικά χωρίς κανένα, μα κανένα απολύτως εργαλείο.

Στο κεφάλαιο για τα δάση και γενικά στο νομοσχέδιο χρησιμοποιούνται, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όροι με θετικό πρόσημο για να επιτευχθεί ακριβώς το αντίθετο. Χρησιμοποιούνται, δηλαδή, για παράδειγμα, οι όροι «περιβαλλοντικό ισοζύγιο» και «δημόσιο συμφέρον» ακριβώς για να πληγεί ανεπανόρθωτα και το περιβάλλον και το δημόσιο συμφέρον. Το περιβαλλοντικό ισοζύγιο γίνεται «λάστιχο» με τελείως αντιεπιστημονικό τρόπο, για να δικαιολογήσει την αποψίλωση και εκποίηση κάποιας περιοχής, λέγοντας, «θα φυτέψουμε κάπου αλλού μερικά δέντρα» και φυσικά «ούτε γάτα ούτε ζημιά».

Περιττό να πούμε ότι τα οικοσυστήματα -δασικά και μη δασικά- είναι συστήματα -όπως λέει και η λέξη- με αλληλεπιδράσεις, συνέργειες και συνέχειες και όχι μεμονωμένα οικοπέδα ή συστάδες δέντρων που θέλει η λογική του νομοσχεδίου.

Όσον αφορά το δημόσιο συμφέρον, εδώ μιλάμε για ένα νομοσχέδιο απόλυτα εχθρικό στο δημόσιο συμφέρον. Χρήσεις ανεπίτρεπτες και αντισυνταγματικές και άρσεις αναδασώσεων. Όλες οι παρεμβάσεις που προβλέπονται, από δρόμους, ξενοδοχεία, μοναστήρια, κεραίες, σφαγεία, φυλακές, εκπαιδευτήρια, αποθήκες πετρελαιοειδών, βιομηχανικές χρήσεις, επιχειρηματικά πάρκα και ων ουκ έστιν αριθμός, όλα αυτά βαφτίζονται στο νομοσχέδιο «δημόσιο συμφέρον».

Περιττεύει, νομίζουμε, κάθε επιχειρηματολογία, γιατί αυτά που λέει το νομοσχέδιο εισαγωγικά για δήθεν δημόσιο συμφέρον, απλά και μόνο για να ξεπεράσει, όπως νομίζει, το Σύνταγμα, αποδομούνται στη συνέχεια από το ίδιο το κείμενο που καταργεί και χλευάζει τον ίδιο του τον εαυτό, όπως καταργεί και χλευάζει την πολιτεία και το δημόσιο σχεδιασμό κι έλεγχο. Η πολιτεία, δηλαδή, υπονομεύει τον εαυτό της. Είναι πολύ προχωρημένο, αλήθεια!

Σε συνδυασμό, λοιπόν, με τους αιγιαλούς, τη ΔΕΗ, το νερό, τα δάση, τη χωροταξία, το δημόσιο συμφέρον απλά καταργείται σε αυτήν τη χώρα. Όσοι και όσες ψηφίσουν το πόνημα αυτό είναι απλά υπηρέτες ενός βαθιά αντικοινωνικού, εχθρικού σχεδίου και οι ευθύνες -σε κάθε επίπεδο που θα συναινέσει- είναι πολύ μεγάλες.

Το Σύνταγμα με το άρθρο 24 και 117, αλλά και πολλές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, σας απαντούν, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, ότι δεν μπορείτε να προβείτε σε αυτές τις ρυθμίσεις.

Κλείνοντας, η ιδιοκτησία που θεωρείται κάτι ιερό από εσάς του ίδιους που στηρίζετε αυτά τα νομοσχέδια, έχει πληγεί ανεπανόρθωτα στην Ελλάδα γιατί φτάσατε στο σημείο να βάζετε χέρι ακόμα και στην πρώτη κατοικία των ανθρώπων.

Άρα αυτό που λέτε, ότι κάνετε ρυθμίσεις για να λύσετε χρόνια προβλήματα των πολιτών, είναι απλά ψευδές. Ίσως να θέλετε να λύσετε κάποια ζητήματα για να πάρουν πιο εύκολα τις ιδιοκτησίες οι τράπεζες. Όμως, αυτό είναι μια πολύ μεγάλη συζήτηση

και φυσικά όχι αυτής της στιγμής.

Επίσης, αυτά που είπε και ο κ. Σενετάκης, στην εισήγησή του περί συμβίωσης του περιβάλλοντος με την οικονομική ελευθερία είναι και αυτά ψευδή, διότι εδώ μιλάμε για ασύδοτη παράδοση των φυσικών μας πόρων, της ίδιας της γης και της δημόσιας περιουσίας στις ανάγκες του ιδιώτη επενδυτή ή μη επενδυτή και μάλιστα χωρίς απολύτως κανένα κανόνα και χωρίς καμμία ντροπή.

Είπαμε και στην επιτροπή, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτό το νομοσχέδιο είναι για τον κάλαθο των απaráδεκτων της ιστορίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Ρήγας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη για τη χώρα μας περίοδο, κατά την οποία ο ελληνικός λαός συνολικά καταβάλλει προσπάθεια για να βγει από την κρίση, κάποιοι επιμένουν να τον προσβάλλουν, σήμερα που είναι μια μαύρη μέρα για έναν φίλο λαό, όπως αυτόν της Αργεντινής.

Όταν, λοιπόν, κάποιοι μιλούν για κυνισμό και θράσος, θα πρέπει να τους υπενθυμίσουμε ότι από εδώ το Βήμα ο Αρχηγός τους πριν από μερικούς μήνες γύρισε και είπε στην υπόλοιπη Βουλή, «μακάρι να ήμασταν Αργεντινή». Να πάτε να τα πείτε στους Αργεντινούς αυτά. Αυτά, λοιπόν, να πάτε να τα πείτε στο λαό της Αργεντινής, που με τις πολιτικές τις οποίες εσείς θέλετε να εφαρμόσετε, αυτή η χώρα χρεοκοπεί για τρίτη φορά!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Όχι, από τα κοράκια...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κύριε Βούτση, αφήστε τα αυτά!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Όχι, από τα «θα» των Αμερικάνων!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Θα μιλήσετε όταν έρθει η ώρα σας. Σας παρακαλώ! Κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσει όταν θα έρθει η ώρα του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ!

(Κώδωνοκρουσίες)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Απολογητές του «θα»!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Δεν μπορείτε ανέξοδα να έρχεστε και να μας λέτε παραμύθια εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα. Αρκετά τα παραμύθια σας!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Ντροπή, κύριε Ρήγα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Δεν έχετε τον λόγο, κύριε Βούτση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κύριε Βούτση, όταν έρθει η ώρα σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Από τα κοράκια χρεοκόπησε η Αργεντινή!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κύριε Βούτση, θα μιλήσετε όταν έρθει η ώρα σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Είναι ντροπή ως ΠΑΣΟΚ να λέτε τέτοια πράγματα.

(Κώδωνοκρουσίες)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Τα κοράκια αυτά υπάρχουν και θα υπάρχουν. Εσείς νομίζετε ότι μπορείτε να τα βάλετε με τα κοράκια. Εσείς νομίζετε ότι μπορείτε να κάνετε τους τσάμπα μάγκες.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Είναι ντροπή!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ!

(Κώδωνοκρουσίες)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Ο δύσμοιρος λαός της Αργεντινής, λοιπόν, είχε...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Πεο' τα!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: ...αυτήν τη στιγμή την ατυχία να νομίζουν κάποιοι ότι μπορεί να εφαρμόζουν ανέξοδα πολιτικές, αυτές τις πολιτικές που επαγγέλλεται εδώ αυτό το κόμμα της καταστροφής!

Να έρθουμε τώρα στην ουσία. Η πολιτική υπάρχει για να δίνει λύσεις. Η πολιτική δεν είναι για να δημιουργεί προβλήματα. Έρχεται, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο να δώσει απαντήσεις σε εκκρεμή προβλήματα δεκαετιών και έχει να συγκεράσει διάφορα έννομα αγαθά, όπως είναι αυτό της προστασίας του περιβάλλοντος, της ατομικής ιδιοκτησίας και αρχές όπως αυτή της ασφάλ-

λειας δικαίου, της αειφορίας στην ανάπτυξη.

Όλα αυτά θα πρέπει να ρυθμιστούν μέσα από νομοθετικά κείμενα, τα οποία και κατά το παρελθόν, κύριε Υπουργέ, υπήρξαν.

Θα ήθελα ευθύς εξαρχής να πω ότι ο μεγάλος μου φόβος είναι πως στην Ελλάδα φτιάχνουμε πολλές φορές καλά νομοθετήματα, αλλά δεν τα υποστηρίζουμε και δεν τα εφαρμόζουμε ή, εν πάση περιπτώσει, ο τρόπος διατύπωσης πολλές φορές αφήνει περιθώρια στον ανθρώπινο παράγοντα, που είναι η δημόσια διοίκηση, να παίξει με το εύρος αυτών των ρυθμίσεων.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι ένα από τα αίτια του ότι μέχρι σήμερα δεν έχουν ρυθμιστεί πολλές καταστάσεις για δεκαετίες έχει να κάνει ακριβώς και με αυτήν την πολυνομία που υπάρχει αλλά και τη δυσονομία ή, εν πάση περιπτώσει, κακά διατυπωμένη ελληνική νομοθεσία.

Εν πάση περιπτώσει, όμως, αυτήν τη στιγμή επειδή ακούστηκε και τα συνήθη συνθήματα περί ξεπουλήματος της γης, περί προστασίας των συμφερόντων των ιδιωτών, εδώ έχουμε ένα καινούργιο μέτωπο. Δεν δίνω σημασία σε αυτά. Είναι τα γνωστά μέτωπα του ΣΥΡΙΖΑ για να ανατρέψει την Κυβέρνηση, για να πάρει την εξουσία: Το μέτωπο της μικρής ΔΕΗ, το μέτωπο των δασών. Στη συνέχεια θα έχουμε και άλλα μέτωπα. Εμένα δεν με ενδιαφέρει τι κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ. Με ενδιαφέρει να ρυθμίσουμε και να απαντήσουμε σε υπαρκτά προβλήματα. Και απαντάμε σε υπαρκτά προβλήματα.

Υπάρχουν συνεταιρισμοί οικοδομικοί στη χώρα μας, οι οποίοι επί χρόνια ολόκληρα έχουν ιδιοκτησία και δεν την έχουν. Υπάρχει, λοιπόν, ανάγκη να ρυθμιστεί το ζήτημα.

Για όσους είναι πριν από το '75 και το Σύνταγμα ήρθε μετά και ουσιαστικά δέσμευσε τις περιουσίες τους, γίνεται μία ρύθμιση, η οποία προβλέπει πολύ συγκεκριμένα πράγματα. Προβλέπει πραγματικά το 50% του χώρου να πάει στο δημόσιο, το 25% να πάει για κοινόχρηστες χρήσεις και το άλλο 25% να οικοδομηθεί. Αυτή είναι μία πάρα πολύ καλή λύση, η οποία εξασφαλίζει το ισόδυναμο.

Όσον αφορά τους συνεταιρισμούς που έγιναν μετά το '75, υπάρχει σαφής πρόνοια, ώστε να μη θιγεί το δάσος, αλλά να αξιοποιηθούν περιοχές, όπως και ακατοίκητα χωριά ή εγκαταλελειμμένα, έτσι ώστε να μπορέσει ο άλλος να ασκήσει το δικαίωμα που έχει πάνω στην ιδιοκτησία.

Πού είναι όλα αυτά τα περιέργα, τα τρομερά, ότι καταπατάται το δάσος και ότι, εν πάση περιπτώσει, με αυτόν τον ηλεκτρονικό τρόπο χάραξης, όπως ακούστηκε, των αιγιαλών, θα γίνουν προσπάθειες καταπάτησης;

Ακούστε την ωραία σκέψη. Μην κάνουμε ηλεκτρονική χάραξη των αιγιαλών. Να αφήσουμε τις ανθρωπίνες τριμελείς επιτροπές, οι οποίες έρχονται, όταν έρθουν, αρχίζουν τα παζαράκια, οι χρηματισμοί, τα λαδώματα και γίνεται η χάραξη ή να αφήσουμε τις περίφημες διαδικασίες των αποχακτηρισμών, όπου περιμένει ο ταλαίπωρος ο ιδιώτης τρία χρόνια, για να έρθει η επιτροπή να το αποχακτηρίσει και να έχουμε κι άλλα δύο χρόνια να δημοσιευτεί.

Αυτά θέλουν να συνεχιστούν. Αυτά πρέπει να τα ακούσει ο ελληνικός λαός. Αυτά θέλουν να συνεχιστούν! Ο υποκειμενικός παράγοντας του υπαλλήλου, ο οποίος μπαίνει και γίνεται δυνάστης του πολίτη και του λέει, «θα έρθω, όποτε μπορέσω και θα στο βγάλω εγώ αν θέλω», με υποκειμενικούς τρόπους.

Όμως, εδώ, θα πρέπει να δούμε και τις δικές μας ευθύνες. Διότι να μην καταργούμε αυτήν τη διαδικασία, η οποία είναι διαβλητή αλλά θα πρέπει να μην υπάρξει καμμία άλλη καθυστέρηση, κύριε Υπουργέ -και αυτό είναι αποκλειστικά δική μας ευθύνη- και να αναρτηθούν ή, εν πάση περιπτώσει, να προκηρυχθεί και να συνταχθούν όσοι δασικοί χάρτες δεν έχουν συνταχθεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτό θα πρέπει να τελειώσει. Υπάρχουν περιοχές, στην Αττική ειδικά, που με την ανάρτηση των βασικών χαρτών λύνονται εκκρεμότητες οικισμών πάρα πολλών χρόνων.

Πρέπει, λοιπόν, να τελειώσει αυτή η ιστορία, γιατί μόνο έτσι θα προστατευθούν και τα δάση και θα έχει ο άλλος ασφάλεια δικαίου, τι του ανήκει και τι δεν του ανήκει.

Άρα, εδώ βάζουμε ένα στοίχημα. Κι εμείς έχουμε σαφή απαί-

τηση να τελειώνει η ιστορία των δασικών χαρτών.

Όσον αφορά τις χρήσεις που προβλέπονται μέσα στα δάση -και ακούστηκε εδώ ότι δίνεται βορά στους ιδιώτες- ή διαβάζουμε διαφορετικά νομοσχέδια ή εν πάση περιπτώσει κάτι έχουν στο μυαλό τους, ένα παραμύθι, ένα δράκο και τον πολεμούν χωρίς να υπάρχει.

Λένε λοιπόν. Προβλέπονται καινούργιες χρήσεις μέσα στα δάση. Από το '79 -ένα νόμο παίρνω- υπάρχει πρόβλεψη για τις συγκεκριμένες χρήσεις. Τι αλλάζει; Το '79 υπήρχαν κάποιες άλλες ανάγκες. Για παράδειγμα το '79 δεν υπήρχαν ανάγκες για εμφιαλωτήρια ή υπήρχαν ανάγκες για διυλιστήρια, ενώ τώρα υπάρχουν ανάγκες για δεξαμενές ή για εμφιαλωτήρια. Δεν υπάρχει τίποτα καινούργιο. Υπάρχει μία διαφοροποίηση με τις κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις. Τι υπήρχε μέχρι τώρα; Υπήρχαν τσίγκοι. Λοιπόν, αυτούς τους τσίγκους λέμε να τους αντικαταστήσουμε με οικήματα, τα οποία θα γίνουν μετά από μία συγκεκριμένη μελέτη. Τι προστίθεται; Τα σύνθετα τουριστικά καταλύματα. Μα, προστίθενται τα σύνθετα τουριστικά καταλύματα; Αφού υπήρχε η δυνατότητα των ξενοδοχείων. Τα σύνθετα τουριστικά καταλύματα δεν παίρνουν ευνοϊκότερους όρους. Δυσμενέστερους όρους παίρνουν για να αναγερθούν.

Πού είναι, λοιπόν, αυτή η περίφημη άλωση του δασικού πλούτου; Δεν υπάρχει τίποτα τέτοιο.

Εγώ πιστεύω ότι συνεχίζεται ένα παραμύθι που εδώ στην Ελλάδα μας έχει καθηλώσει. Από τη μία πλευρά οι αετονύχηδες, τα λαμόγια που караδοκούν τα κενά της νομοθεσίας να τα αρπάξουν και από την άλλη πλευρά οι οικολογούντες υπερευαίσθητοι, οι οποίοι συνεχώς στο όνομα της οικολογίας, της αειφορίας και του περιβάλλοντος αναπετάσουν σημαίες γενικά και αφηρημένα περί προστασίας, χωρίς να μπαίνουν στην ουσία. Ας μπορούμε, λοιπόν, στην ουσία με συγκεκριμένες προτάσεις για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα που έχει η ελληνική κοινωνία.

Αυτό το νομοσχέδιο υπό προϋποθέσεις -ανέφερα μερικές- είναι ένα νομοσχέδιο καλό, λύνει εκκρεμότητες, δημιουργεί πιθανόν και κάποια ερωτηματικά, στα οποία οφείλουμε να απαντήσουμε, κύριε Πρόεδρε.

Γι' αυτόν τον λόγο πιστεύω ότι από την κατ' άρθρο συζήτηση θα πρέπει να υπάρξει μία σοβαρή επεξεργασία, κάλυψη των κενών, για να μπορέσουμε επιτέλους να απαντήσουμε σε όλα αυτά τα αγαθά που είπα στην αρχή, δηλαδή και στην προστασία του περιβάλλοντος και της ιδιοκτησίας και της αειφορίας, αλλά και της ασφάλειας δικαίου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαι μέλος του δεύτερου Τμήματος αλλά αυτό δεν με εμποδίζει να στηρίξω το παρόν σχέδιο νόμου, γιατί το θεωρώ ιδιαίτερος σημαντικό για τις επόμενες δεκαετίες. Θέλω να επαινέσω την προσπάθεια της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου, γιατί, πραγματικά, παίρνει αποφάσεις, χαράζει δρόμους -πολιτικούς δρόμους εννοώ- αλλά λύνει και προβλήματα υπαρκτά. Άκουσα τις αντιρρήσεις όποιων πτερύγων έχουν αντιρρήσεις και τους συναδέλφους χωριστά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε τι περιβάλλον ζούμε; Ζούμε σε ένα περιβάλλον αυταρέσκειας του πολιτικού συστήματος ότι προστατεύουμε το δάσος και τις δασικές εκτάσεις και ότι έχουμε κάνει το χρέος μας στο Σύνταγμα και την ίδια στιγμή, την τελευταία δεκαετία, έχουμε περάσει τρεις τουλάχιστον νόμους με τους οποίους νομιμοποιούμε αυθαίρετα, όχι μόνο για να πάρουμε χρήματα για το ελληνικό κράτος που τα έχουμε ανάγκη αλλά κυρίως για να νομιμοποιήσουμε ιδιοκτησίες. Κλείνουμε τα μάτια σε ένα σωρό ζητήματα και προβλήματα και νίπτουμε τας χείρας μας αισθανόμενοι ότι προστατεύουμε το φυσικό περιβάλλον. Αυτό το διαφημίζουμε και προς τα έξω στους πολίτες.

Θέλω, λοιπόν, να πω σε αυτούς που ανησυχούν και έχουν αντιρρήσεις ότι οι πολίτες για μια ακόμα φορά είναι πιο μπροστά απ' αυτούς, ότι οι πολίτες αντιλαμβάνονται ότι το κράτος κλείνει

τα μάτια εκεί που δεν μπορεί να νομοθετήσει ή δεν είχε το θάρρος μέχρι τώρα και την από την άλλη πλευρά ασκεί μια εξαιρετική περιβαλλοντική ρητορεία.

Κάνω ένα ερώτημα που δεν είναι ρητορικό, αλλά είναι βαθύτατα πολιτικό. Για να λύσουμε τα προβλήματα πρέπει να έχουμε δασολόγιο; Δηλαδή, αν δεν έχουμε δασολόγιο, δεν υπάρχουν τα προβλήματα χρήσης γης; Οι κτηνοτρόφοι δεν έχουν προβλήματα; Περιμένουν το δασολόγιο να έχει τη βούλα του κράτους για να μπορέσουμε να τους λύσουμε τα ζητήματα νομιμοποίησης των εγκαταστάσεων σε μια χώρα που είναι εισαγωγική ακόμα στο κρέας και που δεν μπορούμε να στηρίξουμε τους ανθρώπους αυτούς στο να είναι τουλάχιστον νόμιμοι;

Πρέπει να περιμένουμε το δασολόγιο για να πούμε στους πολίτες ότι αυτά που έχουν ήδη εγκατασταθεί στις λατομικές εκτάσεις είτε είναι θέατρα είτε αθλητικές εγκαταστάσεις, πρέπει να νομιμοποιηθούν αντί να ξεριζωθούν, όταν δεν έχει το πολιτικό σύστημα το θάρρος να τα ξεριζώσει; Γιατί αν το είχε, θα το είχε κάνει. Διότι κανένας απ' αυτούς που έχουν αντιρρήσεις σε αυτήν την Αίθουσα γι' αυτό το σχέδιο νόμου δεν ήρθε ποτέ να πει ότι «ξηλώστε ένα θέατρο που είναι σε ένα λατομείο μέσα». Αυτή είναι η αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Άρα, δεν μπορούμε να πατάμε σε δύο βάγκες. Πρέπει να αντιμετωπίζουμε την πραγματικότητα κατά πως είναι και να λύσουμε τα ζητήματα όπως ακριβώς συμφέρει το κοινό συμφέρον και την ίδια στιγμή να κάνουμε αυτό που κάνει όλη η Ευρώπη. Η Ευρώπη προστατεύει τα δάση, όχι αυξάνοντας τη Δασική της Υπηρεσία ούτε ρίχνοντας τις ευθύνες στη Δασική Υπηρεσία επειδή δεν προστατεύονται τα δάση αλλά ασκώντας πεπερασμένες, συγκεκριμένες και οριοθετημένες δράσεις μέσα στις δασικές εκτάσεις, γιατί οι δράσεις αυτές και ο ανθρώπινος παράγων προστατεύουν το δάσος. Διότι αν δεν υπάρξει το δάσος, δεν θα υπάρχουν οι δράσεις.

Αυτό το κάνει όλη η Κεντρική Ευρώπη, που έχει πολλαπλάσια δάση από μας. Εμείς που έχουμε λιγότερα και τα έχουμε ανάγκη πρέπει να τα προστατεύσουμε. Επειδή δεν μπορούμε να αυξήσουμε άλλο το δημόσιο τομέα, γιατί δεν έχουμε άλλα χρήματα για να το κάνουμε, πρέπει να βάλουμε τις δράσεις των ανθρώπων όπως ακριβώς θα κάνει όλος ο υπόλοιπος κόσμος. Εκτός αν εμείς θέλουμε να μείνουμε βαλκανική χώρα και όχι ευρωπαϊκή. Εκτός αν ζηλεύουμε την Ευρώπη μόνο για τα χρήματα που μας δίνει αλλά δεν θέλουμε να την πλησιάσουμε στην πρακτική εφαρμογή των πολιτικών τις οποίες έχει.

Το ερώτημα είναι βαθύτατα πολιτικό και είναι το ερώτημα το οποίο θα πρυτανεύσει στην πολιτική αντιπαλότητα σε αυτήν την Αίθουσα όταν τελειώσει το μνημόνιο και φύγει η τρόικα. Όταν, δηλαδή, η ανάπτυξη της χώρας θα έρθει σε σύγκρουση μεταξύ Αριστεράς και Δεξιάς, όταν θα δούμε ποιοι είναι αυτοί που ικανοποιούν την ανάπτυξη και ποιοι είναι αυτοί που ικανοποιούν τη στασιμότητα και την οπισθοδρόμηση, τότε αυτά όλα θα έρθουν στην επιφάνεια.

Ακούω συναδέλφους να έχουν αντιρρήσεις για τα σύνθετα τουριστικά καταλύματα. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλες οι μελέτες του εσωτερικού και του εξωτερικού λένε ότι την επόμενη δεκαετία η Ελλάδα θα χρειαστεί διακόσιες πενήντα χιλιάδες κλίνες για να φιλοξενήσει τους τουρίστες.

Πού θέλετε να τις κάνουμε τις κλίνες αυτές; Σε ουρανοξύστες; Στα παραδείγματα της Ισπανίας που είναι προς αποτροπή; Ή να βοηθήσουμε σε σύνθετα καταλύματα, που είναι ό,τι πιο μοντέρνο υπάρχει; Εκτός αν δεν θέλετε τουρισμό. Εκτός αν δεν μπορείτε να αντιληφθείτε που βαδίζει αυτή η χώρα. Εκτός αν δεν θέλουμε να καταλάβουμε που πραγματικά είναι το κέρδος, το οποίο το ξορκίζουμε.

Μιλάτε για πελάτες. Ξέρετε ποιος είναι ο μεγαλύτερος πελάτης; Η ανάγκη του ελληνικού λαού να αποκτηθούν θέσεις εργασίας. Η ανάγκη της οικονομίας να έχει επενδύσεις. Η ανάγκη να αυξήσουμε το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν.

Πώς θα το κάνουμε αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Κλεινόμενοι στον εαυτό μας; Κλείνοντας τα μάτια στην πραγματικότητα ή αρνούμενοι την πρόοδο και την ανάπτυξη αυτής της χώρας; Αυτό πρέπει να κάνουμε και την ίδια στιγμή να προστατεύσουμε το περιβάλλον.

Ζήτησα, επίσης, τον λόγο, για να στηρίξω μια τροπολογία που αφορά έναν ολόκληρο νομό, το Νομό της Εύβοιας. Την έχουμε συνυπογράψει με τον κ. Αναγνωστάκη, το Βουλευτή της ΔΗΜΑΡ, που νομίζω ότι σήμερα είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της ΔΗΜΑΡ. Είναι μια τροπολογία που έχει να κάνει με το ιδιοκτησιακό της Εύβοιας, διότι αντιμετωπίζουμε τεράστια και τρομερά προβλήματα τα οποία έρχονται σήμερα στην επιφάνεια.

Θα παραθέσω ένα σύντομο ιστορικό δυο λεπτών και θα ζητήσω από τους εισηγητές των Κομμάτων αλλά και τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους να στηρίξουν αυτήν την τροπολογία, γιατί, πραγματικά, αφορά το σύνολο του νομού, ενός νομού διακοσίων χιλιάδων ανθρώπων.

Η Εύβοια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν απελευθερώθηκε από τον ελληνικό στρατό μετά την Οθωμανική Αυτοκρατορία. Παρεδόθη στο ελληνικό κράτος με την εγγύηση που υπεγράφη στο Πρωτόκολλο του Λονδίνου το Φεβρουάριο του 1830, ώστε η Εύβοια να μην παραδοθεί, αλλά να αγοραστεί από το ελληνικό κράτος. Όμως, το ελληνικό κράτος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, το 1830 δεν είχε χρήματα και ζήτησε από τους ιδιώτες που είχαν χρήματα να αγοράσουν τη Νήσο Εύβοια, όπερ και έγινε. Από τότε μέχρι σήμερα, χιλιάδες οικογένειες έχουν στα χέρια τους αλληλοδιάδοχα χαρτιά ιδιοκτησίας, δηλώνουν τα κτήματά τους, φορολογούνται γι' αυτά, φορολογούνται από το ελληνικό κράτος ανταλλάσσοντας, πουλώντας ή μεταβιβάζοντας τα δικά τους κτήματα και αυτό επαναλαμβάνεται μέχρι τις σημερινές μέρες.

Αίφνης και βάσει του νόμου, η Δασική Υπηρεσία πάρα πολλές δασικές εκτάσεις τις διεκδικεί –όχι αδικώς θα έλεγα, αλλά γιατί υπάρχει ένα κενό νόμου– ως δημόσιες. Αποτέλεσμα; Οι φορολογούμενοι πολίτες οι οποίοι τα έχουν πληρώσει, τα έχουν δηλώσει, αναγκάζονται να πάνε κατά συρροήν στα δικαστήρια. Τα δικαστήρια αυτά κερδίζονται από τους πολίτες, επίσης, κατά συρροήν. Όμως, αυτό σημαίνει ένα πρόσθετο κόστος και το κυριότερο απ' όλα, την αδυναμία εκμετάλλευσης των συγκεκριμένων εκτάσεων. Έτσι, δεν μπορούν να τα δηλώσουν πια σαν χορτολιβαδικά έναντι των οποίων να αποκτήσουν δικαιώματα για την κτηνοτροφική τους νομή. Δεν μπορούν να τα υπενοικιάσουν στα αδειοδοτημένα αιολικά πάρκα τα οποία δεν μπορούν να προχωρήσουν γιατί ακριβώς υπάρχει αυτό το κενό. Δεν μπορούν να νομιμοποιήσουν τα λατομεία της περιοχής. Και μιλώ κυρίως για τη νότιο Εύβοια, την Καρυστία, αν κι αυτό αφορά όλο το νομό.

Άρα, τα λατομεία, παρά τις διατάξεις που περάσατε, κύριε Υπουργέ, στο προηγούμενο σχέδιο νόμου αλλά και σ' αυτό, δεν μπορούν να νομιμοποιηθούν διότι δεν υπάρχει ιδιοκτησία επί της γης. Όποτε εμφανίζεται ιδιοκτησία, έρχεται η Δασική Υπηρεσία και λέει «αυτό είναι δικό μου».

Επίσης, δεν μπορούν να υπάρχουν μονάδες αγροτουρισμού, γιατί δεν υπάρχει ιδιοκτησία. Θεωρείται δημόσια από το κράτος, ενώ είναι εν τοις πράγμασι ιδιωτική.

Με την τροπολογία που καταθέτουμε δεν ζητάμε κάποια εξαιρέση για το Νομό της Εύβοιας. Ζητάμε να γίνει ό,τι έγινε για την Κρήτη, για τα Ιόνια Νησιά, για τη Λέσβο, για τη Σάμο, για τη Χίο, για τα Κύθηρα, τα Αντικύθηρα, τις Κυκλάδες και κάποιες περιοχές της Μάνης. Αυτές οι περιοχές έχουν εξαιρεθεί από το άρθρο 62 του ν. 998/1979. Ζητούμε να προστεθεί σ' αυτό το άρθρο και η Νήσος Εύβοια.

Κύριε Υπουργέ, το έχουμε συζητήσει. Ξέρω ότι το Υπουργείο έχει αναλύσει τα δεδομένα. Ζητούμε –λέω «ζητούμε» με το θάρρος του κ. Αναγνωστάκη με τον οποίο το έχουμε μελετήσει εδώ και πάρα πολλούς μήνες– τη στήριξη των κομμάτων, ώστε να προστεθεί η Νήσος Εύβοια επ' ωφελεία της μέσης ελληνικής οικογένειας και σε σχέση με τις ιδιοκτησίες τις οποίες φορολογείτε.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Σκόνδρα για επτά λεπτά.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, βασική αρχή της πολιτικής μας είναι η βελτίωση της ποιότητας ζωής και η πε-

ριβαλλοντική προστασία. Το νομοσχέδιο που συζητάμε επιφέρει σημαντική περιβαλλοντική αναβάθμιση, προωθεί ένα νέο μοντέλο ήπιας οικιστικής ανάπτυξης με περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά λαμβάνοντας υπ' όψιν το σύνολο της εθνικής και ευρωπαϊκής νομοθεσίας.

Όλοι αντιλαμβανόμαστε την τάση επιστροφής στην περιφέρεια, με αντίστοιχη στρόφη στην πρωτογενή παραγωγή. Αυτό είναι θετικό, καθώς εξυπηρετεί βασικές ανάγκες της εθνικής μας οικονομίας μεσοπρόθεσμα, αλλά και μακροπρόθεσμα.

Όμως, για να υλοποιηθούν αυτές οι τάσεις σε πολεοδομικό επίπεδο, οργανωμένα και αποτελεσματικά, η πολιτεία οφείλει να οργανώσει το χώρο και να δημιουργήσει προϋποθέσεις αναζωογόνησης της υπαίθρου.

Συνεπώς, καθιερώνεται ένα νέο, αποτελεσματικό και γρήγορο μοντέλο πολεοδόμησης περιοχών και αναθέρμανσης της οικονομικής ζωής σε μικρούς και εγκαταλειμμένους οικισμούς της χώρας.

Έρχομαι στο θέμα των οικοδομικών συνεταιρισμών και την ιδιωτική πολεοδόμηση. Πρόκειται για ένα σύνθετο ζήτημα για το οποίο, επί τέσσερις τουλάχιστον δεκαετίες, δεν έχει βρεθεί αποτελεσματική λύση.

Το ΥΠΕΚΑ, μετά από διετή επεξεργασία των δεδομένων, τη συγκέντρωση παρατηρήσεων και απόψεων, δρομολογεί πλέον μία συνολική και ολοκληρωμένη προσέγγιση.

Οι πρωτοβουλίες που εισάγει επιλύουν χρόνια προβλήματα και με την πλήρη εξάλειψή τους οδηγούν σε μια νέα εθνική πολιτική γης, που είναι ένα ουσιαστικό βήμα και σύντομα ακολουθεί η λειτουργία της Τράπεζας Γης ένας νέος θεσμός, ο οποίος θεσμοθετήθηκε με το ν. 4178/2013 και θα αποτελέσει βασικό περιβαλλοντικό και πολεοδομικό εργαλείο για το μέλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σχετικά με τις ρυθμίσεις της δασικής νομοθεσίας, σκοπός του νομοσχεδίου είναι ο καθορισμός συγκεκριμένων μέτρων προστασίας για τη διατήρηση, ανάπτυξη και βελτίωση των δασών και των δασικών εκτάσεων.

Επίσης, βασικός στόχος του είναι ο προσδιορισμός των όρων και προϋποθέσεων, βάσει των οποίων κατά περίπτωση εκτάσεις μπορούν να αλλάξουν χρήση, πάντα στο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης.

Πρόκειται για επιτακτική ανάγκη, αφού εδώ και πολλά χρόνια οι ίδιοι οι πολίτες, που βλέπουν πριν από εμάς, ζητούν τον εκσυγχρονισμό και εξορθολογισμό της υπάρχουσας νομοθεσίας.

Προχωράμε, λοιπόν, στη συστηματοποίηση, απλοποίηση και επικαιροποίηση διατάξεων, σχετικά με τις επιτρεπτές επεμβάσεις στα δάση, τις δασικές και τις δημόσιες χορτολιβαδικές εκτάσεις, τη διαδικασία χαρακτηρισμού εκτάσεων, τους δασωθέντες αγρούς, την κατεδάφιση αυθαιρέτων, καθώς και την επίλυση χρόνιων κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων.

Όσοι εξ ημών είμαστε από την επαρχία γνωρίζουμε πολύ καλά τις τεράστιες δυσκολίες και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι κτηνοτρόφοι και οι αγρότες μας.

Για όλα αυτά τα ζητήματα που για χρόνια έμειναν άλυτα δρομολογούνται τώρα οι απαραίτητες λύσεις. Αναφέρομαι επιγραμματικά. Στην ιδιωτική πολεοδόμηση δημιουργούνται προοπτικές ανάπτυξης σε εγκαταλειμμένους οικισμούς της περιφέρειας. Επιλύονται, λοιπόν, αυτά τα θέματα δεκαετιών και δίνεται προοπτική οριστικής λύσης σε ένα σύνθετο πρόβλημα που ταλαιπωρεί μισό εκατομμύριο συμπολίτες μας επί σαράντα και πλέον χρόνια. Αναφέρομαι στους οικοδομικούς συνεταιρισμούς.

Αλλά και γι' αυτό, ήπια, θα πω, ότι κακία εισπράξαμε από το ΣΥΡΙΖΑ. Μας κατηγορεί για πελατειακή και ψηφοθηρική σκοπιμότητα. Εσείς, κύριοι, προσπαθείτε να διατηρήσετε το πελατειακό καθεστώς. Εμείς λειτουργούμε υπέρ των πολιτών, ασχέτως πολιτικών πεποιθήσεων.

Στα μεγάλα αστικά κέντρα, με έντονη πολεοδομική επιβάρυνση, αυξάνεται το περιβαλλοντικό ισοζύγιο. Το κράτος ανταλλάσσει ιδιωτικές εκτάσεις και τις αποδίδει στους πολίτες ως νέους χώρους πρασίνου.

Καθιερώνονται τα ειδικά σχέδια περιβαλλοντικής αναβάθμισης και ανάπτυξης και δίνονται νέες μη προστατευόμενες εκτάσεις στους πολίτες για αξιοποίηση και ταυτόχρονα, το δημόσιο αποκτά νέες δασωμένες και αναδασωμένες εκτάσεις.

Δίνονται ειδικά πολεοδομικά κίνητρα, με περιβαλλοντικά πάντα χαρακτηριστικά, που προάγουν μεγάλους χώρους πρασίνου για δημιουργία έργων υποδομής, όπως δίκτυα βιολογικού καθαρισμού.

Εκεί που χωροθετείται ιδιωτική πολεοδόμηση υπάρχουν αυστηροί περιβαλλοντικοί όροι. Αυστηροποιούνται οι ποινές για παραβάσεις της δασικής νομοθεσίας, ενώ ταυτόχρονα απλοποιούνται οι διαδικασίες κατεδάφισης αυθαιρέτων σε δάση και δασικές εκτάσεις.

Αυξάνεται, επίσης, η προστασία των δασικών και χορτολιβαδικών εκτάσεων. Καθορίζεται νέος τρόπος υπολογισμού της αξίας των εκτάσεων αυτών, με βάση και θέση τις παραγωγικές, προστατευτικές, αισθητικές και λοιπές λειτουργίες τους και όχι μόνο την παραγωγή ξύλου και βοσκήσιμης ύλης, όπως ήταν μέχρι σήμερα.

Για πρώτη φορά κηρύσσονται υποχρεωτικά αναδασωτέες όλες οι εκτάσεις που απώλεσαν τη δασική τους βλάστηση από οποιαδήποτε αιτία και όχι μόνο από πυρκαγιά ή παράνομη υλοτομία. Αυξάνεται το δάσος στη χώρα, αφού εφαρμόζεται για πρώτη φορά η έννοια του περιβαλλοντικού ισοζυγίου για όποια δασική επέμβαση υπάρχει υποχρέωση δάσωσης ή αναδάσωσης τουλάχιστον ίσης έκτασης με αυτήν της επέμβασης από τον ίδιο τον φορέα υλοποίησης.

Δίνεται ώθηση στην πρωτογενή και δευτερογενή παραγωγή δασικών και αγροτικών προϊόντων. Επιλύονται προβλήματα εγκατάστασης μονάδων μεταποίησης γεωργικών προϊόντων που παράγονται στην περιοχή, τυροκομικών μονάδων επεξεργασίας γάλακτος, οινοποιείων, αποσταγματοποιείων, ποτοποιείων, εμφιαλωτηρίων, ελαιωτριβείων, σφαγείων και χερσαίων εγκαταστάσεων μονάδων υδατοκαλλιέργειας.

Δίνεται, επίσης, για πρώτη φορά η δυνατότητα ίδρυσης και λειτουργίας από ιδιώτες πιστοποιημένων δασικών φυτωρίων. Δημιουργείται νέα επιχειρηματική δραστηριότητα πρωτογενούς παραγωγής.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, δεν επιτρέπω σε κανέναν να οικειοποιείται την περιβαλλοντική ευαισθησία και όχι μόνο. Όπως επίσης δεν επιτρέπω να θεωρεί τον εαυτό του περισσότερο πατριώτη από εμένα και να μου λέει ότι ξεπουλάω την πατρίδα μου. Πρέπει να σταματήσετε τους θεατρινισμούς. Είστε πλέον προβλέψιμοι με τις φαντασιώσεις σας για δασοκτόνα νομοσχέδια και για νεοφιλελεύθερα παζάρια, όπως ακούστηκε.

Τονίζω ρητά ότι δεν γίνεται καμμία έκπτωση στην περιβαλλοντική προστασία και στον δημόσιο πλούτο. Αντιθέτως προάγεται και προστατεύεται. Δεν χωροθετούνται περιοχές σε δάση, αιχλαλά, αρχαιολογικούς χώρους κατά απόλυτη προσαρμογή στις διατάξεις του Συντάγματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Όλα τα παραπάνω καταδεικνύουν με σαφή τρόπο ότι η πολιτική μας στοχεύει στην προώθηση της κοινωνικής συνοχής και τη δημιουργία προϋποθέσεων οικονομικής ανάπτυξης μέσω επενδύσεων, ειδικότερα στην περιφέρεια. Και μπαίνει μία τάξη, επιτέλους, στο χάος της νομοθεσίας που διέπει τα δάση.

Σε αυτό το σημείο, κύριε Υπουργέ, οφείλω να επισημάνω ένα ανοιχτό ζήτημα που αφορά στα αστικά άλση. Πρέπει με σαφήνεια να ξεκαθαρίσουν οι αρμοδιότητες και οι ευθύνες μεταξύ δασαρχείων και τοπικής αυτοδιοίκησης. Μπερδεύονται οι δικαιοδοσίες και αυτό οδηγεί σε αδιέξοδα και διενέξεις. Όπως επίσης, πρέπει ακόμα να καθοριστεί σταθερή αντιπυρική ζώνη γύρω από τα νόμιμα ακίνητα.

Κλείνοντας, κύριε Υπουργέ, θέλω να σας ζητήσω μετά το τολμηρό και καινοτόμο νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα, να δρομολογήσετε λύσεις σε ένα εξίσου σοβαρό ζήτημα. Ακούει στο όνομα «γαίες υψηλής παραγωγικότητας» και στέκεται εμπόδιο σε όποια μορφή αξιοποίησης, ανάπτυξης, επένδυσης, δρομολογείται στην επαρχία.

Είναι παράλογο ό,τι δεν είναι χαρακτηρισμένο δάσος ή αρχαιολογικός χώρος, να είναι χαρακτηρισμένο γη υψηλής παραγωγικότητας. Είναι παράλληλα αντιφατικό και οξύμωρο να επιζητούμε επενδυτές, νέους επιχειρηματίες για απορρόφηση

ευρωπαϊκών κονδυλίων, όταν παραδείγματος χάριν στο νομό μου, την Καρδίτσα, όπου και να βάλεις το πόδι σου, θεωρείται γη υψηλής παραγωγικότητας. Είναι σοβαρό και πρέπει να το δούμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν υποβληθεί αντιρρήσεις συνταγματικότητας από την κ. Γιαταγάνα εκ μέρους των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών και από Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και ζητούν να αποφανθεί η Βουλή.

Θα εφαρμόσουμε, λοιπόν, την παράγραφο 2 του άρθρου 100 του Κανονισμού της Βουλής. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, έχουν δικαίωμα να μιλήσουν οι λέγοντες, δηλαδή η κ. Γιαταγάνα και ο κ. Κοντονής από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο αντιλέγων, δηλαδή ο κ. Γεωργαντάς και επίσης οι Πρόεδροι ή οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, εφόσον το επιθυμούν, και οι αρμόδιοι Υπουργοί. Ο καθένας θα μιλήσει αυστηρά πέντε λεπτά.

Προχωρούμε, λοιπόν.

Τον λόγο έχει η κ. Γιαταγάνα.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, στο άρθρο 24 παράγραφος 1 του Συντάγματος, ορίζεται ότι η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του κράτους και δικαίωμα του καθενός από εμάς. Για τη διαφύλαξή του το κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά και κατασταλτικά μέτρα στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας.

Νόμος ορίζει τα σχετικά με την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων. Η σύνταξη του Δασολογίου συνιστά υποχρέωση του κράτους. Απαγορεύεται η μεταβολή του προορισμού των δασών και των δασικών εκτάσεων εκτός αν προέχει για την εθνική οικονομία η αγροτική εκμετάλλευση ή άλλη αγροτική τους χρήση που την επιβάλει το δημόσιο συμφέρον. Εξάλλου, στο άρθρο 117 παράγραφος 2, ορίζεται ότι δημόσια ή ιδιωτικά δάση και δασικές εκτάσεις που καταστράφηκαν ή καταστρέφονται από πυρκαγιά ή αποψιλώθηκαν ή αποψιλώνονται με οποιοδήποτε τρόπο δεν αποβάλλουν για το λόγο αυτό το χαρακτήρα που είχαν πριν καταστραφούν, κηρύσσονται υποχρεωτικά αναδασωτέα και αποκλείεται να διατεθούν για άλλο προορισμό.

Το συζητούμενο σήμερα νομοσχέδιο έχει ως πυρήνα του το άρθρο 36 που αντικαθιστά τα άρθρα 45 ως 61 του δασικού ν. 998/1979 και καθορίζει εκ νέου επιτρεπτές επεμβάσεις στα δάση, στις δασικές και δημόσιες χορτολιβαδικές εκτάσεις. Με αυτόν τον νέο καθορισμό, όμως, οι επιτρεπτές επεμβάσεις διευρύνονται σε τέτοιο βαθμό που αποβαίνει ανεξέλεγκτος, με αποτέλεσμα να παραβιάζουν απροκάλυπτα το άρθρο 24, παράγραφος 1 του Συντάγματος, γιατί ανααιρούν την ουσία της προστασίας των δασών και οδηγούν στην καταστροφή αυτών. Καθίσταται δε τελικά κανόνας και όχι εξαίρεση η μεταβολή της χρήσης των δασών και των δασικών εκτάσεων με επίκληση δήθεν δημόσιου συμφέροντος.

Επιπλέον, με το ίδιο ως άνω άρθρο 36, προβλέπεται το νέο άρθρο 45, παράγραφος 6 του δασικού νόμου ότι σε περιπτώσεις επιτρεπτών επεμβάσεων αυτού του νόμου για την έγκριση δόμησης και την άδεια δόμησης κτηριακών εγκαταστάσεων δεν απαιτείται η ύπαρξη «προσώπου γηπέδου», όπως αυτή ορίζεται κάθε φορά. Πρόκειται για αμιγώς φωτογραφική διάταξη για να εξυπηρετηθούν συμφέροντα συγκεκριμένου μεγάλου κεφαλαίου, συγκεκριμένα της «ELDORADO GOLD». Τα είπαμε και χθες θα τα ξαναπούμε και στη συνέχεια.

Ενδεικτικά και μόνο αναφέρω και κάποιες επιτρεπτές επεμβάσεις που εισάγονται με το παρόν νομοσχέδιο και που κατάφωρα παραβιάζουν τη διάταξη του άρθρου 21. Είναι. Η προβλεπόμενη στο νέο άρθρο 51 του δασικού νόμου, εγκατάσταση βιομηχανικών τυροκομικών μονάδων, επεξεργασίας γάλακτος, ελαιολιτριβίων, σφαγείων, χερσαίων εγκαταστάσεων μονάδων υδατοκαλλιέργειας, η δημιουργία επιχειρηματικών πάρκων και η εγκατάσταση δεξαμενών αποθήκευσης Πετρελαιοειδών μετά των αναγκαίων αγωγών προσαγωγής τους. Οι προβλεπόμενες στο άρθρο 52 του νέου δασικού νόμου, επιτρέπουν την εκμετάλλευση μεταλλείων-

λατομείων για την εξόρυξη, διαλογή, μηχανική επεξεργασία, εμπλουτισμού κονιαμάτων, σκυροδεμάτων, ασφαλτομιγμάτων και αποκομιδή μεταλλευτικών ή λατομικών ορυκτών, η διάνοιξη οδών προσπέλασης.

Καμιά, όμως, περίπτωση συνδρομής δημοσίου συμφέροντος δεν υπάρχει εν προκειμένω με τις προαναφερόμενες επεμβάσεις οι οποίες οδηγούν στην ολοσχερή καταστροφή του δασικού πλούτου και ωφελούν αποκλειστικά και μόνο ιδιωτικά και επιχειρηματικά συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου.

Επίσης, παραβιάζεται κατάφωρα η διάταξη του άρθρου 117 παράγραφος 2, διότι με τις διατάξεις του άρθρου 45 παράγραφος 11, επιτρέπεται όλες οι νέες επιτρεπτές επεμβάσεις να καθίστανται και σε αναδασωτέες εκτάσεις. Η προβλεπόμενη, όμως, αναδάσωση άλλης περιοχής αντί αυτής που καταστράφηκε, δεν αναιρεί τον αντισυνταγματικό χαρακτήρα των διατάξεων του νομοσχεδίου, γιατί όπως έχει κριθεί με την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, η αναδάσωση αυτή δεν διασφαλίζει αποφυγή διατάραξης των οικοσυστημάτων και της οικολογικής ισορροπίας στο σημείο της επέμβασης, ούτε εγγυάται την επαναδημιουργία του ίδιου οικοσυστήματος σε άλλη περιοχή.

Συμπερασματικά, οι προτεινόμενες ρυθμίσεις του άρθρου 31 του νομοσχεδίου και ιδίως όσες προαναφέρθηκαν είναι κατάφωρα αντισυνταγματικές.

Σας καλώ, κύριοι συνάδελφοι, έναν προς έναν να αναλάβετε τις ευθύνες σας. Το δάσος μάς δίνει τον αέρα που αναπνέουμε. Έχουμε στερηθεί πάρα πολλά αυτό το διάστημα. Μη μας στερήσετε και τον αέρα που αναπνέουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κοντονής.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά πρώτον, θα ήθελα να τονίσω εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ ότι θεωρούμε πως είναι τουλάχιστον απαράδεκτο να διαλαμβάνονται στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο διατάξεις με τις οποίες εντάσσονται στον πολεοδομικό σχεδιασμό δάση, δασικές εκτάσεις, αναδασωτέες εκτάσεις, προστατευόμενες περιοχές και αρχαιολογικοί χώροι.

Αυτό συγκεκριμένα αναφέρει η παράγραφος 2 του άρθρου 7. Και εδώ ειλικρινά θέλουμε να καταθέσουμε, τουλάχιστον, την απορία μας. Δάση, δασικές εκτάσεις, αναδασωτέες, προστατευόμενες περιοχές, ακόμη και αρχαιολογικοί χώροι, πώς είναι δυνατόν να εντάσσονται σε αυτό που λέμε «πολεοδομικό σχεδιασμό»; Δηλαδή, καταργούμε τα δάση, αποχαρακτηρίζουμε αυτές τις εκτάσεις, αποψιλώνουμε εντελώς τους αρχαιολογικούς χώρους και τους εντάσσουμε στον πολεοδομικό σχεδιασμό. Υπάρχει και ένα υποκριτικό στοιχείο σε αυτήν τη διάταξη, ότι μετά από την πολεοδόμηση αυτοί οι χώροι αποδίδονται στο δημόσιο ως κοινόχρηστοι χώροι οικισμού.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εδώ θα πάρουμε το δάσος, θα το αποχαρακτηρίσουμε, θα το κάνουμε δρόμο και θα έχουμε ήσυχη μετά τη συνειδήσή μας ότι αποδόθηκε στην κυριότητα του ελληνικού δημοσίου! Με αυτόν τον τρόπο προστατεύουμε τη δασική έκταση, όση απέμεινε; Με αυτόν τον τρόπο τηρούμε το Σύνταγμα άρθρο 24 παράγραφος 1, το οποίο ανέφερε πολύ αναλυτικά η κ. Γιαταγάνα προηγουμένως;

Τελικά, εδώ τι κάνουμε; Με ποιον τρόπο νομοθετούμε, εάν συμβαίνουν αυτά τα πράγματα που αναφέρουν τα άρθρα 7 και 8 του υπό συζήτηση νομοσχεδίου, εάν παίρνουμε το δάσος, την προστατευόμενη περιοχή, την αναδασωτέα, δηλαδή δάσος που έχει καεί και κηρυχθεί αναδασωτέο, ακόμη και τον αρχαιολογικό χώρο και τα εντάσσουμε στον «πολεοδομικό σχεδιασμό», χαράζουμε δρόμους και πλατείες; Δηλαδή, έναν αρχαιολογικό χώρο μπορούμε να τον κάνουμε πλατεία και να πούμε μετά: «Τι ωραία, τον αποδίδουμε στην κυριότητα του ελληνικού δημοσίου!». Περὶ αυτού πρόκειται.

Φαντάζομαι ότι θα είναι ελάχιστοι αυτοί οι αρχαιολογικοί χώροι, κάποιος όμως θα υπάρχουν για να το αναφέρετε εδώ, κάποιους θα έχετε υπ' όψιν σας. Εδώ, δηλαδή, σχετικά με την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και του δάσους, έχουμε ευθεία παραβίαση του άρθρου 24 παράγραφος 1 του Συντάγματος.

τος.

Το δεύτερο θέμα, κύριοι Βουλευτές, που θα ήθελα να τονίσω είναι το εξής. Στα άρθρα 35 και 36, στην ουσία όπως διατυπώνονται αίρεται η συνταγματική προστασία της υποχρεωτικής ανασφάλισης που προβλέπει το άρθρο 117. Το άρθρο 117 στην παράγραφο 3 αναφέρει. Δημόσια ή ιδιωτικά δάση και δασικές εκτάσεις που καταστράφηκαν ή καταστρέφονται από πυρκαγιά ή με άλλον τρόπο, αποψιλώθηκαν ή αποψιλώνονται δεν αποβάλλουν για τον λόγο αυτόν το χαρακτήρα που είχαν πριν καταστραφούν, κηρύσσονται υποχρεωτικά αναδασωτέες και αποκλείεται να διατίθενται για άλλον προορισμό. Η διάταξη του Συντάγματος, το 117 παράγραφος 3, είναι απόλυτη. Πώς ερχόμαστε εδώ εμείς και βάζουμε εξαιρέσεις αυτού του τύπου;

Εδώ, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να θέσω υπ' όψιν σας ότι η Επισημονική Υπηρεσία της Βουλής για τα συγκεκριμένα άρθρα 35 και 36, έχει μια αναλυτικότερη αναφορά. Μάλιστα, νομίζω ότι είναι σε όγκο η πιο εκτεταμένη αναφορά. Είναι έξι σελίδες μέσα στις οποίες έχουν διατυπώσει τις ενστάσεις τους ειδικοί επιστήμονες, αξιολογοί επιστήμονες της Επισημονικής Υπηρεσίας. Σας ερωτώ. Τα λαμβάνετε αυτά υπ' όψιν;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Μέσα σε αυτό το κείμενο διαλαμβάνονται δεκάδες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, και της ολομέλειας και των τμημάτων. Οι αποφάσεις αυτές σας τονίζουν ότι όλα αυτά θα κριθούν τελικά από το ανώτατο ακυρωτικό δικαστήριο. Εμείς δηλαδή εδώ τι κάνουμε, σε δουλειά να βρισκόμαστε; Διαφορετικά δεν είμαστε κράτος δικαίου ούτε συντεταγμένη πολιτεία. Ή παίρνουμε υπ' όψιν τις αποφάσεις του ανωτάτου ακυρωτικού δικαστηρίου, του Συμβουλίου της Επικρατείας, και νομοθετούμε με βάση αυτές τις αποφάσεις που έχουν εκδοθεί ή τις παρακάμπτουμε εντελώς και βρισκόμαστε επί μονίμου βάσεως ενώπιον νέων αντισυνταγματικών διατάξεων, τις οποίες θα κρίνει το Συμβούλιο της Επικρατείας εάν επιληφθεί.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας το εξής. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί να συζητήσουμε για τη συνταγματικότητα ή την αντισυνταγματικότητα των διατάξεων. Νομίζω ότι ο διάλογος γίνεται καλόπιστα κι ο καθένας καταλαβαίνει, ανεξάρτητα τι πράττει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το να επανέρχεται όμως, κύριε Πρόεδρε, η γνωστή τροπολογία για να μην εκπίπτουν από τις θέσεις τους οι άρχοντες της τοπικής αυτοδιοίκησης εις βάρος των οποίων έχει ασκηθεί ποινική δίωξη σε βαθμό κακουργήματος και τους έχουν επιβληθεί περιοριστικοί όροι, για τρίτη φορά μέσα σε δέκα μέρες, αυτό είναι απαράδεκτο!

Κύριε Υπουργέ, έχουμε να σας πούμε τούτο μόνο, αυτό που είπαμε και στην κ. Γεννηματά, η οποία ευτυχώς δεν δέχθηκε την τροπολογία: Μη συνδέσετε το όνομά σας με αυτό το κατάπτυστο κείμενο. Μην το κάνετε, κύριε Υπουργέ!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Γεωργαντάς έχει τον λόγο ως αντιλέγων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η Επισημονική Επιτροπή της Βουλής, στις παρατηρήσεις της για το άρθρο 36, το επίμαχο άρθρο, αναφέρει:

«Είναι, λοιπόν, κατά την προαναφερόμενη συνταγματική διάταξη ανεκτή η μεταβολή της μορφής εκτάσεως που αποτελεί δάσος ή δασική έκταση, προκειμένου να ικανοποιηθούν ανάγκες οι οποίες διαφορετικά δεν θα μπορούσαν να καλυφθούν, με τη χρησιμοποίηση εκτάσεων που δεν έχουν δασικό χαρακτήρα, εφόσον κριθεί ότι η συγκεκριμένη ανάγκη υπερτερεί της διαφυλάξεως του χαρακτήρα της εκτάσεως και ότι δεν υφίσταται τρόπος ικανοποίησής της που να μη συνεπάγεται την αλλοίωση της μορφής της εκτάσεως αυτής.». Αυτό είναι το γενικό πλαίσιο το οποίο βάσει η Επισημονική Υπηρεσία της Βουλής.

Έρχεται όμως το παρόν νομοσχέδιο, για πρώτη φορά, να

θέσει κανόνες και δικλίδες τέτοιες, οι οποίες όχι μόνο προστατεύουν το περιβάλλον, όπως έχουμε την υποχρέωση εκ του Συντάγματος να πράττουμε, αλλά ενισχύουν ουσιαστικά τα δάση στη χώρα. Θα αναφερθώ επιγραμματικά σε δυο-τρεις από αυτές τις παρεμβάσεις του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Πρώτα όμως θα απαντήσω στο πρώτο σκέλος της τοποθέτησης του συναδέλφου, με τη δυνατότητα, έτσι όπως την εμφάνισε, ανοικοδόμησης σε δασικές εκτάσεις, σε αρχαιολογικούς χώρους. Αυτό το οποίο δεν ανέφερε ο συνάδελφος, κατά την τοποθέτησή του, είναι ότι η δυνατότητα αυτή, όχι βεβαίως όπως την περιέγραψε, υπάρχει μόνο για τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς στους οποίους είχαν παραχωρηθεί εκτάσεις πριν από το Σύνταγμα του 1975 και στους οποίους υπήρχαν ρυμοτομικά σχέδια. Αυτοί, λοιπόν, οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί έχουν δικαιωθεί, και στο Συμβούλιο της Επικρατείας και σε ευρωπαϊκά δικαστήρια, και πρέπει το παρόν νομοσχέδιο να συγκεκριμενοποιήσει το έργο της προστασίας του περιβάλλοντος αλλά από την άλλη και της προστασίας της ατομικής ιδιοκτησίας.

Έτσι, το παρόν νομοσχέδιο θέτει τον εξής κανόνα. Από την όποια αυτή έκταση υπήρχε ρυμοτομικό σχέδιο, το 50% αυτής παραχωρείται ως δάσος στο δημόσιο και από το υπόλοιπο 50%, το 25% υποχρεωτικά θα αποτελεί κοινόχρηστες εκτάσεις, ή άλση ή πλατείες, και θα δίδεται και αυτό στους δήμους και μόνο στο υπόλοιπο 25% θα υπάρχει η δυνατότητα ανοικοδόμησης και πάλι με συγκεκριμένους όρους.

Δεν είναι, λοιπόν, η διάταξη αυτή μια διάταξη γενική, που ισχύει για κάθε δασική έκταση αλλά είναι μια πρόβλεψη που υπάρχει για να λυθεί το χρονίζον θέμα των οικοδομικών συνεταιρισμών και των ανθρώπων οι οποίοι καλοπροαίρετα, πριν από το Σύνταγμα του 1975, απέκτησαν εκτάσεις και έχουν μάλιστα εγκριθεί και ρυμοτομικά σχέδια για τις εκτάσεις αυτές.

Το παρόν νομοσχέδιο, δεν διευρύνει τις επιτρεπτές επεμβάσεις στα δάση και στις δασικές εκτάσεις. Αν θεωρείτε αύξηση των παρεμβάσεων αυτών τη δυνατότητα να γίνει τυροκομική μονάδα σε ένα δάσος, όταν οι περισσότερες δραστηριότητες επιτρέπονταν και με βάση την κείμενη νομοθεσία, νομίζω ότι αυτό είναι μείζον σε σχέση με όλο το περιεχόμενο του νομοσχεδίου αυτού.

Υπάρχουν δύο διατάξεις οι οποίες, κατά πρώτον, υπάρχουν σε νομοσχέδιο για τα δάση και νομίζω ότι είναι καταλυτικές για να αποδείξουν την ευαισθησία της Κυβέρνησης αυτής σε σχέση με την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων.

Η μια είναι ότι η όποια παραχώρηση δασικής εκτάσεως ή δάσους γίνεται για μια από τις επιτρεπτές παρεμβάσεις μπορεί να γίνει μόνο όταν υπάρξει το λεγόμενο περιβαλλοντικό ισοζύγιο, όρος που για πρώτη φορά τίθεται στη διάσταση τη συγκεκριμένη και ο οποίος απαιτεί ουσιαστικά τη δημιουργία ενός νέου δάσους ίσης εκτάσεως με την παραχωρηθείσα και ακούστε, κύριοι συνάδελφοι, τη διαφορά. Ακόμα και αν η έκταση που παραχωρείται είναι χορτολιβαδική, υποχρεούται ο επενδυτής να παραδώσει δάσος ίσης εκτάσεως. Δάσος τριών ετών, το οποίο θα υποδείξει η δασική υπηρεσία που θα γίνει, το οποίο θα παρακολουθεί η δασική υπηρεσία και έχει τη δυνατότητα η δασική υπηρεσία της ανακλήσεως της παραχώρησης αυτής.

Και το δεύτερο σημαντικό είναι το εξής. Έξω από την υποχρέωση, λοιπόν, δημιουργίας ίσου δάσους, ακόμα και όταν δίδεται χορτολιβαδική έκταση, ένα άλλο σημαντικό είναι ότι όλες αυτές οι εκτάσεις παραχωρούνται μόνο κατά χρήση. Δεν επιτρέπεται καμμία παράδοση κατά κυριότητα, καμμία παραχώρηση κατά κυριότητα για οποιαδήποτε δραστηριότητα. Μόνο κατά χρήση.

Επίσης, ερχόμαστε για πρώτη φορά και χαρακτηρίζουμε ως αναδασωτέες εκτάσεις, όχι μόνο αυτές στις οποίες υπήρξε πυρκαγιά ή παράνομο υλοτομία, αλλά κι αυτές οι οποίες έχασαν το δασικό τους χαρακτήρα από οποιαδήποτε αιτία. Και βεβαίως, είναι πλέον την οποία προσπαθείτε ίσως να περάσετε σε συναδέλφους ότι επιτρέπεται σε αναδασωτέες εκτάσεις να γίνει οποιαδήποτε παρέμβαση.

Είναι ρητό και ξεκάθαρο ότι στις αναδασωτέες εκτάσεις επιτρέπεται κάτι τέτοιο, μόνο εφόσον απωλέσουν το χαρακτήρα αυτό, μόνο δηλαδή εφόσον ανακτήσουν τη δασική ιδιότητα, το δασικό χαρακτήρα τον οποίο έχουν. Αν ανακτήσουν το δασικό

χαρακτήρα τον οποίο έχουν, αν δηλαδή επιτελεστεί ο σκοπός της αναδάσωσης, ναι, τότε μπορεί να γίνει παρέμβαση και σε αυτές.

Νομίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι οι λόγοι οι οποίοι επικαλούνται στα δύο κείμενα οι συνάδελφοι σε σχέση με την αντισυνταγματικότητα της διάταξης δεν στέκουν ούτε στη κοινή λογική ούτε στη νομοθεσία ούτε και στο πνεύμα και στη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας. Και άλλωστε εδώ είμαστε, είναι σίγουρο ότι θα κριθούν αυτές οι διατάξεις στο Συμβούλιο της Επικρατείας και πιστεύουμε ότι ο τρόπος με τον οποίο έχει έρθει το νομοσχέδιο αυτό, προστατεύει με τέτοιο τρόπο το περιβάλλον, που καμία από αυτές δεν θα καταπέσει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της ΔΗΜΑΡ κ. Δημήτριος Αναγνωστάκης έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι όποιος συνάδελφος ή όποια συνάδελφος ανατρέξει στα Πρακτικά συνεδριάσεων της επιτροπής, θα δει καταγεγραμμένη τη θέση της Δημοκρατικής Αριστεράς, όπως αυτή κατατέθηκε από τον ειδικό αγορητή μας τον κ. Τσούκαλη.

Σε όλες τις συνεδριάσεις της επιτροπής είπαμε ότι αυτό το νομοσχέδιο έχει προβλήματα συνταγματικότητας. Παρ' όλες τις νομοτεχνικές βελτιώσεις και παρ' όλη τη προσπάθεια που έγινε από τον αντιλέγοντα, φαίνεται καθαρά ότι για όλους ισχύει αυτό που έχει επισημάνει η Επιστημονική Επιτροπή, ότι παραβιάζεται τουλάχιστον το πνεύμα του συνταγματικού νομοθέτη και αν διαβάσετε, όπως επισημάνθηκε προηγούμενα από τοποθέτηση, την έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου, θα διαπιστώσετε ότι έξι τον αριθμό σελίδες αναφέρονται στο συγκεκριμένο άρθρο.

Υπό την έννοια αυτή και για να μην μπω στην αντιπαράθεση με οικονομικούς ή νομικούς όρους, στέκομαι πολιτικά, λέγοντας ότι θα στηρίξουμε την αίτηση αντισυνταγματικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η πολιτική των αστικών κυβερνήσεων κάθε φορά προσαρμόζεται στις εκάστοτε ανάγκες του κεφαλαίου και αυτές υπηρετεί. Στην ίδια λογική προωθούνται και οι αναδιαρθρώσεις, οι μεταρρυθμίσεις στο αστικό κράτος και στη δημόσια διοίκηση αλλά και στη γη και την αξιοποίησή της.

Από αυτήν την άποψη το συγκεκριμένο νομοσχέδιο οδηγεί στην άρση των περιορισμών στη χρήση γης και ιδιαίτερα του δάσους προς όφελος του κεφαλαίου, στην επιτάχυνση της συγκέντρωσης της γης, γιατί με αυτόν τον τρόπο θωρακίζεται η κερδοφορία των μονοπωλιακών ομίλων. Αλλά και το αστικό Σύνταγμα αποτυπώνει την εξουσία της αστικής τάξης σε βάρος της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων, θωρακίζει τα συμφέροντα των αστών. Υπέρτατος νόμος είναι η καπιταλιστική ιδιοκτησία και το καπιταλιστικό κέρδος και αυτό δεν αμφισβητείται καμία στιγμή.

Όμως, αυτό που καθημερινά αμφισβητείται είναι οι συνταγματικές διατάξεις που καταγράφουν κάποια από τα δικαιώματα των εργαζόμενων και των λαϊκών στρωμάτων. Αυτή η αμφισβήτηση οδηγεί στο τέλος να μένουν απλά και μόνο διακηρύξεις χωρίς περιεχόμενο και αποτέλεσμα και γι' αυτό σταδιακά οι εκάστοτε Αναθεωρήσεις του Συντάγματος τις αποψιλώνουν.

Από αυτήν την άποψη, η εκάστοτε κυβερνητική πλειοψηφία προσπαθεί τις αντιφάσεις ανάμεσα στις λεκτικές διατάξεις του Συντάγματος και στις νομοθετικές ρυθμίσεις που υπηρετούν και ικανοποιούν τις ανάγκες του κεφαλαίου να τις λύνει πάντα προς όφελος του κεφαλαίου. Αυτό γίνεται και σήμερα με τη φανερή καταστρατήγηση μιας σειράς διατάξεων του Συντάγματος, όπως ανέφεραν και οι προηγούμενοι ομιλητές.

Εμείς, λοιπόν, ενώ γνωρίζουμε ποιο θα είναι το αποτέλεσμα, θα στηρίξουμε την αίτηση αντισυνταγματικότητας γιατί κάθε

φορά το ίδιο το αστικό Σύνταγμα το προσαρμόζετε στις ανάγκες του κεφαλαίου, χωρίς να τηρούνται και από εσάς τους ίδιους οι διατάξεις τις οποίες λεκτικά υπερασπιζόσαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Τριαντάφυλλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω από μια παρατήρηση. Νομίζω ότι στο σημείο 1 της ένστασης αντισυνταγματικότητας των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, εκεί που γράφετε «οι διατάξεις του άρθρου 35», εννοείτε προφανώς τις διατάξεις του άρθρου 36. Και εκεί, βεβαίως, πρέπει ίσως να ξαναδιαβάσετε το κομμάτι το οποίο έχει να κάνει με την έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, η οποία σαφώς αναφέρει ότι είναι προφανώς συνταγματική η μεταβολή οποιασδήποτε δασικής έκτασης ή του δάσους προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος, κάτι το οποίο κατοχυρώνεται και συνταγματικά.

Υπάρχει μια στάθμιση εδώ που την κάνει πρώτος ο συνταγματικός νομοθέτης και ο οποίος λέει ότι στην περίπτωση που χρειάζεται να εξυπηρετηθεί το δημόσιο συμφέρον, η μεταβολή δεν θεωρείται παράνομη. Παράνομη θεωρείται οποιαδήποτε εκτός νόμου μεταβολή, η οποία ή έχει προέλθει από εγκληματική ενέργεια –βλέπε πυρκαγιά– ή από τυχαίο γεγονός –βλέπε πυρκαγιά, αποψίλωση– ή οτιδήποτε άλλο το οποίο έχει συμβεί μέσα στο δάσος.

Όμως, αν έχουμε ένα έργο δημοσίου συμφέροντος και αυτό κυρίως έχει να κάνει –να το πούμε σε απλά ελληνικά– με τις υποδομές, τότε ο συνταγματικός νομοθέτης και σειρά αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας –όχι μία και κατ' εξαίρεση– έχει νομολογήσει ότι αυτά είναι επιτρεπτά με βάση το άρθρο 24 του Συντάγματος.

Επομένως, για το άρθρο 36 και τα ζητήματα της μεταβολής, τα έχει νομολογήσει. Δεν θα τα ξανανομολογήσει ή εάν κάποιος επιδιώσει να τα νομολογήσει ξανά, αυτά έχουν μια συγκεκριμένη γραμμή από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Είναι συμβατή η ρύθμιση με αυτό.

Πάμε τώρα να δούμε το εξής. Λέτε στα άρθρα 7 και 8, ότι εδώ εντάσσονται στο πολεοδομικό σχεδιασμό δάση και εκτάσεις. Πρόκειται για σειρά νόμων όπου νομοθετούμε με έναν τρόπο, προκειμένου να υπάρχει ένας σωστός χωροταξικός και πολεοδομικός σχεδιασμός, δηλαδή, σε επίπεδο περιφέρειας, σε επίπεδο εθνικό και σε επίπεδο τοπικό.

Προφανώς εκεί μέσα, στον πολεοδομικό σχεδιασμό και στο χωροταξικό σχεδιασμό που είναι απαραίτητος για τη βιώσιμη ανάπτυξη προκειμένου να προστατέψουμε το δάσος, είναι απαραίτητος προκειμένου να υπάρξει ανάπτυξη και οικιστική οργάνωση, δηλαδή να ζήσουμε πιο ποιοτικά ως πολίτες, πρέπει να εντάσσεται και ο δασικός χαρακτήρας και οι δασικές εκτάσεις και το δάσος, το οποίο είναι δυνατόν να ενταχθεί εκεί προκειμένου να προστατευθεί.

Οποιαδήποτε παράβαση αξιοποιεί το νόμο αυτό, ελέγχεται συνταγματικά, ελέγχεται ακυρωτικά και οποιαδήποτε διοικητική πράξη –γιατί εδώ μιλάμε για διοικητικές πράξεις, δηλαδή πράξεις της δημόσιας διοίκησης– που πάει να χρησιμοποιήσει τη διάταξη αυτή, προκειμένου να προσβάλλει την προστασία του δάσους, είναι προφανές ότι θα ακυρωθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Όμως, το να μην έχουμε τη δυνατότητα να πολεοδομήσουμε, δηλαδή να φτιάξουμε τις πόλεις μας με ποιοτικά χαρακτηριστικά, με χαρακτηριστικά βιώσιμης ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής, επειδή υπάρχει το δάσος, το οποίο δεν πρέπει να εντάξουμε στον πολεοδομικό σχεδιασμό –ξαναλέω– με προστασία του χαρακτήρα του δάσους, θεωρώ ότι όχι μόνο αντιβαίνει στην κοινή λογική, όχι μόνο αντιβαίνει στη λογική της ανάπτυξης, όχι μόνο αντιβαίνει στην ποιότητα της ζωής των κατοίκων –μιλούσαμε χθες για το νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο της Αττικής και τη θυμάστε τη χθεσινή κουβέντα– αλλά κυρίως –και είναι σημαντικό αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ– αντιβαίνει στην έννοια του Συντάγματος κι, αν θέλετε, στη συνταγματική κατοχύρωση της ουσιαστικής προστασίας του δάσους.

Και με αυτήν την έννοια, όχι μόνο είναι συνταγματική η διάταξη

του άρθρου 7 κυρίως αλλά και του άρθρου 8, αλλά νομίζω ότι ενισχύει τη δυνατότητα που έχουμε να προστατέψουμε στην πράξη τα δάση της χώρας, κυρίως δε αυτά που βρίσκονται κοντά ή εντάσσονται σε οικιστικά σύνολα.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο κ. Καραγκούνης, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, εάν έξω δεν είχε σαράντα βαθμούς, πραγματικά, θα νόμιζα ότι έχουμε Χριστούγεννα. Τόσα «δώρα» που έχετε προσφέρει στην Κυβέρνηση, τόσα «δώρα» που έχετε προσφέρει στην παράταξή μου, με πρόταγμα τις περιβαλλοντικές σας ανησυχίες δεν έχουν προηγούμενο!

Ακούστε τι έχετε κάνει μέσα σε τρεις ημέρες. Αφού μας θύμισαν στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ με πόσο παράνομο τρόπο έγινε το γήπεδο του Ολυμπιακού, καταπατώντας περιβαλλοντικούς όρους, αφού μας είπατε με τι παράνομο τρόπο έγινε το γήπεδο του Παναθηναϊκού, επίσης καταπατώντας περιβαλλοντικούς όρους, στο άρθρο 81 που αφορούσε το γήπεδο της ΑΕΚ, ψηφίσατε «όχι», πάλι επικαλούμενοι περιβαλλοντικούς όρους, που δεν υπάρχει κανένα ζήτημα νομιμότητας. Και τι κάνετε σήμερα; Συνεχίζετε την προσφορά σας στην Κυβέρνηση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Σπόνσορες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Βεβαίως, σπόνσορες, κύριε Βούτση. Σπόνσορες.

Ακούστε, λοιπόν, ποιες άλλες ομάδες θέλετε να καταλάβετε σήμερα με τις δικές σας προτάσεις. Γεωργούς και κτηνοτρόφους, οικοδομικούς συνεταιρισμούς -αναφέρομαι σε αυτά τα δύο, γιατί έχουν να κάνουν με τη συνταγματικότητα που θέσατε- παιδικές κατασκηνώσεις, ορειβατικά καταφύγια, εκπαιδευτήρια, νοσοκομεία, οικισμούς προ του '23, διάφορες ρυθμίσεις για ξενοδοχεία και βιομηχανικές και μεταλλευτικές εγκαταστάσεις, δηλαδή εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους που έχουν ζητήματα οικονομικά. Και τι είχαν πάθει; Είχαν βρεθεί δέσμοι, σε μία κατάσταση για την οποία δεν ευθύνονται αυτοί αλλά ευθύνεται η πολιτεία σε πολύ παλαιότερους χρόνους.

Και ερχόμαστε να επιλύσουμε ακριβώς αυτά τα ζητήματα. Το ζήτημα του οικισμού του ΑΟΟΑ φέρ' ειπείν. Δίνουμε λύση σε ένα μεγάλο πρόβλημα που αφορούσε αρκετούς συμπολίτες μας, πιθανότατα χιλιάδες. Και ποιο είναι το περιβαλλοντικό ισοζύγιο; Σας το είπε συνάδελφός μας, δίνεται 50% δασική έκταση και το άλλο 50% σε κοινόχρηστους χώρους.

Το ίδιο ζήτημα υπάρχει με τους κτηνοτρόφους. Το πρόβλημά σας, δηλαδή, είναι εάν θα έχουν WC οι κτηνοτρόφοι ή αν θα έχουν καλύτερες εγκαταστάσεις οι κτηνοτρόφοι; Και κόπτεστε και για τον πρωτογενή τομέα; Μπράβο σας!

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Περί αυτού πρόκειται;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Περί αυτού πρόκειται, ακριβώς.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Έχετε διαβάσει τα νομοσχέδια;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Εσείς δεν έχετε διαβάσει!

Δεν έχετε καταλάβει ένα πολύ βασικό ζήτημα, ότι υπάρχει η προστασία του άρθρου 24, το οποίο σεβόμαστε όλοι -το σεβεται το Σύνταγμα, το σεβεται η Βουλή, το σεβονται οι νόμοι- αλλά υπάρχει κι ένα άλλο άρθρο, το οποίο εσείς φαίνεται να αγνοείτε ή μάλλον θέλετε την τήρηση του Συντάγματος α λα καρτ.

Υπάρχει και το άρθρο 17, για την ατομική ιδιοκτησία. Και αυτό δεν το λέω εγώ. Το λέει η ΕΣΔΑ. Το λέει το Συμβούλιο της Επικρατείας. Το λέει το πρώτο πρωτόκολλο της ΕΣΔΑ, οι αποφάσεις του Στρασβούργου. Υπάρχει αυτή η στάθμιση συμφερόντων που σας είπε και ο κ. Τριαντάφυλλος και ο καλός μας συνάδελφος ο κ. Γεωργαντάς. Αυτό δεν καταλαβαίνετε. Υπάρχει απόλυτη τήρηση του νόμου. Δεν τίθεται κανένα ζήτημα αντισυνταγματικότητας.

Αναφερθήκατε στις αναδασωτέες εκτάσεις. Μα ποιοτικά χαρακτηριστικά, μπαίνουν με βάση τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας. Αυτό λέει η νομοθετική ρύθμιση. Αναφέρει το πότε μπορεί να αρθεί η αναδασωτέα περιοχή. Αυτό σας λέει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Αντί, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, να καταθέτετε προτάσεις και ενστάσεις αντισυνταγματικότητας καλύτερα να αναλογιστείτε ότι η σημερινή μέρα είναι πραγματικά μια ημέρα περισυλλογής. Γνωρίζετε ότι σήμερα, για δεύτερη φορά μέσα σε δεκαπέντε χρόνια πτώχευσε η Αργεντινή, η χώρα που εσείς έχετε ως πρότυπο, που ο κ. Τσίπρας έλεγε «μακάρι, να ήμασταν Αργεντινή».

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Είναι αντισυνταγματικό κι αυτό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Βάλτε πλάτη να επιλύσουμε τα μεγάλα προβλήματα που έχει η χώρα, γίνετε ρεαλιστές και δημιουργικοί και αφήστε τις ενστάσεις αντισυνταγματικότητας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Κουρουμπλή, ζητήστε τον λόγο. Δεν μπορεί το Προεδρείο να γνωρίζει...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Μα, να μην αφήσω τον κ. Καραγκούνη να μιλήσει;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Η Κυβέρνηση μιλάει τελευταία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Κουρουμπλή, ζητάτε τον λόγο να μιλήσετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ε, ναι. Γιατί, πού είναι το παρόδοξο, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Δεν σας είδα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Εντάξει και τι να κάνουμε τώρα; Φταίω εγώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Για όλα φταίει το Προεδρείο!

Ορίστε, έχετε τον λόγο, κύριε Κουρουμπλή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ακούγονται εδώ άρρητα ρήματα. Έρχεται, λοιπόν, η συγκυβέρνηση, υπερασπιζόμενη το Σύνταγμα κατ' αρχάς και λέει ότι εμείς λέμε πράγματα εκτός Συντάγματος κι ότι είναι συνταγματικές οι διατάξεις, μια Κυβέρνηση, η οποία στο βωμό όλων αυτών των μνημονιακών νόμων που ξεπουλούν την πατρίδα όχι Σύνταγμα παραβίασε αλλά δεν άφησε όρθιο τίποτα. Αυτή η συγκυβέρνηση αντικατέστησε το Σύνταγμα με τους νόμους που πραγματικά ξεπουλούν την πατρίδα. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Τι μας λένε τώρα; Δεν καταλαβαίνει ο ελληνικός λαός τι συμβαίνει σε αυτήν τη χώρα; Θέλουν να μας πουν, δηλαδή και από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ -στο οποίο ήμουν κι εγώ Βουλευτής κι αναλαμβάνω τις δικές μου ευθύνες- πως ό,τι ψηφίστηκε τηρήθηκε μέχρι σήμερα; Τηρήθηκε; Γι' αυτό έχουμε όλα αυτά τα εκτρώματα που έχουν γίνει στην πατρίδα; Κι ερχόμαστε εδώ ως οσίες παρθένες ξεχνώντας ό,τι έχει συμβεί; Ακόμα και αυτός ο νόμος που ψηφίζεται σήμερα, μάλλον δεν θα τον υλοποιήσετε, όπως δεν έχετε υλοποιήσει τόσους νόμους.

Σας είπε και ο κ. Τσοούκαλης για το νόμο που ψηφίστηκε το 2011, το νόμο για τη βιοποικιλότητα. Τον τηρήσατε; Τον εφαρμόσατε; Για ποια πράγματα μιλάμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

Έρχεστε, λοιπόν, και μας λέτε ότι δεν υπάρχει ζήτημα αντισυνταγματικότητας. Γιατί άραγε ο συνταγματικός νομοθέτης ψήφισε το άρθρο 24; Γιατί έβαλε αυτές τις διατάξεις περί ενδεδειχούς διαδικασίας που πρέπει να τηρείται, ώστε να γίνουν όλοι αυτοί οι αποχαρακτηρισμοί και ότι θα πρέπει να υπάρχει φειδώ; Πως εννοούμε το δημόσιο συμφέρον δηλαδή; Κατά βούληση το εννοούμε και όπως μας βολεύει κάθε φορά;

Κι αφού τηρούνται οι νόμοι, κύριοι συνάδελφοι, κύριε Καραγκούνη, γιατί δεν έρχεστε στο Πόρτο Χέλι, να δείτε πώς τηρούνται οι νόμοι στην παραλία; Αυτοί οι κύριοι υπόκεινται σε νόμους ή δεν πρέπει να υπόκεινται σε νόμους που έχουν «καταζαπώσει», όπως λένε στα χωριά μου, την παραλία και δεν επιτρέπουν σε κανένα πρόσβαση στις παραλίες. Εκεί ισχύει ο νόμος ή υπάρχει ομερτά;

Να λέμε τα πράγματα όπως είναι, γιατί μας προκαλείτε συνεισφορά, ότι σας δίνουμε «δώρα», ότι σας κάνουμε αυτό, σας κάνουμε εκείνο.

Απαντήστε, λοιπόν, σε αυτήν την πραγματικότητα. Ότι όλα αυτά τα χρόνια δεν έγινε επέκταση σχεδίων πόλεων και εξυπηρετούντο συγκεκριμένα συμφέροντα και αναγκάζατε τον κόσμο να μπαίνει στη λογική του αυθαίρετου και γι' αυτό ευθύνεται η Αριστερά; Έλεος, δηλαδή.

Εμείς πιστεύουμε, κύριε Πρόεδρε, ότι στα συγκεκριμένα άρθρα υπάρχει ζήτημα αντισυνταγματικότητας, γιατί ακριβώς θεωρούμε ότι και το γράμμα και το πνεύμα του άρθρου 24 του Συντάγματος, εκεί κατατείνει. Αν μας ενοχλεί, στην επόμενη συνταγματική Αναθεώρηση ας το αποβάλουμε από τη συνταγματική μας τάξη. Αλλά από τη στιγμή που ισχύει το άρθρο 24, υπάρχει σοβαρός λόγος να έχουμε ισχυρότατες ενστάσεις γι' αυτό που θα επιχειρηθεί.

Κι επειδή η ζωή είναι ο πιο αψευδής μάρτυρας, θα δούμε σε πολύ λίγο καιρό, όπως τα έχουμε δει και σε άλλες περιπτώσεις, ότι άλλα έλεγαν οι προθέσεις και άλλα οι βουλές των συγκεκριμένων συμφερόντων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση κατά το άρθρο 100 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής, για ζητήματα αντισυνταγματικότητας που ετέθησαν.

Οι αποδεχόμενοι τις ενστάσεις αντισυνταγματικότητας παρακαλώ να εγερθούν.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι τις ενστάσεις αντισυνταγματικότητας)

Δεν ηγέρθη ο απαιτούμενος και προβλεπόμενος από τον Κανονισμό της Βουλής αριθμός Βουλευτών.

Συνεπώς, οι ενστάσεις αντισυνταγματικότητας απορρίπτονται. Επανερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Η κ. Κατριβάνου έχει τον λόγο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ θερμά για ησυχία. Όσοι επιθυμούν να εξέλθουν από την Αίθουσα να το κάνουν τώρα.

Παρακαλώ, κυρία Κατριβάνου, ξεκινήστε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Πώς να αρχίσω, κύριε Πρόεδρε; Εδώ είναι χάβρα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Αρχίστε, για να αλξάει το κλίμα σιγά-σιγά και να μπούμε στη συζήτηση.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: «Πώς μπορείτε να αγοράζετε ή να πουλάτε τον ουρανό, τη ζεστασιά της γης; Η δροσιά του αγέρα ή το άφρισμα του νερού δεν μας ανήκουν. Πώς μπορείτε να τα αγοράσετε από εμάς; Είμαστε τμήμα της γης και η γη είναι τμήμα του εαυτού μας. Κάθε αστραφτερή πευκοβελόνα, κάθε αμμουδιά στις ακρογιαλιές, κάθε θολούρα στο σκοτεινό δάσος, κάθε ξέφωτο και κάθε ζουζούμι που ζουζουνίζει είναι στη μνήμη και στην πείρα του λαού μας ιερό».

Το 1855, κύριοι συνάδελφοι, ο Φράνκλιν Πιρς που ήταν ο 14^{ος} Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, ζητάει από τους Ινδιάνους της Αμερικής να πουλήσουν τη γη τους στην αμερικάνικη κυβέρνηση. Ο περίφημος αρχηγός τότε των Ινδιάνων ο Τσιφ Σιάτλ του απαντάει με τα παραπάνω λόγια που σας διάβασα, που μας δίνουν ενάμιση αιώνα πριν με τον καλύτερο τρόπο τον ορισμό των κοινών αγαθών, αυτών που διεθνώς αποκαλούμε commons.

Ήδη από το Ρωμαϊκό Δίκαιο τα commons διακρίνονται τόσο από τα ιδιωτικά όσο από τα δημόσια ή κρατικά αγαθά, διότι ανήκουν εξ ορισμού σε όλους και ταυτόχρονα δεν ανήκουν σε κανέναν. Γι' αυτό οφείλουν να μένουν εκτός εμπορευματικής συναλλαγής, να είναι διαθέσιμα σε όλους ανεξαιρέτως, χωρίς αποκλεισμούς. Ποια είναι αυτά; Ο αέρας, το νερό, το φυσικό περιβάλλον και οι βιοποικιλότητά του, αυτά που δεν μπορεί κανείς να τα «καταζαπώσει», όπως είπε ο κ. Κουρουμπλής.

Συνεχίζω με την επιστολή του Ινδιάνου αρχηγού. Τι έρχεται και λέει ο λευκός άνθρωπος; Τα μέρη της γης το ένα μετά το άλλο δεν κάνουν για το λευκό διαφορά. Είναι ένας ξένος που φτάνει τη νύχτα και παίρνει από τη γη όλα όσα του χρειάζονται.

Η γη δεν είναι αδελφός του αλλά εχθρός που πρέπει να τον

κατακτήσει. Η απληστία του θα καταβροχθίσει τη γη και θα αφήσει πίσω του μόνο έρημο.

Τι έρχεται να κάνει η Κυβέρνηση με το σημερινό νομοσχέδιο, όπως και με το αποσυρθέν –τουλάχιστον προς το παρόν– για τους αιγιαλούς; Τα δάση, με το πρόσχημα της προώθησης του δημοσίου συμφέροντος, το οποίο με μια αποικιοκρατική λογική ταυτίζεται με την πάση θυσία διευκόλυνση των επενδύσεων χωρίς ελέγχους και περιορισμούς –γιατί αυτά θεωρούνται αρχαϊσμοί εδώ που είμαστε– παραδίδονται στο μεγάλο κεφάλαιο, ως οικόπεδα προς αξιοποίηση όπου θα επιτρέπονται σχεδόν τα πάντα.

Θα ήταν φαιδρή, εάν δεν ήταν εξοργιστική η προσπάθεια της αιτιολογικής έκθεσης να καλύψει την πρωτοφανή αντισυνταγματικότητα του νομοσχεδίου, με διατυπώσεις όπως «στην ιεράρχηση των συνταγματικών δικαιωμάτων προηγείται το δικαίωμα στο περιβάλλον μέσα όμως από τη συνταγματικά θεμελιωμένη αρχή της στάθμισης κόστους-οφέλους».

Και πίσω βέβαια από αυτές τις ιεραρχήσεις και τις σταθμίσεις, κρύβεται η παραχώρηση των δασών ως ιδιωτικών οικοπέδων στα ιδιωτικά συμφέροντα, για να χτιστούν μεγάλα ξενοδοχεία, βιομηχανικές εγκαταστάσεις, γήπεδα, φυλακές, μονάδες επεξεργασίας αποβλήτων. Επίσης, για να εγκατασταθούν μεταλλεία και λατομεία και ας καταστρέφουν ολοσχερώς το δάσος, όπως στις Σκουριές, κεραίες, αναμεταδότες και συναφείς εγκαταστάσεις, μαζί με δρόμους πρόσβασης ακόμα και στους πυρήνες των εθνικών δρυμών μας.

Το απίστευτο είναι ότι επιτρέπεται η χωροθέτηση μεγαλοϋποδομών, από αεροδρόμια και λιμάνια μέχρι φράγματα και πετρελαιοπηγές, για τις οποίες –ακούστε, ακούστε!– αρκεί και μόνο η έγκριση του Υπουργού.

Το δασικό περιβάλλον δεν είναι απλώς ένα τοπίο ούτε μπαίνει σε σταθμίσεις κόστους-οφέλους με ποσοτικά οικονομοτεχνικά κριτήρια. Δεν μπορούμε να το διαχειριζόμαστε με δήθεν περιβαλλοντικά ισοζύγια, λες και θα μπορούμε να φυτέψουμε ένα δάσος εδώ, όποτε το θελήσουμε, ή να φυτεύσουμε εντός του δάσους τεχνητές εγκαταστάσεις και αυτές να είναι αδιάφορες για τις ισορροπίες στο οικοσύστημα.

Στο νομοσχέδιο, δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη, όπως είπαν όλοι οι συνάδελφοί μου, για κτηματολογικούς και δασικούς χάρτες που εκκρεμούν εδώ και δεκαετίες. Δεν υπάρχουν τα εργαλεία που θα έλυναν τι είναι και τι δεν είναι δάσος, τι είναι δημόσιο και τι ιδιωτικό, επιτρέποντας έναν εξορθολογισμένο σχεδιασμό του χώρου.

Αντ' αυτού τι έχουμε; Όσον αφορά στην ιδιωτική πολεοδόμηση και τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς έχουμε την αναπαραγωγή των χειρότερων πελατειακών πρακτικών που έστησε το ελληνικό κράτος πάνω στο χώρο και την ιδιοκτησία, επιτρέποντας την καταπάτηση των δασών. Το πλαίσιο αυτό θα ευνοήσει συγκεκριμένα συμφέροντα και όχι τους τάχα αδικημένους δικαιούχους, στους οποίους πελατειακά αναφέρεστε. Γιατί απαιτεί από τους ιδιώτες που θα οικοδομήσουν, να πληρώσουν οι ίδιοι για όλες τις υποδομές του οικισμού. Οπότε, φαντάζεστε ποιοι έχουν τα χρήματα να το κάνουν.

Έχουμε τη νομιμοποίηση μιας σειράς γκρίζων πρακτικών, που δημιουργούσαν τετελεσμένα σε δασικές εκτάσεις επί δεκαετίες και το Σύνταγμα του 1975 τις εμπόδιζε. Αναφέρομαι στα δήθεν όρια οικισμού προ του 1923 και στις αμφίβολης νομιμότητας ιδιοκτησίες των οικοδομικών συνεταιρισμών, αμφότερα εντός δασικών εκτάσεων.

Έχουμε ψηφοθηρικές ρυθμίσεις για ανταλλαγές εκτάσεων. Το κράτος θα παραχωρήσει εκτάσεις και δικαίωμα δόμησης σε οικοδομικούς συνεταιρισμούς, για να πάρει πίσω καταπατημένες δασικές εκτάσεις. Δηλαδή, θα κάνει ανταλλαγές με δικαιούχους του τίποτα, αφού θα είναι είτε καταπατητές είτε θα έχουν αγοράσει από καταπατητές είτε με παράνομες μεταβιβάσεις.

Έχουμε τις ρυθμίσεις περί υποστήριξης εγκαταλελειμμένων μικρών ή φθινόντων οικισμών που θα καταλήξουν να οικοδομηθούν –και από ποιους άραγε;– που είναι είτε απάτητα δάση και βουνοκορφές, στην περίπτωση των εγκαταλελειμμένων είτε οι περιοχές γύρω από τα μισά χωριά της επαρχίας, της περιφέρειας, που μπορεί να είναι μικρά και φθίνοντα.

Ο καθένας μας και όλοι μαζί πρέπει να βρεθούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στους δρόμους, στα δάση μας και στα βουνά μας και να τα προστατέψουμε. Εγώ προσωπικά, σήμερα το πρωί, σκεφτόμουν το χωριό του πατέρα μου, το χωριό μου, στο Λιοντάρι Αρκαδίας, εκεί που ξεκινάει ο Ταΰγετος, τον Λούσιο ποταμό και τα δάση που είναι εκεί κοντά. Πόση χαρά και αγαλλίαση και στήριξη μου έχουν και μας έχουν προσφέρει. Αντίστοιχες μνήμες νομίζω πως έχει η κάθε μια και ο καθένας σας.

Σε αυτό, λοιπόν, δεν θέλω να σκεφτώ resorts, βιομηχανικές εγκαταστάσεις επεξεργασίας αποβλήτων, μεταλλεία και λατομεία, κεραίες και αναμεταδότες. Γιατί, όπως έλεγε ο Τσιφ Σιάτλ, ο μεγάλος αυτός αρχηγός: «Είμαστε κομμάτι της γης και η γη είναι κομμάτι του εαυτού μας».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος, κ. Κάρμαντζης.

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΚΑΡΜΑΝΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρεί να δώσει λύσεις σε μια σειρά πολεοδομικών, αναπτυξιακών και περιβαλλοντικών προβλημάτων.

Το νομοσχέδιο στοχεύει στην αξιοποίηση των ανενεργών περιουσιακών δικαιωμάτων των πολιτών, μέσα από ένα αυστηρώς καθορισμένο θεσμικό πλαίσιο αδειοδότησης και εφαρμογής ιδιωτικών πολεοδομήσεων, προστατεύει το περιβάλλον, καθιστώντας υποχρεωτική τη δημιουργία κοινόχρηστων και κοινωφελών έργων, θέτει αυστηρό περιβαλλοντικό πλαίσιο στη χωροθέτηση περιοχών οικιστικής ανάπτυξης και επιτρέπει στο κράτος να δημιουργήσει, ειδικά σε αστικές περιοχές, χώρους πρασίνου αξιοποιώντας και ιδιωτικές εκτάσεις, την ίδια στιγμή που ρυθμίζεται και ελέγχεται η εκτός σχεδίου δόμηση με τρόπο οργανωμένο και πάλι, προβλέποντας τη δημιουργία εκτάσεων, περιβαλλοντικά προστατευόμενων.

Το νομοσχέδιο του ΥΠΕΚΑ, αξίζει να σημειωθεί πως δίνει για πρώτη φορά λύσεις στο πρόβλημα εκείνο των εκτάσεων που ανήκουν σε οικοδομικούς συνεταιρισμούς και οι οποίοι, λόγω της φύσης τους και της κείμενης νομοθεσίας, δεν μπορούν να αξιοποιηθούν οικιστικά. Οι λύσεις αυτές έρχονται μέσα από αυστηρές διαδικασίες χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού, ώστε να πραγματοποιηθούν ανταλλαγές οικοδομήσιμων εκτάσεων με τους συνεταιρισμούς αυτούς.

Στο πλαίσιο του σχεδιασμού για τη βιώσιμη ανάπτυξη εγκαταλελειμμένων οικισμών, το παρόν νομοσχέδιο, προβλέπει την αξιοποίηση έξι χιλιάδων οικισμών που έχουν χαρακτηριστεί ως εγκαταλελειμμένοι, μέσα από ένα θεσμικό πλαίσιο στήριξης και δημιουργίας συνθηκών κατοίκησης τους, με παράλληλα έργα ανάπτυξης και υποδομής, που θα τους καταστήσουν ελκυστικούς και βιώσιμους.

Επίσης, πραγματοποιούνται τροποποιήσεις σε παλαιότερες διατάξεις, ώστε να επιτραπεί η υπερκέρση γραφειοκρατικών και άλλων άσκοπων, διοικητικού τύπου, εμποδίων στο πλαίσιο του προγράμματος για την ισχυροποίηση και στήριξη μικρών παραγωγικών δραστηριοτήτων, που υιοθετούν τις αρχές της αειφόρου ανάπτυξης και προάγουν το σεβασμό προς το περιβάλλον.

Ταυτόχρονα, το νομοσχέδιο του ΥΠΕΚΑ, φιλοδοξεί να συνδυάσει την παγιωμένη αρχή της προστασίας του περιβάλλοντος και ειδικά των δασών με το δικαίωμα της οικονομικής ανάπτυξης και ελευθερίας.

Οφείλω εδώ να σταθώ και να κάνω μια σημαντική παρατήρηση. Συζητούμε για την πολεοδομική ρύθμιση, την τακτοποίηση θεμάτων οικισμών και την αξιοποίηση δασικών εκτάσεων, την προστασία και παράλληλη οικονομική ανάπτυξη του φυσικού πλούτου της χώρας, του δασικού περιβάλλοντος εν προκειμένω, την ίδια στιγμή που η χώρα μας δεν διαθέτει εθνικό Δασολόγιο.

Δεν θεωρώ ότι είναι η ώρα να αναλύσουμε το γιατί στερούμαστε εθνικού Δασολογίου. Ωστόσο, είναι οξύμωρο να προσπαθούμε να καταστρώσουμε με νόμους την προστασία του περιβάλλοντος και να οριοθετήσουμε με ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο την οικιστική και οικοδομική ανάπτυξη, χωρίς να έχουμε ξεκάθαρη εικόνα του συνόλου της δασικής έκτασης της χώρας

και της ιδιοκτησίας της.

Σε σχέση με αυτήν την παρατήρησή μου, θέλω να επεκταθώ και σε ένα ζήτημα που αφορά την περιφέρεια και κυρίως πολλές νησιωτικές περιοχές, όπως είναι και η Χίος.

Αναφέρομαι στο πρόβλημα των βοσκοτόπων. Θεωρώ ότι, πράγματι, οι κτηνοτρόφοι συχνά έχουν δώσει σοβαρές αφορμές, ώστε να κατηγορηθούν για την ανεξέλεγκτη και πολλές φορές παράνομη βοσκή σε δασικές εκτάσεις. Ωστόσο, δεν μπορούμε να ξεχνάμε τις πραγματικές ανάγκες και αυτής της οικονομίας, που προσφέρει πολλά στον τόπο και μάλιστα, διατηρώντας υψηλά επίπεδα ποιότητας παραγωγής σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Είναι χρήσιμο να πάρουμε αποφάσεις και γι' αυτό το θέμα. Η απλή διαπίστωση της παράνομης βοσκής, τελικά δεν αποτρέπει τους κτηνοτρόφους όταν βρίσκονται σε αδιέξοδο.

Αλλά και η επιβολή ποινών σε αυτούς απλώς στοχοποιεί και συχνά εξοντώνει οικονομικά την κτηνοτροφία και καθιστά τη συγκεκριμένη επαγγελματική δραστηριότητα δυσχερέστερη μέσα σε ένα θεσμικό πλαίσιο που το αντιμετωπίζει συνεχώς με καχυποψία.

Σ' αυτό ακριβώς το πλαίσιο, θα ήθελα να προτείνω την απαλλαγή των κτηνοτρόφων που αντιμετωπίζουν κατηγορίες για παράνομη βοσκή, μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, μιας και από το Μάιο του 2014, το συγκεκριμένο αδίκημα μετατράπηκε από πλημμέλημα, σε πταίσμα.

Μια τέτοια ρύθμιση είναι άκρως απαραίτητη, διότι σε ακριτικές περιοχές της χώρας μας, όπως είναι και η Χίος, οι κτηνοτρόφοι αντιμετωπίζουν τα τελευταία χρόνια σοβαρότατα οικονομικά προβλήματα, οδηγούμενοι συχνά στη χρεοκοπία, λόγω της αδυναμίας βοσκής σε κατάλληλες εκτάσεις και της διαρκούς ανάγκης αγοράς ζωοτροφών.

Σημειώνω εδώ ότι το άρθρο 46 του σχεδίου νόμου, που αναφέρεται στο θέμα των βοσκοτόπων, θα πρέπει να συμπεριλάβει και τις δημοτικές εκτάσεις δασικού χαρακτήρα και να διευκρινίσει το μίσθωμα που υποχρεούνται να καταβάλλουν οι κτηνοτρόφοι, για τη χρήση βοσκής σε δημόσια δόση και δασικές εκτάσεις.

Αντίστοιχα, το άρθρο 48, θεωρώ ότι χρειάζεται περαιτέρω διευκρινίσεις, προκειμένου να αποσαφηνιστεί ποια υπηρεσία είναι αρμόδια για τη σύλληψη και κατάσχεση των παρανόμως βοσκόντων ζώων. Ας μην ξεχνάμε ότι δεν υπάρχουν οριοθετημένοι βοσκοτόποι ούτε διαδικασία χαρακτηρισμού εκτάσεων ως κατάλληλων για βοσκή. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, πιστεύω ότι η δημιουργία εθνικού Δασολογίου είναι απαραίτητη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Πρέπει να δημιουργηθούν κτηνοτροφικά πάρκα, ειδικά σε περιοχές στις οποίες η βοσκή καθίσταται δυσχερής, προσβλέποντας στη χρήση τους από τους κτηνοτρόφους και στην επιτήρησή τους από τις αρμόδιες τοπικές αρχές, το δασαρχείο και την περιφερειακή αυτοδιοίκηση. Με αυτόν τον τρόπο, θα δημιουργηθεί ένα σαφές και ξεκάθαρο πλαίσιο λειτουργίας, από το οποίο θα ωφελούνται τόσο το κράτος, όσο και οι κτηνοτρόφοι.

Θα ήθελα να προσθέσω ακόμη μία παρατήρηση που συνδέεται με το ζήτημα των βοσκοτόπων αλλά και με το θέμα της διαδικασίας άρσης αναδάσωσης. Μέχρι τις 2-10-2008 το άρθρο 41 του ν.998/79 για την κήρυξη αναδασωτέων εκτάσεων, όπως τροποποιήθηκε με το ν.3208/03 προέβλεπε την άμεση αναδάσωση μετά την αποκατάσταση της βλάστησης σε πληγείσες από πυρκαγιά περιοχές, σύμφωνα με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

Η πρόβλεψη αυτή καταργήθηκε και προτείνω να επανέλθει σε συνδυασμό με την τροποποίηση του άρθρου 44 του ν.998/79 για τη σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων, που έθεσα υπ' όψιν σας, κύριε Υπουργέ, προκειμένου διατηρώντας την προστασία των αναδασωτέων εκτάσεων να διευκολυνθεί το έργο των δασικών υπηρεσιών.

Τέλος, οφείλω να αναφερθώ στη διαρκή ανάγκη να προσαρμόσουμε τη νομοθεσία στις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας. Το νωπό τραγικό δυστύχημα πριν από δύο ημέρες, που κόστισε τη ζωή σε ένα εννιάχρονο παιδί στη Λαμία από πτώση πλατάνου, υπογραμμίζει με τον πλέον τραγικό τρόπο αυτήν την αναγκαιότητα.

Προτείνω, λοιπόν, την πρόβλεψη ειδικά για τα αστικά δάση και

τους αντίστοιχους χώρους πρασίνου να εκχωρηθούν πλήρεις αρμοδιότητες επίβλεψης και άμεσης παρέμβασης, κύριε Υπουργέ, για τη συντήρηση και τη φροντίδα αυτών των χώρων στις αρμόδιες δημοτικές αρχές, παρακάμπτοντας καθυστερήσεις και χρονοβόρες διοικητικές διατυπώσεις, που ενδεχομένως να προκαλεί η εμπλοκή της αρμοδιότητας των δασαρχείων για τις περιοχές αυτές. Με απλά λόγια, θα πρέπει οι δήμοι να έχουν τη δυνατότητα να μεριμνούν απρόσκοπτα για τους χώρους πρασίνου και τις δασικές εκτάσεις εντός των ορίων τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΚΑΡΜΑΝΤΖΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κλείνοντας, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να καταθέσω στα Πρακτικά και υπ' όψιν σας, μια σειρά σύντομων παρατηρήσεων, που έχω σε κάποια από τα άρθρα, για εξοικονόμηση χρόνου, τις οποίες θα σας παρακαλέσω θερμά να λάβετε σοβαρά υπ' όψιν σας, διότι αφορούν σε συγκεκριμένες ανάγκες και ιδιαιτερότητες των νησιωτικών περιοχών.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σταμάτιος Κάρμαντζης, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής.)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Κεδικόγλου.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα μιλήσω από τη θέση μου, γιατί δεν θα μακρηγορήσω. Οι προλαλήσαντες κυβερνητικοί Βουλευτές με έχουν καλύψει, όπως φυσικά και ο εισηγητής, σε ό,τι αφορά την ουσία, τη σκοπιμότητα και την αναγκαιότητα του νομοσχεδίου.

Θα ήθελα όμως να πω δύο λόγια, για την τροπολογία που έχουμε καταθέσει μαζί με τον Άδωνι Γεωργιάδη για το θέμα της νότιας Καρυστίας της Εύβοιας. Είναι ένα θέμα το οποίο αφορά την αποκατάσταση μιας χρόνιας αδικίας. Αφορά όμως και την αλλαγή μιας τελειώς αντανάπτυξιακής προσέγγισης μιας περιοχής με τεράστιο ενεργειακό δυναμικό.

Ξέρετε όλοι ότι μιλάμε για την αιολική ενέργεια, την ανάγκη αξιοποίησής της και το πόσο βοηθά το ενεργειακό μείγμα της χώρας, όμως δυστυχώς δεν είναι πολλές οι περιοχές στην Ελλάδα που δέχονται εγκατάσταση με μεγάλο αριθμό ανεμογεννητριών.

Μόνη εξαίρεση, εξ όσων γνωρίζω, είναι στη νότια Εύβοια η περιοχή της Καρυστίας. Εκεί όμως δεν μπορούν να προχωρήσουν τα έργα, γιατί υπάρχει ένα πρόβλημα το οποίο ανάγεται ούτε λίγο ούτε πολύ, κοντά δύο αιώνες πίσω.

Ξεκινά από την απελευθέρωση της Ελλάδας, γιατί η περίπτωση της Εύβοιας δεν υπήρξε στο Πρωτοκόλλο του Λονδίνου και δεν είχε απελευθερωθεί. Υπήρξε πρόβλεψη για αγορά των εκτάσεων, την οποία όμως δεν μπορούσε να κάνει τότε το ελληνικό κράτος και εκείνο παρακίνησε ιδιώτες Έλληνες υπηκόους αλλά και ξένους, να αγοράσουν τη γη από τους Τούρκους.

Υπάρχει μια πλήρης νομική ακολουθία τίτλων ιδιοκτησίας από τότε και παρ' ό,τι από εκατόν εξήντα χρόνια δεν υπήρξε καμμία όχληση από το ελληνικό κράτος και οι ιδιοκτήτες φορολογούνταν και φορολογούνται και σήμερα για αυτήν την περιουσία, είχαμε και έχουμε αμφισβητήσεις δικαϊκάτος ιδιοκτησίας και ανάγκη να αποκατασταθεί το δίκαιο και να αποφευχθεί η περαιτέρω δοκιμασία των κατοίκων της περιοχής και πάνω απ' όλα να μπορέσουν και να αξιοποιήσουν την περιουσία τους αλλά και να προχωρήσει η αξιοποίηση του αιολικού δυναμικού της περιοχής.

Σήμερα, για να γίνει κάτι πρέπει να πάνε στα δικαστήρια και να καταβληθεί χρηματικό ποσό για τη διοικητική αναγνώριση της κυριότητας. Είναι γενικός μια κατάσταση η οποία αποτρέπει την επιτάχυνση της υλοποίησης αυτών των επενδυτικών σχεδίων.

Αυτό που επιδιώκεται με την τροπολογία είναι η αποκατάσταση της αδικίας, δηλαδή να αντιμετωπιστεί η Εύβοια όπως αντιμετωπίστηκαν ανάλογα προβλήματα στα Ιόνια νησιά, στη Λέσβο, στη Σάμο, στη Χίο, στα Κύθηρα, στα Αντικύθηρα, καθώς και στη Μάνη. Εφαρμόζεται, λοιπόν, η ίδια αρχή. Ουσιαστικά ο

ιδιώτης προσέρχεται σε ίση βάση με το δημόσιο, σε περίπτωση που τεθεί θέμα κυριότητας, ιδιοκτησίας.

Με την κατάσταση που υπάρχει σήμερα, έχουμε αγανάκτηση στους ιδιοκτήτες, ανασφάλεια στις συναλλαγές, παραβίαση της αρχής χρηστής διοίκησης και κράτους δικαίου και έχουμε φυσικά και κοινωνικούς κλυδωνισμούς, γιατί σε άλλες περιοχές με εκτάσεις ιδιοκτησίας οικοδομικών συνεταιρισμών υπάρχει μια τελείως διαφορετική μεταχείριση.

Η αναγκαιότητα αυτής της ρύθμισης είναι επιβεβλημένη, για να επιλυθεί ένα χρόνιο πρόβλημα αλλά και για να υπάρξει σεβασμός στην ιδιοκτησία σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, καθώς και σύμφωνα με αυτά που προβλέπει το 1^ο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Έτσι θα καταφέρουμε να έχουμε άρση των αμφισβητήσεων και των δικαστικών διενέξεων μεταξύ πολιτών και διοίκησης. Θα υπάρχει ασφάλεια δικαίου. Θα υπάρχει απομείωση του όγκου εργασιών στα δικαστήρια, ασφάλεια στις συναλλαγές και διευκόλυνση της γρήγορης και ασφαλούς εκτέλεσης των έργων στην περιοχή.

Σε όσους μπορεί να διατυπώσουν μια ένσταση για το συμφέρον του δημοσίου, το γεγονός ότι αρμόδιες υπηρεσίες για εφαρμογή είναι οι δασικές υπηρεσίες και η Ειδική Γραμματεία Δασών του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, νομίζω ότι αποτελεί ασφαλή απάντηση.

Όμως, αν θέλετε, για την αναγκαιότητα, κύριε Υπουργέ, να περάσει αυτή η ρύθμιση, νομίζω η καλύτερη απόδειξη είναι ότι ακόμα και ο εκπρόσωπος της ΔΗΜΑΡ, ο οποίος τάχθηκε υπέρ της αντισυνταγματικότητας του νομοσχεδίου, έχει συνυπογράψει την τροπολογία.

Βέβαια αποτελεί ένα παράδοξο πως υποβάλλεις μια τροπολογία σε ένα νομοσχέδιο που θεωρείς αντισυνταγματικό αλλά αυτό είναι κάτι που θα εξηγήσει ο ίδιος. Η ουσία είναι ότι από όλα τα κόμματα, από όλες τις πλευρές και σύσσωμη την κοινωνία της περιοχής υπάρχει αυτό το αίτημα, το οποίο εξυπηρετεί και τον εθνικό ενεργειακό σχεδιασμό.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει η κ. Ιακωβίδου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (ΤΑΝΙΑ) ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, η αλήθεια είναι ότι εντός της Αιθούσης τις τελευταίες ώρες ακούσαμε πολλά, σε σημείο που σκεφτήκαμε ότι μέσω του συγκεκριμένου νομοσχεδίου -αν κάποιος τουλάχιστον δεν το είχε διαβάσει και παρακολούθησε τη συνεδρίαση- θα χιτισούνε πολυκατοικίες μέσα στα δάση, θα γίνουν τεράστιες επιχειρήσεις μέσα στα δάση και θα τα ισοπεδώσουν και δεν θα υπάρχει κανένα απολύτως αντίκρισμα από εκεί και πέρα, περιβαλλοντική τουλάχιστον.

Ουσιαστικά, ακούσαμε πράγματα λες και ξαφνικά έρχεται ένα νομοσχέδιο -το οποίο μάλιστα στον τίτλο του αναφέρεται σε ρυθμίσεις δασικής νομοθεσίας, αναφέρεται σε περιβαλλοντική αναβάθμιση- για να γκρεμίσει ό,τι υπάρχει, να ισοπεδώσει τα πάντα και επί της ουσίας να χτίσουμε εκεί που τώρα υπάρχει δάσος.

Αυτά είναι παλαβά πράγματα! Δεν μπορούν να λέγονται σε αυτήν την Αίθουσα. Δεν μπορεί να λέγονται από νοήμονες ανθρώπους, από Βουλευτές οι οποίοι έχουν διαβάσει κυρίως το ίδιο το Σύνταγμα.

Και γιατί επικαλούμαι το Σύνταγμα, κύριε Πρόεδρε; Διότι πολύ απλά στο άρθρο 24, όσον αφορά τη διαφύλαξη του φυσικού περιβάλλοντος, αναφέρεται ρητώς ότι το κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα στο πλαίσιο της αρχής της ειφύρου ανάπτυξης.

Το παρόν νομοσχέδιο τι κάνει; Ουσιαστικά βάζει δυο δικλίδες ασφαλείας. Η μία είναι το ίδιο το Συμβούλιο της Επικρατείας, όπου αντιλαμβανόμαστε ότι εφόσον οι χρήσεις γης θα αλλάξουν, θα πρέπει, βεβαίως, να έρθει και να υπάρξει αντίστοιχη απόφαση από πλευράς του Συμβουλίου της Επικρατείας -η οποία θα είναι και σύμφωνη- όσον αφορά την αλλαγή χρήσης γης.

Από εκεί και πέρα, όμως, υπάρχει κι άλλο ένα σημείο, το οποίο θέλω να αναφέρω, γιατί θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό, και είναι

το περίφημο ισοδύναμο ώστε τα δάση να μεγαλώνουν συνεχώς. Και, βεβαίως, εφόσον θα μεγαλώνουν συνεχώς, θα μπορούμε να αντιμετωπίζουμε και το φαινόμενο του θερμοκηπίου και άρα να προστατεύουμε το δάσος, γιατί αυτό είναι το ζητούμενο.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικονομική ανάπτυξη που παρουσιάζεται αυτήν τη στιγμή στη χώρα, πρέπει να ενισχυθεί με κάθε μέσο για να μπορεί να ζήσει η παρούσα γενιά των Ελλήνων. Ταυτόχρονα, όμως, θα πρέπει να περιφρουρηθεί το περιβάλλον χάριν των επόμενων γενιών. Αυτό μπορεί να γίνει και να διασφαλιστεί με την αρχή -και μόνο με αυτή- της βιώσιμης αειφόρου ανάπτυξης σε συνδυασμό με την αρχή της προστασίας του περιβάλλοντος. Δεν υφίσταται θεμελιώδης αντίφαση μεταξύ τους.

Το σχέδιο νόμου, που συζητάμε, επιτυγχάνει με ικανοποιητικό τρόπο το συνδυασμό αυτών των δύο αρχών και εξασφαλίζει την προστασία και την ανάδειξη του φυσικού περιβάλλοντος.

Δίνονται εύλογες λύσεις σε χιλιάδες οικογένειες που δεν μπορούσαν μέχρι τώρα να αξιοποιήσουν τις περιουσίες τους. Διευκολύνονται, ουσιαστικά, οι επενδύσεις, η απασχόληση και η οικονομική ανάπτυξη στους έξι χιλιάδες φθίνοντες -στην κυριολεξία φθίνοντες!- οικισμούς της πατρίδας μας. Πολλές εγκαταλελειμμένες περιοχές θα μπορέσουν έτσι να ξαναζωτανέψουν. Οι άνθρωποι θα μπορέσουν να επιστρέψουν. Οι επιχειρήσεις θα λειτουργήσουν.

Υπάρχει κάποιος στην Αίθουσα ο οποίος θέλει να έχουμε εγκαταλελειμμένους οικισμούς, που δεν θέλει να αυξηθεί η απασχόληση, που ταυτόχρονα δεν θέλει μαζί με την ανάπτυξη της χώρας να έχουμε και την προστασία του περιβάλλοντος;

Θα ήθελα στο σημείο αυτό, κύριε Υπουργέ, να επιστήσω στην προσοχή στο άρθρο 44, που αφορά παραχωρήσεις ακινήτων που ανεγέρθηκαν εντός δασών ή δασικών εκτάσεων, όπου αναφέρεται ρητώς ότι τα ως άνω ακίνητα θα διατίθενται κατά προτεραιότητα για την εγκατάσταση κέντρων υποδοχής και φιλοξενίας μεταναστών.

Επειδή θεωρώ προσωπικά ότι το θέμα είναι πάρα πολύ ευαίσθητο και επειδή την ίδια στιγμή υπάρχουν χιλιάδες ακίνητα του ελληνικού δημοσίου -ακόμα και ακίνητα της πρόνοιας, ακόμη και στρατόπεδα εγκαταλελειμμένα από πλευράς του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας- ίσως αυτό είναι ένα σημείο το οποίο θα πρέπει να αναδούμε, το κατά προτεραιότητα.

Νομίζω ότι υπάρχουν άλλα ακίνητα τα οποία είναι πιο κατάλληλα γι' αυτήν τη χρήση από το να μπούμε στη διαδικασία και να αξιοποιήσουμε κάποια ακίνητα που χρησιμοποιήθηκαν προκειμένου να παρασχεθούν δασικές ή άλλου είδους υπηρεσίες, που σχετίζονται, βεβαίως, με το κομμάτι της δασοπροστασίας.

Επιπροσθέτως, θέλω να επισημάνω ότι στο άρθρο 53 παράγραφος 2, για την εκτέλεση λοιπών έργων υποδομής, ήτοι τηλεπικοινωνιακών δικτύων ή εγκαταστάσεων έργων συλλογής, αποθήκευσης και μεταφοράς υδάτων, αποχέτευσης αλλά και δημιουργίας κέντρων μεταφοράς λυμάτων, εκτός από την έγκριση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, θα μπορούσατε ίσως να δείτε -συμπληρωματικά τουλάχιστον- να υπάρχει και η πρόσθετη σύμφωνη γνώμη του Γραμματέα Δασών. Αυτό το λέω, γιατί πιστεύω ότι όσο περισσότερες ασφαλιστικές δικλίδες βάζουμε, τόσο καλύτερα, προκειμένου να μπορούμε να προστατεύουμε, βεβαίως, το περιβάλλον και το ίδιο το δάσος.

Πριν από δεκαετίες στο δάσος είχαν εγκρίνει την οικοδόμηση διαφόρων περιοχών που ανήκαν σε οικοδομικούς συνεταιρισμούς.

Στην πορεία, προέκυψε ο δασικός χαρακτήρας αυτών των περιοχών και μπήκε ένα φρένο στην πολεοδομία και τα περιουσιακά δικαιώματα εκατοντάδων χιλιάδων προσώπων που είχαν κάνει το τραγικό λάθος να εμπιστευθούν το κράτος και κυριολεκτικά εξαϋλώθηκαν.

Σήμερα, λοιπόν, το Υπουργείο Περιβάλλοντος προσφέρει τη μία και μοναδική ρεαλιστική λύση σ' αυτό το χρονίζον πρόβλημα, την ανταλλαγή των εκτάσεων των οικοδομικών συνεταιρισμών οι οποίες δεν μπορούν να αξιοποιηθούν οικιστικά για λόγους δασικής και περιβαλλοντικής νομοθεσίας, με εκτάσεις κοντά σε μικρούς, εγκαταλελειμμένους και φθίνοντες οικισμούς. Ταυτόχρονα, οι ανταλλασσόμενες περιοχές θα αναδειχθούν ως

προστατευόμενες περιοχές πρασίνου.

Ήθελα να πω ότι μια σημαντική παράμετρος είναι και το τι κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση μέχρι στιγμής, δίνει δισεκατομμύρια για την προστασία των δασών. Επειδή, ουσιαστικά, η πολιτική που θα ακολουθηθεί την επόμενη περίοδο κρίνεται αυτήν τη στιγμή, νομίζω ότι εκεί θα πρέπει να είμαστε προσεκτικοί, ούτως ώστε στο πλαίσιο εφαρμογής μιας ευρωπαϊκής στρατηγικής για τα δάση, να μπορέσουμε να εξασφαλίσουμε εκείνους τους πόρους που θα μας βοηθήσουν συμπληρωματικά να κρατήσουμε το δάσος σε ένα πλαίσιο προστασίας, όπως ακριβώς επιτάσσει το άρθρο 24 του Συντάγματος.

Κλείνοντας, θέλω να πω μία ρήση η οποία ουσιαστικά τα λέει όλα. Σε όλο τον κόσμο, ο καλύτερος φρουρός του δάσους είναι ο ιδιώτης που βρίσκεται μέσα στο δάσος και ζει από αυτό. Τα δάση της Ελλάδος θα διατηρηθούν χάρη στο νομοσχέδιο. Μαζί θα ζήσουν και οι άνθρωποι. Το περιβάλλον θα προστατευθεί, γιατί, όπως είπε, και ο προσωκρατικός φιλόσοφος Αναξαγόρας: «Η φύση δεν γνωρίζει εξαφάνιση. Γνωρίζει μόνο μεταμόρφωση».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ευχαριστούμε και εμείς, κυρία Ιακωβίδου.

Τον λόγο έχει η κ. Παναγιώτα Δριτσήλη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο έρχεται να ολοκληρώσει την κυβερνητική mania για παρεμβάσεις απορρύθμισης στα θέματα χωροταξίας και πολεοδομίας, καθώς είναι το τέταρτο που αφορά τα εν λόγω ζητήματα τους τελευταίους μήνες. Είχε προηγηθεί το νομοσχέδιο για τη χωροταξική και πολεοδομική μεταρρύθμιση, το νομοσχέδιο για το Ρυθμιστικό σχέδιο Αττικής και το νομοσχέδιο του Υπουργείου Τουρισμού για τις τουριστικές εγκαταστάσεις.

Βέβαια, το οξύμωρο στην υπόθεση είναι ότι όλα αυτά τα νομοσχέδια έχουν προωθηθεί ως μνημονιακές υποχρεώσεις και όλα έχουν ψηφιστεί και εκβιαστικά αλλά και βιαστικά. Αν προσθέσουμε και τις διατάξεις για τον αιγιαλό που θα έρθουν και αυτές με την ίδια ακριβώς λογική, τότε πραγματικά και ο πλέον καλόπιστος πολίτης καταλαβαίνει ότι η Κυβέρνηση δεν κάνει τίποτα άλλο από το να παραχωρεί στους πάντες κυριολεκτικά γη και ύδωρ. Αυτό νομίζω ότι πρέπει να σημειωθεί και νομίζω ότι αρχίζει να γίνεται κατανοητό από όλους, ακόμα και από τους κυβερνητικούς Βουλευτές.

Σε ό,τι αφορά το σημερινό νομοσχέδιο, τροποποιείται με σωρεία διατάξεων το θεσμικό πλαίσιο χωροταξίας σε δεκάδες ζητήματα που εκτείνονται από τα δάση μέχρι την κτηνοτροφία και το ορειβατικά καταφύγια.

Οι χρήσεις της δασικής γης, αποτελούν το βασικό διακύβευμα του νομοσχεδίου. Οι σημαντικότερες αρνητικές καινοτομίες του υπό συζήτηση κειμένου είναι κατά βάση τρεις. Η δυνατότητα άρσης κήρυξης αναδασωτέων διατάξεων με fast track διαδικασίες από τις αποκεντρωμένες διοικήσεις, η δυνατότητα κατάμησης δημοσίων δασών και η δυνατότητα κατάργησης του τεκμηρίου της κυριότητας του δημοσίου για δάση χωρίς τίτλους κυριότητας. Με αυτές τις τρεις καινοτομίες, ουσιαστικά αίρεται στην πράξη η συνταγματική προστασία του δάσους ως δημοσίου αγαθού. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι δάση τα οποία βολιδοσκοπούνται από εμπρηστές μέχρι και καταπατητές, μένουν θεσμικά απροστάτευτα με ό,τι αυτό συνεπάγεται για το δημόσιο συμφέρον.

Και θα πρέπει ακόμα να σημειωθεί ότι όλα αυτά συντελούνται την ίδια στιγμή που η Κυβέρνηση σκόπιμα κωλυσιεργεί την κατάρτιση του Δασολογίου και των δασικών χαρτών, όπως ακριβώς κάνει και με το Κτηματολόγιο.

Κατά τα άλλα, στα ήδη καταπατημένα και κακοποιημένα ελληνικά δάση, απελευθερώνεται πλήρως το πλαίσιο των επιτρεπόμενων χρήσεων με δυνατότητα εγκατάστασης πάσης φύσεως υποδομών. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τα τελευταία πενήντα χρόνια τα δάση της χώρας μας γέμισαν ταϊμέντο, ογκώδη και ακαλαίσθητα κτήρια κάθε είδους, ενώ υποβαθμίστηκε και το τουριστικό μας προϊόν από τις αμέτρητες κατασκευαστικές κακοτεχνίες που πληγώνουν μέχρι σήμερα τα βουνά της Ελλάδας.

Το ίδιο συνέβη και με τις ελληνικές πόλεις και με τις παραλίες.

Οι θεσμοί, λοιπόν, το πολιτικό σύστημα αλλά και η δημόσια διοίκηση, απέτυχαν παταγωδώς να προστατεύσουν το φυσικό και αρχιτεκτονικό πλούτο της χώρας με τα αποτελέσματα που όλοι βλέπουμε γύρω μας.

Θα πρέπει, λοιπόν, να αναρωτηθούμε εάν, πραγματικά, χρειάζεται μία ακόμα μεγαλύτερη απορρύθμιση του θεσμικού πλαισίου και αν τελικά είναι βάσιμη η σχεδόν μεταφυσική δοξασία ορισμένων ότι μόλις καταργήσουμε κάθε προστατευτισμό στο ελληνικό περιβάλλον, οι επενδυτές θα τρέξουν να εγκατασταθούν στη χώρα.

Ποτέ δεν επιβεβαιώθηκαν όλα αυτά. Καμμία επένδυση δεν πρόκειται να υλοποιηθεί σε ένα περιβάλλον διαλυμένο. Καμμία σοβαρή τουριστική επιχείρηση δεν πρόκειται να εγκατασταθεί στον ορεινό μας όγκο, αφού ήδη τον έχουμε παραδώσει στα μεταλλεία χρυσού, ενώ ό,τι έχει περισσέψει, σκοπεύουμε να το γεμίσουμε με τεράστιες εγκαταστάσεις εκμετάλλευσης ενέργειας.

Ακριβώς τα ίδια ζητήματα έχουν και οι πόλεις μας. Ακριβώς το ίδιο πρόβλημα προκύπτει με την τεράστια καταστροφή που έχει συντελεστεί εδώ και χρόνια στην ακτογραμμή μας.

Με δύο λόγια, αυτήν τη στιγμή η Ελλάδα έχει έλλειψη υγιούς ανάπτυξης, διότι εδώ και πενήντα χρόνια δεν έχουμε σταματήσει να τη καταστρέφουμε. Εκεί θα πρέπει να εστιάσουμε την προσοχή μας και όχι στο πως θα καταφέρουμε να την καταστρέψουμε ακόμη περισσότερο.

Σε ό,τι αφορά τα ειδικά ζητήματα του νομοσχεδίου, η Κυβέρνηση από τη μια απορρυθμίζει το γενικό πλαίσιο, από την άλλη έρχεται να δαλεάσει τους πολίτες με επιμέρους ρυθμίσεις χρονιζόντων προβλημάτων, που η ίδια ή άλλες προηγούμενες έχουν δημιουργήσει. Επιχειρεί, έτσι, να εκβιάσει την ψήφο των Βουλευτών, ώστε να συναινέσουν σε ένα άκρως προβληματικό κατά τα άλλα νομοσχέδιο. Τα θέματα των σταβλικών εγκαταστάσεων των κτηνοτρόφων αποτελούν χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της πρακτικής.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, επί δύο χρόνια καλεί την Κυβέρνηση να καταθέσει τις ρυθμίσεις για τις κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις, ενώ έχει θέσει το θέμα επισταμένα και στην ηγεσία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Εντούτοις, επιλέγεται η συμπερίληψη των σχετικών ρυθμίσεων στο παρόν νομοσχέδιο, χωρίς να υπάρχει η δυνατότητα συζήτησης με τους ίδιους τους κτηνοτρόφους και ενώ την ίδια στιγμή η ελληνική κτηνοτροφία βάλλεται από χίλιες άλλες πλευρές εξαιτίας των επιλογών της Κυβέρνησης.

Και στο θέμα όμως αυτό, η βάση του προβλήματος παραμένει άλυτη. Δεν υπάρχει χαρτογράφηση των βοσκήσιμων γαιών στην ελληνική επικράτεια, αν και είναι απαραίτητο μια κτηνοτροφική εγκατάσταση να συνδέεται με αυτές.

Αντί, λοιπόν, τα συναρμόδια Υπουργεία να προσεγγίσουν συνολικά το ζήτημα, επιλέγουν να νομοθετήσουν επιμέρους με στρεβλά, προφανώς, πολιτικά κίνητρα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιτάσσεται στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, όπως ακριβώς έκανε και με όλα τα προηγούμενα που απορρυθμίζουν το πλαίσιο χωροταξικής ανάπτυξης, γιατί η δική μας οπτική για την ανάπτυξη, είναι ακριβώς αντίθετη με αυτή που αποτυπώνεται και στο νομοσχέδιο αυτό.

Η διατήρηση του δάσους ως κοινωνικού αγαθού και η ποιοτική αναβάθμισή του, είναι οι μόνες πολιτικές που θα προσελκύσουν την υγιή επιχειρηματικότητα, χωρίς να συνεχίζουν να δημιουργούνται όλα αυτά τα κατασκευαστικά τερατουργήματα που βλέπουμε εδώ και χρόνια.

Η λύση στο αναπτυξιακό πρόβλημα της χώρας, δεν είναι τα μεταλλεία χρυσού, δεν είναι οι φαραωνικές ενεργειακές κατασκευές στην κορυφογραμμή της Πίνδου και οι τεράστιες και ακαλαίσθητες τουριστικές κατασκευές. Το κλειδί της ανάπτυξης είναι η προστασία των φυσικών μας πόρων και η αναβάθμιση του ελληνικού τοπίου και σε ό,τι αφορά τα δάση και σε ό,τι αφορά τις ακτές μας. Μας προβληματίζει, βέβαια, ιδιαίτερα η πίεση των φορέων που μας δανείζουν σε σχέση με αυτά τα ζητήματα, πίεση, η οποία τυχαίνει να ταυτίζεται και με μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα, εγχώρια και ξένα.

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι η προστασία του περιβαλλοντικού

πλούτου είναι το κλειδί για την οικονομία αλλά και απαραίτητη προϋπόθεση για την ίδια τη ζωή στη χώρα μας.

Με αυτόν, λοιπόν, τον προσανατολισμό, συνεχίζουμε να παλεύουμε για την ανατροπή των σχεδίων της Κυβέρνησης, της τρόικας και των επιχειρηματικών κύκλων που ευνοούνται από τη διάλυση του πλαισίου προστασίας των ελληνικών δασών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Καί εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Αυλωνίτου.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον τελευταίο καιρό ακούω συχνά - πυκνά στελέχη της Κυβέρνησης - και ιδίως στελέχη που προέρχονται από το χώρο της Νέας Δημοκρατίας - να μας λένε τι κακό έχει κάνει η Μεταπολίτευση και πως τώρα είναι ευκαρία ό,τι συνέβη εκείνο το διάστημα να το αντιστρέψουμε.

Ακούγοντάς τους αρχικά νόμιζα ότι το πρόβλημα που έχουν με τη Μεταπολίτευση ήταν η άνοδος του ΠΑΣΟΚ και τα όσα έπραξε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ τα πρώτα χρόνια της διακυβέρνησής του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαπιστώνω, όμως, σήμερα ότι το πρόβλημα των στελεχών της Νέας Δημοκρατίας με τη Μεταπολίτευση δεν είναι αυτό. Αυτό που ενοχλεί τη σημερινή Νέα Δημοκρατία, είναι αυτά που έκανε ο ιδρυτής της, ο ιδρυτής της Νέας Δημοκρατίας, ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής. Το έργο του Κωνσταντίνου Καραμανλή θέλουν να ανατρέψουν και αυτό φαίνεται πεντακάθαρα από τις σημερινές διατάξεις του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Σύνταγμα του 1975 που είναι έργο του Κωνσταντίνου Καραμανλή, υπήρξε σε πολλά ζητήματα πρωτοπόρο. Το άρθρο 24 του Συντάγματος για την προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος, απετέλεσε καινοτομία για τη χώρα μας, ενώ ακολούθησε ο ν.998/1979 που δημιούργησε το συγκεκριμένο πλαίσιο προστασίας του δάσους.

Με τα χρόνια, όμως, διάφοροι επιχειρηματίες έκριναν ότι δεν βόλεψε την τσέπη τους το να μην μπορούν να καταπατήσουν δασικές εκτάσεις, οπότε εδώ και χρόνια έχει μπει στο στόχαστρό τους το άρθρο 24. Βέβαια, αλλαγή του Συντάγματος δεν μπορούσαν να κάνουν, όμως μπορούσαν να κάνουν κάτι άλλο, αυτό που κάνει η σημερινή Κυβέρνηση, δηλαδή να αρχίσουν να «πετσοκόβουν» το ν. 998/1979 που είναι ο εφαρμοστικός νόμος του άρθρου 24.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που έχουμε μπροστά μας, θα έπρεπε να λέγεται «περί κατάργησης της προστασίας των δασών» αλλά μας έρχεται με τον ψευδεπίγραφο τίτλο: «Περιβαλλοντική αναβάθμιση...» κ.λπ.. Οι ψευδεπίγραφοι τίτλοι είναι το σήμα κατατεθέν της σημερινής Κυβέρνησης.

Ας πάμε, λοιπόν, στο Γ' κεφάλαιο, όπου το νομοσχέδιο μπαίνει «στο ψητό». Σε έντεκα μόλις άρθρα καταργούν ουσιαστικά το ν. 998/1979. Τον καταργούν και στο γράμμα και στο πνεύμα του, αφήνοντάς τον «κενό κέλυφος». Επιτρέπουν να εγκατασταθούν στο δάσος βιομηχανικές εγκαταστάσεις, ελαιοτριβεία, σφαγεία, εμφιαλωτήρια, εγκαταστάσεις κεραιών κάθε είδους με τα συνοδά τους έργα, ξενοδοχεία πεντάστερα, επιχειρηματικά πάρκα, μεταλλεία, εκπαιδευτήρια, αθλητικές εγκαταστάσεις, σφραγιστικά καταστήματα, χώροι αποθήκευσης και επεξεργασίας στερεών και υγρών αποβλήτων, ακόμα και δεξαμενές αποθήκευσης πετρελαιοειδών, αρκεί -λέει- να υπάρχει γι' αυτές εγκεκριμένη μελέτη πυροπροστασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια, έχουμε δει να έχουν προκληθεί καταστροφικές δασικές πυρκαγιές από μια ψησταριά ή από έναν ηλεκτρικό σπινθήρα σε κολώνα της ΔΕΗ και η Κυβέρνηση θέλει να επιτρέψει ακόμα και την εγκατάσταση δεξαμενών πετρελαίου με μερικές χιλιάδες τόνους εύφλεκτων και εν δυνάμει εκρηκτικών υλικών μέσα στο δάσος.

Δεν φτάνει, όμως, μονάχα αυτό, δηλαδή ότι θέλετε να καταστρέψετε το δάσος. Θέλετε η εν λόγω καταστροφική παραχώρηση να γίνει και τζάμπα. Σας παρακαλώ, δώστε βάση σ' αυτό. Ο ν. 998/1979, προέβλεπε ότι αν υπήρχε λόγος να προσδιοριστεί η αξία δάσους που θα παρέμενε δάσος, τότε αυτή θα υπολογι-

ζόταν μόνο με βάση την επιτρεπτή δασική παραγωγή -ξυλεία, ρετσίνι, μέλι και ό,τι άλλο- και δεν θα υπολογιζόταν με βάση τις τιμές οικοπέδων, αφού δεν θα ήταν οικοδομήσιμο. Αν, όμως, ο υπολογισμός της αξίας του δάσους γινόταν, προκειμένου να αλλάξει χρήση το δάσος για κάποιο λόγο και να οικοδομηθεί, τότε η αξία του θα υπολογιζόταν σα να ήταν οικοδομήσιμο οικόπεδο.

Τώρα που η Κυβέρνηση θέλει να παραχωρήσει τα δάση για κάθε χρήση, ακόμα και για δεξαμενές πετρελαίου, αυτό αλλάζει. Τώρα η αξία του δάσους που θα παραχωρηθεί για οικοδόμηση, θα υπολογίζεται όχι ως οικοδομήσιμο οικόπεδο αλλά μόνο με βάση τη δασική του παραγωγή και μάλιστα στο μισό της αξίας αυτής. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, πόσο χαμηλά θα πέσει με αυτόν τον τρόπο η αξία ενός κομματιού δάσους που θα οικοδομηθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βλέπω στην τελευταία σελίδα ότι αυτό το νομοσχέδιο το υπογράφουν δεκαεπτά Υπουργοί με δεύτερο τον Υπουργό Οικονομικών κ. Γκίκα Χαρδούβελη. Δεν πρόκειται για συνωνυμία. Είναι ο ίδιος ο κ. Γκίκας Χαρδούβελης, που την επόμενη εβδομάδα μάς φέρνει το περίφημο νομοσχέδιο για τα προαπαιτούμενα της τρόικας, όπου θα μας πει ότι για τον περιορισμό των δημοσιονομικών ανισορροπιών πρέπει όλοι οι Έλληνες «να σφίξουμε το ζωνάρι». Όλοι οι Έλληνες, εκτός από εκείνους στους οποίους σήμερα μ' αυτό το νομοσχέδιο χαρίζετε δάση και οικόπεδα!

Με λίγα λόγια, λοιπόν, μας φέρνεται ένα νομοσχέδιο που λέει ότι επιτρέπεται η καταστροφή του δάσους για οποιονδήποτε λόγο θελήσει οποιοσδήποτε ιδιώτης επιχειρηματίας. Και το προς καταστροφή δάσος θα πρέπει να το πάρει και τσάμπα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φυσικά εμείς δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε σε καμία περίπτωση και να ψηφίσουμε ένα τέτοιο τερατούργημα.

Διαφωνούμε, λοιπόν, επί της αρχής με την κατάργηση της προστασίας των δασών που καθιερώθηκε επί πρωθυπουργίας του αείμνηστου Κωνσταντίνου Καραμανλή το 1979.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστώ και εγώ και όλους σας για την συνέπεια στο χρόνο. Αυτό έχει επιτρέψει να προχωρήσουμε γρήγορα στον κατάλογο.

Τον λόγο έχει ο κ. Κοδέλας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΔΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν φημίζομαι για τη συνέπεια μου στο χρόνο αλλά θα προσπαθήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Η συνέπεια στο χρόνο, είναι προϋπόθεση για όλες τις συνέπειες μετά.

(Γέλωτες στην Αίθουσα)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΔΕΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τη στιγμή που μιλάμε, στην άλλη πλευρά της θάλασσας που βρέχει τις ακτές της χώρας μας, λαμβάνει χώρα μια γενοκτονία. Και αναφέρομαι στη γενοκτονία που συμβαίνει στη Γάζα απέναντι στον παλαιστινιακό λαό.

Την ίδια στιγμή, η ελληνική Βουλή δεν έχει βρει χρόνο να συζητήσει αυτό το θέμα -και όχι μόνο η ελληνική Βουλή και το Τμήμα- ούτε καν η Επιτροπή Εξωτερικών ούτε καν η ομάδα φιλίας ανάμεσα στη χώρα μας και στο λαό της Παλαιστίνης. Και παράλληλα η ελληνική Κυβέρνηση τηρεί μια στάση «σιγής ασυρμάτου», σαν να μη γίνεται τίποτα ή ακόμα χειρότερα θα έλεγα ίσων αποστάσεων που την καθιστά συνένοχη.

Ευτυχώς, όμως, η ντροπή παραμένει σε αυτήν την Αίθουσα και αυτή η στάση είναι σε μεγάλη δυσαρμονία με αυτό που νιώθει και εκφράζει ο ελληνικός λαός. Και το εκφράζει, τόσο με τη συμμετοχή τους στις κινητοποιήσεις αλληλεγγύης όσο και στις πρωτοβουλίες συλλογής ανθρωπιστικής βοήθειας για να σταλεί στον πολύπαθο λαό της Γάζας. Και έχει επιλέξει πλευρό με ποιους είναι. Είναι με το δίκαιο, είναι με όσους παλεύουν για γη και ελευθερία εδώ και πολλά χρόνια, ενάντια σε μια δύναμη η οποία το τελευταίο διάστημα με την τελευταία επέμβαση δείχνει αδίστακτη, με τη διεθνή κοινότητα, όμως, απλά να παρατηρεί σε αυτήν την περίπτωση, ενώ σε άλλες περιπτώσεις ήταν εξαιρετικά ευκίνητη και άμεση στις αντιδράσεις της.

Έρχομαι στο θέμα του νομοσχεδίου. Μια σύμβουλος της επικρατείας ανέφερε: «Μπορεί ένα κράτος να πληρώσει την κακοδιαχείριση των οικονομικών του με την ίδια του την υπόσταση;»

και νομίζω ότι αυτό θα μπορούσε να μπει ως τίτλος και στη σημερινή διαδικασία.

Μπορούν αυτοί που οδήγησαν σε μια οικονομική χρεοκοπία, να μη μας οδηγήσουν και σε μια περιβαλλοντική χρεοκοπία; Μπορούν αυτοί που δεν έχουν κανένα οικονομικό φραγμό και έφεραν το 35% των πολιτών κάτω από το όριο της φτώχειας και τη χώρα σε ανθρωπιστική κρίση, να έχουν περιβαλλοντικούς φραγμούς; Μπορεί ένα πολιτικό σύστημα που επί δεκαετίες υποστήριζε τους λίγους, ξαφνικά το ίδιο σύστημα να υποστηρίξει τους πολλούς; Μπορεί όταν στην περίπτωση της Χαλκιδικής, πέραν της πρωτοφανούς περιβαλλοντικής και αναπτυξιακής καταστροφής που προκαλείται, αντί να επιβάλλεται έστω η τήρηση των κουτσουρεμένων σημερινών νόμων, να νομοθετείτε μέσω τροπολογιών την νομιμοποίηση των αυθαιρέτων της εταιρείας «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ», παρ' όλες τις επίμονες κινητοποιήσεις των κατοίκων εδώ και πολύ καιρό; Μπορεί τελικά το ΥΠΕΚΑ να προστατέψει το περιβάλλον, όταν ο ίδιος ο Υπουργός του ΥΠΕΚΑ συνυπογράφει τη μεταβίβαση στο ΤΑΙΠΕΔ παραλιών, υδροβιοτόπων και αρχαιολογικών χώρων;

Και εδώ επειδή έρχεται το θέμα το αιγιαλών με το επόμενο νομοσχέδιο και επειδή αναφέρθηκε σήμερα, έχετε ήδη ψηφίσει την παραχώρηση των αιγιαλών. Και πρέπει να απαντήσετε σε αυτό. Διαβάζω το νόμο του ΤΑΙΠΕΔ. «Για την αξιοποίηση των δημοσίων ακινήτων, επιτρέπεται η απευθείας παραχώρηση στον κύριο της επένδυσης ή στον έλκοντα εξ αυτού δικαιώματα της χρήσης αιγιαλού και παραλίας».

Το έχετε ήδη ψηφίσει για όσα ακίνητα και παραλιακές εκτάσεις είναι ήδη στο ΤΑΙΠΕΔ. Και όλες οι κωλοτούμπες του τελευταίου διαστήματος είναι καθαρά προεκλογικού τύπου και είναι η ανησυχία σας κάτω από τη διογκούμενη οργή των τοπικών κοινωνιών και του κόσμου, ακριβώς γιατί δεν θέλει να εκχωρήσει τις παραλίες του, τους αιγιαλούς του σε αυτά τα ιδιωτικά συμφέροντα.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο καθοδηγείται από δύο ανάγκες. Στην πρώτη δεν θα αναφερθώ αναλυτικά. Η πρώτη όμως είναι η ανάγκη του λαϊκισμού σας.

Και αυτό αφορά τις ψεύτικες ελπίδες που δίνετε, όσον αφορά τους συνεταιρισμούς και τους κτηνοτρόφους. Αφορά την υποκρισία, όταν εδώ πέρα υμνείτε την ατομική ιδιοκτησία, την ίδια στιγμή που από σήμερα κι έπειτα έρχονται τα σημειώματα με τα χαράτσια του ΕΝΦΙΑ στον κόσμο κι εφόσον έχει προηγηθεί μια φορολογική λεηλασία με τις φορολογικές δηλώσεις ή ανησυχείτε για τους φθίνοντες και εγκαταλελειμμένους οικισμούς, τη στιγμή που με την πολιτική σας ερμηνώνονται τα χωριά, όπου βάξετε να πληρώνουν ΤΕΒΕ ακόμα και τα μπακάλικά και τα καφενεία των χωριών και δεν παίρνετε κανένα μέτρο γι' αυτό. Και υποτίθεται θα αντιμετωπιστεί η φθίνουσα κατάσταση κάποιων χωριών προ 23, με τι τρόπο; Με την πολεοδόμηση δίπλα τους άλλων οικισμών. Κι επίσης μονιμοποιείτε την αυθαιρέσία στο χώρο χωρίς ένα ολοκληρωμένο σχέδιο ανασυγκρότησης και χωροθέτησης.

Στο δεύτερο, όμως, σημείο που έβαλα με δώσω έμφαση, είναι η ανάγκη σας να ικανοποιήσετε συγκεκριμένα συμφέροντα που έχουν βάλει στο μάτι, πέρα από τις παραλίες και τα δάση μας, τον ορυκτό πλούτο. Με αυτήν την έννοια νομοθετείτε και θέλετε να εμπεδωθεί το «νόμος είναι το δίκαιο του επενδυτή». Στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο παραχωρείτε δάση -τα παραχωρείτε, μη λέτε ψέματα ότι δεν παραχωρείτε- πρώτον με το 1946, οπότε θα αναγνωριστούν σε πολλούς- που δεν μπορούσαν μέχρι πρότινος- τίτλοι κυριότητας σε δάση και δεύτερον, όχι με την κυριότητα αλλά με την έγκριση επέμβασης που μπορεί να μην είναι κυριότητα του «χ» επενδυτή αλλά αφού έχει δικαίωμα επέμβασης, να κάνει ο άλλος ένα ξενοδοχείο, ένα all inclusive ή τουριστικά χωριά, προφανώς εκείνη την έκταση τη διαχειρίζεται ο ίδιος και όχι αυτός που τυπικά έχει την κυριότητα, που είναι το ελληνικό δημόσιο.

Επίσης, σειρά επιτρεπτών παρεμβάσεων που και οι φορείς στις επιτροπές σας είπαν «καλύτερα γράψτε τις παρεμβάσεις που απαγορεύονται παρά αυτές που επιτρέπονται, αφού έχετε αφήσει εδώ πέρα τα πάντα να γίνονται στα δάση». Επιπλέον, νομοθετείτε κατά παρέκκλιση του όποιου χωροταξικού σχεδιασμού. Εδώ πάλι ο νόμος του ΤΑΙΠΕΔ πρωτοπορεί, γιατί είναι και αποικιακός νόμος κι επομένως είναι ένα βήμα πιο μπροστά από

αυτό που νομοθετείτε τώρα, όταν λέγατε ότι οι κατευθύνσεις εθνικής χωροταξικής πολιτικής, όπως αυτές απορρέουν από τα υφιστάμενα χωροταξικά πλαίσια εθνικού σχεδιασμού, λαμβάνονται υπ' όψιν και συνεκτιμώνται –προσέξτε, δεν δεσμεύει η εθνική χωροταξική πολιτική– κατά τον καθορισμό του χωρικού προορισμού των δημοσίων ακινήτων σε συνδυασμό με τις ανάγκες τις δημοσιονομικής βιωσιμότητας, της αποδοτικότητας και της αποτελεσματικότητας της επένδυσης. Κάτι που σημαίνει ότι όλα είναι υπό αίρεση και αναλόγως του τι συμφέρει τον επενδυτή έτσι θα χωροθετούμε.

Σε αυτήν την κατεύθυνση κινείται και το παρόν νομοσχέδιο. Ο επενδυτής δεν θέλει όρια και περιορισμούς, δεν τον ενδιαφέρουν οι συνέπειες των ενεργειών του στο κοινωνικό σύνολο. Ο επενδυτής θέλει φθηνή γη, του τη δίνετε, θέλει δημόσια, πολύτιμη γη, του τη δίνετε, θέλει γρήγορες διαδικασίες και άρση χωροταξικών, πολεοδομικών, συνταγματικών και άλλων φραγμών, τους αίρετε, θέλει φθηνούς εργαζόμενους, το έχετε κάνει ήδη, θέλει επιδότηση, του τη δίνετε συνήθως, θέλει δάνεια, συνήθως μόνο γι' αυτούς είναι ανοιχτές οι στρόφιγγες του τραπεζικού συστήματος. Τα θέλει όλα και ξέρει πως και να μην πάει καλά η επιχείρησή, την κλείνει και φεύγει. Ξέρει ότι δεν θα ξανάρθει να χήσει κοντά σε αυτό που έφτιαξε ή σε αυτό που κατέστρεψε και μένουμε εμείς με τα κουφάρια που θα μας έχει κληροδοτήσει.

Μπαίνει ένα ερώτημα. Βρε παιδί μου, αν είναι να έρθει η ανάπτυξη και να βρει ο κόσμος δουλειές, ας δώσουμε καμιά παραλία, ας δώσουμε κανένα δάσος, ας γίνει κανένα all inclusive, ας γίνουν αυτές οι στρατηγικού τύπου επενδύσεις που λέτε. Για να δούμε όμως τι εννοούμε στρατηγικές επενδύσεις. Πριν ένα μήνα, ψηφίσατε την έγκριση έξι επενδυτικών σχεδίων που αφορούν τα αιολικά πάρκα. Επιδότηση από το δημόσιο ύψους ογδόντα τριών εκατομμυρίων ευρώ, αναμενόμενες θέσεις εργασίας, έξι. Ωραία επένδυση! Αντί να δώσουμε αυτά τα εκατομμύρια ευρώ στο χειμαζόμενο ελληνικό λαό, να τα δώσουμε σε αυτούς τους «γνωστούς αγνώστους» που αυτοί θα κερδίσουν και από αυτές τις επενδύσεις εδώ που λέτε.

Επομένως, μιλάμε για «αρπαχτές» συνήθως κάποιων και πολύ βραχύβιες μάλιστα. Οι θέσεις εργασίας δεν θα δημιουργηθούν ούτε από τις ΑΠΕ ούτε από τα all inclusive ξενοδοχεία, τη στιγμή που η ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας που όλοι κατ' όνομα παραδεχόμαστε, δηλαδή η μικρομεσαία επιχείρηση στενάζει, διαλύεται, κλείνει και τη στιγμή που η κοινωνική οικονομία είναι εξαφανισμένη από τον τόπο μας.

Το τι ανάπτυξη θέλουμε το προσπερνάω, γιατί δεν έχω χρόνο.

Τα παραπάνω, όμως, σημαίνει να τα αφήσουμε όλα ως έχουν; Να μην κάνουμε τίποτα; Όχι, κύριοι. Δεν έχουμε δύο δρόμους ή να μην κάνουμε τίποτα, να καταστρέψουμε δηλαδή ή να συνεχίσουμε τη χρεοκοπημένη πολιτική, γιατί αυτό που παρουσιάζετε δεν είναι νέο μοντέλο, είναι η πιο ακραία εκδοχή αυτού του μοντέλου ανάπτυξης που εφαρμόστηκε και το οποίο μας οδήγησε στη χρεοκοπία. Όχι, λοιπόν, αυτό δεν σημαίνει να τα αφήσουμε όπως τα βρήκαμε. Σημαίνει να σχεδιάσουμε με βάση των αρχές της αειφορίας και της φέρουσας ικανότητας, να σχεδιάσουμε με βάση τη μέγιστη δυνατή κοινωνική ωφέλεια και όχι των λίγων.

Σημαίνει να σχεδιάσουμε με βάση την ανάγκη άμεσης παραγωγικής, κοινωνικής και περιβαλλοντικής ανασυγκρότησης της χώρας, ώστε να μπορεί να σταθεί στις δικές της δυνάμεις, με την αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων που είναι η φύση και ο άνθρωπος και όχι την υπονόμηση ή την κερδοσκοπική λεηλασία τους. Μιλάμε για ένα νέο παραγωγικό μοντέλο, τελείως διαφορετικό από αυτό που υπήρχε και από αυτό που φτιάχνεται τώρα.

Προϋπόθεση είναι να σεβαστούμε τον άνθρωπο και τη φύση. Πώς, όμως, μια κυβέρνηση που δεν σεβάστηκε τον άνθρωπο, θα σεβαστεί τη φύση; Τελικά, λοιπόν, πρέπει να δώσουμε στη χώρα υπόσταση –και ξεκινάω δίνοντας απάντηση στο αρχικό ερώτημα– απέναντι στην ανυποληψία, τη διάλυση, την ταπείνωση, την εξάρτηση και το στρεβλό μοντέλο ανάπτυξης που δημιουργείται.

Αυτά σημαίνουν σύγκρουση με τα μνημόνια και την τρόικα και την οικονομική ολιγαρχία που απομυζά τον τόπο σε αυτήν τη χώρα και δεύτερον ενεργοποίηση της κοινωνίας, για να πάρει

πάνω της η ίδια την ανόρθωση και αναγέννηση του τόπου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΔΕΛΑΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή είναι θέμα και των ημερών, έχουμε ανάγκη από μια τομή τόσο με το παρελθόν όσο και με το ακόμα χειρότερο μνημονιακό παρόν και μέλλον που φτιάχνεται. Έχουμε ανάγκη από μια νέα ριζική λαϊκή μεταπολίτευση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Ο κ. Κουτσογιαννακόπουλος έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι χρόνος επτά λεπτών δεν επαρκεί να καλύψει κάποιος το ζήτημα, πολύ δε περισσότερο, να απαντήσει σε όσα απίστευτα, συγχρητικά και εκτός νομικής πραγματικότητας και ορθότητας ακούγονται από την Αντιπολίτευση.

Η σύγχυση είναι πλήρης και τελεία. Εμπλέκονται, συμπλέκονται μεταλλεία, ορυχεία. Αγνοούνται συνταγματικές διατάξεις που επί παραδείγματι λένε ότι αυτά είναι αυτομάτως χωροθετημένα εκεί που βρίσκονται. Δεν περπατάνε, ξέρετε, δεν μπορούμε να τα πάρουμε από εκεί που τα βρίσκουμε, να τα πάμε αλλού που μας βολεύει. Αυτά, όμως, να αγνοούμε και διαστρεβλώνουμε από εκεί και πέρα ό,τι λέει και προβλέπει αυτό το νομοθέτημα.

Μέσα δε στη σύγχυση του παραγωγικού σας μοντέλου, καλούμαστε να διαλέξουμε την εκδοχή που λέει ότι το δάσος και οτιδήποτε δασικό είναι κοινωνικό αγαθό, άρα πρέπει να είναι αδιατάρακτο και να μην επεμβαίνουμε. Θα προσέθετα εγώ «ό,τι είναι θάλασσα, αιγιαλός, παραλία και συνοδό αυτού το όμοιο, ό,τι είναι μεταξύ αυτών, πρέπει να είναι αφιερωμένο στην πρωτογενή παραγωγή». Και θα σας ρωτήσω βεβαίως, Πού θα γίνουν οι επενδύσεις;

Από την άλλη, έχουμε το μοντέλο Καραμανλή, το οποίο σθεναρά και σωστά υπερασπίστηκε η αγαπητή συνάδελφος, η κ. Αυλωνίτου. Εγώ προσχωρώ και μακάρι να το είχε αντιληφθεί, διότι ο Καραμανλής έκανε τα «ΞΕΝΙΑ» πού; Τα έκανε στους κάμπους, στους βάλτους; Πού; Τα έκανε σε επιλεγμένες δασώδεις δασικές περιοχές. Ο «ΑΣΤΕΡΑΣ» της Βουλιαγμένης που έγινε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΔΕΛΑΣ: Πάνω σε αρχαιολογικά...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ακούστε. Και αυτού τα έχετε μπερδέψει. Και αυτού τα έχετε μπερδέψει, κύριε Κόδελα μου, γιατί δεν τα διαβάζετε όπως πρέπει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΔΕΛΑΣ: Στην Ακροναυπλία που φτιάχτηκε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εγκατέστησε ότι θα υπάρχουν επεμβάσεις -στο 48.1- για τη διάνοιξη εθνικών, επαρχιακών, δημοτικών οδών και σιδηροδρομικών γραμμών. Το διαβάσατε το άρθρο; Όχι εσείς προσωπικά.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Συνεχίστε πιο κάτω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Το έχετε διαβάσει; Τι λέει; Λέει ότι απλώς δεν απαιτείται έγκριση επεμβάσεως, διότι είναι αυτονόητο ότι σε μια δημόσια έκταση, ακόμα και αν έχει κηρυχθεί αναδασωτέα, συγχωρείται η επέμβαση για τέτοιου είδους έργα.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Διαβάστε πιο κάτω τι λέει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Συνεχίζουμε. Έργα υποδομής, όπως αεροδρόμια, τεχνητοί λιμένες, φράγματα, υδροηλεκτρικοί σταθμοί, ταμειωτήρες, εγκαταστάσεις άντλησης, χερσαίες εγκαταστάσεις λιμένων, εγκαταστάσεις άντλησης υδρογονανθράκων, κ.λπ.. Εκεί παραλείψατε να πείτε «όπως ειδικός νόμος ορίζει ή εν απουσία αυτού με υπουργική απόφαση». Γιατί αυτή η παραπληροφόρηση; Εάν το κάνετε από αγνωστικισμό συγχωρητέο, εάν όχι όμως, εδώ έχουμε δόλια συμπεριφορά.

Συνεχίζω. Για ανασκαφικούς λόγους στο 54.1, λέει ότι μπορούμε χωρίς την ειδική άδεια εγκρίσεως να επέμβουμε για να κάνουμε ανασκαφή. Αυτό είναι εγκληματικό;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΔΕΛΑΣ: Το άρθρο 49...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αν θέλετε να

δούμε και το άρθρο 49, να το δούμε. Αλλά εγώ αναφέρομαι στο άρθρο στο οποίο ενσωματώνονται όλα αυτά κατά το νόμο.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Επιλεκτικά διαβάζετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Από το άρθρο 36 τα πήρα. Ακολουθώ νομικές και λογικές αλληλουχίες, γιατί η νομική ακολουθεί τη λογική και τους κανόνες, όχι τις ιδεοκαταληψίες του καθενός μας.

Άρθρο 57. Αθλητικές εγκαταστάσεις, εκπαιδευτικά κτήρια, νοσοκομεία, θεραπευτήρια, γενικά εγκαταστάσεις του ΠΕΣΥΠ, ιεροί ναοί, ησυχαστήρια, σωφρονιστικά καταστήματα, εγκαταστάσεις Σωμάτων Ασφαλείας, βοτανικοί κήποι, υδροτριβεία κ.λπ..

Σε όλα αυτά αναφέρεστε; Αλλά εν πάση περιπτώσει, εγώ θα ήθελα να ξέρω. Αν ήσασταν σε μία χώρα, δηλαδή κυβερνούσατε μία χώρα η οποία θα είχε βουνό, θάλασσα και έρημο, αν όλα στο βουνό είναι κοινωνικό αγαθό αδιατάραχτο και το ίδιο και στη θάλασσα, τις επενδύσεις και τις τουριστικές εγκαταστάσεις θα τις κάνατε στην έρημο;

Όμως, για να δούμε και ποιες είναι αυτές οι επενδύσεις. Είναι ό,τι δύναται ως δυνατότητα, ως σύνθετο τουριστικό κατάλυμα σε ιδιωτικές εκτάσεις. Σε ιδιωτικές εκτάσεις! Δεν άκουσα κανέναν από εσάς να κάνει τη διάκριση αυτή. Κι εδώ, ναι, θα έρθει το ξένο κεφάλαιο. Διότι απαιτούνται κεφάλαια να γίνουν αυτές οι επενδύσεις. Πώς θα το κάνουμε τώρα;

Βεβαίως, δεν απαγορεύεται σε καμμία περίπτωση και το μοντέλο το δικό σας. Εταιρείες λαϊκής βάσης, συνεταιρισμοί. Πώς τα λέτε; Γιατί να μην κάνετε εσείς μία τέτοια επένδυση και να δούμε και το μοντέλο της αυτοδιαχείρισής σας; Μπορεί να αλλάξουμε γνώμη, να μεταβάλουμε και πολιτική αντίληψη. Διότι εκ του παραδείγματος κρίνονται όλα, όχι διά των διακηρύξεων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Θα σας δώσω ένα άλλο παράδειγμα. Στο ακροτελεύτιο άκρο της Φθιώτιδας, κάποιοι δυστυχώς, το 2004 πήγαν και αγόρασαν δωδεκάμισι χιλιάδες στρέμματα. Σύμφωνα με έγγραφο του Δασαρχείου, εκεί έχει, όπως γράφει, κυρίαρχα είδη πρίνους και σχήνους, ενώ με μικρότερη συχνότητα εμφανίζονται τα είδη της γκορτσιάς και του ασπάλαθου.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Δασικά είδη είναι αυτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό είναι δάσος. Θα ενταχθεί βεβαίως και πρέπει να ενταχθεί.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Είναι δάσος, κύριε Κουτσογιαννακόπουλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ακριβώς. Κι εγώ σας λέω, λοιπόν, η έκταση αυτή που έχει 80% πουρνάρια και το υπόλοιπο είναι σχίνα, γκορτσιές κ.λπ., θέλετε να υπάρχει εκεί για να κάνει τι;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΔΕΛΑΣ: Να φύγουν όλα τα σχίνα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα φύγουν αυτά. Όμως, πού θα φύγουν, κύριε Κοδέλα μου; Θα φύγουν σε μία έκταση, την οποία, ενώ το Υπουργείο έχει τη γενναιοσύνη να προχωράει, το δομήσιμο το κρατάει πολύ χαμηλά, γιατί είναι διστακτικό, γιατί ακόμα λειτουργούν με τα συμπλέγματα. Δεν δίνει μεγάλο συντελεστή, δίνει χαμηλό. Στην έκταση, λοιπόν, αυτή, ο τρελός επενδυτής, όταν θα κάνει τις εγκαταστάσεις του, προφανώς δεν θα έχει εμένα κι εσάς να κόβουμε βόλτες στα πουρνάρια. Προφανώς, για να έχει όλες τις αθλητικές του εγκαταστάσεις, θα φυτέψει μερικά εκατομμύρια φυτά και δέντρα. Τότε, αυτό που εσείς εδώ επιχαίρατε και πανηγυρίζατε ως δάσος, θα το δείτε ως μία πλέον πραγματικά δασωμένη περιοχή, πολλαπλάσιες περιβαλλοντικής αξίας, η οποία θα παράγει πολύ περισσότερο οξυγόνο, θα απορροφά πολύ περισσότερο άνθρακα και θα παρέχει πολλά περισσότερα ευεργετήματα, συγκρατώντας υγρασίες, νερά, εμπλουτίζοντας υπόγειους υδροφορείς και πάει λέγοντας. Αντά σας είναι άγνωστα. Στον περιβαλλοντισμό σας, αυτά δεν υπάρχουν;

Ξέρετε, έχουν περιοριστεί τα κοπάδια των γιδιών στην περιοχή, για να πούμε ότι θα τα δώσουμε όλα αυτά ως βοσκότοπο, γιατί το πουρνάρι χρησιμεύει μόνο ως τροφή στα γίδια αυτήν τη στιγμή.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Κάνετε πολύ μεγάλο λάθος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αν κάνω με-

γάλο λάθος εγώ, που μεγάλωσα σε χωριό...

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Είναι αντιεπιστημονικό αυτό που λέτε, κύριε Κουτσογιαννακόπουλε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: ...το καταλαβαίνει ο κόσμος που μας ακούει.

(Θόρυβος από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Δεν κάνουμε διάλογο. Σας παρακαλώ. Καταθέτει την άποψη του ο συνάδελφος.

Ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αφήστε, λοιπόν, τις φαντασιοπληξίες, αφήστε τους δογματισμούς και ας δείτε πρόσημο επιτέλους.

Σταματήστε την αντίδραση. Είστε ό,τι πιο αντιδραστικό υπάρχει σε αυτόν τον τόπο. Δεν θέλετε να ξεκουρήσει τίποτα, δεν θέλετε να περπατήσει τίποτα. Αν γίνουν αυτές οι επενδύσεις, τι σας τρομάζει; Ότι θα πάει χιλιάδες κόσμος να δουλέψει; Θα χάσετε πελατεία από τους ανέργους; Προφανώς! Προφανέστατα!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΔΕΛΑΣ: Να τα κάνετε fast track αν δεν προλάβετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Μην διακόπτετε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ήθελα με αφορμή τα παραπάνω, να πω μόνο δυο πράγματα πολύ συνοπτικά, κυρία Πρόεδρε, και τελειώνω.

Δεν έχουμε λύσει ζητήματα τα οποία έχουν να κάνουν με την υποστήριξη του γενναίου και τολμηρού αυτού νομοσχεδίου. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι στη διοικητική μας διάρθρωση έχουμε τέσσερις βαθμούς δικαιοδοσίας δασικών αρμοδιοτήτων. Δασαρχεία, Διευθύνσεις Δασών Νομού, Διευθύνσεις Δασών Περιφέρειας και Επιθεωρήσεις.

Εγώ το μοντέλο αυτό ως δικηγόρος, εδώ και είκοσι επτά χρόνια δεν το έχω δει να περπατάει. Έχει σοβαρά προβλήματα λειτουργικότητας και πρέπει να το ξαναδούμε. Θα το ξαναδείτε και με τους συναρμόδιους. Πρέπει, όμως, να το ξαναδείτε.

Πηγαίνουν περισσότερες αρμοδιότητες στους δασάρχες. Δεν έχουν τιμήσει όλοι το ρόλο τους. Τη νομοθεσία της οποίας υπεραμύνεται η Αντιπολίτευση σήμερα, δηλαδή κατά βάση του Καρμανλή, που είναι η πιο σκληρή, ποιοι την παράκαμψαν και πώς; Πώς έγιναν πολιτείες ολόκληρες αυθαίρετων; Πώς καταπατήθηκαν δάση; Πώς χτίστηκαν πλούσια προάστια πάνω στα βουνά; Ποιος το επέτρεψε; Το δημόσιο σύστημα, το οποίο επίσης η Αντιπολίτευση σκληρά υπεραμύνεται.

Εδώ, λοιπόν, μπαίνουμε στο δεύτερο. Τακτοποιούμε το χάος και με αυτό το νομοσχέδιο, ίσως πιο γενναία από οποιοδήποτε άλλο. Συνεταιρισμοί, ανταλλαγές και πάει λέγοντας.

Ήμουν νιος και γέρασα, όταν πρωτάκουσα χάνοντας την πολιτική μου αθωότητα ότι «αν το δηλώσεις, θα το σώσεις». Τότε κατάλαβα ότι υπάρχουν συμπολίτες μου οι οποίοι αυθαίρετούν και κατασκευάζουν αυθαίρετες και παράνομες κατασκευές. Και αυτό δυστυχώς έγινε κανόνας και καθεστώς. Και πολιτικοί επιβίωσαν και έβγαλαν κομμάτι -όπως λέμε- προστατεύοντας αυτά, της δε Αριστεράς πρωτοστατούσης.

Θα πούμε ότι με το πρώτο που θα συλλάβουμε να χτίζεται -και έχουμε πλέον τεχνολογία, κύριε Υπουργέ, και τα συλλαμβάνουμε σε πρώτο χρόνο- θα βγει με το πρώτο η πράξη κατεδαφίσεως. Θα το κατεδαφίσουμε, για να μην υπάρξουν πλέον άλλες γενιές αυθαιρέτων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Η κ. Ευγενία Βαμβακά έχει τον λόγο.

ΕΥΓΕΝΙΑ (ΤΖΕΝΗ) ΒΑΜΒΑΚΑ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα ήρθαμε εδώ και συζητάμε για το πως θα βρούμε τρόπους να εκποιήσουμε τις δασικές εκτάσεις της πολύπαθης χώρας μας, όσες έχουν δηλαδή απομείνει, με διάφορες συναλλαγές. «Επενδύσεις» τις λέτε εσείς οι κυβερνώντες. Εμείς τις λέμε «ποικίλων ιδιωτικών συμφερόντων».

Με τις διατάξεις του άρθρου 26 και ειδικά με τις παραγράφους 10, 12 και 13, ανοίγει ο δρόμος για τη χωροθέτηση μεγάλων τουριστικών εγκαταστάσεων χωρίς χωροταξικό σχεδιασμό, ακόμα και εντός προστατευμένων περιοχών.

Με την παράγραφο 21 του ίδιου άρθρου, επιτρέπεται χωρίς καμμία προϋπόθεση η επέκταση εκτός λατομικών περιοχών και εντός των δασών, δασικών και αναδασωτέων εκτάσεων σε περιοχές που εκτελούνται έργα μεγάλης εθνικής σημασίας. Με τον τρόπο αυτό, υπονομεύεται κάθε προσπάθεια χωροθέτησης των λατομικών δραστηριοτήτων.

Αλήθεια, η εν λόγω πρόβλεψη, ήταν απαίτηση της «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ Α.Ε.» ή τυχαία η ρύθμιση αυτή εξυπηρετεί τα συμφέροντά της;

Με το άρθρο 3 παράγραφος 5, κατά παράβαση του Συντάγματος δεν κηρύσσονται αναδασωτέες δασικές εκτάσεις με επίκληση κριτηρίων, όπως το ιδιοκτησιακό τους καθεστώς και ο προσδιορισμός τους ως δασοβιοκοινότητες.

Με το άρθρο 35 παράγραφος 3, θα ανακαλούνται ή θα αίρονται οι αποφάσεις αναδάσωσης χωρίς τις εγγυήσεις που προσφέρει η απόφαση της ΕΕΔΑ.

Με το άρθρο 36, νομοθετείται κατάλογος επεμβάσεων που επιτρέπονται σε αναδασωτέες περιοχές. Ακόμα όμως και εκτάσεις που είναι χωρίς καμμία αμφιβολία δασικές, με το παρόν σχέδιο νόμου στερούνται της προστασίας της δασικής νομοθεσίας, όπως συμβαίνει με τις ζώνες δικτύων, τις ιδιωτικές εκτάσεις, με δασική βλάστηση που δεν είναι δασοβιοκοινότητα. Αποτέλεσμα των παραπάνω ρυθμίσεων, είναι τόσο η επιβράβευση των μέχρι σήμερα εμπρησμών όσο και η ενθάρρυνση μελλοντικών ίσως εμπρησμών.

Με το άρθρο 34, αποδυναμώνεται το σύστημα προσωρινής επίλυσης αμφισβητήσεων που αφορούν σε χαρακτηρισμό εκτάσεων ως δασικών, στέλλοντας στις καλές της σύνταξη δασικών χαρτών, αφού δεν υπάρχουν ολοκληρωμένοι αλλά δεν υπάρχει και Κτηματολόγιο, αφού η δυνατότητα υποβολής αντιρρήσεων κατά πράξης αποχαρισμού για ό,τι και αν χαρακτηριστεί ως μεγάλη επένδυση, θα πάψει να υπάρχει. Τώρα οι σχετικές πράξεις θα εκτελούνται και ο φορέας του έργου θα εγκαθίσταται στη δασική έκταση, πριν η σχετική πράξη καταστεί οριστική και τελεσίδικη.

Και πάμε στο άρθρο 36. Με το άρθρο αυτό επεκτείνεται η εκτός σχεδίου δόμηση, με δυνατότητα έγκρισης δόμησης μέσα σε δάση και δασικές εκτάσεις και για οικιστικές χρήσεις.

Με το άρθρο 10, παρέχεται η δυνατότητα σε οικοδομικούς συνεταιρισμούς να οικοδομήσουν δάση και δασικές εκτάσεις, παρά την σχετική νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Με το άρθρο 7, τα δάση και οι δασικές αναδασωτέες εκτάσεις μπορεί να υποδέχονται 50% των κοινόχρηστων και κοινωφελών πόρων της πολεοδομημένης έκτασης.

Με το άρθρο 36, επιτρέπεται η εγκατάσταση έργων εκμετάλλευσης πρώτων υλών, εγκαταστάσεις επεξεργασίας, χώροι απόθεσης σε δάση και δασικές εκτάσεις. Επιτρέπεται, επίσης, η εκχέρσωση για αγροτική καλλιέργεια δασών αναψυχής και δασών με ιδιαίτερο επιστημονικό, αισθητικό, οικολογικό κ.λπ.. Ενδιαφέρον, ακόμα και σε περιοχές «NATURA 2000». Προβλέπεται σε πάρκα και σε άλση, η δημιουργία χώρων εστίασης και αναψυχής, χώρων στάθμευσης αυτοκινήτων.

Με το άρθρο 52 του σχεδίου νόμου, νομιμοποιούνται αυθαίρετες επεμβάσεις στα δάση και στις δασικές εκτάσεις στις οποίες περιλαμβάνονται κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις χωρίς άδεια της Δασικής Υπηρεσίας, χιονοδρομικά κέντρα και εγκαταστάσεις, κατασκηνώσεις χωρίς προϋποθέσεις δασικής, περιβαλλοντικής και πολεοδομικής νομοθεσίας, τουριστικές εγκαταστάσεις σε ακίνητα δασικού χαρακτήρα που ανεγέρθηκαν από τον ΕΟΤ, την ΕΤΑΔ ή από κάποιον άλλο τρίτο, καθώς και κοιμητήρια.

Κυρίες και κύριοι, το παρόν σχέδιο νόμου, πλήττει την ήδη προβληματική περιβαλλοντική νομοθεσία καθώς και την εφαρμογή του Συντάγματος και του Κοινοτικού Δικαίου. Νομοθετεί την άνευ όρων και υπέρ των ιδιωτικών συμφερόντων εκχώρηση των δασών, καταργώντας επί της ουσίας στην πράξη την έννοια του δάσους με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Τώρα πλέον και οι βιομη-

χανικές ανανεώσιμες πηγές ενέργειας του προγράμματος «ΗΛΙΟΣ», θα μπορούν να λειτουργούν νόμιμα σε δασικές και αναδασωτέες εκτάσεις, ακόμα και σε περιοχές «NATURA».

Για τους λόγους αυτούς ζητούμε την απόσυρση του νομοσχεδίου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Βούτσης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περίμενε κανείς ότι αυτή η συζήτηση θα ξεκινούσε με μία αίτηση συγγνώμης -ή εν πάση περιπτώσει ότι θα ήταν παρόν ένα κλίμα συγγνώμης- από τις παρατάξεις οι οποίες κυβέρνησαν τη χώρα στη Μεταπολίτευση επί δεκαετίες αλλά και πριν, προς τον ελληνικό λαό, για την κατάσταση την οποία σήμερα όλοι περιγράφουν και διεκτραγωδούν.

Θα περίμενε κανείς μία συγγνώμη για τις τρεις γενιές αυθαιρέτων, παρ' ό,τι υπήρχαν τα διαδοχικά νομοθετικά πλαίσια, παρ' ό,τι υπήρχε η πρόνοια, παρ' ό,τι υπήρχε και η διάθεση από ορισμένες υπηρεσίες να εφαρμόσουν το νόμο. Ερχόταν, όμως, το πελατειακό σύστημα του παραδοσιακού δικοματισμού και όλα αυτά τα άφηνε στην άκρη, με αποτέλεσμα να δημιουργείται η μία γενιά πάνω στην άλλη.

Θα περίμενε κανείς μία συγγνώμη για τις απίστευτες, τις ατελείωτες καθυστερήσεις και σε σχέση με τους δασικούς χάρτες αλλά και με το Κτηματολόγιο το ίδιο, καθώς και για τις εκτεταμένες δασικές περιοχές που βρίσκονται πλέον απογυμνωμένες από πυρκαγιές -που αρκετές εξ αυτών ήταν όπως όλοι γνωρίζουμε ύποπτες- για να διαμορφωθούν τα σημερινά αδιέξοδα, δηλαδή το σημερινό τοπίο, για το οποίο φέρνεται εδώ μία νομοθετική ρύθμιση, κατά την αντίληψή σας, για να μπορέσει να αλλάξει επί τα βελτίω.

Μπροστά, λοιπόν, σε αυτήν την κατάσταση και αφού δεν υπήρξε και δεν υπάρχει η διάθεση για συγγνώμη -το πιθανότερο είναι αν άνοιγε μια τέτοια κουβέντα κάποιοι εξ υμών να τα ρίχνατε πάλι στην Αριστερά- έρχεται μία κεντρική αντίληψη, μία άκρως ιδεολογική αντίληψη -όπως είχε γίνει όταν συζητήσαμε και για το δημόσιο και για άλλα πράγματα- η οποία λέει το εξής: Δεν υπάρχει η έννοια του δημοσίου συμφέροντος πια. Αυτό ήταν από τα κατάλοιπα της Μεταπολίτευσης. Το Σύνταγμα της χώρας θωρακίζει το δημόσιο συμφέρον και άρα το δημόσιο με τις υπηρεσίες του, με την αυτονομία του, το περιφρουρεί.

Δηλαδή, φεύγουμε από την έννοια της περιφρούρησης του δημοσίου συμφέροντος από το δημόσιο και πάμε στην απίστευτη, στην άκρως νεοφιλελεύθερη έννοια -την οποία άκουσα από πάρα πολλούς Βουλευτές και προφανώς είναι και στην κεντρική λογική του νομοσχεδίου- η οποία λέει το εξής. Το δάσος και τα δασικά συστήματα τα προσάφισαν οι ιδιώτες, οι πολίτες, οι επενδυτές, με την παρουσία τους.

Δώστε σε ένα μεγάλο χώρο, σε ένα δάσος και αντί να το αφήσουμε στον κίνδυνο εκδήλωσης της πυρκαγιάς ή του αυθαίρετου, ας φτιάξουμε εκεί πέρα μία μονάδα, που προφανώς για να κρατήσει την αξία της και για να μπορεί να λειτουργήσει και να κυκλοφορήσει κάποιος κ.λπ., θα κάνει και πέντε θέσεις εργασίας είτε έτσι είτε αλλιώς και ταυτόχρονα, θα έχει την μέριμνα ο περιβάλλον χώρος να μην καταστραφεί.

Μπράβο μας! Αν αυτή είναι η νέα μεταπολίτευση στην Ελλάδα, μπράβο μας. Και το ξέρω ότι δεν ακούγεται άσχημα στο αυτί αρκετών, ίσως και μέσα στην κοινωνία. Γι' αυτό και λέω πως είναι ένα άκρως ιδεολογικό ζήτημα, όπως το ίδιο σας είπα και σε άλλα μεγάλα νομοσχέδια που είχαμε συζητήσει.

Εμείς θεωρούμε, πως αυτά είναι ιδεοληπτικές εμμονές μιας ultra νεοφιλελεύθερης αντίληψης. Το δημόσιο συμφέρον, παντού είτε αφορά δασικά συστήματα είτε αφορά άλλους χώρους του δημοσίου συμφέροντος, όσο εκτεταμένοι κι αν είναι, είναι κατά το Σύνταγμα δημόσια αγαθά υπό περιφρούρηση και την περιφρούρησή τους, την ανάπτυξή τους, την προστασία τους, την έχει το δημόσιο.

Αλλά, βεβαίως, η άλλη αντίληψη τι λέει; Κράτος «στρατηγός»

δήθεν. Επί της ουσίας, οι επιχειρηματίες, οι επενδυτές κ.λπ., διαμορφώνουν την πολιτική και τους υπαλλήλους τους στην πολιτική – δεν υπαινίσσονται κάτι για τους παρόντες- και από εκεί και πέρα διαθέτουμε όλες αυτές τις ζώνες, που μέχρι τώρα ήταν υπό την προστασία του κράτους και του δημοσίου, έτσι ώστε να «προστατευθούν» με την ανάπτυξη εκεί πέρα συγκεκριμένων επιχειρηματικών ή άλλων δραστηριοτήτων.

Θεωρούμε πως είναι πολύ μεγάλο λάθος ως αντίληψη. Και γι' αυτό οδηγείστε –δεν είναι μόνο το άρθρο 36 και ο χρυσός που βγάζει μάτι- και σε όλες αυτές τις τεράστιες αντιφάσεις και στα αδιέξοδα.

Είπα τα ιδεολογικά και αμέσως ήρθατε, κύριε Γεωργιάδη. Είστε έτοιμος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κι εγώ ετοιμάζομαι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Όχι, με συγχωρείτε, κυρία Πρόεδρε. Δεν έχουμε κάτι.

Έρχομαι τώρα σε δύο ακόμα θέματα –και με αυτά να κλείσω- τα οποία είναι πάρα πολύ κρίσιμα. Πρώτον, για αυτό που έγινε χθες στη δίκη σε σχέση με την Μανωλάδα. Νομίζω πως πολύ πέραν της Αριστεράς ή των ανθρώπων που υπέστησαν ό,τι υπέστησαν ή και κυβερνητικών παραγόντων που είχαν θέση για αυτά τα ζητήματα, υπάρχει πλέον μια διαμορφωμένη κοινή γνώμη, ότι χθες υπήρξε ένα ντροπιαστικό σήμα προς την κοινωνία για ασυδοσία των μεν και για υποταγή των δε. Δηλαδή, υποταγή όσων θέλουν να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους είτε ως εργαζόμενοι, μετανάστες, οτιδήποτε. Αλλά και ασυδοσία, όσων θέλουν να καταστρατηγούν και να καταπατούν αυτά τα δικαιώματα. Και πρέπει να το επισημάνουμε ότι ήταν μία «μαύρη» μέρα ως προς αυτά τα δύο σήματα που δόθηκαν με τις αποφάσεις της δικαιοσύνης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως της ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Κλείνω με το θέμα της Αργεντινής, επειδή το άνοιξαν κανά δυο συνάδελφοι. Καθαρά πράγματα. Η κυβέρνηση της Αργεντινής είναι διατεθειμένη να δώσει 300% κέρδος προς τα δύο fund, τα «γεράκια», τα «κοράκια» με τα νύχια τα γαμψά. Αυτοί θέλουν 1600% κέρδος και η κυβέρνηση της Αργεντινής, ο λαός της, έχει καταθέσει 600 εκατομμύρια τα οποία έχουν παγώσει.

Υπάρχει άνθρωπος στο πολιτικό προσωπικό της χώρας, Έλληνας πολιτικός, πολιτικός παράγων, πολιτικό κόμμα, ο οποίος επιχαιρεί για αυτό που υφίσταται σήμερα η Αργεντινή ως κυβέρνηση, ως λαός, επειδή έχουν μείνει στην πλήρη ασυδοσία αυτά τα άθλια οικονομικά συγκροτήματα, τα λεγόμενα funds που ποδηγετούν πολιτικούς, κυβερνήσεις, ενώσεις και την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση; Το υπέστημεν εμείς προ δύο ετών με το PSI, όταν δύο από αυτά τα fund δεν δέχτηκαν το εθελοντικό κούρεμα και πληρώσανε 400 εκατομμύρια.

Πώς δίνουμε αυτό το δικαίωμα; Τι άλλο υπάρχει πέραν μίας αμέριστης και χωρίς αστερίσκους αλληλεγγύης των πολιτικών, των λαών, των ενώσεων, απέναντι σε αυτά τα «μαύρα κοράκια»; Και βέβαια αλληλεγγύη στο λαό και στην κυβέρνηση της Αργεντινής! Σιγά μην τους πούμε ότι έπρεπε να πληρώσουν 1600%, επειδή τους εγκλώβισαν και έπεσαν πάνω τους αυτά τα «κοράκια».

Υπεύθυνοι πιστεύω πως υπάρχουν σε όλες τις πτέρυγες και δεν θέτω ζήτημα ότι από εδώ είναι η Αριστερά, η Αργεντινή κ.λπ.. Η διαμάχη η οποία έχει ξεσπάσει από το πρωί, είναι «είδατε τι έπαθε η Αργεντινή;». Εάν είναι να πάθουμε τέτοιο πράγμα, ο λαός μας θα απαντήσει. Και θα απαντήσει με τον τρόπο που ξέρει στις κρίσιμες περιόδους της ιστορίας. Δεν θα το πάθουμε για αυτόν τον λόγο. Και δεν θα το πάθει και η Αργεντινή, εάν υπάρξει ένα μεγάλο κίνημα αλληλεγγύης και από την Ευρώπη και από τους λαούς και από τις κυβερνήσεις της Ευρώπης και από την Λατινική Αμερική.

Αυτή είναι η πρόσκληση και η πρόκληση που πρέπει να κάνουμε όλοι μαζί. Και όχι να επιχαιρούμε πάνω από τα πτώματα και τα ράκη, στα οποία τα διεθνή «οικονομικά κοράκια» έχουν πέσει πάνω. Αν σκύψουμε το κεφάλι –και όποιος θέλει να το σκύψει- θα γίνουμε υπηρέτες. Δεν θα γίνουμε, όμως, υπηρέτες ούτε ως χώρα ούτε ως λαός σε αυτές τις προκλήσεις που έχουν διε-

θνή κλίμακα.

Αυτό, λοιπόν, σαν υποσημείωση γιατί προηγούμενα ανέβηκαν οι τόνοι και μάλιστα από τον εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ. Έμεινα κατάπληκτος. Θα έτριζαν τα κόκκαλα οποιουδήποτε πρώην Αρχηγού του ΠΑΣΟΚ αν έβλεπε αυτήν την οικονομική κατάσταση, αυτά τα απίστευτα fund τα οποία στραγγαλίζουν λαούς – προφανώς με τις πλάτες κάποιων μεγάλων οικονομικών νέο-ιμπεριαλιστικών δυνάμεων- και εμείς να επιχαιρούμε για την Αργεντινή. Θα ήταν ντροπή, έστω και να επαναληφθεί σε αυτήν την Αίθουσα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει η κ. Μαρία Αντωνίου.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα επαναλάβω τον τίτλο του νομοσχεδίου, γιατί πολλές φορές όσοι μας ακούνε δεν καταλαβαίνουν πιο είναι το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε: «Περιβαλλοντική αναβάθμιση και ιδιωτική πολεοδομία – Βιώσιμη ανάπτυξη οικισμών – Ρυθμίσεις δασικής νομοθεσίας». Τρία κεφάλαια έχει το νομοσχέδιο.

Στο πρώτο κεφάλαιο προβλέπεται επιτέλους μια σύγχρονη, ρεαλιστική λύση στα χρόνια προβλήματα που αντιμετώπισε πληθώρα οικισμών πριν και μετά το 1975, προβλήματα που έχουν να κάνουν με τις δυνατότητες πολεοδόμησης, καθώς επί σειρά ετών δεν μπορούσαν να αναπτυχθούν οικιστικά συγκεκριμένα τμήματα και περιοχές τους. Το πιο σύνηθες παράδειγμα, είναι ότι αρκετές εκτάσεις αυτών κατέληξαν να βρίσκονται σε δάση και δασικές εκτάσεις.

Το παρόν νομοσχέδιο προσφέρει, λοιπόν, λύση σε αυτό το πρόβλημα, καθώς καθιερώνει συγκεκριμένο μηχανισμό και διαδικασία ανταλλαγής των εκτάσεων αυτών με άλλες εκτάσεις, όπου υπάρχει δυνατότητα οικιστικής αξιοποίησης. Επίσης, ορίζεται με σαφή τρόπο και συγκεκριμένες προϋποθέσεις η ιδιωτική πολεοδομία στη βάση ενός μοντέλου ήπιας οικιστικής ανάπτυξης, βελτιώνεται το θεσμικό πλαίσιο ιδιωτικής πολεοδόμησης και πάντοτε με σεβασμό στην προστασία του φυσικού περιβάλλοντος. Υποχρεωτικά 50% ποσοστό της συνολικής έκτασης προορίζεται για τη δημιουργία κοινόχρηστων χώρων, ενώ για τις αστικές περιοχές 50% της συνολικής έκτασης παραχωρείται στο δημόσιο ως περιοχή περιβαλλοντικής προστασίας.

Επιπλέον, εισάγονται ρυθμίσεις με τις οποίες εξυπηρετούνται οι ανάγκες οικιστικής ανάπτυξης μικρών και εγκαταλελειμμένων οικισμών, οι οποίοι φθίνουν και ερημώνουν στο πέρασμα των χρόνων. Προσωπικά, κατάγομαι από ένα χωριό στο Γράμμο, ένα βουνό το οποίο από άποψη βιοποικιλότητας είναι από τα πιο σημαντικά της χώρας μας. Στο Γράμμο, λοιπόν, δεν υπάρχει ιδιοκτησία, υπάρχουν μόνο εγκαταλελειμμένα χωριά. Λέμε όλοι «όχι στην αστικοποίηση και να επιστρέψουμε στην περιφέρεια», αλλά να επιστρέψουμε –πού;- στα χωριά που δεν υπάρχουν, που έχουν αφανιστεί, που έχουν εντελώς ερημώσει;

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, αντιμετωπίζει αποτελεσματικά το πρόβλημα αυτό, παρέχοντας πολεοδομικά κίνητρα και συνθήκες οργανωμένης κατοίκησης, με σκοπό να αναβιώσουν και να αναζωογονηθούν οι ερειπωμένοι οικισμοί. Είναι θέμα, λοιπόν, υψίστης εθνικής σημασίας να ενισχύσουμε την περιφέρεια και τις πλέον απομακρυσμένες περιοχές της.

Στο δεύτερο κεφάλαιο του νομοσχεδίου προβλέπονται διατάξεις πολεοδομικού και χωροταξικού χαρακτήρα που έρχονται να άρουν δυσερμηνείες ετών και να καλύψουν νομοθετικά κενά. Μια από τις πιο σημαντικές εξ αυτών είναι η ρύθμιση με την οποία επιλύονται ζητήματα ψηφιακής αποτύπωσης με συντεταγμένες από το Εθνικό Σύστημα Γεωαναφοράς των ορίων οικισμών προ του 1923 και των οικισμών μέχρι δύο χιλιάδες κατοίκους. Με τον τρόπο αυτό και την ψηφιακή αποτύπωση των ορίων θα αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά φαινόμενα γραφειοκρατίας και θα επιλυθούν ιδιοκτησιακά και πολεοδομικά θέματα που είχαν κατά καιρούς ανακύψει.

Τέλος, στο τρίτο κεφάλαιο, που αφορά τις ρυθμίσεις δασικής νομοθεσίας, γίνεται μια προσπάθεια για την κωδικοποίηση και

απλούστευση της δασικής νομοθεσίας. Επειδή είμαι δασολόγος και έχω περάσει από πολλά δασαρχεία, προβλήματα που ισχύουν από το ν. 998/1979 που έχουμε αντιμετωπίσει κατά καιρούς έρχεται να τα λύσει με προστασία και σεβασμό στο περιβάλλον το παρόν νομοσχέδιο.

Επίσης, θέλω να τονίσω ότι άκουσα από πολλούς –γίναμε όλοι ειδικοί- ότι οι ρυθμίσεις που εισάγονται είναι επιζήμιες για τα δάση και το φυσικό περιβάλλον. Εισάγονται ορισμένες νέες ρυθμίσεις, όπως για παράδειγμα εκείνες που αφορούν στις κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις και αυτό προκειμένου να ενισχυθεί η πρωτογενής κτηνοτροφική παραγωγή και να προσαρμοστεί η χώρα μας στις κοινοτικές οδηγίες.

Όμως, ούτε με αυτό συμφωνείτε, κύριοι της Αντιπολίτευσης. Τι θέλετε; Να επιστρέψετε στην εποχή του τσίγκου;

Υπάρχουν, λοιπόν, αρκετά θετικά στο παρόν νομοσχέδιο, που αφορούν τη δασική νομοθεσία. Ωστόσο, κύριε Υπουργέ, οφείλω να τονίσω, όπως είχα πει και στην αρμόδια επιτροπή, ότι υπάρχουν ακόμα σημαντικά θέματα για να διευθετηθούν. Πρέπει να ολοκληρώσουμε τους δασικούς χάρτες και το Κτηματολόγιο με την πλήρη κτηματογράφηση όλης της χώρας. Οι δασικοί χάρτες θα αποτελέσουν ένα σημαντικό εργαλείο στην καταπολέμηση του φαινομένου των καταπατητών.

Αυτό όμως, από μόνο του δεν αρκεί. Ότι νομοθετικές ρυθμίσεις και να ψηφίσουμε, κύριοι συνάδελφοι, προστατευτικές για τα δάση, πρέπει να υπάρχει και το εξειδικευμένο προσωπικό που θα τις εφαρμόσει. Στέκομαι ιδιαίτερα σε αυτό το πρόβλημα της υποστελέχωσης των δασαρχείων, κύριε Υπουργέ, στα οποία έχουν να γίνουν προσλήψεις συναδέλφων δασολόγων και άλλων υπαλλήλων από το 2001, ενώ έχουν συνταξιοδοτηθεί τα τελευταία χρόνια πάρα, μα πάρα πολλοί δασολόγοι και υπάλληλοι των δασαρχείων. Είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα, κύριε Υπουργέ, και θα ήθελα να το δείτε προσωπικά.

Όσον αφορά το αν θα πρέπει εμείς, συνάδελφε, κύριε Βούτση, να ζητήσουμε συγγνώμη για το παρόν νομοσχέδιο, νομίζω ότι εσείς θα πρέπει να ζητήσετε συγγνώμη από τον ελληνικό λαό, που παρουσιάζατε την Αργεντινή ως τη φανταστική χώρα, που αυτήν έπρεπε να ακολουθήσει η Ελλάδα, γιατί σήμερα η Αργεντινή χρεοκόπησε. Νομίζω ότι ο αγαπητός συνάδελφος κ. Άδωνις Γεωργιάδης θα έχει τη χαρά να σας απαντήσει σε όλα αυτά που θέσατε.

Ευχαριστώ.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Με πάσα τελειώσατε.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ναι, με πάσα. Έτσι κάνουν οι καλοί μπαλαδόροι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο κ. Γεωργιάδης έχει τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αφού, κύριε Βούτση, για εμένα τα είπατε –και καλά κάνατε- δεν υπήρχε περίπτωση να μην το θέσω. Δεν υπήρχε περίπτωση να μη θέσω εκείνη την αποφράδα για τον κ. Τσίπρα να μην ήμουν βέβαιος ότι αν μπορούσε ο κ. Τσίπρας να γυρίσει τον χρόνο πίσω, αυτή την ημέρα θα την έσβηνε. Εκεί καθόταν κι εσείς νομίζω ότι καθόσασταν ακριβώς διαγωνίως πίσω, όταν είπα: «Μακάρι να είχαμε γίνει Αργεντινή!»! Αλέξης Τσίπρας: «Μακάρι να είχαμε γίνει Αργεντινή»!

Εγώ τον άκουγα, γιατί έχει τύχει να έχω πάει στην Αργεντινή και αναρωτήθηκα: «Ο άνθρωπος είναι καλός; Μήπως πρέπει να τον πάμε για καμιά θεραπεία; Να τον πάμε στην Αργεντινή να τη δει;».

Ευτυχώς, το κατάλαβε μόνος του και πήγε ο ίδιος στην Αργεντινή –δεν ξέρω αν το θυμάστε- λίγες μέρες μετά. Είχε πείσει ακριβώς την ώρα που είχε αρχίσει ένας εμφύλιος εκεί, όπου σε ένα σούπερ μάρκετ είχαν τους πρώτους νεκρούς. Αν θυμάστε, έκανε μία δήλωση από το ξενοδοχείο, δεν έπαιξε κανένα πλάνο από το ταξίδι του. Τον παρακολουθώ δε, κύριε Υπουργέ, από τότε, δεν έχει ξαναπεί τη λέξη «Αργεντινή» ποτέ. Υποπεύομαι ότι στο σπίτι του έχει απαγορεύσει και να ακούγεται η λέξη.

Ακούστε ποιο είναι το ωραίο! Την Αργεντινή, επί περίπου δύο χρόνια, μας την παρουσιάζατε ως τον δήθεν εναλλακτικό δρόμο. Και δεν σας κρύβω, κύριε Βούτση, ότι λίγο σας λυπήθηκα προηγούμενων –με την καλή έννοια, μη με παρεξηγήσετε- γιατί σας άκουσα στον ΣΚΑΙ, πριν από δέκα μέρες, στις ειδήσεις. Όταν σας

ρώτησε ο κ. Πορτοσάλτε «Και τι θα κάνετε αν οι Ευρωπαίοι σας πουν όχι στη διαπραγμάτευσή σας;», εσείς είπατε κάτι φληναφήματα περί αλληλεγγύης. Δεν μου λέτε, εκεί ο δικός σας ο Μαδούρο, που έχει τα πετροδολάρια, στην Αργεντινή γιατί δεν έδωσε κανένα εκατομμύριο να μη χρεοκοπήσει;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Και πού το ξέρετε εσείς;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πού πήγε η αλληλεγγύη του κ. Μαδούρο, που τον υποστηρίζατε;

Γιατί ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ακόμα πιο ωραίο! Λέει εδώ περί Αργεντινής ο Τσίπρας, πάει στην Αργεντινή, καταρρέει η Αργεντινή, χρεοκόπησε σήμερα. Στέλνει την κ. Δούρου –να δούμε τι θα κάνει με το γήπεδο, είμαι πολύ περιέργος τώρα, η εξουσία αρχίζει να έχει και προβλήματα, θα το κάνει ή όχι, αφού το καταψηφίσατε;- να υποστηρίξει τον Μαδούρο, βγαίνει ο Μαδούρο και μετά από λίγο σκοτώνονται στη Βενεζουέλα, μέχρι τώρα δηλαδή, δεν έχουν ούτε χαρτί τουαλέτας. Εγώ υποπεύομαι ότι έχει κάνει κρυφό ταξίδι ο Τσίπρας στην Ουκρανία και μας το κρατάει κρυφό. Είμαι βέβαιος!

Λοιπόν, προσέξτε τώρα την ουσία, γιατί εδώ υπάρχει και ουσία. Πού είναι, κύριε Βούτση, ο εναλλακτικός σας δρόμος; Απάντηση: Δεν υπάρχει. Είναι δρόμος φανταστικός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Θα ηττηθούν τα κοράκια και το ξέρετε!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Βούτση, εγώ δεν σας διέκοψα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Βούτση, σας παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Την ώρα που στην Αργεντινή το 2001, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σηκώνονταν οι τότε Βουλευτές και χειροκροτούσαν όρθιοι τη στάση πληρωμών, τότε της Αργεντινής, αυτό που δεν καταλάβαιναν οι ανόητοι ήταν ότι θα είναι ταφώπλακα στη χώρα τα επόμενα εκατό χρόνια. Η Αργεντινή, δεκατρία χρόνια μετά, δεν έχει δει άσπρη μέρα και χρεοκοπεί για δεύτερα εισέτι φορά.

Ακούστε τώρα το κυριότερο, γιατί θέλω να το συνδέσω με τη Μανωλάδα και να έρθω στο νομοσχέδιο. Υποπεύομαι, κύριε Βούτση, ότι με την έννοια των δικαστηρίων και του δικαστικού συστήματος δεν έχετε μεγάλη σχέση. Δεν έχετε μεγάλες συμπάθειες, ούτε πολυκαταλαβαίνετε πώς λειτουργεί αυτό το σύστημα. Γιατί το λέω αυτό; Στην ίδια σας ομιλία, σε δυο γεγονότα αδυνατείτε πλήρως να καταλάβετε τι θα πει απονομή δικαιοσύνης.

Πάμε στη Μανωλάδα που έγινε η φασαρία. Η απόφαση είναι επτά-μηδέν. Τρεις δικαστές και τέσσερις ένορκοι. Οι ένορκοι δύο γιατροί, ένας εκπαιδευτικός και ένας μηχανικός. Δύο μήνες ακροατήριο –όχι τρία λεπτά στα κανάλια που είδαμε εμείς- και αθωώνονται με ψήφους επτά-μηδέν. Δηλαδή, δεν χωρά και έφεση, δεν χωρά ένδοξο μέσο. Οι άνθρωποι αυτοί, για τους οποίους μιλάμε, είναι αθώοι. Τέλειωσε! Δεν υπάρχει άλλος τρόπος να κριθούν στο σύστημα που έχουμε.

Προσέξτε δε: σε ποιο σύστημα; Στο σύστημα του δυτικού κόσμου, στο οποίο λέμε ότι ομνύουμε και στο τεκμήριο της αθωότητας, δηλαδή ότι μέχρι να καταδικαστεί κάποιος παραμένει αθώος. Πόσες φορές δεν έχουμε πει στα κανάλια υποκριτικά «ο φερόμενος ως τρομοκράτης» για τον Μαζιώτη; Πόσες φορές δεν έχουμε πει «ο φερόμενος ως δράστης», για παράδειγμα, της ληστείας της Πάρου; Να μην πούμε ότι την έκανε μέχρι να καταδικαστεί.

Όμως, τώρα εδώ έχουμε το ανάποδο. Έχουμε κάποιους ανθρώπους, οι οποίοι αθωώθηκαν ομοφώνως με ψήφους επτά-μηδέν! Και εσείς προτιμάτε να ερμηνεύσετε το αποτέλεσμα της δικής πώς; Ως συνωμοσία δικαστών και ενόρκων, οι οποίοι αποφάσισαν να αθωώσουν κάποιους ενόχους –ποιος ξέρει για ποιο λόγο νομίζετε- παρά να σεβαστείτε, όχι το τεκμήριο της αθωότητας –διότι εδώ δεν είναι το τεκμήριο της αθωότητας- αλλά την ομόφωνη δικαστική απόφαση. Γιατί πραγματικά, με αυτό που λέγεται «δικαστήριο» δεν έχετε μεγάλη σχέση.

Και πώς αποδεικνύεται ότι δεν έχετε μεγάλη σχέση; Με αυτό που είπατε για την Αργεντινή. Ξέρετε τι ξεχάσατε να πείτε σε όλα αυτά περί funds; Υπάρχει μια δικαστική απόφαση ενδίαμεση, υπάρχει ένα δικαστήριο στο οποίο πήγε το κράτος της Αργεντινής από τη μια και αυτά τα κερδοσκοπικά funds από την άλλη.

Πρώτα απ' όλα, να σταματήσουμε τις ανοησίες. Δεν υπάρχουν

μη κερδοσκοπικά funds. Τα funds μόνο για κερδοσκοπικούς λόγους γίνονται.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Έχουν 6.000% κέρδος!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Με τη σειρά, θα σας το εξηγήσω, είναι πολύ απλό, θα το καταλάβετε ακόμη και εσείς.

Προσέξτε, στον καπιταλισμό η κινητήριος δύναμη είναι το κέρδος. Δεν σας αρέσει ο καπιταλισμός, το δέχομαι. Αφού, όμως, δεν σας αρέσει, δεν μπορείτε να λέτε ότι θα μείνετε στην ευρωζώνη. Γιατί η ευρωζώνη είναι καπιταλιστικός κόσμος. Αν δεν σας αρέσει ο καπιταλισμός στ' αλήθεια και σας ενοχλεί η έννοια του κέρδους, πηγαίνετε από εκεί, πλέον να γίνετε κομμουνιστές. Εκεί έχει μια λογική.

Όμως, λέτε ταυτοχρόνως, «θα μείνουμε στην ευρωζώνη, δηλαδή στον καπιταλιστικό κόσμο, άρα αναγκαστικά δεχόμαστε τις βασικές αρχές του καπιταλιστικού κόσμου» και συγχρόνως λέτε ότι «πρέπει να αγνοεί ένα κράτος τις δικαστικές αποφάσεις και να ομνύει στη διεθνή αλληλεγγύη», η οποία σημειωτέον –όπως κατάλαβε και ο αργεντινικός λαός και σήμερα– απλώς δεν υπάρχει. Γιατί έτσι είναι στον πραγματικό κόσμο από αρχαιολόγων χρόνων, αυτό ποτέ δεν υπήρχε, δεν υπάρχει ούτε και θα υπάρξει ποτέ, γιατί οι άνθρωποι –αυτό είναι το βασικό σας πρόβλημα που δεν καταλαβαίνετε– ακολουθούν το συμφέρον τους.

Ακούστε, λοιπόν, το πρόβλημα. Με αυτά που λέγατε, παρασύρατε πάρα πολλούς συμπολίτες μας, οι οποίοι νόμιζαν ότι ο δρόμος της Αργεντινής ήταν προτιμότερος του δρόμου που ακολουθήσε η Ελλάδα. Ευτυχώς, τότε η Κύπρος, τότε τώρα η Αργεντινή –ποιος ξέρει τι άλλο αύριο;– είναι καταστάσεις που δίνουν πολλές ευκαιρίες στον ελληνικό λαό να δει πού θα μπλέκαμε, εάν ποτέ παίρνατε την εξουσία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, δυο λεπτά ακόμα.

Λέγατε «δεν πληρώνω». Πηγαίνετε να είστε πραγματικά αντιμετώπι με τις συνέπειες του «δεν πληρώνω». Γιατί το «δεν πληρώνω» στο σύγχρονο κόσμο σημαίνει «χρεοκοπώ». Και «χρεοκοπώ» σημαίνει «πεινούν οι πολίτες μου, καταστρέφονται ολοσχερώς και για πάντα».

Όμως, το παρόν νομοσχέδιο, ξέρετε, είναι άλλη μια απόδειξη του σε ποιο φανταστικό κόσμο ζείτε και πόσο επικίνδυνοι είστε. Πραγματικά επικίνδυνοι!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Για εσάς σίγουρα!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Από το πρωί λέτε «αδιατάρακτα τα δάση». Είπε μια κυρία του ΣΥΡΙΖΑ «αδιατάρακτα». Εδώ κάποτε ήταν δάσος. Έτυχε να χτιστεί η Βουλή των Ελλήνων, τι να κάνουμε; Να την γκρεμίσουμε για να φυτέψουμε δέντρα; «Αδιατάρακτα»! Πραγματικά, δεν πρέπει να έχει ακουστεί σε κοινοβούλιο μεγαλύτερη ανοησία. Προσέξτε, όμως, αδιατάρακτα τα δάση, αδιατάρακτοι οι αιγιαλοί, οι βοσκότοποι, αδιατάρακτες οι πεδιάδες. Δεν μου λέτε, καμμία δουλειά ξέρετε που μπορούμε να την κάνουμε;

Πάμε και λίγο στο συγκεκριμένο; Λέει το νομοσχέδιο για επενδύσεις, για να βρει ο κόσμος δουλειά, για να πέσει η ανεργία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΔΕΛΑΣ: Τι δουλειά;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αυτό θέλω κι εγώ, αλλά στον πραγματικό κόσμο, όχι στον κόσμο με τα πλοιάρια.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΔΕΛΑΣ: Για να έχουν δουλειές, ναι, το συζητάμε. Για να έχουν αρπαχτές, όχι!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Λέει, λοιπόν, μέσα το παρόν σχέδιο νόμου –για να μην επανέλθω στο συγκεκριμένο– για οικοδομικούς συνεταιρισμούς. Κατάλαβα, η θέση σας είναι «αδιατάρακτα». Μάλιστα, το κατάλαβα. Έχετε να πείτε κάτι σε αυτούς τους ανθρώπους; Δηλαδή, το πρόβλημά τους ότι εμπιστεύτηκαν το ελληνικό κράτος και απέκτησαν μία περιουσία και εδώ και τριάντα-σαράντα χρόνια δεν μπορούν να την κάνουν τίποτα και έρχονται ξανά σε Βουλευτές, σε Υπουργούς, σε κυβερνήσεις και συζητούν πώς θα βρουν λύση, σε αυτούς τους ανθρώπους εκτός από το «αδιατάρακτα», κάποια λύση συγκεκριμένη έχετε να τους πείτε;

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Είπαμε, κύριε Γεωργιάδη. Κάνετε λάθος!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν είπατε καμμία απολύτως. «Αδιατάρακτα» είπατε, κοινώς... –μην πω γιατί είμαστε στη

Βουλή.

Άρα, εφόσον δεν έχετε ούτε μια πρόταση να πείτε στον αγρότη, στο μέτοχο οικοδομικού συνεταιρισμού, στον κτηνοτρόφο, με συγχωρείτε, αλλά ποιων ακριβώς τα προβλήματα πρόκειται να λύσετε ή θέλετε να λύσετε ερχόμενοι στην εξουσία;

Κλείνω με το εξής: Εγώ θεωρώ πολύ ενδιαφέρον πείραμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την εκλογή της κ. Δούρου στην Περιφέρεια Αττικής. Θα την παρακολουθώ με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Σίγουρα!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Προσέξτε γιατί. Η κ. Δούρου ως Περιφερειάρχης έχει τη δυνατότητα να κατεδαφίσει όλα τα αυθαίρετα. Έχει και τις μπουλντόζες και τους υπαλλήλους. Από την 1η Σεπτεμβρίου θα έχει την αρμοδιότητα. Για να δούμε, πόσα θα κατεδαφίσει μέχρι τα Χριστούγεννα; Να μετράμε.

Πείτε μου το εξής για το γήπεδο της ΑΕΚ, που καταψήφισατε χθες. Και μη λέμε τώρα ότι είστε υπέρ του γηπέδου, αλλά με λιγότερες θέσεις, για να μην κοπούν δέντρα στο άλσος, γιατί «όποιος δεν θέλει να ζυμώσει, σαράντα μέρες κοσκινίζει» και το καταλαβαίνετε. Ρωτήστε και τον κ. Στρατούλη, ο οποίος είναι πολύ στεναχωρημένος προφανώς, από ό,τι κατάλαβα, από αυτά που έλεγε χθες στο MEGA.

Για πείτε μου, λοιπόν, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, η κυρία Δούρου θα αφήσει να γίνει το γήπεδο, όπως είχε συμφωνήσει ο προηγούμενος Περιφερειάρχης, ή θα ακολουθήσει το χθεσινό «όχι» του ΣΥΡΙΖΑ; Για να δούμε, τι από τα δύο θα γίνει τώρα; Για να δείτε τη διαφορά μεταξύ θεωρίας και πράξης. Γιατί όσο είστε από εκεί, πολύ εύκολα λέτε «μακάρι, να είχαμε γίνει Αργεντινή», όπως το είπε ο Αρχηγός σας και ξεφτιλίστηκε. Έλα, όμως, που καμία φορά έρχεται η πραγματικότητα και σας συναντά και σας κάνει ρεζίλι των σκυλιών όπως σήμερα! Τώρα, λοιπόν, να δούμε στον πραγματικό κόσμο, με την Αργεντινή χρεοκοπημένη και τη διεθνή αλληλεγγύη απούσα, ποιος θα είναι ο εναλλακτικός δρόμος που θα προτείνετε στον ελληνικό λαό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τον λόγο έχει τώρα ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Νικόλαος Ταγαράς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήθελα πρώτα να ακούσω όλους τους συναδέλφους, για να μπορέσω και εγώ να τοποθετηθώ σήμερα για ένα νομοσχέδιο το οποίο σίγουρα δεν λύνει όλα τα προβλήματα, όμως τολμά για πρώτη φορά να δώσει λύσεις και απαντήσεις σε ζητήματα, προβλήματα, ομηρίες πολλών συνανθρώπων μας για πολλές δεκαετίες.

Άκουσα γενικά αρνήσεις, καταγγελίες, αφορισμούς, ότι εξυπηρετούμε συμφέροντα, ότι καταστρέφουμε τα πάντα. Νομίζω πως όλοι συμφωνούμε ότι εδώ που φτάσαμε δεν φτάσαμε τυχαία. Είναι ακριβώς από λάθη, παραλείψεις, καθυστερήσεις, αδικίες, είναι που ως πολιτεία δεν ανταποκριθήκαμε απέναντι στον πολίτη και πρώτοι πρέπει να δώσουμε το παράδειγμα στον πολίτη για να σέβεται και ο πολίτης την πολιτεία και το κράτος.

Άκουσα για το δημόσιο συμφέρον. Όλοι έχουμε την ίδια ευαισθησία απέναντι στο δημόσιο συμφέρον, αλλά πρέπει να κατοχυρώνεται και το ιδιωτικό συμφέρον όπου και αν ανήκει σε ιδιώτη.

Αν είχαμε κάνει εδώ και πολλές δεκαετίες τα αυτονόητα, που για πολλές δεκαετίες δεν κάναμε –για παράδειγμα τον πολεοδομικό χωροταξικό σχεδιασμό, το Εθνικό Κτηματολόγιο, τους δικαστικούς χάρτες– δεν θα χρειαζόταν να συζητήσουμε σήμερα για το νομοσχέδιο που τίθεται προς συζήτηση υπ' όψιν όλων μας, διότι θα είχαμε κατοχυρώσει και θα είχαμε ξεκαθαρίσει στο χώρο τα πάντα και για τη μορφή –αν είναι δάσος, δασική έκταση, χωροταξιακή έκταση, αγρός, οικόπεδο– αλλά και για την ιδιοκτησία –αν είναι του δημοσίου ή του ιδιώτη. Επειδή για όλα αυτά δεν κάναμε δυστυχώς τίποτα, γι' αυτό και οι εμπλοκές και οι καθυστερήσεις και τα προβλήματα και βεβαίως, το σημείο που φτάσαμε.

Είναι αλήθεια ότι, εξαιτίας της πίεσης των πραγματικών λόγων της καθυστέρησης –και είναι μια καθυστέρηση που μας έφτασε

στην καταστροφή- και κάτω από τις δύσκολες συνθήκες που ζούμε, δεν έχουμε την πολυτέλεια να καθυστερήσουμε άλλα σαράντα χρόνια για να λύσουμε τα προβλήματα ανθρώπων και ομάδων που τους έχουμε δεκάδες χρόνια τώρα στην ομηρία.

Είμαστε υποχρεωμένοι ταυτόχρονα και παράλληλα να τα κάνουμε όλα: Και συνολικά να σχεδιάσουμε και ολιστικά –χρησιμοποιώ τη λέξη που αγαπάει και ο συνάδελφος ο κ. Τσούκαλης από εκεί και συμφωνώ μαζί του- γιατί όταν δεν σχεδιάζεις το όλον, τότε όταν αποσπασματικά κατασκευάζεις και δημιουργείς, δεν ξέρεις στο τέλος τι παζλ θα δημιουργηθεί. Αυτό το παζλ είναι που δεν σχεδιάσαμε ολόκληρο, έστω και αν το κατασκευάζουμε και το δημιουργούμε κομμάτι-κομμάτι, για να ξέρουμε στο τέλος τι θέλουμε να δημιουργήσουμε. Αυτό δεν το έχουμε.

Όμως, τι κάνουμε σήμερα; Και με το προηγούμενο νομοσχέδιο για τον χωροταξικό πολεοδομικό σχεδιασμό και με το Εθνικό Κτηματολόγιο, που μέχρι τέλος αυτού του χρόνου θα έχουν συμβασιοποιηθεί για όλη την επικράτεια οι συμβάσεις που θα αρχίσουν την ολοκλήρωση του Εθνικού Κτηματολογίου, και με τους δασικούς χάρτες, που μέχρι τέλος αυτού του χρόνου –κάποιοι είναι σε εξέλιξη από πλευράς κατάρτισης, από πλευράς κύρωσης και ανάρτησης- και αυτά που υπολείπονται θα έχουν προκηρυχθεί, με χρονικό ορίζοντα το 2020, όλοι αυτοί οι σχεδιασμοί στους οποίους αναφέρθηκα πριν και δεν κάναμε μέχρι σήμερα θα είναι ολοκληρωμένοι.

Όμως, παράλληλα και ταυτόχρονα προβλήματα, όπως είπα, και ομηρίες επί κοινωνικών ομάδων οφείλουμε σήμερα να τα αντιμετωπίσουμε. Και ερχόμαστε για πρώτη φορά, γιατί καλά είναι τα γενικά –το ιδανικό το θέλουμε όλοι μας- αλλά αυτό το οποίο ορίζει τη διαδρομή μας είναι η πραγματικότητα και η αποτύπωση της πραγματικότητας μέσα στις σημερινές συνθήκες.

Έχουμε τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς. Είναι όμηροι πολλές δεκαετίες και ενώ έχουν δικαιώματα δεν μπορούν να τα ασκήσουν. Εμείς τι λέμε; Λέμε για μερικούς –και είναι λίγοι, πολύ μικρό ποσοστό- που είχαν κατοχυρώσει δικαιώματα, που τους τα έδωσε η ίδια η πολιτεία –όχι εμείς σήμερα- και πριν από το 1975, που είχαν ρυμοτομικό σχέδιο, που είχαν από το Υπουργείο Δημοσίων Έργων τότε. Και λέμε μόνο γι' αυτούς στους οποίους είχε δοθεί μέσω της διοίκησης οικιστική καταλληλότητα, να μπορούν στη θέση που βρίσκονται, να πολεοδομήσουν και με όρους αυστηρούς.

Το 50% της όλης έκτασης να παραχωρηθεί στο δημόσιο. Το είπα και στην επιτροπή: Αυτό δεν είναι δημόσιο συμφέρον, όταν παραχωρεί σήμερα ο ιδιώτης το 50% της έκτασής του στο δημόσιο κατά κυριότητα και ως μορφή; Και από το υπόλοιπο 50%, το μισό πάει για κοινόχρηστους χώρους και χώρους πρασίνου και τελικώς το 1/4 της όλης έκτασης πολεοδομείται ή μάλλον είναι οικοδομικά τετράγωνα επί των οποίων, με συντελεστή δόμησης 0,4, θα έρθουν να οικοδομήσουν. Αυτά δεν είναι προς το δημόσιο συμφέρον;

Στους δε υπόλοιπους οικοδομικούς συνεταιρισμούς, που δεν πληρούν αυτά τα χαρακτηριστικά, που και αυτοί είναι όμηροι δεκαετίες, δίνουμε τη δυνατότητα. Γιατί και τα δυο είναι δικαίωμα επιλογής και όχι υποχρέωσης, γιατί δεν υποχρεώνουμε κανένα. Αν θέλουν να επιλέξουν την άσκηση του δικαιώματος τους είτε στη θέση που βρίσκονται, όπως αναφέρθηκα στην πρώτη περίπτωση, είτε ανταλλάσσοντας την όλη δασική έκταση, παραχωρώντας την και αυτήν ολόκληρη στο δημόσιο, με άλλη έκταση μικρότερης βαθμίδας από πλευράς προστασίας, χορτολβαδική, του δημοσίου.

Και αυτό δεν γίνεται τυχαία, αλλά σε θέσεις που εμείς επιλέγουμε, ώστε να τυνώσουμε την επαρχία, τους εγκαταλελειμμένους και στάσιμους οικισμούς. Στάσιμοι είναι αυτοί που έχουν έως εκατόν πενήντα κατοίκους. Είναι εφτάμιση χιλιάδες περίπου οι οικισμοί αυτοί, εκ των οποίων οι έξι χιλιάδες είναι στην ηπειρωτική χώρα. Γιατί μόνο στην ηπειρωτική χώρα δίνουμε το δικαίωμα ανταλλαγής και όχι στη νησιωτική.

Θα σας πω ένα παράδειγμα κατ' εκτίμηση, γιατί δεν έχουμε όλα τα δεδομένα, αφού δεν έχουμε καταγράψει ή δεν έχουν απογραφεί όλοι οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί, παρ' όλο που εμείς έχουμε φτιάξει ηλεκτρονική διεύθυνση και δίνουμε τη δυνατότητα σε όσους έχουν τέτοια θέματα να απογραφούν-καταγρα-

φούν, γιατί έχουμε και συνέχεια σε αυτά που ανοίξαμε σήμερα. Ότι αμαρτία από το παρελθόν, αλλά στην πράξη έχει δημιουργηθεί θέλουμε να την αντιμετωπίσουμε και να συνεργαστούμε όλοι μαζί γι' αυτό.

Αντί να κλείνουμε τα μάτια, αλλά αυτό ως πληγή να εξελίσσεται και να κατηγορούμε ο ένας τον άλλο ή να προσπαθεί ο ένας να φανεί πιο «περιβαλλοντικός» από τον άλλο ή υπερασπιστής του δημοσίου συμφέροντος λιγότερο ή περισσότερο, αντί να ασχοληθούμε με αυτό, ας ασχοληθούμε επί των πραγματικά διαμορφωμένων, καλώς ή κακώς –κακώς, αλλά επί πραγματικών καταστάσεων– για να δώσουμε απαντήσεις. Και έχουμε υποχρέωση, ιδιαίτερα σε τέτοιες καταστάσεις που περνάμε.

Θα σας πω ότι μόνο στην Αττική εκτιμούμε ότι από τα επτά χιλιάδες στρέμματα των δέκα-δεκαπέντε οικοδομικών συνεταιρισμών –δέκα είναι η πρώτη εκτίμηση- τα τριάντισι χιλιάδες στρέμματα θα παραχωρηθούν στο δημόσιο και από τα υπόλοιπα, αυτά που θα γίνουν οικοδομικά τετράγωνα θα είναι χίλια επτακόσια πενήντα στρέμματα. Τα υπόλοιπα συνολικά εβδομήντα χιλιάδες στρέμματα κατ' εκτίμηση, όλα –διότι θα είναι δι' ανταλλαγής- θα δοθούν στο κράτος. Επομένως, από τα εβδομήντα επτά χιλιάδες στρέμματα περίπου τα εβδομήντα τέσσερις χιλιάδες διακόσια πενήντα –τόσα περίπου είναι- θα πάνε στο κράτος ως κυριότητα από τους ιδιώτες, με παραχώρηση, και μόνο χίλια επτακόσια πενήντα τελικώς θα είναι οικοδομικά τετράγωνα.

Και ρωτώ: Αυτό δεν είναι προς το δημόσιο συμφέρον και ως μορφή, αλλά και ως περιουσία; Τα λέω, γιατί καλές μεν είναι οι γενικές παρατηρήσεις, αλλά τα προβλήματα είναι συγκεκριμένα. Ας τοποθετηθούμε επ' αυτών.

Πρόταση άλλη δεν άκουσα, δηλαδή αν πρέπει να αυξήσουμε ή να μειώσουμε τα ποσοστά, να αλλάξουμε κάτι άλλο. Αν υπάρχει πρόταση, είμαστε εδώ να την ακούσουμε. Έχω ακούσει πολλές προτάσεις από τους συναδέλφους και έχουμε κάνει αρκετές νομοτεχνικές βελτιώσεις και μέχρι αύριο –και απ' αυτά που ακούστηκαν σήμερα- θα συνεχίσουμε. Δεν απορρίπτουμε τίποτα το οποίο βελτιώνει τη λύση του προβλήματος, που θέλω να πιστεύω ότι αποτελεί κοινό τόπο όλων μας.

Για πρώτη φορά –πάλι λέω για την προστασία του περιβάλλοντος και για το δημόσιο συμφέρον- η επιφάνεια επέμβασης αντικαθίσταται με τουλάχιστον ίση επιφάνεια δάσωσης σε περιοχή ή εκεί που θα υποδείξει ο οικείος δασάρχης. Αυτό δεν προβλεπόταν ποτέ μέχρι σήμερα Επεμβάσεις, όμως, γίνονταν.

Άκουσα να μιλάτε για τις δεξαμενές πετρελαίου, λες και είναι κάτι εξωγήινο. Μα, μέχρι σήμερα, πριν το νομοσχέδιο αυτό, επιτρέπονταν και επιτρέπονται ακόμη και μέσα στα δάση. Εμείς σήμερα λέμε να μην επιτρέπονται στα δάση.

Να σας ρωτήσω, όμως, κάτι; Ο λόγος που επικαλείστε είναι η επικινδυνότητα. Βεβαίως και υπάρχει επικινδυνότητα, αλλά για πείτε μου, πού να τις κάνουμε; Μέσα στην πόλη; Εκεί δεν υπάρχει επικινδυνότητα; Να τις βάλουμε μέσα στους αγρούς που πάνε και καλλιεργούν οι αγρότες. Εκεί δεν υπάρχει επικινδυνότητα;

Παντού υπάρχει επικινδυνότητα και παντού υπάρχει λόγος προστασίας. Όμως, κάπου πρέπει να τοποθετηθούν. Και εμείς σήμερα δίνουμε περισσότερη προστασία στο δάσος για τέτοιες κατασκευές από όση υπήρχε μέχρι σήμερα. Με το νόμο που ψηφίζουμε, βελτιώνουμε την κατάσταση.

Άκουσα όσα ειπώθηκαν για τους κτηνοτρόφους. Τι επιτρέπεται σήμερα σε δάση και σε δασικές εκτάσεις; Επιτρέπονται κτηνοτροφικές κτηριακές εγκαταστάσεις, οι οποίες είναι πρόχειρες. Φτιάχνονται με ξύλα, σίγκους, ελενίτ, ό,τι υλικό έχει κανείς. Με ό,τι περισσεύει φτιάχνουμε κάτι και αυτό το διαφύζουμε εγκατάσταση. Και η αξιοπρέπεια του κτηνοτρόφου; Και η ασφάλεια του ζωικού κεφαλαίου, αλλά και των παραγώγων; Και η υγιεινή;

Πρέπει να έρθει η Ευρωπαϊκή Ένωση και να μας πει τα αυτονόητα; Δηλαδή τα πρόχειρα τα επιτρέπουμε. Ό,τι είναι χύμα το επιτρέπουμε. Οργανωμένα, όμως, και με μορφολογικούς κανόνες, που θα δένουν στο περιβάλλον και θα διασφαλίζουν και την ασφάλεια και την υγιεινή και την αξιοπρέπεια του κτηνοτρόφου σε ένα παραγωγικό κομμάτι που το έχουμε ανάγκη ως χώρα, όχι; Θα τους κυνηγήσουμε κι από εκεί;

Δίνουμε τη δυνατότητα για ίδρυση και λειτουργία πιστοποιημένων δασικών φυτωρίων και σε ιδιώτες, όχι γιατί έχουμε κάτι με

τη μια πλευρά ή την άλλη. Όμως, σε όλα τα πράγματα και αφού είμαστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δίνουμε την δυνατότητα να μπορούν, όχι όμως να κάνουν ό,τι θέλουν. Όλα αυτά θα ελέγχονται. Όπως ελέγχονται και τα δημόσια, θα ελέγχονται και τα ιδιωτικά, για να παράξουν ασφαλή προϊόντα. Και δίνουμε και τη δυνατότητα μιας άλλης επενδυτικής ευκαιρίας σε έναν κόσμο που τη θέλει.

Άκουσα πριν για τα θέματα που αφορούν σε οικισμούς. Ξέρετε, επειδή σήμερα άκουσα ότι τα καταστρέφουμε όλα, μέχρι σήμερα από την πολλή προστασία, από τον πολύ υπερπροστατευτισμό, κάψαμε τα δάση μας, οι πόλεις μπήκαν μες στα δάση μας, τα χωριά μπήκαν μες στα δάση μας, κατασκευάσαμε τα πάντα μες στα δάση μας, από την πολλή προστασία. Αυτό μας έλειπε;

Το θέμα δεν είναι να απαγορεύεις, επιτρέποντας να κατασκευάζονται τα πάντα, αλλά ό,τι νομοθετείς να διασφαλίζεις ότι έτσι θα αναπτύσσεται. Και δεν θα εννοούμε τίποτα παραπάνω ή παρακάτω από εκείνα που θεσμοθετούμε και νομοθετούμε.

Έχουμε μηχανισμούς με τους οποίους σήμερα, αν θέλουμε, μπορούμε να ασκούμε έλεγχο. Γιατί ξέρετε, οι καινούριες τεχνολογίες μας δίνουν τη δυνατότητα, αν θέλουμε, να έχουμε πολλές φωτογραφίες από στιγμή σε στιγμή. Και συγκρίνοντας τη φωτογραφία της μιας στιγμής με την επόμενη, έχεις τη διαφορά που έχει προκύψει στον χώρο και μπορείς να ξέρεις αν αυτή η διαφορά είναι νόμιμη ή παράνομη. Επομένως, μπορεί την ίδια στιγμή να κινηθούν οι διαδικασίες απόδοσης νομιμότητας και κατεδάφισης, όχι όταν θα έχει φτιαχτεί και θα έχει τελειώσει η πολυκατοικία. Γιατί τότε αρχίζουν οι δυσκολίες, βεβαίως.

Μίλησα πριν για προβλήματα και ομηρίες. Επειδή εγώ θέλω να μιλάω με παραδείγματα, άκουσα να μιλάτε για φωτογραφικές διατάξεις. Πράγματι, υπάρχουν φωτογραφικές διατάξεις, αλλά για να δούμε για ποιους. Αναφέρθηκε πριν στους οικοδομικούς συνεταιρισμούς.

Εγώ θα μιλήσω με ονοματεπώνυμα. Στον Άγιο Στέφανο, στο Διόνυσο –για να ξέρουμε για τι μιλάμε και τι προβλήματα λύνουμε– τι υπάρχει; Υπάρχει ένας οικισμός, οριοθετημένος νομίμως, για τον οποίο εκδόθηκαν οικοδομικές άδειες από την αρμόδια πολεοδομία, κατασκευάστηκαν κτήρια, τα οποία δεν ακυρώθηκαν ποτέ και ξαφνικά κάποια στιγμή στην πορεία ήρθε ο δασάρχης και είπε ότι είναι αναδασωτέα η περιοχή. Ποια περιοχή; Δεκαπέντε χιλιάδες κόσμος ζει εκεί. Θα φυτέψουμε τα πεύκα πάνω στις τaráτσες ή στα κεραμίδια; Και τόσα χρόνια τι έκανε για να μην αναπτυχθούν όλα αυτά τα σπύτια;

Επιπλέον, έρχεται και το Συμβούλιο Επικρατείας, επειδή κατήγγειλε ένας γείτονας το διπλανό του –με άδεια οικοδομής και οι δύο– και λέει «Ξέρετε το 1976 ο νομάρχης που είχε βάλει τα όρια του οικισμού δεν είχε αρμοδιότητα ως κρατικός φορέας.»

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Θα πάρω κα χρόνο από τη δευτερολογία μου, κυρία Πρόεδρε, αν μου επιτρέπεται.

Δεν είχε –λέει– αρμοδιότητα τότε ο νομάρχης το '76, πριν σαράντα χρόνια, να ορίζει όρια. Και σταμάτησαν τα πάντα. Ούτε άδειες εκδίδονταν –και δεν εκδίδονται– ούτε αγοροπωλησίες γίνονται. Είναι νεκρά τα πάντα. Κι εμείς θα καθόμαστε εδώ να περιμένουμε πότε θα ολοκληρωθεί ο χωροταξικός σχεδιασμός, το Κτηματολόγιο κ.λπ.. Και οι άνθρωποι εκεί, τι θα κάνουν; Θα πεθάνουν;

Να γιατί είπα, βεβαίως, να υπάρξει ο σχεδιασμός. Δεν το συζητώ. Ο σχεδιασμός είναι το κυρίαρχο. Ταυτόχρονα, όμως και τις πληγές που έχουν δημιουργηθεί, που είναι τόσο τρανταχτές, ας τις λύσουμε. Λέμε ότι σε αυτήν την περίπτωση και ο δασάρχης να βγει απ' έξω και σε κάθε περίπτωση να νομιμοποιήσουμε μια κατάσταση, που υπάρχει στην πράξη και όχι αυθαίρετα, αλλά με νομιμοποιημένα έγγραφα και νόμιμες διαδικασίες του δημοσίου, ούτως ώστε να μπορούν να αναπτυχθούν.

Ανέφερα αυτά τα δυο, τρία παραδείγματα για να τονίσω ότι ο νόμος μας –μία πρώτη παρέμβαση σε αυτά– σε αυτά αναφέρεται. Δεν εννοούμε κάτι άλλο πέρα από αυτά ούτε φανταζόμαστε ή εξυπηρετούμε κάτι άλλο. Αν υπάρχει κάτι, επειδή εμείς δεν το καταλαβαίνουμε, πείτε μας το άρθρο και την παράγραφο, να το

διορθώσουμε.

Άκουσα πριν ότι έχουμε κι άλλες ελλείψεις. Βεβαίως κι έχουμε κι άλλες ελλείψεις και στα δασικά κομμάτια. Θέλω να σας πω ότι την επόμενη εβδομάδα υπογράφουμε τη σύμβαση για την κωδικοποίηση της δασικής νομοθεσίας κατά αναλογία της πολεοδομικής νομοθεσίας.

Μέχρι το Σεπτέμβριο θέλουμε να έχουμε προχωρήσει στην προκήρυξη, με στόχο μέχρι το τέλος του χρόνου να έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία για την απογραφή των δασών. Ο προϋπολογισμός είναι περίπου έξι εκατομμύρια. Είναι απογραφή των δασών που έχει να γίνει εδώ και –αν θυμάμαι καλά– τριάντα χρόνια, ίσως και παραπάνω. Όταν ξεκίνησε τότε, διήρκεσε είκοσι οχτώ χρόνια.

Σήμερα, προβλέπουμε σε τρία χρόνια από την έναρξη, από τη σύμβαση να έχει ολοκληρωθεί. Τι προσφέρει αυτό, πέρα από τους δασικούς χάρτες; Προσφέρει, όχι μόνο την έκταση, όχι μόνο τη μορφή, όχι μόνο την αξιοποίηση, όχι μόνο την προστασία, αλλά μιλάει και για τα θέματα άνθρακα, γιατί όπως ξέρετε βοηθάει. Και προσαρμολογούμε στο Κίοντο, στις προδιαγραφές και στους νόμους. Και μέσα από αυτήν την προσαρμογή μπορούμε να αντλήσουμε κονδύλια πολλών δεκάδων εκατομμυρίων, επειδή θα έχουμε προσαρμοστεί προς την απογραφή και θα έχουμε αξιοποιήσει και την περιουσία που είναι μέσα στη δασική έκταση, στο δάσος, ως περιουσία εθνική.

Θέλω να σας ανακοινώσω ότι ετοιμάζουμε και νέο νόμο, που θα έρθει σύντομα, που αφορά την ίδρυση και τη λειτουργία δασικών συνεταιρισμών εργασίας. Πρόκειται για έναν άλλο παλιό θεσμό, που λόγω της κατάστασης και της ανεργίας βλέπω να υπάρχει δυνατότητα εργασίας, στον οποίο πρέπει να βάλουμε πλαισία, κανόνες και να δώσουμε ευκαιρίες.

Άκουσα για τα θαλάσσια πάρκα μια απάντηση –σχετικά με τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας– και το ερώτημα «γιατί δεν γίνονται θαλάσσια πάρκα;». Έχουν γίνει μελέτες από τις οποίες έχει αναδειχθεί το πρόβλημα ότι από τη μια πλευρά, το ιδιόμορφο ανάγλυφο του βυθού της πατρίδας μας με μεγάλα ρήγματα δημιουργεί πρόβλημα θεμελίωσης τέτοιων εγκαταστάσεων.

Από την άλλη, σε ακτίνα πενήντα χιλιομέτρων –γιατί άκουσα για τα πενήντα χιλιόμετρα, που λόγω της μορφής της γης κ.λπ. δεν φαίνεται– δεν υπάρχει νησί στο Αιγαίο που να καλύπτει τα χιλιόμετρα αυτά. Επειδή αυτό συνδέεται και με πολλές γραμμές ακτοπλοϊκές, διαδρομές σε πλοία επιβατικά, εμπορικά, αυτό έχει δημιουργήσει πρόβλημα στο να εγκατασταθούν ανεμογεννήτριες, όπως αναφέρθηκε από ένα συνάδελφο προηγουμένως.

Θέλω να σας πω σε ό,τι αφορά το νόμο που ανέφερε ο κ. Τσοούκαλης για τη βιοποικιλότητα, ότι δεν είμαι ο αρμόδιος. Αρμόδιος για θέματα βιοποικιλότητας είναι ο κ. Μανιάτης.

Από αυτά, όμως, που γνωρίζω, μπορώ να σας πω ότι σε συνέχεια του νόμου του 2011 έχει προωθηθεί το διάταγμα για την προστασία και τη διαχείριση, έχει ανατεθεί η μελέτη για την εποπτεία και την αξιολόγηση της κατάστασης διατήρησης τύπων οικοτόπων και ειδών, έχει εκπονηθεί το σχέδιο δράσης για βιοποικιλότητα μετά από διαβούλευση με όλους τους φορείς και εκδόθηκε προεδρικό διάταγμα για προστασία και διαχείριση νησιωτικών υγροτόπων.

Αυτά είναι που μπορώ να γνωρίζω. Επειδή, όμως, όπως είπατε, δεν είμαι ο αρμόδιος, δεν θέλω να θεωρηθεί ολοκληρωμένη η απάντηση και όχι απόλυτα ασφαλής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Να ενημερωθεί και η αρμόδια επιτροπή γι' αυτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Βεβαίως.

Συμφωνώ κι αναγνωρίζω κι εγώ τη σημαντικότητα της βιοποικιλότητας. Και ταυτίζομαι απόλυτα μαζί σας πως, όταν ψηφίζουμε νόμους, τους ψηφίζουμε για να μπορούμε να τους υλοποιήσουμε, να προστατεύσουμε και να δημιουργήσουμε και όχι για να τους έχουμε απλώς στο αρχείο μας.

Άκουσα για τη διαχείριση πάρκων και αλσών, ποια χρήση, ποια αρμοδιότητα έχει ο δασάρχης και ποια ο δήμος. Είναι αλήθεια ότι με το άρθρο 5 του ν. 998/79 η διαχείριση των πάρκων και των αλσών ανήκει στο δήμο και η δασική υπηρεσία έχει την αρμοδιότητα για προστασία από αλλαγές χρήσης. Όμως, αν συμβεί κάτι

σαν αυτό που συνέβη πριν από λίγες μέρες, όπου έπεσε ένα δέντρο και πλάκωσε ένα παιδί, για το ποιος έχει την ευθύνη όχι για τη διαχείριση ή για την αλλαγή χρήσης, αλλά για τέτοια φαινόμενα, εδώ υπάρχει ένα κενό. Ήδη συζήτησα με τους συνεργάτες μου και αύριο θα συμπληρώσουμε το κενό αυτό, για να ξέρουμε ποιος έχει την ευθύνη. Και, βεβαίως, αυτή την ευθύνη θα πρέπει να τη διαχειριστεί με το σωστό τρόπο, γιατί έχουν υπάρξει και στο παρελθόν και στην περιοχή μου -στην περιοχή της Κορινθίας- τέτοια φαινόμενα.

Άκουσα για το αντάλλαγμα χρήσης του δάσους. Επειδή ανάλογα με την επέμβαση που γίνεται, υπάρχουν διάφορα τέλη, το αντάλλαγμα χρήσης με το δικό μας νομοσχέδιο σε σχέση με αυτά που συμβαίνουν και ισχύουν μέχρι σήμερα, διπλασιάζεται τουλάχιστον, ίσως και παραπάνω ανάλογα με την περίπτωση και το θέμα.

Είπα μερικές κατευθύνσεις, για να κλείσω όπως ξεκίνησα. Δεν διεκδικούμε ούτε την ολιστική αντιμετώπιση ούτε τη λύση όλων των προβλημάτων. Όμως, με αφορμή αυτήν την τολμηρή, κατά την άποψή μου, κίνηση και με καθυστέρηση μπαίνουμε σε θέματα πολλών δεκαετιών και πολλών ομηριών.

Υπάρχουν και άλλα ζητήματα που αναδείχθηκαν από τη συζήτηση με φορείς που ήρθαν στο γραφείο μας, στις υπηρεσίες. Και βλέπω ότι υπάρχουν πολλές πτυχές και άλλα θέματα, πέρα από τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς -γιατί μπορεί να είναι και ιδιώτες ή μερίδια ιδιωτών που δεν είναι σε οικοδομικούς συνεταιρισμούς- με αντίστοιχα χαρακτηριστικά.

Επίσης, είχα συνάντηση με τον κ. Χαϊκάλη για μια πραγματικότητα που έχει διαμορφωθεί -να μην κλείνουμε τα μάτια- στην Αττική, εδώ. Δεν θα μπω σε περισσότερες λεπτομέρειες. Από το να τη βλέπουμε να εξελίσσεται και να κατηγορούμε ο ένας τον άλλο εδώ, θεωρώ ότι είναι καλύτερο να την αντιμετωπίσουμε όλοι μαζί.

Εμείς θα ανοίξουμε το ζήτημα αυτό το φθινόπωρο, για να καταγράψουμε τις περιπτώσεις και τις ιδιαιτερότητες που έχουν. Και είναι προτιμότερη μία καλή λύση σήμερα, παρά αναζητώντας την ιδανική λύση, να χάσουμε τα πάντα. Διότι μέχρι τώρα έχουμε χάσει πολλά!

Για την Αργεντινή δεν θέλω να μιλήσω, να πω πολλές κουβέντες. Κανείς λογικός άνθρωπος δεν επιχαιρεί γι' αυτά που περνάει ο λαός της Αργεντινής. Κανείς! Αυτό που συμβαίνει, όμως, πρέπει να μας προβληματίσει όλους. Νομίζω ότι αν λέγαμε τι θα θέλαμε, θα συμφωνούσαμε όλοι στην περίπτωση τους. Αυτό, όμως, αναδεικνύει και μια άγρια -γιατί είναι άγρια- στάση πραγματικότητας και ζωής. Αυτά τα κοράκια που αναφέρθηκαν πριν, οι αγορές και οι δανειστές, αν θέλουμε να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους δεν έχουν όρια ούτε συναισθήματα. Το θέμα είναι αν τους δίνουμε την ευκαιρία να εξαρτόμαστε από αυτούς. Διότι όταν τους δίνουμε την ευκαιρία, όσους τσαμπουκάδες κι αν κάνουμε, όσες αντιστάσεις κι αν προβάλλουμε, φοβάμαι ότι δεν θα πετυχαίνουμε πάντα το σκοπό μας, έστω κι αν συμφωνούμε ότι πρέπει όλοι μαζί να αντιδρούμε, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς και να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, είτε έτσι, είτε αλλιώς, χρειάζεται να συμβάλουμε όλοι μας στο να μην εξαρτιόμαστε και να μην εξαρτηθούμε ποτέ από αυτούς που συμπεριφέρονται έτσι σήμερα στην Αργεντινή. Διότι, εάν τους δώσουμε την ευκαιρία, ίσως βρεθούμε εμείς στη θέση της Αργεντινής αύριο.

Με αυτές τις παρατηρήσεις θέλω να σας ευχαριστήσω και να σας πω ότι μέχρι την τελευταία στιγμή είμαστε ανοιχτοί σε όλους για όποιες παρατηρήσεις είναι χρήσιμες και βελτιώνουν τη λύση των προβλημάτων, και για όποια λάθη κάνουμε. Το έχω αποδείξει, άλλωστε, προσωπικά. Δεν αποκλείουμε κανέναν και τίποτα, εάν πρώτα δεν το ακούσουμε και δεν το καταλάβουμε. Στην ίδια λογική, λοιπόν, είμαστε και σήμερα εδώ στη διάθεσή σας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Περνάμε στον κύκλο των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων. Έχει ζητήσει να προηγηθεί ο κ. Δημήτριος Αναγνωστάκης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς. Συμφωνεί το Τμήμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΗΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Το Τμήμα συ-

νεφώνησε.

Ορίστε, κύριε Αναγνωστάκη, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε. Ευχαριστώ και τους συναδέλφους για τη δυνατότητα που μου δίνουν. Ήδη έχω καθυστερήσει σε ένα προγραμματισμένο ραντεβού, ως εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς.

Πολύ γρήγορα θα σχολιάσω τα όσα ακούστηκαν.

Κύριε Υπουργέ, μπορεί κάποιος να συμφωνεί ή να διαφωνεί μαζί για γενικότερου ενδιαφέροντος πολιτικά ζητήματα, αλλά τουλάχιστον διατυπώνετε την άποψή σας με έναν σεβασμό, μια νηφαλιότητα και μια ψυχραιμία που πρέπει να διακρίνει τους συννομιμητές και μάλιστα, εντός αυτής της Αιθούσης. Όμως, είναι σε πλήρη αντίθεση και αντιδιαστολή με όσα ισχυρίστηκε ο συνάδελφος που χρησιμοποίησε πριν από εσάς το Βήμα της Βουλής. Αναφέρομαι στον κ. Γεωργιάδη, ο οποίος ήταν προκλητικότητας. Και, δυστυχώς, δεν είναι η πρώτη φορά. Και μπορεί να μην αναφέρθηκε ευθέως στην ελάσσονα Αντιπολίτευση -περισσότερο στο στόχαστρό του ήταν η Αξιωματική Αντιπολίτευση- θεωρώ, όμως, ότι κινήθηκε πέρα και έξω από κάθε πολιτική ευπρέπεια, με όρους κυνικούς και ούτε λίγο ούτε πολύ, ενώ εσείς είπατε ότι δεν πρέπει να επιχαιρείται κανείς για το δράμα της Αργεντινής, αυτός το χρησιμοποίησε για να ισχυροποιήσει μια επιχειρηματολογία δήθεν του χώρου. Αυτό αδικεί και τη Νέα Δημοκρατία και τη δική σας τοποθέτηση. Βέβαια, επαναλαμβάνω ότι ο καθένας κρίνεται γι' αυτά που λέει.

Σχετικά με το σχόλιό του για την αθωωτική απόφαση στην υπόθεση με τους μετανάστες της Μανωλάδας, τι να πούμε; Όλη η κοινωνία έχει μείνει εμβρόντητη! Υπάρχει κάποιος Έλληνας πολίτης που να συμφωνεί και να αποδέχεται αυτή την απόφαση; Ακόμα και ο κομματικός σας συνεταιρτής, το ΠΑΣΟΚ, έχει εκδώσει την εξής ανακοίνωση, την οποία θα σας διαβάσω για να μην υπάρξει παρανόηση: «Η απόφαση του Δικαστηρίου για την υπόθεση των εργατών γης της Νέας Μανωλάδας αφήνει την αίσθηση ότι δεν αποδόθηκε δικαιοσύνη. Η ανεξάρτητη δικαιοσύνη θα ερευνησει αν οφείλει να πράξει κάτι γι' αυτό». Ακόμα και έτσι, ο κυβερνητικός σας εταίρος έχει διαφορετική προσέγγιση από όσα κατέθεσε ο κ. Γεωργιάδης.

Σε ό,τι αφορά δε τη Δημοκρατική Αριστερά -γιατί γι' αυτή θα μιλήσω- εμείς θεωρούμε ότι είναι ντροπή αυτή η απόφαση. Είναι ντροπή και αδικεί τη χώρα. Μάλιστα, η εφημερίδα «GUARDIAN» έκανε εκτενές αφιέρωμα σε όσα συμβαίνουν στο επίπεδο απονομής της δικαιοσύνης στη χώρα.

Να σας θυμίσω, δε, κύριε Υπουργέ -και επειδή έχω τη δυνατότητα με εσάς να επικοινωνώ, παρ' ότι διαφωνώ σε πολύ σημαντικά ζητήματα- ότι είχε κατατεθεί μια διακομματική τροπολογία, από τους περισσότερους χώρους, για να υπάρξει νομική προστασία γι' αυτούς τους ανθρώπους. Και αυτή η τροπολογία απερρίφθη μετά πολλών επαίνων, από αυτόν που σήμερα επιχαιρεί για την αθωωτική απόφαση του δικαστηρίου. Εν πάση περιπτώσει, υπάρχουν και τα όρια!

Επί της ουσίας τώρα, νομίζω ότι εστιάσατε σε μια λέξη που χρησιμοποίησε ο ειδικός αγορητής της Δημοκρατικής Αριστεράς και κανονικά Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του κόμματος, ο κ. Νίκος Τσούκαλης, για την ολιστική προσέγγιση που πρέπει να έχει το ζήτημα που συζητάμε σήμερα. Νομίζω ότι και εσείς, εμέσως πλην σαφώς, παραδεχθήκατε, αποδεχθήκατε ότι δεν υπάρχει ένας ενιαίος εθνικός στρατηγικός σχεδιασμός, που να αφορά και την πολεοδομία και τη χωροταξία και την αξιοποίηση των δασών μας.

Γενικότερα, δεν υπάρχει ένα σχέδιο το οποίο θα μπορούσε να αξιοποιηθεί όλες τις δυνατότητες που έχουμε ως χώρα και άρα, να κάνουμε ένα βήμα προς την ανάπτυξη, με βάση, βέβαια, τα όσα έχουν προηγηθεί για σεβασμό στο περιβάλλον, για σεβασμό στο Σύνταγμα και όλα τα σχετικά.

Από την άλλη τι έχουμε; Έχουμε ένα αποσπασματικό, κατά τη γνώμη της Δημοκρατικής Αριστεράς, νομοσχέδιο. Να επαναλάβω ότι εμείς θεωρούμε ότι ναι, υπάρχουν διατάξεις οι οποίες -να μην πω ότι είναι αντισυνταγματικές- είναι στο όριο της συνταγματικότητας. Και αυτό μακάρι να μην γίνει σε κάποιο σοβαρό έργο, το οποίο θα βάλε σε κίνδυνο, ίσως, μία προπαγάνδα επενδυτική προς όφελος της ελληνικής οικονομίας. Θεωρούμε, όμως,

ότι είναι πάρα πολύ πιθανό να καταπέσει.

Δεν μιλάμε μόνο για το άρθρο 36, αλλά και για άλλες, συγκεκριμένες, διατάξεις.

Και βέβαια, κατά τη γνώμη πάλι του κόμματός μας, δηλαδή της Δημοκρατικής Αριστεράς, σε καμία περίπτωση δεν προάγεται η περιβαλλοντική αναβάθμιση, όπως αναφέρεται στον τίτλο του.

Γι' αυτό και ο κ. Νίκος Τσουκάλης και εγώ με τη σειρά μου λέμε ότι δεν μπορούμε παρά να είμαστε αντίθετοι στη βασική του στόχευση. Γι' αυτό υπάρχει και η επί της αρχής καταψήφιση από την πλειυρά μας.

Βεβαίως, κάνουμε αποδεκτό ότι υπάρχουν και διατάξεις, οι οποίες διευθετούν προβλήματα που χρονίζουν. Αυτό, όμως, δεν μπορεί να αποτελέσει άλλοθι για να ψηφίσεις ένα νομοσχέδιο, το οποίο κατά τη γνώμη μας δεν έχει μία ολοκληρωμένη απάντηση σε αυτό που λέγεται «Περιβαλλοντική αναβάθμιση- βιώσιμη ανάπτυξη».

Νομίζω ότι συγκεκριμένο αρνητικό παράδειγμα είναι η εκτός σχεδίου δόμηση. Να αναφέρω, επίσης, και την απόπειρα που κάνατε και ευτυχώς η Κυβέρνηση «ανέκρουσε πρύμναν», για τους αιγιαλούς. Αυτά αποδεικνύουν αυτό που είπα προηγουμένως - στο οποίο θέλω να εστιάσω και να επιμείνω με όση ένταση μπορώ να δώσω στην φωνή μου- την έλλειψη, δηλαδή, εθνικού σχεδιασμού. Μάλιστα, θυμούνται οι κύριοι και οι κυρίες -είναι νωπό- ότι χθες που συζητήσαμε για το ρυθμιστικό της Αττικής, πήρατε πίσω το ρυθμιστικό της Θεσσαλονίκης. Ακόμη και εκεί, λοιπόν, φάνηκε αυτό που λέμε «δικτύωση», το διατομεακό που θα έπρεπε να υπάρχει στη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης.

Βεβαίως -ειπώθηκε, αλλά να το επαναλάβω- κατά τη γνώμη μας δεν υπάρχει και αποδοχή του ότι όντως ανήκουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ότι αποδεχόμαστε το ευρωπαϊκό κεκτημένο. Θα μιλήσω συγκεκριμένα:

Έχει η χώρα εναρμονίσει το εθνικό της πρόγραμμα με το πλαίσιο που θέτει ο κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου 2152/2003 για την παρακολούθηση των δασών και των περιβαλλοντικών αλληλεπιδράσεων στην κοινότητα; Έχουμε προσαρμόσει τη νομοθεσία και τη δράση μας στην τελευταία πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 8-4-2014 για μία νέα βασική στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα δάση και το δασικό τομέα; Η απάντηση, δυστυχώς, είναι «όχι».

Αρα το συγκεκριμένο νομοσχέδιο λειτουργεί ως ντόμινο. Έγινε αναφορά στο άρθρο 36 και σε ό,τι αυτό αντικαθιστά. Αναφέρομαι στην τεκμηρίωση που έγινε ως προς τη συνταγματικότητα και ποια άρθρα προηγούμενου νόμου -εάν θυμάμαι καλά του ν. 997- καταργεί. Να επαναλάβω ότι τα άρθρα που αναφέρονται στην ιδιωτική πολεοδόμηση, στο πλαίσιο για τις εκτάσεις περιβαλλοντικής αναβάθμισης, στο θέμα των ζωνών συγκέντρωσης δικαιωμάτων, αναδασμού, εγκαταλελειμμένοι οικισμοί κ.λπ., είναι πραγματικά στα όρια της συνταγματικότητας.

Είπα προηγουμένως να το πω και τώρα: Προφανώς, το νομοσχέδιο περιλαμβάνει και μία σειρά ορθών νομοθετικών διατάξεων, που έρχονται με σημαντική καθυστέρηση. Και, βεβαίως, δεν αποτελούν στοιχείο απενοχοποίησης των κυβερνήσεων που είχαν την ευθύνη τα προηγούμενα χρόνια ιδιαίτερα στην περίοδο της Μεταπολίτευσης, γιατί τα ίδια κόμματα είχαν τη διαχείριση, για να μην το ξεχνάμε και για να μην στρουθοκαμηλίζουμε πολιτικά.

Υπάρχει, για παράδειγμα, μία θετική διάταξη που μιλά για κατεδάφιση αυθαιρέτων και επιβολή ποινικών κυρώσεων. Ακόμη, προωθείται η ψηφιακή αποτύπωση για την επίλυση χρόνιων κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων, στην ενιαία βάση που καθιέρωσε η χωροταξική και πολεοδομική μεταρρύθμιση. Ωστόσο, στο ευρύτερο πλαίσιο της τακτοποίησης των οικοδομικών συνεταιρισμών εισάγονται ρυθμίσεις οι οποίες ανοίγουν διάπλατα και πονηρά τις πόρτες.

Επίσης, παρέχει σε κάθε λογής συμφέροντα, κύριε Υπουργέ, η δυνατότητα να μετατρέψουν ευαίσθητα αρχιτεκτονικά και πολιτιστικά στοιχεία σε άγνωστο είδος κατασκευών και συνόλων με αστήριχτες επιλογές ανάπτυξης, με το πρόσχημα, δήθεν, της ενίσχυσης των εγκαταλελειμμένων και φθινόντων οικισμών της χώρας.

Εμείς το έχουμε καταθέσει ως προβληματισμό και μέσω ερωτήσεων Βουλευτών μας το προηγούμενο διάστημα.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, νομίζω θα πρέπει να γίνει αναφορά στο γεγονός -για να έχει και ουσία η συμμετοχή των φορέων- ότι οι συγκεκριμένοι φορείς που συνδέονται και σχετίζονται με το αντικείμενο που σήμερα συζητούμε, δεν το βλέπουν και με το καλύτερο μάτι. Έχουν σοβαρές επιφυλάξεις, διαφωνίες και ενστάσεις.

Μήπως αυτό σηματοδοτεί ότι δεν υπάρχει ουσιαστική διαβούλευση, δεν είναι προϊόν ενός κοινωνικού διαλόγου και απλά έρχεται να καλύψει τα κενά που είπατε του νομικού και θεσμικού πλαισίου, για να πάμε στο επόμενο στάδιο που είναι μία ανεξέλεγκτη αξιοποίησή τους από συγκεκριμένα οικονομικά και εργολαβικά συμφέροντα;

Και βέβαια, να το επαναλάβω για πολλοστή φορά: Ενώνουμε τη φωνή μας με όλους και με όλες που έχουν την ίδια αντίληψη. Δηλαδή, δεν μπορούμε να αποδεχθούμε σειρά αλληπάλλων νομοθετημάτων που ψηφίστηκαν, όπως πρόσφατα τον νόμο για τον τουρισμό και αυτόν που ίσως φέρετε ως προαπαιτούμενο - και μιλώ για αιγιαλό και παραλία- και να μην εκφράσουμε την κάθαρση και σθεναρή αντίθεσή μας και αντίδρασή μας.

Τέλος, κυρία Πρόεδρε, υπάρχει, κατά τη γνώμη μας, επιτακτική ανάγκη για ένα εθνικό σχέδιο για την προστασία των δασών, με δίκτυο παρακολούθησης και να ολοκληρωθεί επιτέλους η διαδικασία καταγραφής και ανάρτησης των δασικών χαρτών.

Να αναφερθώ για μισό λεπτό στην τροπολογία για την οποία έκανε νύξη και ο κ. Κεδίκογλου. Ο κ. Κεδίκογλου, κύριε Χαϊκάλη, μου θύμισε φιγούρα από την ελληνική ταινία: «Κάτι κουρασμένα παλικάρια». Αφού εκτέλεσε το θεαρέστο έργο του Κυβερνητικού Εκπροσώπου το προηγούμενο διάστημα, τώρα περιπλανάται «ανά τας αγυιάς και τας ρύμας» της Εύβοιας, ανά τας οδούς και τα σοκάκια, και μοιράζει προεκλογικές υποσχέσεις.

Του θυμίζω, λοιπόν, ότι ανεξάρτητα από την υιοθέτηση και στήριξη της αίτησης αντισυνταγματικότητας, επαναφέρω την τροπολογία για τη Νότια Καρυστία, κάτι που το είχα κάνει με προεδρεύουσα πάλι την κ. Κόλλια στις 14 Απριλίου 2014, όταν εκείνος περί άλλα τύρβαζε.

Υπό την έννοια αυτή, ζητώ, κύριε Υπουργέ, και μετά τη σύμφωνη γνώμη πολλών Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας και θέλω να πιστεύω και των άλλων κομμάτων, επιτέλους να γίνει δεκτή αυτή η τροπολογία, για να λύσουμε ένα χρόνιο πρόβλημα του νομού Εύβοιας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Και μπαίνουμε στην κανονική μας σειρά.

Τον λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Γκέμπελς αυτοκτόνησε, αλλά ο γκεμπελισμός έχει μείνει.

Τι εννοώ; Ότι επιχειρούν, με συνειδητό τρόπο και με εργαλείο την παραπληροφόρηση, ορισμένοι να δημιουργούν ένα κλίμα τρομοκρατίας στον ελληνικό λαό.

Τί έγινε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Αργεντινή; Ενώ η Κυβέρνηση της Αργεντινής, λοιπόν, προχώρησε σε μία πολύχρονη διαπραγμάτευση με τους δανειστές, με τις μεγάλες τράπεζες, και κάπου είχαν καταλήξει, σε μία συμφωνία, ήρθαν λοιπόν αυτά τα φοβερά κοράκια, τα οποία αγόρασαν ομόλογα της Αργεντινής στην περίοδο κρίσης στην αξία του 5% -του 5%- και πήγαν στα αμερικανικά δικαστήρια.

Υπήρξαν και εκεί κάτι μεγαλοπατριώτες που υπήγαγαν τα ομόλογά τους στο αμερικάνικο δίκαιο, κύριοι λαλίστατοι αγγελιοφόροι. Διότι είσαστε συνένοχοι στο έγκλημα που συνετέλεσθη στη χώρα, υπάγοντας τα ελληνικά ομόλογα στο Αγγλικό Δίκαιο. Δεν θα απαλλαγείτε ποτέ, όσο θα ζείτε, από αυτήν την ευθύνη και τις τύψεις που θα έχετε στη συνείδησή σας. Αυτό κάνατε στην Ελλάδα. Αυτήν την προστασία προσφέρατε στην Ελλάδα.

Διότι αν τότε -και εδώ ήταν το μεγάλο λάθος της Κυβέρνησης Παπανδρέου- που τα ομόλογα ήταν στο ελληνικό δίκαιο, είχε

προχωρήσει η Ελλάδα, την υπόθεση θα την έκριναν τα ελληνικά δικαστήρια.

Γι' αυτό σας απαίτησαν να ψηφίσετε νόμο και να παραδώσετε τη χώρα -ήταν μια παράδοση της χώρας- σε αυτά τα γεράκια. Κι έρχεστε τώρα εδώ να ξανατρομοκρατήσετε τον ελληνικό λαό.

Κι εγώ σας λέω, λοιπόν, ότι η Κυβέρνηση της Αργεντινής, όπως είπε, δεν πρόκειται να τους πληρώσει. Τι θα συμβεί στην Αργεντινή περισσότερο από αυτό που έχει συμβεί;

Γιατί εδώ έχουμε ευθύνη. Όσο και αν διαφωνούμε, πρέπει να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Δεν πρόκειται να γίνει τίποτα στο εσωτερικό της Αργεντινής. Μα, τίποτα! Δεν έχει καμμία επίπτωση στην εσωτερική της οικονομική λειτουργία. Τι θα γίνει δηλαδή; Οι τράπεζες αυτήν την στιγμή που είχαν συμφωνήσει περίπου, έρχονται σε σύγκρουση και αυτές επί της ουσίας, γιατί θα χάσουν και αυτά που είχαν συμφωνήσει με αυτά τα κοράκια.

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο βρίσκεται σε πανικό. Διότι είναι και άλλες χώρες που έχουν προβλήματα.

Κι αντί εμείς, λοιπόν, εδώ να διαχειριζόμαστε το ζήτημα με μία νηφαλιότητα, προσπαθούμε να αδράξουμε την ευκαιρία και να πούμε «Εσείς που ήσασταν με το μέρος της Αργεντινής».

Εμείς είμασταν με το μέρος του λαού της Αργεντινής. Με αυτό το μέρος είμασταν. Ο καθένας διαλέγει και παίρνει. Αν θέλετε να υποταχθούμε σε ό,τι μας ζητούν αυτά τα κοράκια, πείτε το στον ελληνικό λαό.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Ευχηθήκατε να γίνουμε Αργεντινή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ορίστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Σταμενίτη, σας παρακαλώ. Σας παρακαλώ!

Κύριε Κουρουμπλή, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ο λαός της Αργεντινής περνάει μια δοκιμασία. Αν νομίζουμε, λοιπόν, εμείς ότι η θέση μας είναι ότι θα πρέπει να υποστηρίξουμε ή να επιχαιρούμε γι' αυτό που συμβαίνει εκεί, είναι μία συνειδητή επιλογή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, κατά την άποψη της Κυβέρνησης, έρχεται να λύσει μία σειρά κρίσιμα ζητήματα που πραγματικά υπάρχουν σε αυτόν το χώρο.

Όμως, ζούμε όλοι στην Ελλάδα, κύριε Υπουργέ. Αυτό που θα πω δεν αφορά εσάς. Εσείς είστε νέος πολιτικός, νέος Υπουργός και δεν μπορώ να χρεώσω σε εσάς αυτό που θα πω. Όμως, είμαστε στην Ελλάδα.

Τι έφταιξε τόσα χρόνια και δεν έγινε Κτηματολόγιο; Δηλαδή, η Αριστερά ευθύνεται γι' αυτό; Ευθύνομαι εγώ, που ήμουν ένας απλός Βουλευτής ενός κόμματος που κυβέρνησε και έχει και αυτό ευθύνες; Δεν ευθύνεστε όλοι όσοι έχετε ασκήσει εξουσία κατά καιρούς και έχετε τους Βουλευτές μόνο για να νομιμοποιούν τις επιλογές σας και να απολογούνται για όσες αμαρτίες έχετε κάνει όσοι έχετε ασκήσει εξουσία; Και θα μου πει κάποιος «και τι κάνατε ως Βουλευτές»; Μα, ποιος άκουγε τους Βουλευτές;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τους διαγράφανε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Πού είναι η ευθύνη, κύριε Υπουργέ; Γιατί δεν σας άκουσα να πείτε με γενναιότητα «ναι, κύριοι»; Διότι, όπως έλεγε ο Γεώργιος Παπανδρέου: «στην πολιτική χρειάζεται γενναιότητα». Υπάρχουν ευθύνες. Γιατί, λοιπόν, αυτή τη στιγμή δεν έχουμε δασικούς χάρτες; Γιατί, κύριε Υπουργέ, αυτή τη στιγμή; Τώρα γεννήθηκε το πρόβλημα των οικοδομικών συνεταιρισμών; Γιατί δεν υπάρχει απογραφή και λέτε ότι τώρα κάνετε απογραφή; Δεν υπάρχουν ευθύνες για όλα αυτά τα ζητήματα; Γιατί δεν έχει προχωρήσει και δεν έχει υλοποιηθεί η κωδικοποίηση; Τώρα προέκυψε αυτό το ζήτημα, κύριε Υπουργέ; Πάλι φτάνει κάποιος από εδώ, από την εδώ πλευρά; Δεν ευθύνονται κάποιος άλλοι; Γιατί δεν υπάρχει Εθνικό Κτηματολόγιο, ενώ, όπως πληροφορούμαι, ακόμα και η Αλβανία έχει κτηματολόγιο;

Όταν, λοιπόν, υπάρχουν όλες αυτές οι εκκρεμότητες, όταν έχουν γίνει τόσες και τόσες καταπατήσεις και δεν υπήρξε η ανάλογη στάση από τους εκάστοτε κρατούντες, είναι φυσικό, είναι μέσα στη λογική των πραγμάτων, να έρχεται η Αντιπολίτευση – και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά και η υπόλοιπη – και να έχει ενστάσεις και προβληματισμούς. Γιατί σου λέει «Τι κάνατε τόσα

χρόνια; Θα φέρετε και έναν άλλο νόμο που προβλέπει διατάγματα και αποφάσεις». Θα πρέπει κάποτε επιτέλους σ' αυτό το πολιτικό σύστημα της χώρας να βρούμε μια συμφωνία, να αυτοδεσμευτούμε και να γίνει και Κανονισμός στη Βουλή, κυρία Πρόεδρε, ώστε να υπάρχει χρονική δέσμευση για τα νομοσχέδια που έρχονται και προβλέπουν υπουργικές αποφάσεις και διατάγματα. Εκκρεμούν για να εκδοθούν πενήντα πέντε χιλιάδες υπουργικές αποφάσεις, όπως και χιλιάδες διατάγματα για να δημοσιευθούν. Δεν είναι λογικό, λοιπόν, να υπάρχουν όλες αυτές οι ενστάσεις και όλοι αυτοί οι προβληματισμοί;

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός έζησε και το ρατσισμό της προσφυγιάς. Μάλιστα, εγώ κατάγομαι από μία τέτοια οικογένεια και είχα σκεφτεί να πω μια ιστορία που έζησε η μάνα μου στα δεκαπέντε της χρόνια. Όμως, δεν έχει σημασία. Ξέρετε, αυτό το ρατσισμό τον βιώνουν και οι Έλληνες. Νομίζετε ότι δεν γίνεται, επειδή το μιντιακό σύστημα στην Ελλάδα δεν τα παίζει; Ρωτήστε, λοιπόν, τους Έλληνες στη Γερμανία να σας πουν αν και αυτοί είναι πολλές φορές θύματα ρατσισμού.

Το θέμα είναι ότι αναγκάζεται κάποιος άνθρωπος να βρεθεί εδώ. Στο κάτω-κάτω, η Ελλάδα υπέγραψε τη Συμφωνία Δουβλίνου II, όπως και τη Συμφωνία Σένγκεν και δεν της φταίει κανείς. Άρα, λοιπόν, ας μη μεταφέρουμε αλλού το πρόβλημα. Ο καθένας από εμάς, αν βρισκόταν σε μια ανάλογη θέση, θα έψαχνε κάτι καλύτερο για τα παιδιά του.

Το ζήτημα, λοιπόν, είναι η δικαιοσύνη. Και εγώ ελπίζω, επειδή πιστεύω στη δικαιοσύνη, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν και λάθη στη δικαιοσύνη. Κανένας δεν είναι στο απυρόβλητο. Εν ονόματι του ελληνικού λαού κρίνει η δικαιοσύνη και ο ελληνικός λαός έχει το δικαίωμα να την κρίνει. Θα ασκηθεί, λοιπόν, από τον αρμόδιο εισαγγελέα η αναγκαία δικονομική διαδικασία, για να πάει η υπόθεση σε άλλο δικαστήριο.

Κυρία Πρόεδρε, θα κλείσω μ' αυτή την εικόνα, που ειλικρινά με συγκλονίζει, όπως –πιστεύω– και όλους μας. Πρόκειται για τη φωτογραφία που έχει η «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» ενός πολύ μικρού παιδιού που παίρνει στην αγκαλιά του τον σκοτωμένο του αδελφό. Επιτέλους, αυτό το έγκλημα της γενοκτονίας που συντελείται στην Παλαιστίνη θα πρέπει να σταματήσει. Επιτέλους, οι δυνατόι της γης οφείλουν να μην υποκύπτουν στις σκοπιμότητες. Όσους και να σκοτώσουν, οι Ισραηλινοί, δεν πρόκειται να εξοντώσουν το λαό της Παλαιστίνης. Τι κάνουν με το αίμα που χύνουν και ιδιαίτερα με το αίμα παιδιών; Χτίζουν ανυπέρβλητα τείχη ανάμεσα στο λαό του Ισραήλ και στο λαό της Παλαιστίνης. Αυτό κάνουν. Το αίμα, όταν χύνεται, ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι έχει συνέχεια.

Η Ελλάδα διατηρούσε πάντα καλές σχέσεις και με τον αραβικό κόσμο και με το Ισραήλ. Εμείς δεν είμαστε αντίθετοι σε μία ειρηνική, δίκαιη όμως συνύπαρξη. Ας παρέμβει κάποιος, ώστε να σταματήσει αυτό το φοβερό έγκλημα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Πάυλος Χαϊκάλης έχει τον λόγο.

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, ειλικρινά είναι απορίας άξιο. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί η Βουλή έκλεισε τόσο νωρίς, τη στιγμή που έχουμε νομοσχέδια, τα οποία είναι πάρα πολύ σημαντικά. Θα έπρεπε να γίνονται στην Ολομέλεια οι συζητήσεις αυτών των νομοσχεδίων να μην κρίνονται μέσα απ' αυτές τις ανταλλαγές Βουλευτών, οι οποίες θίγουν το Ελληνικό Κοινοβούλιο. Θα έπρεπε να συζητάμε τα θέματα σε άλλη βάση. Πιστεύω ότι και η πώληση της ΔΕΗ και το χωροταξικό και το σημερινό νομοσχέδιο είναι πάρα πολύ σημαντικά νομοσχέδια για να περνάνε σε θερινό Τμήμα της Βουλής. Το προσπερνά όμως.

Δεν θα ήθελα σήμερα να κάνω κουβέντα για την Αργεντινή, όμως θα υιοθετήσω πλήρως τη νηφάλια δήλωσή σας και θα ήθελα να επιστρέψω προς μερικούς Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας οι οποίοι πανηγυρίζουν και να υπενθυμίσω απλώς την έκθεση της «BLACK ROCK», η οποία θέτει την Ελλάδα στην

πρώτη θέση για κίνδυνο χρεοκοπίας. Νομίζω, λοιπόν, ότι σε τέτοιες στιγμές πρέπει να είμαστε όλοι σε φάση περισυλλογής, να είμαστε σκεπτικοί και να μην πανηγυρίζουμε, γιατί δεν ξέρουμε ποτέ τι επιφυλάσσει το αύριο.

Η σημερινή μέρα είναι σημαντική και για κάτι άλλο, γιατί η 31^η Ιουλίου είναι η μέρα κατά την οποία καταθέτουν την πρώτη τους δόση στην εφορία όλοι οι Έλληνες πολίτες.

Έχω στα χέρια μου ένα εκκαθαριστικό ενός ανθρώπου, ο οποίος θα πρέπει να πληρώσει στην εφορία ένα ποσό και το λέω αυτό, γιατί σήμερα είναι πραγματικά μία αποφράδα μέρα. Δεν κατάλαβα ποτέ γιατί το κράτος όρισε πρόστιμα και λέει από τις 14 Ιουλίου ότι είναι η τελική ημερομηνία λήξης υποβολής των εκκαθαριστικών δηλώσεων, από τη στιγμή που ξέρουν όλοι οι Έλληνες ότι η 31^η Ιουλίου είναι η ημερομηνία που θα δώσουν την πρώτη τους δόση. Δεν καταλαβαίνω γιατί υπάρχουν πρόστιμα μετά τις 14 Ιουλίου. Θα μπορούσαν να έχουν δώσει την παράταση σωπηρά και να ξέρουν ότι τουλάχιστον στις 31 Ιουλίου, ό,τι και να γίνει, θα πρέπει να πληρώσουν τη δόση τους. Δηλωθέν εισόδημα 4.420 ευρώ ένας πολίτης μαζί με κάτι πρόσθετα αντικειμενικών δαπανών κ.λπ. 1.178 ευρώ –μη σας ζαλίζω–, φορολογητό εισόδημα 5.599, μαζί με κάτι αυτοτελή φορολογούμενα τελικό τεκμαρτό εισόδημα 5.600.

Πόσο φόρο θα πληρώσει αυτός ο συνάνθρωπός μας; Θα πληρώσει 2.906 ευρώ. Εάν αυτό δεν αποτελεί, κύριε Υπουργέ, τον παραλογισμό που ζούμε σήμερα, εάν αυτός ο άνθρωπος δεν αισθάνεται σαν Αργεντινός αυτή τη στιγμή, δεν ξέρω εγώ τι άλλη ονομασία να του δώσω. Πραγματικά, αυτός ο άνθρωπος δίνοντας σχεδόν το 50% στην εφορία απορώ πραγματικά πώς θα ζήσει τον επόμενο χρόνο. Το καταθέτω στα Πρακτικά σαν ημέρα μνήμης.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παύλος Χαϊκάλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ημέρα μνήμης είναι επίσης η σημερινή, όπου μας κατατέθηκε το νέο νομοσχέδιο-σκούπα και το οποίο θα κριθεί με δημοκρατική πλειοψηφία πάλι των πενήντα ένα Βουλευτών από την τρόικα. Και θα ήθελα να υπενθυμίσω και να πω: Ο κ. Σαμαράς δεν μας είχε πει ότι τελειώνουν τα μέτρα και δεν θα έχουμε πια τίποτα άλλο; Ότι οι θυσίες του ελληνικού λαού έπιασαν τόπο; Ότι δεν πρόκειται να μπουν νέα μέτρα; Και έρχεται ένα νομοσχέδιο το οποίο θα δημιουργήσει καινούργια αφαίμαξη, ειδικά σε ταμεία, τα οποία είναι υγιή.

Γενοκτονία, επίσης, επικαλείται και η ΠΟΜΙΔΑ για το νέο ΕΝΦΙΑ, ο οποίος έρχεται και θα είναι στην επόμενη δόση. Να μην ανασάνουμε! Η επόμενη δόση που θα έρθει θα είναι για τον ΕΝΦΙΑ. Θα μαζέψετε 5 δισεκατομμύρια ευρώ. Το κράτος θα τα μαζέψει από τις τσέπες των ιδιοκτητών, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, δηλαδή τις επιπτώσεις που θα υπάρχουν, αν κάποιοι αδυνατούν να πληρώσουν: Κατασχέσεις, εγγραφή κατασχέσεων στο υποθηκοφυλακείο, πλειστηριασμοί ακινήτων, άρνηση φορολογικής ενημερότητας, ποινικές διώξεις και άλλα. Και όλα αυτά γιατί;

Και ξαφνικά έρχεται η απάντηση σε μια έκθεση της «SÜDDEUTSCHE ZEITUNG» με το όνομα Αλέξανδρος Αβατάγγελος. Ο κύριος αυτός –πληροφοριακά να αναφέρω ότι ήταν ΠΑΣΟΚ– είχε προφυλακιστεί στον Κορυδαλλό και βγήκε με εγγύηση 500.000 ευρώ. Και εμπλέκεται στην αγορά των υποβρυχίων στο Κίελο για λογαριασμό της «HDW». Ο κύριος αυτός έδωσε μια συνέντευξη και είπε ότι δεν υπήρχε πραγματικός διαγωνισμός. Πολιτική απόφαση ήταν να πάρουμε τα υποβρύχια, για να μπορούμε στο ευρώ. Και η Ελλάδα μάλιστα, όπως δήλωσε, έσωσε τη «HDW», γιατί με αυτήν τη συμφωνία που έγινε, η Ελλάδα πήρε τις προϋποθέσεις και το χαρτερισμό από τον κ. Σρέντερ τότε –σοσιαλιστής ο κ. Σημίτης–, σοσιαλοδημοκράτης ο άλλος– και έλυσαν το πρόβλημα.

Το πρόβλημα, όμως, παραμένει στην ελληνική αγορά. Και σήμερα είδα μια ανακοίνωση πάλι της κ. Σταυρούλας Δήμου, αντιπεριφερειάρχη της Δυτικής Αττικής, για το θέμα των συντάξεων, οι οποίες κόπηκαν στους ομογενείς που ήρθαν από τη Ρωσία και τη Βόρεια Ήπειρο. Οι περισσότεροι μένουν στη δυτική Αττική. Όχι ότι δεν υπάρχουν παντού, αλλά εκεί μένουν οι περισσότεροι που θίγει το θέμα ως αντιπεριφερειάρχη της Δυτικής Αττικής.

Μιλάμε για εκεί όπου είναι συσσωρευμένοι οι ομογενείς, εκεί που υπάρχει ένας πληθυσμός ο οποίος υποφέρει, εκεί που υπάρχουν οι ΧΥΤΑ, εκεί που υπάρχουν οι λαθρομετανάστες, εκεί που υπάρχουν τεράστια προβλήματα.

Γι' αυτό και μέσα από αυτό το Βήμα της Βουλής, θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να κάνουμε μια επίκληση ο ν. 4093/2012 που έκοψε τις συντάξεις αυτών των ανθρώπων να ακυρωθεί και να επιστραφούν οι συντάξεις σε αυτούς τους ανθρώπους. Να πάρουν ένα βοήθημα από τον ΟΓΑ τέλος πάντων, για να μπορούν να επιβιώσουν.

Και ερχόμαστε στο σημερινό νομοσχέδιο. Θέλω να σας πω ότι πραγματικά, είστε από τις λίγες περιπτώσεις που δείχνετε αυτήν την περίπτωση. Μιας και το αναφέρατε, εφόσον είχαμε συζήτηση, θα ήθελα να εξάρω το έργο σας, καθώς και το επιτελείο σας, για τον τρόπο που αντιμετωπίζετε τα πράγματα. Νομίζω ότι με καλή θέληση μπορούμε να βρούμε άκρη σε πάρα πολλά θέματα.

Αν θέλουμε όμως πραγματικά, κύριε Υπουργέ, να δούμε ποιο είναι το πρόβλημα, θα πρέπει να πάμε στην αιτία του προβλήματος. Όταν θέλει κάποιος να κόψει το τσιγάρο, πρέπει να δει τι είναι αυτό που τον κάνει να καπνίζει και όχι να πει «κόβω το τσιγάρο», γιατί θα το «κόψει» πεντακόσιες φορές.

Εμείς αυτό κάνουμε. Αναθεωρούμε τα προβλήματα, λέμε αυτό, λέμε εκείνο, λέμε «θα κάνουμε», «ναι, ναι, ναι» και δεν πάμε ποτέ στην αιτία του προβλήματος.

Να δούμε, λοιπόν, τι είναι αυτό που έχει ταραξί την όλη ιστορία. Τι πάει να πει «εντός» και «εκτός» σχεδίου, κύριε Υπουργέ; Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα στη χώρα. Πραγματικά δεν υπήρχε εθνικός σχεδιασμός για χρόνια. Αλλά πέρα από αυτό, ερχόμαστε να βρούμε τη λύση και ξέρω ότι είστε άνθρωπος ο οποίος θα αντιμετωπίσει το πρόβλημα. Τι πάει να πει «εντός» και «εκτός» σχεδίου;

Η Ανθούσα ξεκίνησε να κατοικείται το 1952. Μπήκε στο σχέδιο πόλεως το 2004. Υπάρχουν περιοχές σήμερα οι οποίες αντιμετωπίζουν τεράστιο πρόβλημα. Τι θα κάνουμε; Ξέρω ότι ξεκινάμε και βάζουμε μια αρχή, αλλά πρέπει να το δούμε.

Αν πάμε να δούμε, λοιπόν, τη λύση των προβλημάτων, ξαφνικά, εμφανίζεται ένα άλλο πρόβλημα. Ποιο είναι αυτό το πρόβλημα; Οι δασάρχες. Δεν έχω τίποτα με αυτήν την ομάδα των ανθρώπων, πραγματικά. Τους εκτιμώ ιδιαίτερα, αλλά αν ρωτήσετε οποιοδήποτε «χ» φορέα, πάντα θα δείτε ότι υπάρχει ένα πρόβλημα από κάτω, με τους δασάρχες. Δεν πάει το μυαλό μου σε πονηρά ζητήματα. Δεν θέλω να το συζητήσω και να πω «Ξέρετε κάτι; Ναι, υπάρχουν και περιπτώσεις κάποιων οι οποίοι έδωσαν δωράκια, ζήτησαν κάτι, κ.λπ.» Όχι, δεν μπαίνω σε αυτήν τη λογική.

Μπαίνω στη λογική, όπως είπατε κι εσείς, ότι έρχονται εκ των υστέρων σε μια περιοχή την οποία αναφέρατε στην Περιφέρεια Αττικής, στο Διόνυσσο συγκεκριμένα –όπου ο Δήμος Διονύσου, Αγίου Στεφάνου, Δροσιάς, παρεμπιπτόντως δεν έχει όρια, δεν ξέρει τα όριά του και δεν μπορεί να οικοδομήσει, ούτε σχολείο δεν μπορεί να φτιάξει ο δήμαρχος– και λένε ότι είναι αναδασωτέα περιοχή. Τώρα; Αυτό είναι που με τρελαίνει. Εκτός του ότι μπορεί να υπάρχουν και περιπτώσεις που δεν ξέρουν ή δεν θυμούνται τους νόμους ή κάτι συμβαίνει από πίσω ή τους πιάνει λαχτάρα για να σώσουν, έρχονται και δημιουργούν προβλήματα.

Πρόσφατα λύσαμε –γι' αυτό είχα έρθει στο Υπουργείο σας την άλλη φορά– τη γνωστή ιστορία στο Γαλάτσι, σε μια περιοχή που πυκνοκατοικείται να βρεθούν ξαφνικά με διοικητικές πράξεις αποβολής εβδόμηντα πέντε οικογένειες με μια υπογραφική απόφαση του 1934, που την επικαλέστηκαν οι δασάρχες για να λύσουν δικά τους προβλήματα. Και γιατί το λέω αυτό;

Δεν υπάρχει άλλη εξήγηση, κύριε Υπουργέ. Επειδή κόπηκαν οι μισθοί, επειδή χάνουν θέσεις οι δασάρχες, προφανώς θέλουν να δημιουργήσουν προβλήματα στους Έλληνες πολίτες για να κριθεί αναγκάια η παρουσία τους και να τους κρατήσετε. Δεν μπορώ να βρω άλλη εξήγηση. Ειλικρινά σας μιλάω. Έχω όλη την καλή διάθεση, δεν έχω τίποτα με τους ανθρώπους και το λέω, αλλά πρέπει να σταματήσει αυτό το φαινόμενο με τους δασάρχες.

Όποιο πρόβλημα και να αντιμετωπίσει ο οικιστικός αναδασμός

που πάει να γίνει, θα βρούμε ένα πρόβλημα με τους δασάρχες. Αυτό θέλω να το καταγγείλω. Δεν μπορεί να μην γνωρίζουν. Ανέφεραν παραδείγματα, όπως είναι οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί, οι οποίοι έχουν χτίσει, έχουν πάρει άδεια και λένε ξαφνικά ο νόμος που ψηφίστηκε πέρυσι, ο ν.4164 και ο οποίος επικαιροποίησε το ν. 998/79 κάτι το οποίο είναι πριν το '75 αν δεν μπορεί να επέλθει στην προτεραιότητα κατάσταση, δεν αιτείται πια κατάσταση δασικής έκτασης. Κι όμως, παρ' όλα αυτά, δημιουργούνται προβλήματα.

Ρυμοτομικό διάγραμμα για το Συνεταιρισμό του Προβάλινθου: Το 1959 έχει κάνει διοικητική πράξη, εκτός κι αν δεν θεωρούμε ότι ισχύει η άδεια κατάτμησης την οποία έδωσε το Υπουργείο Γεωργίας, επικαλούμενο το σχέδιο Δοξιάδη στις 20-1-1959. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν φτιάξει σπίτια, ενοχλούνταν από τους δασάρχες μέχρι ακόμα και πέρυσι, μετά από την ψήφιση του ν.4164 και αυτήν τη στιγμή και δεν μπορούν να κυρώσουν κοινόχρηστους χώρους. Δεν νομίζετε ότι είναι άδικο; Δεν πρέπει να το λύσουμε; Ξέρω ότι θα το δείτε με ευαισθησία.

Καταθέτω στη Βουλή το σχέδιο Δοξιάδη, από το οποίο έχει δοθεί άδεια κατάτμησης από το Υπουργείο Γεωργίας και το 1959 δόθηκαν οι κλήροι και δόθηκε και άδεια ρυμοτομίας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παύλος Χαϊκάλης καταθέτει για τα

Πρακτικά το προαναφερθέν σχέδιο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το πρόβλημα –όπως είπα πριν, κύριε Υπουργέ- είναι από το θέμα της ερμηνευτικής δήλωσης. Νομίζω ότι όλοι το Σύνταγμα το παίζουμε στα δάχτυλα, γι' αυτό και δεν πήραμε καμμία θέση, απλώς δεν στηρίξαμε την αντισυνταγματικότητα, γιατί είναι πολλά τα θέματα που αναζητούμε για την αντισυνταγματικότητα. Είναι αυτό δασική έκταση, όταν στο παραπάνω σύνολο -το οποίο εξηγεί το δάσος που είναι ένα οικοσύστημα, το οργανικό σύνολο άγριων φυτών και ξυλώδη κορμό κ.λπ.- η άγρια ξυλώδης βλάστηση, υψηλή ή θαμνώδης, είναι αραιά. Δηλαδή, αν υπάρχουν κάποια πουρνάρια, τι πρέπει να κάνουμε εμείς; Δεν πρέπει να προχωρήσουμε στο χτίσιμο;

Επειδή μιλήσατε για Ευρώπη, όλοι έχουμε πάει στην Ευρώπη κι όλοι έχουμε δει στο εξωτερικό σπίτια ή τουριστικές μονάδες μέσα στο πράσινο. Θα συμφωνήσω απόλυτα ότι πρέπει να γίνουν κι εδώ, γιατί αποτελούν συμφέρον για την πατρίδα μας να υπάρχουν αυτοί οι χώροι. Εγώ συμφωνώ απόλυτα με αυτήν τη διαδικασία, αλλά στον έλεγχο θα πρέπει το κράτος να είναι αυστηρό.

Δέκα φορές παραπάνω να είναι αυστηρό, αλλιώς δεν βγάζουμε νόημα. Δεν θα έχει νόημα, απλώς θα είναι ένα δώρο, το οποίο θα είναι ανεξέλεγκτο και θα δημιουργήσει προβλήματα. Υπάρχουν πολλοί που θα πουν «μα, φτιάχτηκαν δρόμοι για αντιπυρική προστασία, για συμφέρον, διότι έφτιαξαν το δρόμο κάποιου κ.λπ.». Ναι.

Θα επικαλεστώ την πρόσφατη φωτιά στην Κερατέα, όπου στις δώδεκα η ώρα τη νύχτα κάλεσαν ερπυστριοφόρο, για να μπορέσει να ανοίξει δρόμο, για να πάει η Πυροσβεστική Υπηρεσία να σβήσει τη φωτιά. Πρέπει να δούμε και αυτές τις παρεμβάσεις που πρέπει να γίνουν. Δεν μπορεί να λέμε: να μην κάνουμε το ένα, να μην κάνουμε το άλλο.

Κλείνοντας -θα ήθελα πολλά να πω, θα τα πω και στην αυριανή ομιλία- θα ήθελα να σας πω κάτι, κύριε Υπουργέ. Είμαι μιας άποψης. Η χώρα αυτή έχει καταστραφεί. Έχει καταστραφεί και θεωρητικά και μεταφορικά. Και όταν λέω μεταφορικά, εννοώ με την έννοια της καταστροφής, η οποία έχει γίνει στο οικολογικό σύστημα. Χωρίς να θέλω να γίνω μάντης κακών, ούτε το λέω από καμμία άλλη διάσταση, πιστεύω ότι στο μέλλον -γιατί η φύση αντιδρά- ίσως υπάρξουν και άλλες καταστροφές.

Εκείνο που πρέπει να περάσει από το μυαλό όλων μας, όμως, είναι ότι καταστροφές μπορεί να υπήρχαν, να υπάρχουν και θα υπάρχουν. Εκείνο που πρέπει κάποτε να μάθουμε και να συνειδητοποιήσουμε είναι ότι πρέπει να μάθουμε να δημιουργούμε, γιατί αυτό είναι το πιο σημαντικό.

Ευχαριστώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Απλώς θα ήθελα να ενημερώσω το Τμήμα ότι καταθέτω νομοτεχνικές βελτιώσεις που έχουν προκύψει από όλες τις προτάσεις - θέσεις των συναδέλφων.

Βέβαια, μέχρι αύριο από όλα αυτά τα οποία συζητήθηκαν σήμερα θα υπάρξουν και άλλες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Νικόλαος Ταγαράς, καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

<<

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΠΟΛΕΟΔΟΜΗΣΗ -
ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΟΙΚΙΣΜΩΝ- ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΔΑΣΙΚΗΣ
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ»

A. Νομοτεχνικές βελτιώσεις κεφαλαίου Α και Β.

1. Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 1 προστίθεται εδάφιο ως εξής :

“ Ειδικά Χωρικά Σχέδια (Ε.Χ.Σ) κατά το άρθρο 8 του Ν.4269/2014 (Α 142) αποτελούν και οι Περιοχές Περιβαλλοντικής Αναβάθμισης και Ιδιωτικής Πολεοδόμησης του παρόντος νόμου.”

2. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του σχεδίου νόμου μετά τις λέξεις «... απαιτούμενων στοιχείων που» προστίθεται η λέξη «θα».

3. Στην υποπερίπτωση i) της περ.γ) της παραγράφου 9 του άρθρου 8 η λέξη “έως” απαλείφεται.

4. Στην υποπερίπτωση ii) της περ.γ) της παραγράφου 9 του άρθρου 8 η λέξη “έως” απαλείφεται.

5. Στην υποπερίπτωση ii) της περ.γ) της παραγράφου 9 του άρθρου 8 το δεύτερο εδάφιο απαλείφεται.

6. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 16 προστίθεται εδάφιο ως εξής :

“Οι αρμόδιοι Δήμοι οφείλουν εντός προθεσμίας ενός έτους να καταθέσουν στο ΥΠΕΚΑ ολοκληρωμένο πρόγραμμα δράσης ανάδειξης και αναβίωσης των ως άνω οικισμών στο οποίο περιλαμβάνονται η καταγραφή των οικισμών , τα δημόσια, αρχιτεκτονικά ενδιαφέροντα κτίσματα που χρήζουν αποκατάστασης και ανάδειξης,

οι δημόσιοι χώροι που χρήζουν ανάδειξης καθώς και προτάσεις ανάδειξης του υφισταμένου οικιστικού περιβάλλοντος λαμβάνοντας υπόψη τη σύμβαση του τοπίου και τις διεθνείς συμβάσεις για την προστασία της αρχιτεκτονικής και πολιτιστικής κληρονομιάς.’’

7. Στο τέλος της περίπτωσης β) της παραγράφου 1 του άρθρου 21 προστίθεται εδάφιο ως εξής :

‘‘Πέραν των οριζόμενων έργων ποσό από την ειδική χρηματική των ΕΣΠΕΡΑΑ εισφορά διατίθεται για την αποκατάσταση και ανάδειξη των δημοσίων κτιρίων καθώς και για την εκπόνηση μελετών ανάδειξης και προστασίας της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς και του τοπίου της περιοχής σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.’’

8. Στην παράγραφο 22 (πρώην 23) του άρθρου 28 του σχεδίου νόμου δίπλα στον αριθμό «22.» προστίθεται το γράμμα «α.» και στο τέλος της παραγράφου αυτής προστίθεται περίπτωση β ως ακολούθως

«β. τα αναφερόμενα στην ως άνω περίπτωση α της παρούσας παραγράφου δεν έχουν εφαρμογή στα ακίνητα για τα οποία εγκρίνονται, κατά το άρθρο 24 του ν.3894/2010, Ειδικά Σχέδια Χωρικής Ανάπτυξης Στρατηγικών Επενδύσεων (ΕΣΧΑΣΕ).»

9. Στην παράγραφο 23 (πρώην 24) του άρθρου 28 του σχεδίου νόμου δίπλα στον αριθμό «23.» προστίθεται το γράμμα «α.» και στο τέλος της παραγράφου αυτής προστίθεται περίπτωση β ως ακολούθως

«β. τα αναφερόμενα στην ως άνω περίπτωση α της παρούσας παραγράφου δεν έχουν εφαρμογή στα ακίνητα για τα οποία εγκρίνονται, κατά το άρθρο 24 του ν.3894/2010, Ειδικά Σχέδια Χωρικής Ανάπτυξης Στρατηγικών Επενδύσεων (ΕΣΧΑΣΕ).»

10. Η παράγραφος 34 (πρώην 35) του άρθρου 28 του σχεδίου νόμου απαλείφεται.

11. Στην παράγραφο 30 (πρώην 31) του άρθρου 28 του σχεδίου νόμου η φράση «παράγραφο 30» αντικαθίσταται με τη φράση «παράγραφο 29».

12. Στην παράγραφο 3 της τροπολογίας με γενικό αριθμό 1634/222/29-7-2014

Η φράση "έως την 31^η Φεβρουαρίου 2014 " όπου υπάρχει αντικαθίσταται από τη φράση " έως 31.12.2014."

13. Στην παράγραφο 3 της τροπολογίας με γενικό αριθμό 1634 και ειδικό αριθμό 222/29-7-2014

Η φράση " Από την 1^η Μαρτίου 2015 " αντικαθίσταται από τη φράση " Από την 1^η Ιανουαρίου 2015 "

Β. Νομοτεχνικές βελτιώσεις του κεφαλαίου Γ

1. Στην περίπτωση δ της εσωτερικής παρ. 5 της παρ. 4 του άρθρου 32 μετά το πρώτο εδάφιο προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής: «Στην περίπτωση αυτή καθώς και στην περίπτωση αναγνώρισης από τις επιτροπές της ύπαρξης εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί εκτάσεων δασικής μορφής, στη σύνθεση αυτών μετέχει και ένας δασολόγος της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης».

2. Στο τελευταίο εδάφιο της ως άνω παρ. 5 της παρ. 4 του άρθρου 32 η φράση «επί τη βάσει τίτλων ιδιοκτησίας, οι οποίοι έχουν αποκτηθεί πριν από την 23^η Φεβρουαρίου 1946 και έχουν μεταγραφεί» αντικαθίσταται από τη φράση «επί τη βάσει τίτλων ιδιοκτησίας, οι οποίοι ανάγονται σε ημερομηνία πριν από την 23^η Φεβρουαρίου 1946 και έχουν μεταγραφεί, έστω και μεταγενέστερα».

3. Στην περίπτωση γ της εσωτερικής παρ. 6 της παρ. 4 του άρθρου 32 μετά τη φράση «των ανωτέρω περιπτώσεων α και β της παραγράφου 5», προστίθενται οι λέξεις «ή των περιπτώσεων α και β της παρούσας παραγράφου 6».

4. Στην παρ. 3 του άρθρου 14 του ν. 998/979, το οποίο αντικαθίσταται με το άρθρο 34 του παρόντος, μετά το πρώτο εδάφιο, προστίθεται νέο εδάφιο, ως εξής: «Ανακοίνωση περί της σύνταξης της ως άνω πράξης και της αποστολής αυτής στο οικείο δήμο, με περίληψη του περιεχομένου της δημοσιεύεται σε δύο τουλάχιστον τοπικές εφημερίδες ή σε μία τοπική και μία εφημερίδα των Αθηνών ή της Θεσσαλονίκης».

5. Στην παρ. 3 του άρθρου 14 του ν. 998/979, το οποίο αντικαθίσταται με το άρθρο 34 του παρόντος, στο πρώην δεύτερο εδάφιο (νυν τρίτο μετά την προσθήκη

του ανωτέρω νέου εδαφίου) οι λέξεις «εντός της ίδιας προθεσμίας» αντικαθίστανται από τις λέξεις «εντός της δεκαήμερης προθεσμίας του πρώτου εδαφίου της παρούσας».

6. Στην παρ. 2 του άρθρου 35 του παρόντος, η φράση «για τον χαρακτηρισμό της σύμφωνα με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου, στην μορφή που ήταν προ της καταστροφής της ως δάσους ή δασικής έκτασης» αντικαθίσταται από τη φράση «για τη υπαγωγή της στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου, ανάλογα με τη μορφή (δάσος ή δασική έκταση) που είχε πριν την καταστροφή της».

7. Στην εσωτερική παρ. 4, η οποία αντικαθίσταται με την παρ. 3 του άρθρου 35, στο πρώτο εδάφιο μετά τη φράση «μετά από εισήγηση» προστίθενται οι λέξεις «θετική ή αρνητική».

8. Στην παρ. 8 του άρθρου 45 του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, στο πρώτο εδάφιο μετά τη λέξη «αναδάσωσης» προστίθενται οι λέξεις «ή δάσωσης».

9. Στην παρ. 8 του άρθρου 45 του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, στο τρίτο εδάφιο μετά τη λέξη «αναδάσωση» προστίθενται οι λέξεις «ή δάσωση».

10. Στην παρ. 8 του άρθρου 45 του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, στο τέταρτο εδάφιο μετά τη λέξη «αναδάσωσης» προστίθενται οι λέξεις «ή δάσωσης».

11. Στην παρ. 8 του άρθρου 45 του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, στο πέμπτο και στο έκτο εδάφιο μετά τη λέξη «αναδάσωση» προστίθενται οι λέξεις «ή δάσωση».

12. Στην παρ. 9 του άρθρου 45 του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, στο δεύτερο εδάφιο μετά τη λέξη «αναδάσωση» προστίθενται οι λέξεις «ή δάσωση».

13. Στην παράγραφο 10 του άρθρου 45 του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, μετά τη λέξη «αναδάσωσης» προστίθενται οι λέξεις «ή δάσωσης».

14. Στην παράγραφο 11 του άρθρου 45 του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, Α) μετά τη λέξη «αναδάσωσης» προστίθενται οι λέξεις «ή δάσωσης» και Β) μετά τη λέξη «εξαιρούνται» προστίθεται η φράση «τα πρόχειρα κτηνοτροφικά καταλύματα του άρθρου 47^Α».

15. Στην παρ. 17 του άρθρου 45 του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, η φράση «σε περιοχές της παρ. 2 του άρθρου 62» αντικαθίσταται από τη φράση «σε περιοχές του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 62».

16. Στην παράγραφο 9 του άρθρου 47, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, μετά τις λέξεις «για να αναδασωθεί» προστίθενται οι λέξεις «ή να δασωθεί».

17. Στην παρ. 5 του άρθρου 47Α του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, μετά τη λέξη «αναδάσωση» προστίθενται οι λέξεις «ή δάσωση».

18. Στην παρ. 1 του άρθρου 48 του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, στο πρώτο εδάφιο, οι λέξεις «δημόσιες εκτάσεις» αντικαθίστανται από τις λέξεις «δημοσίων εκτάσεων».

19. Στην παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, στο πρώτο εδάφιο, οι λέξεις «δημόσιες εκτάσεις» αντικαθίστανται από τις λέξεις «δημοσίων εκτάσεων».

20. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 49, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, το διαζευκτικό «ή» αντικαθίσταται από τον συμπλεκτικό σύνδεσμο «και».

21. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 51, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, αναδιατυπώνεται ως εξής: «Εξαιρετικώς επιτρέπεται η μετεγκατάσταση νομίμως λειτουργούντων ελαιοτριβείων, λόγω ένταξης των περιοχών λειτουργίας τους σε Ζώνες Οικιστικού Ελέγχου, και σε δάση των κατηγοριών της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου ως και η επέκταση, κατόπιν της έγκρισης της παρ. 2 του άρθρου 45 του παρόντος, νομίμως λειτουργούντων μονάδων μεταποίησης γεωργικών προϊόντων σε δασικού χαρακτήρα εκτάσεις, στις οποίες έχει διενεργηθεί μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου επέμβαση, ανεξαρτήτως της έκδοσης σχετικών πράξεων από την οικεία δασική αρχή».

22. Στην τρίτη παράγραφο του άρθρου 52 του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, στο τρίτο εδάφιο η φράση «και απόδοσης του ποσού στη δασική υπηρεσία, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί για την αποκατάσταση» αντικαθίσταται από τη φράση «και κατάθεσης του ποσού υπέρ του Πράσινου Ταμείου στον ειδικό κωδικό Ειδικός Φορέας Δασών, διατιθεμένου αυτού αποκλειστικά για την αποκατάσταση».

23. Στην τρίτη παράγραφο του άρθρου 52 του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, στο τελευταίο εδάφιο μετά τη λέξη «αίρεται» προστίθεται η λέξη «αρμοδίως».

24. Στην αρχή της παρ. 2 του άρθρου 53 του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, μετά τις λέξεις «Για την εκτέλεση λοιπών έργων υποδομής» προστίθενται, μέσα σε κόμματα, οι λέξεις «μετά των συνοδών τους έργων»

265. Στην παρ. 4 του άρθρου 53 του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, Α) οι λέξεις «δημόσιες εκτάσεις» αντικαθίστανται από τις λέξεις «δημοσίων εκτάσεων» και Β) μετά τις λέξεις «και παρεμφερών εγκαταστάσεων» προστίθενται, μέσα σε κόμματα, οι λέξεις «εγκαταστάσεων για ερευνητικούς σκοπούς».

26. Στην παρ. 3 του άρθρου 54 του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, στο τέλος του πρώτου εδαφίου μετά τις λέξεις «πολιτιστικών εκδηλώσεων» προστίθενται οι λέξεις «ή αθλητικών εγκαταστάσεων».

27. Στην έβδομη παράγραφο του άρθρου 57 του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, η πρόταση “και α’ και 3» αντικαθίσταται ως ακολούθως “και α και γ”.

28. Στο άρθρο 58 του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, στην παράγραφο 1, περίπτωση α η φράση «Υπό την επιφύλαξη των, στα άρθρα 48 παρ. 1 και 59 του παρόντος προβλεπομένων» αντικαθίσταται από τη φράση «Υπό την επιφύλαξη των προβλεπομένων στα άρθρα 48 παρ. 1 και 59 του παρόντος».

29. Στο άρθρο 58 του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 36 του παρόντος, στην παράγραφο 5 οι λέξεις «Υπουργείο Δημοσίων Έργων» αντικαθίστανται από τη λέξη «Δημόσιο».

30. Στην παράγραφο 1β του ως άνω άρθρου 67 του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται από το άρθρο 39 του παρόντος, Α) το πρώτο εδάφιο αναδιατυπώνεται ως εξής: «Όσες από τις εκτάσεις της περίπτωσης α’ έχουν σήμερα μορφή δασικής έκτασης και στερούνται των παραπάνω τίτλων, μπορούν να χρησιμοποιηθούν, αποκλειστικά και μόνο για γεωργική και δενδροκομική εκμετάλλευση, κατόπιν αδείας του Γενικού Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης μετά από εισήγηση του οικείου Δασάρχη ή του Διευθυντή Δασών, εάν δεν

υφίσταται Δασαρχείο στο νομό, χορηγούμενης της αδείας επί τη βάσει αιτήσεως του προσώπου που προβάλλει δικαιώματα κυριότητας επί των εκτάσεων αυτών, δυνάμει τίτλου ιδιοκτησίας μεταγενέστερου μεν της 23^{ης} Φεβρουαρίου 1946, όχι όμως νεώτερου της 11^{ης} Ιουνίου 1975».

Β) στο δεύτερο εδάφιο οι λέξεις «άδεια του δασάρχη» αντικαθίστανται από τις λέξεις «άδεια του Γενικού Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης».

31. Στο άρθρο 43 παρ. 8β του παρόντος Α) μετά τη λέξη «Εκτάσεις» προστίθεται η λέξη «πρώην» και Β) απαλείφεται η φράση «που έχουν τη μορφή της περίπτωσης α της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου, όπως ισχύει».

32. Η παρ. 3 του άρθρου 43 του παρόντος νόμου, περίπτωση μ αναδιατυπώνεται ως εξής: «Σύμφωνα με τις καταχωρήσεις στα κτηματολογικά βιβλία του κτηματολογικού γραφείου Ρόδου και Κω - Λέρου».

33. Η εσωτερική παράγραφος 1 της παρ. 6 του άρθρου 43 του παρόντος νόμου, αναδιατυπώνεται ως εξής: «Δημόσια και ιδιωτικά δάση και δασικές εκτάσεις, που παραχωρήθηκαν για γεωργική ή δενδροκομική καλλιέργεια με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, όπως αυτές κατά καιρούς ίσχυσαν και κωδικοποιήθηκαν με τα άρθρα 14 έως και 27 του Δασικού Κώδικα, εφόσον αξιοποιήθηκαν κατά τους όρους της παραχώρησης ή της εκχέρσωσης, εκδόθηκαν οριστικά παραχωρητήρια και ουδέποτε μετέβαλαν τη χρήση για την οποία παραχωρήθηκαν, δεν υπάρχουν καθ' οιονδήποτε τρόπο στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας και μπορούν να διατεθούν για χρήση, συναφή προς το σκοπό της παραχώρησης».

34. Στην εσωτερική παράγραφο 2 της παρ. 1 του άρθρου 44 του σχεδίου νόμου, στο δεύτερο εδάφιο, οι λέξεις «κατά προτεραιότητα» αντικαθίστανται από τη λέξη «και».

35. Στην παρ. 2 του άρθρου 271 του ν.δ. 86/1969 (Δασικός Κώδικας), η οποία αντικαθίσταται με την παρ. 1 του άρθρου 47 του παρόντος νόμου, Α) στην περίπτωση γ στο τέλος του τρίτου εδαφίου προστίθεται η φράση «ή στους ιδιοκτήτες ή διακατόχους με την καταβολή του ½ του μισθώματος»

και Β) στην περίπτωση δ μετά τις λέξεις «προς φύλαξη» προστίθενται οι λέξεις «στους παραβάτες ή».

36. Στην περίπτωση δ της παρ. 8 του άρθρου 271 του ν.δ. 86/1969, η οποία αντικαθίσταται με την παρ. 4 του άρθρου 47 του παρόντος νόμου μετά τις λέξεις «ποινικό δικαστήριο» προστίθεται η φράση «επιστρέφεται το δίπλωμα οδήγησης».

37. Στην παράγραφο 17 (εσφαλμένως αριθμηθείσα ως 14) του άρθρου 36 του ν. 4061/2012, που προστίθεται, με την παρ. 3 του άρθρου 49 του παρόντος νόμου, μετά τη λέξη «κληροτεμάχια» απαλείφεται η φράση «μετά την 11^η Ιουνίου 1975»

38. Η παρ. 3 του άρθρου 51 του παρόντος νόμου, περιπτώσεις θ και ι αναδιατυπώνονται ως εξής: «θ. κλάδος Π.Ε. Διοικητικών και ΤΕ Τεχνολόγων Γεωπονίας -Δασοπονίας (Γεωπονίας), που μετατάχθηκαν στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις ή στην Ειδική Γραμματεία Δασών του ΥΠΕΚΑ από την Ελληνική Αγροφυλακή κατ' εφαρμογή του άρθρου 21 του ν. 3938/2011 (Α' 61)».

«ι) κλάδος ΔΕ Τεχνικών - Οδηγών και ΔΕ Οδηγών».

39. Στην παράγραφο 9 του άρθρου 52 του παρόντος νόμου Α) μετά τις λέξεις «δίκτυα αγωγών προσαγωγής» προστίθεται η φράση «καθώς και αθλητικές εγκαταστάσεις», Β) η φράση «την έγκριση της παρ. 2 του άρθρου 53 του ν. 998/1979, όπως το άρθρο αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 36 του παρόντος νόμου» αντικαθίσταται από τη φράση «την έγκριση της παρ. 2 του άρθρου 53 και της παρ. 1 του άρθρου 57 του ν. 998/1979, όπως τα άρθρα αυτά ισχύουν μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 36 του παρόντος νόμου» και Γ) μετά τις λέξεις «περί των υδάτων» προστίθενται οι λέξεις «και των αθλητικών εγκαταστάσεων».

Αθήνα, 31.07.2014

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΤΑΓΑΡΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής, κ. Αρβανίτης.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ – ΑΒΡΑΜΗΣ: Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι προλαλήσαντες Βουλευτές της μειζονος και ελάσσονος Αντιπολιτεύσεως, δύο χρόνια τώρα που θητεύουν εδώ δεν έχουν αντιληφθεί ότι ομιλούν εις ώτα μη ακουόντων; Δεν έχουν αντιληφθεί ότι ομιλούν εις ώτα εντολοδόχων διατεταγμένων από συγκεκριμένες οικονομικές δυνάμεις, συγκεκριμένους τραπεζίτες, για να εφαρμόσουν ένα πρόγραμμα καταστροφικό για την πατρίδα μας;

Είναι όλα όσα λέγονται έπεια περόντα δια τους κυβερνώντας, οι οποίοι, όχι μόνο έχουν περιφρονήσει, καταστρατηγήσει και παραβιάζει βαναύσως βασικές διατάξεις του Συντάγματος, αλλά κωφεύουν ακόμη και στα όσα λένε διεθνείς σοβαροί οικονομικοί κύκλοι για το ίδιο το ΔΝΤ, δηλαδή ότι το πρόγραμμα της δημοσιονομικής ανασυγκροτήσεως έχει αποτύχει.

Δεχόμεθα κάθε τόσο γονυκλινείς ως επαίτες αίσχιστης μορφής αυτούς τους τρεις ανεκδιήγητους τύπους της λεγομένης «τρόικας», για να ζητήσουμε κάθε τόσο ένα δάνειο και το χρέος ανεβαίνει, καλπάζει με ταχύτητα.

Μετά ακούω αυτήν την περιέργη φράση όλο αυτό το διήμερο – τριήμερο, βέβαια, από τους Βουλευτές της Συμπολιτεύσεως: «αειφόρος ανάπτυξη». Να γελάσει κανείς, να κλάψει κανείς, να αντιληφθεί το μέγεθος της κοροϊδίας; Ποια αειφόρος ανάπτυξη όταν το χρέος ανεβαίνει στα ύψη και είναι ατελείωτο;

Κάποιος Βουλευτής της Συμπολιτεύσεως, από ότι είδα, ειρωνεύθη τον κ. Κουρουμπλή, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ, επειδή ανέφερε την Αργεντινή και συνέχιζε μάλιστα να τον διακόπτει και να κάνει παρατηρήσεις. Είχε υπόψη του αυτός ο κύριος ότι υπάρχει δεδικασμένο του Διεθνούς Δικαστηρίου υπέρ της Ελλάδος όταν έγινε στάση πληρωμών και το οποίο ουδέποτε επεκαλέσθησαν; Ουδέποτε!

Ζητήσατε ποτέ εσείς οι κυβερνώντες να γίνει λογιστικός έλεγχος του χρέους; Έχετε το σθένος να κάνετε παύση πληρωμών για μια πενταετία ή δεκαετία;

Απαντώ στην ειρωνεία αυτή προς τον κ. Κουρουμπλή. Τι θα κάνουν οι τραπεζίτες, οι σιωνιστές; Θα στείλουν εδώ τα αεροπλάνα να μας βομβαρδίσουν ή θα στείλουν πλοία;

Δεν υπάρχει, βέβαια, Κτηματολόγιο. Παίζουμε εν ου παικτοίς. Όλα αυτά είναι συμβαλματικές λύσεις και ξεκίνησαν από τον αρχιτέκτονα της ανάρχου δομήσεως, το γνωστό Κωνσταντίνο Καραμανλή, ο οποίος με τις Κυβερνήσεις της ΕΡΕ άφησε ελεύθερους και ασύδοτους.

Σας κοιτάζω, κύριε συνάδελφε, διότι είχα την εντύπωση ότι παρακολουθούσατε την ομιλία μου υπομειδιών. Κύριε Καραγκούνη, μάλλον λάθος μου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Γενικώς είμαι γελαστός άνθρωπος. Δεν είμαι κατσούφης.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ – ΑΒΡΑΜΗΣ: Καλώς.

Άφησε ασύδοτους, λοιπόν, τους εργολάβους να κάνουν αυτή τη ζούγκλα του μπετόν και στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη και ακολούθησαν και άλλες πόλεις. Με τι συνέπεια, κύριοι Βουλευτές;

Με την εξής συνέπεια: Να εγκαταλείψουν τα χωράφια τους, τα χωριά τους νοικοκυραίοι και να έρθουν εδώ στην Αθήνα να κάνουν το λαχειοπώλη και το θυρωρό. Επώλησαν την περιουσία τους και αντί να είναι άρχοντες στα χωριά τους, δυστυχώς, ήρθαν εδώ, στην Αθήνα, σε αυτήν την κόλαση του μπετόν, για να αγοράσουν θυρωρεία ή για να κάνουν άλλες παρασιτικές εργασίες. Αυτό ήταν το αποτέλεσμα. Εκτός από το δομικό, πολεοδομικό γενικότερα, έγκλημα, έγινε και αυτό εκ παραλλήλου.

Όμως, τον αποκαλείτε «εθνάρχη». Καλώς κάνετε, δικαίωμά σας είναι. Δεν νομίζω ότι χρειάζεται να αναφερθώ ειδικότερα. Ήδη οι προλαλήσαντες ειδικοί αγορητές μάς ανέπτυξαν το θέμα εν εκτάσει και τη θέση τους και αυτοί, βεβαίως, ματαιοπονούντες, απλώς, για να ακούει ο ελληνικός λαός κι εμείς εδώ. Εγώ προσωπικά, που έχω την τιμή να μιλώ απ' αυτό το Βήμα, απευθύνομαι στον ελληνικό λαό κυριότατα, γιατί εδώ μέσα υπάρχουν πολλοί συμπράξαντες και εις το παρελθόν και τώρα σε αυτά τα κατήμερινώς συντελούμενα εγκλήματα. Πολλοί συμπράξαντες!

Λάβρος, λοιπόν, χθες –για να έρθω λίγο στο νομοσχέδιο αυτό-

ο κ. Κοντονής, ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, υπεστήριξε τη μεγάλη ανάγκη να γίνει τζαμί, να γίνει μουσουλμανικό τέμενος, σεβόμενος –λέει- τις θρησκευτικές αντιλήψεις και τα θρησκευτικά καθήκοντα των μουσουλμάνων. Και κατηγόρησε όσους έχουν αντίθετη άποψη ως «ψηφοθηρούντας».

Τον ρωτώ από εδώ, αν και είναι απών: Μήπως ψηφοθηρείτε εσείς, κύριε Κοντονή, διότι αν ποτέ έρθετε στα πράγματα, όπως έχετε δηλώσει, θα νομιμοποιήσετε όλα αυτά τα στίφη των μουσουλμάνων, ώστε να παίρνετε ψήφους από εκεί; Όταν θέλουμε να διατηρήσουμε τις παραδόσεις μας, τα ιερά και τα όσια μας, τα οποία οσημέραι παραδίδονται τοις κυσί, εσείς μας μιλάτε για τζαμί; Δεν άκουσα μία λέξη να ορθώσετε για ορθοδοξία. Δεν άκουσα μία λέξη να ορθώσετε για το ότι η δημοκρατία, η πραγματική δημοκρατία, η οποία δεν υπάρχει αυτήν τη στιγμή, βάλλεται πανταχόθεν και ιδιαίτερος προσβάλλεται.

Έχουμε μία Κυβέρνηση, η οποία λειτουργεί και νομοθετεί, έχοντας πολιτικούς κρατούμενους. Πού ακούστηκε αυτό; Πολιτικοί κρατούμενοι! Έχει βάλει στη φυλακή νόμιμο κοινοβουλευτικό κόμμα. Κι ερχόμαστε εδώ, των οικίων υμών εμπιπραμένων υμείς άδετε.

Ποια προοπτική αναπτύξεως μπορεί να υπάρξει; Αν και δεν συνηθίζω να απευθύνομαι σε οποιοδήποτε μέλος της Κυβερνήσεως, γιατί ξέρω ότι είναι εντελώς άστοχο και άτοπο, υπάρχει κάποια προοπτική; Εγώ δεν βλέπω.

Πρέπει να αναφέρω στο Τμήμα, αν και το ανέφερε ο προλαλήσας ειδικός αγορητής μας, κ. Κουκούτσης, αλλά και να δώσω στα Πρακτικά, το σχετικό έγγραφο, για να δείτε ότι δεν λειτουργεί κανένας τομέας, για να δείτε ότι υπάρχει μόνο μία εξουσία. Δεν υπάρχει διάκριση εξουσιών. Συνεπώς πώς θα υπάρχει σεβασμός στις συνταγματικές διατάξεις και τις άλλες διατάξεις είτε του κοινού Ποινικού Δικαίου είτε του Κανονισμού της Βουλής;

Η δικαιοσύνη, όμως, είναι ένας πυλώνας εκ των κυριότερων πυλώνων που κρατάνε ένα έθνος.

Πάει, λοιπόν, κάποιος ονόματι Δημήτριος Ψαρράς, κλασικός τύπος πληρωμένου γραϊκύλου και επίσης κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια συκοφάντης της Χρυσής Αυγής, και ισχυρίζεται ότι υπάρχει ένα καταστατικό, το οποίο έχει εις χείρας του –τώρα, πώς περιήλθε εις χείρας του;- γραμμένο μάλιστα με το χέρι και με μια κάποια υπογραφή και δεν το δίνει. Δίνει μόνο αντίγραφο. Τον καλούν κατόπιν απήσεως του Αρχηγού της Χρυσής Αυγής οι ειδικές ανακριτρίες να δώσει αυτό το έγγραφο και δίνει πολιτικό όρκο.

Βέβαια, το ΚΚΕ δεν ενδιαφέρεται γι' αυτά τα οποία λέμε εμείς, γιατί εμείς είμαστε Χρυσάυγες, εμείς δεν υπαγόμεθα στο άρθρο 4 παράγραφος 1 και 2, σύμφωνα με τα οποία όλοι οι Έλληνες είναι ίσοι έναντι του νόμου, όλοι οι Έλληνες έχουν τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις, πλην της Χρυσής Αυγής. Τέλος πάντων.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Εμείς παρακολουθούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Αρβανίτη, παρακολουθώ. Συνεχίστε.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Εγώ δεν το κάνω ποτέ όταν μιλάει κάποιος ομιλητής είτε να θορυβήσω είτε να διέρχομαι και να κουβεντιάζω με τον οιονδήποτε. Για τον συμπολίτη μου, τον κ. Καραθανασόπουλο, έθεσα το θέμα.

Έδωσε, λοιπόν, αυτός ο γραϊκύλος, που παριστάνει τον δημοσιογράφο, πολιτικό όρκο. Κακώς γράφεται εδώ –θα το δώσω στα Πρακτικά- «πολιτικός όρκος». Είχα κάνει τότε διάβημα στον κ. Αθανασίου και του είπα: «Δεν είναι όρκος, είναι δήλωση». Πράγματι, στον Κώδικα Περί Δικηγόρων αυτό κατεγράφη ως δήλωση. Θέλεις να κάνεις δήλωση στην τιμή που δεν έχεις; Κάντε την δήλωση, δεν είναι όμως όρκος. Όταν λέμε «όρκος» σημαίνει σε κάτι ιερό, σε κάτι ανώτερο, το οποίο σεβόμαστε.

Αυτός –το επαναλαμβάνω- ο πληρωμένος γραϊκύλος είχε το θράσος να πει το εξής: «Επειδή θεωρώ προσχηματική την αίτηση του κατηγορούμενου Μιχαλολιάκου, η οποία» –τη θεωρεί αυτός, τη μεγάλη οντότης- «έχει σκοπό να κωλυσιεργήσει την ανάκριση, σας δηλώνω τα εξής». Αυτά τα είπε ενώπιον των δύο ανακριτριών, χωρίς να αντιδράσουν. «Έχω πράγματι στην κατοχή μου το πρωτότυπο καταστατικό της Χρυσής Αυγής, το οποίο προτίθεμαι να καταθέσω στο ακροατήριο» –προτίθεται να το καταθέσει- «εφόσον μου ζητηθεί».

Ακούτε τι καταθέτει σε δύο ανώτερες δικαστίνες, ειδικές ανα-

κρίτριες. Δηλαδή, πάει εκεί να δηλώσει την πρόθεσή του κι αν του ζητηθεί. Έχει ασκηθεί ποινική δίωξη και αυτή τη στιγμή είναι το μισό κόμμα μας φυλακισμένο. Και πάει αυτός ο γρακκύλος, ο αναίσχυντος, και λέει ότι: εφόσον τούτο μου ζητηθεί. Απειθεία! Δεν λειτουργεί τίποτα. Δεν επεμβαίνουν για να του πουν ότι αυτό είναι απείθεια, ότι «εφόσον δηλώσες ότι το έχεις θα το φέρεις εδώ το πρωτότυπο, για να μπορέσουμε να κάνουμε μια γραφολογική εξέταση, να δούμε κατά πόσο είναι γνήσιο ή όχι». Αυτό όμως είναι παράβαση καθήκοντος, για τις ασκούσες την ειδική ανάκριση.

Τι να πούμε, λοιπόν, για πολεοδομικά σχέδια; Τι να πούμε για εμβολωματικές λύσεις, που στο κάτω-κάτω της γραφής, πίσω και κάτω απ' όλα αυτά δεν κρύπτεται παρά μόνο το συμφέρον των τοκογλύφων, των αρπακτικών που περιμένουν, ανά πάσα στιγμή, να μας πάρουν και την επιφάνεια της πατρίδας μας, της πολυβασανισμένης και τον υπόγειο και τον υποθαλάσσιο πλούτο;

Αυτές οι κωμωδίες εδώ μέσα συντελούνται, όταν η πατρίδα μας βρίσκεται σε μέγιστο κίνδυνο. Γύρω-γύρω έχουμε εχθρούς, που караδοκούν ανά πάσα στιγμή να αρπάξουν ό,τι έχουμε και δεν έχουμε και ιδιαιτέρως να μας αφανίσουν.

Υπάρχουν δύο ειδών εγκλήματα: Δια τελέσεως και δια παραλείψεως. Τα εγκλήματα που έχετε κάνει δια παραλείψεως -και όχι εκ βαριάς αμέλειας, αλλά εκ προθέσεως- κατά της πατρίδας και του λαού, είναι τεράστια. Έχετε τεράστια ευθύνη, όχι απέναντι στην ιστορία -δεν με ενδιαφέρει αυτό- αλλά έναντι των επερχόμενων γενεών.

Ίσως, όμως, λογοδοτήσετε πολύ νωρίτερα, ζώντων ημών. Γιατί αν ζούμε, να είστε βέβαιοι κατ' αρχήν ότι θα πρυτανεύσει το δίκαιο και η αλήθεια και κατά δεύτερο λόγο ότι θα λογοδοτήσετε. Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Αρβανίτης-Αβράμης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Αρβανίτη.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, κ. Κωνσταντίνος Τριανταφύλλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κατ' αρχάς να απαντήσω στον Βουλευτή που μόλις κατέβηκε από το Βήμα ότι οι απειλές και η καλλιέργεια του φόβου δεν επηρεάζουν κανέναν.

Το να εκφοβίζετε Βουλευτές εντός της Αιθούσης, το οποίο είναι συνήθης πρακτική της Χρυσής Αυγής και κάθε νεοναζιστικού μορφώματος, όπως είναι η Χρυσή Αυγή και κάθε εγκληματικής οργάνωσης του κόσμου, είναι σύνθετος φαινόμενο, που όμως δεν ακουμπά ούτε τους Έλληνες δημοκράτες Βουλευτές ούτε, πολύ περισσότερο, την ελληνική κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητούμε σήμερα, όπως είναι λογικό, ένα νομοσχέδιο υπό τη σκιά ενός γεγονότος, που προφανώς επηρεάζει την πολιτική συζήτηση μέσα στην Αίθουσα του Τμήματος. Συζητούμε σήμερα υπό τη σκιά μιας ακόμη χρεοκοπίας της Αργεντινής. Και δεν θα τη συζητούσαμε και δεν θα έμπαινε στο δημόσιο διάλογο ούτε στον κοινοβουλευτικό διάλογο, εάν δεν είχε υιοθετηθεί το παράδειγμα της Αργεντινής ως μία πρόταση από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης πριν από λιγότερο από δύο χρόνια, εάν δηλαδή δεν είχε ειπωθεί από εδώ, από αυτήν την θέση, ότι θα ήταν ευκαίριο, «μακάρι να είχαμε γίνει Αργεντινή». Η αιτιολόγηση της έκφρασης «μακάρι να είχαμε γίνει Αργεντινή» είναι ότι «πέρασαν οι πολίτες δυσκολίες, αλλά κατάφεραν να σταθούν με αξιοπρέπεια στα πόδια τους».

Πριν από δύο χρόνια έλεγε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης: «Εσείς, όμως, μας οδηγείτε σε χειρότερες καταστάσεις. Θα έχουμε χάσει πλήρως εθνική κυριαρχία και αξιοπρέπεια. Θα είμαστε υποτελείς και ολόκληρη η Ελλάδα θα έχει γίνει ειδική οικονομική ζώνη». Αυτά τα έλεγε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης πριν από δύο χρόνια και κανείς από το κόμμα του δεν έρχεται να πει ότι έκανε λάθος, ότι εν τη ρύμη του λόγου του είπε κάτι το οποίο δεν ήταν ακριβές και δεν το υιοθετούμε σαν άποψη.

Αντιθέτως, τι έρχονται εδώ και λένε; Λένε «Είσαστε χαϊρέκα-κοι». Λένε «Χαίρεστε επειδή χρεοκόπησε η Αργεντινή». Λέτε ότι εμείς είμαστε με τα «κοράκια», ενώ ότι εκείνοι είναι με το λαό και τους πολίτες που υποφέρουν. Και απαντάμε: Εμείς με τα «κοράκια» δεν ήμασταν και δεν είμαστε ποτέ και αυτό δεν το αποδεικνύουμε με τρόπους οι οποίοι είναι «ήξεις αφήξεις» ή σήμερα τα λέμε και αύριο το γυρνάμε.

Εμείς ήμασταν αυτοί που πήραμε τις δύσκολες αποφάσεις, όταν κάποιοι ονομάζιζαν, χαρακτηρίζαν, την εκλεγμένη δημοκρατικά κυβέρνηση της Ελλάδος ως «δικτατορία», τότε που διαγράφαμε τα «κοράκια» από τη λίστα των πιστωτών της Ελλάδας, τότε που πετυχαίναμε τη μεγαλύτερη σε παγκόσμιο επίπεδο διαγραφή ιδιωτικού χρέους, δηλαδή χρέους που κατείχαν αυτά τα «κοράκια». Τότε εμείς αποδεικνύαμε ποιοι ήταν κατά των «κορακιών» και ποιοι ήταν υπέρ των «κορακιών».

Λένε ότι με αυτές τις δύσκολες αποφάσεις δημιουργούνται οι προϋποθέσεις, προκειμένου η χώρα να χάσει την εθνική της κυριαρχία και να γίνει μία ειδική οικονομική ζώνη και απαντάμε ότι με αυτές τις δύσκολες αποφάσεις η χώρα πατάει ξανά στα πόδια της. Πατάει στα πόδια της δημοσιονομικά, στηρίζεται στις δικές της δυνάμεις, πετυχαίνει να έχει απόλυτο πρωτογενές πλεόνασμα και να καλύπτει μισθούς και συντάξεις για πρώτη φορά στην ιστορία της, λειτουργικές δαπάνες για πρώτη φορά στην ιστορία της, χωρίς να χρειάζεται να δανειζεται από κανένα «κοράκι», από κανένα κράτος, προκειμένου να μπορεί να αντιμετωπίζει τις πρωτογενείς της ανάγκες.

Με αυτόν τον τρόπο απαντάμε και με αυτόν τον τρόπο είμαστε προφανώς αλληλέγγυοι στους πολίτες, τους οποίους κάποιοι υποτιμούσαν και προφανώς κάποιοι, όταν επισκεπτόνταν εκείνες τις χώρες δεν συνδιαλέγονται μαζί, δεν συζητούν τους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Πώς αλλιώς μπορεί κάποιος να εκτιμήσει τη δήλωση του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Τσίπρα -όλα αυτά θα τα δώσω για τα Πρακτικά- ότι «η Ελλάδα πρέπει να βγει από την κρίση όπως η Βραζιλία»; Όπως η Βραζιλία; Εμείς πρέπει να βγούμε από την κρίση!

Θυμίζω και για τους Βουλευτές που βρίσκονται στην Αίθουσα -λείπει όλη η Αξιωματική Αντιπολίτευση από την Αίθουσα αυτή τη στιγμή- αλλά και για τους ανθρώπους που μας ακούν, ότι στη Βραζιλία έχουμε συνεχή επεισόδια. Είδαμε κάποια από αυτά κατά τη διάρκεια του Μουντιάλ. Έχουμε συνεχή επεισόδια και ταραχές, που οφείλονται στη φτώχεια, στη λιτότητα, στη συνεχή χρεοκοπημένη πολιτική ενός λαϊκίστικου συστήματος, που κυβερνά τη συγκεκριμένη χώρα.

Και εάν δεν τα ήξεραν όλα αυτά, όταν έκαναν τις δηλώσεις στο Σάο Πάολο ότι «πρέπει να βγούμε από την κρίση όπως βγήκε η Βραζιλία», τουλάχιστον θα έπρεπε να είχε ενημερωθεί ο κ. Τσίπρας ότι μόνο φέτος είχαμε πεντακόσιους ενενήντα άνδρες, οι οποίοι σκοτώθηκαν από την αστυνομία στο Σάο Πάολο. Κατηγορείται η αστυνομία εκεί για μαζικές δολοφονίες, μαζική παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Και αυτό είναι το πρότυπο, σύμφωνα με το οποίο μπορούμε να λέμε ότι η Ελλάδα θα μπορούσε να βγει από την κρίση με αυθαιρεσία, με λαϊκισμό, με δημαγωγία, με απόλυτο εξευτελισμό της αξιοπρέπειας των πολιτών.

Αυτό, όχι δεν είναι δική μας επιλογή. Πρέπει, όμως, να απαντήσει σε αυτά τα ζητήματα η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Και ερχόμαστε, βεβαίως, στην περίοδο που ο κ. Τσίπρας τον Φλεβάρη του 2012 αποκαλούσε τον Πρωθυπουργό των δύσκολων αποφάσεων της χώρας, κ. Παπανδρέου, «Πινοςέτ». Τον Φλεβάρη του 2012 έλεγε ότι η Ελλάδα δεν έπρεπε να πάει στα μνημόνια, δεν έπρεπε να βρούμε τα 17 δισεκατομμύρια ευρώ από αυτό το πρόγραμμα, ότι μπορούσαμε να πάμε να δανειστούμε, γιατί -λέει- τότε η κυβέρνηση της Αριστεράς στην Κύπρο άντεξε, πήρε τα χρήματα από τη Ρωσία και η Κύπρος δεν μπήκε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Δυστυχώς, για τον ελληνισμό, λίγους μήνες μετά, ο κ. Τσίπρας για άλλη μια φορά έπεσε έξω. Αυτές οι εκτιμήσεις του κ. Τσίπρα είτε καταδεικνύουν ότι βρίσκεται εκτός τόπου και χρόνου είτε καταδεικνύουν ότι καλό είναι να μην πιάνει άλλες χώρες στο στόμα

του. Άλλως, θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι άλλος έχει το όνομα και άλλος έχει τη χάρη, σχετικά με την τύχη που φέρνει σε όποιον αναφέρει.

Και να θυμίσουμε εδώ –γιατί ακούστηκε πολλές φορές– ότι το Αγγλικό Δίκαιο, στο οποίο αναφέρθηκε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, αφορά τα κουρεμένα ομόλογα των «κορακιών», αυτά που κουρέσαμε με το PSI, με τη μεγαλύτερη διαγραφή του χρέους και που είναι μόνο ένα μικρό ποσοστό, όχι πάνω από 6% ή 7% του συνολικού χρέους της χώρας.

Αυτό το καταφέραμε εμείς, με τις δύσκολες αποφάσεις απέναντι στο κόμμα της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, όταν οι ίδιοι λιοδορούσαν μέχρι και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, προκειμένου να ανατρέψουν τη νόμιμη εκλεγμένη κυβέρνηση της χώρας στις δυσκολότερες στιγμές που πέρασε η ελληνική κοινωνία. Τότε, λοιπόν, πετύχαμε να περιορίσουμε τα «κοράκια» στο 5% ή 6% του συνολικού χρέους της χώρας.

Να πούμε εδώ ότι το υπόλοιπο χρέος –δηλαδή, περισσότερο από το 90%– είναι σε θεσμικούς μας εταίρους. Είναι στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, είναι στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, είναι και στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου πολίτες οι οποίοι περνούν δύσκολα, οι οποίοι βιώνουν λιτότητα στη χώρα τους, δανείζουν την Ελλάδα, με επιτόκιο το οποίο τις περισσότερες φορές, στις περισσότερες χώρες, είναι χαμηλότερο από τον δανεισμό της χώρας τους. Δηλαδή, δανείζονται πιο ακριβά και μας δανείζουν πιο φθηνά, προκειμένου η χώρα να βγει από την κρίση και αυτό όχι επειδή υπάρχουν κάποιοι «τζάμπα μάγκες» οι οποίοι έρχονται εδώ μέσα λένε κάτι και μετά λένε «εντάξει, μια κουβέντα είπαμε», αλλά επειδή η χώρα, οι πολίτες και οι πολιτικές δυνάμεις που σήκωσαν το βάρος, πήραν δύσκολες αποφάσεις και τήρησαν τις διεθνείς τους υποχρεώσεις.

Γι' αυτό το λόγο, η χώρα δεν πρόκειται ποτέ να βαδίσει στο δρόμο της Αργεντινής, όπως κάποιοι οραματίζονται και προτείνουν, αλλά στο τέλος λειτουργούν εκ του ασφαλούς.

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι το νομοσχέδιο επιλύει χρόνια ζητήματα. Και νομίζω ότι οποιοσδήποτε διαβάσει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αντιλαμβάνεται ότι ζητήματα που έχουν να κάνουν με πεπαλαιωμένο νομικό σύστημα, αντιμετώπιση της πολιτικής για τη γη με έναν τρόπο ο οποίος έχει ξεπεραστεί εδώ και δεκαετίες, αλλά και ζητήματα τα οποία έχουν να κάνουν με στόχους που πρέπει να έχει η ελληνική κοινωνία και η Ελλάδα, προκειμένου όχι μόνο να βγει από την κρίση, αλλά και για να μην ξαναμπει σε αυτήν, δηλαδή τη βιώσιμη ανάπτυξη, την κοινωνική συνοχή, την πολεοδομική οργάνωση, την οικιστική ανάπτυξη, την αναζωογόνηση της υπαίθρου, ζητήματα που πρέπει να είναι κεντρικά στην ατζέντα για να βγούμε από την κρίση, έρχονται να υπηρετηθούν από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Γι' αυτό θεωρώ ότι επί της αρχής είναι ένα σοβαρό, ένα θετικό εγχείρημα, ένα νομοθέτημα το οποίο είναι σε θετική κατεύθυνση. Το παρόν σχέδιο νόμου επιλύει ζητήματα της οικονομικής ζωής μικρών οικισμών, δηλαδή οικισμών που θέλουν να αναπτυχθούν, οικισμών οι οποίοι πολλές φορές σηκώνουν ένα πολύ μεγάλο βάρος, προκειμένου να αντέξουν και οι κάτοικοι να μην τους εγκαταλείψουν. Αναδεικνύει και επιλύει ζητήματα γεωργικά, αγροτικά, επιλύει ζητήματα κτηνοτροφικά, που αφορούν δηλαδή τους κτηνοτρόφους.

Ουσιαστικά, θέτει, πλέον, μία λύση στο τραπέζι για τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς που, όπως ακούσαμε κατά τη διάρκεια της ημέρας, βρίσκονται σε ομηρεία επί δεκαετίες και επιτέλους δίνεται μια λύση με έναν τρόπο, ο οποίος δεν είναι αντίθετος στην αρχή της προστασίας του περιβάλλοντος, αλλά είναι υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος.

Ταυτόχρονα, διασφαλίζεται, τόσο το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα των πολιτών στην προστασία του περιβάλλοντος –διότι το περιβάλλον είναι δικαίωμα των πολιτών, είναι δικαίωμα να ζούμε σε ένα φυσικό περιβάλλον το οποίο προστατεύεται– όσο σταθμίζεται ταυτόχρονα και το δικαίωμα στην ιδιοκτησία και βεβαίως, το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον, το οποίο εξυπηρετείται κάθε φορά από έργα υποδομής τα οποία, δυστυχώς, παρά τις συνεχείς αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, πολλές φορές στο παρελθόν έχουν κολλήσει με διαδικασίες οι οποίες, ως επί το πλείστον, κρυβόντουσαν πίσω από το γράμμα και όχι

την ουσία του Συντάγματος.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας το εξής. Θεωρώ ότι υπάρχει μια διάταξη –υπάρχουν και κάποια άλλα επιμέρους ζητήματα, κύριε Υπουργέ, τα οποία μπορούμε να τα συζητήσουμε και στην επόμενη συνεδρίαση– η οποία έρχεται από το παρελθόν και η οποία, δυστυχώς για τους νομούς τους οποίους αφορά, είναι γράμμα κενό περιεχομένου. Τι εννοώ; Εννοώ τη διάταξη που ουσιαστικά θεσπίστηκε μετά από μια ιστορική συνέχεια προηγούμενων νομοθετημάτων με το ν. 998/1979 και το βάρος απόδειξης στις περιπτώσεις σύγκρουσης δημοσίου και ιδιώτη.

Εδώ, λοιπόν, ο νομοθέτης το 1979 έφερε μια εξαίρεση και είπε ότι αυτοί οι νομοί –έξι, επτά νομοί σε όλη τη χώρα– λόγω ιστορικών γεγονότων εξαιρούνται από το βάρος της απόδειξης. Δυστυχώς, όμως, η δημόσια διοίκηση δεν εφαρμόζει τη διάταξη αυτή. Αντιθέτως, ζητά τίτλους ιδιοκτησίας, προκειμένου αυτά τα οποία φαίνονται από τις αεροφωτογραφίες του 1946 ως αγροί να αξιοποιηθούν ξανά ως αγροί. Υπάρχουν περιοχές στους συγκεκριμένους νομούς –όπως και σε άλλες περιοχές, αλλά αναφέρομαι στους συγκεκριμένους νομούς που υπάρχει η διάταξη αυτή, που δυστυχώς δεν έχει εφαρμοστεί επί δεκαετίες– που λόγω της εγκατάλειψης, οι αγροί αυτοί έχουν δασωθεί. Φαίνονται στις αεροφωτογραφίες. Δίνει ο νομοθέτης απ' το 1979, αλλά και παλιότερα σε διάφορους νόμους, τη δυνατότητα ουσιαστικά να επικαλεστούν ότι δεν έχουμε το βάρος απόδειξης της κυριότητας εμείς ως ιδιώτες, αλλά πρέπει να αποδείξει την κυριότητά του το δημόσιο και παρ' όλα αυτά το ελληνικό δημόσιο, η ελληνική δημοσία διοίκηση ζητά απ' αυτούς τους ανθρώπους να φέρουν τίτλους ιδιοκτησίας.

Και ερωτώ: Εάν χρειάζονται τίτλοι ιδιοκτησίας γι' αυτούς οι οποίοι εξαιρούνται από το τεκμήριο της κυριότητας του δημοσίου, τότε τι σημαίνει εξαίρεση; Τι άλλο θα ζητούσαν από τους ανθρώπους αυτούς, πέρα από τίτλους ιδιοκτησίας; Δηλαδή, ας υποθέσουμε ότι δεν υπήρχε αυτή η εξαίρεση, η οποία στηρίζεται σε ιστορικά γεγονότα, τι άλλο θα έπρεπε να φέρουν προκειμένου να αποδείξουν ότι η κυριότητα δεν ανήκει στο δημόσιο;

Επομένως, αυτό το οποίο αποτελεί μία στρέβλωση, στην πρακτική της δημόσιας διοίκησης πρέπει, επιτέλους, με την αναδιατύπωση του άρθρου 62 που έρχεται στο άρθρο 37 του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου να επιλυθεί. Δεν είναι ζήτημα που αφορά τα μεγάλα αστικά κέντρα. Αφορά συγκεκριμένες περιοχές της χώρας, όπου δίνεται αυτή η δυνατότητα από τη δεκαετία του '50, αλλά κατοχυρώνεται ουσιαστικά από το 1979 με έναν τρόπο συνεκτικό και συγκροτημένο και πιστεύω ότι επιτέλους πρέπει αυτή η διάταξη να γίνει πράξη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Τριαντάφυλλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Καραγκούνης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα έλεγα ότι λόγος επικαιρότητας με κάνουν και εμένα να κάνω μία τοποθέτηση για την Αργεντινή και τις εξελίξεις που είχαν εκεί με την τρίτη κατά σειρά χρεοκοπία.

Έκανα μία αναφορά και νωρίτερα, όταν τοποθετήθηκα στην ένσταση αντισυνταγματικότητας και είπα ότι αυτό πρέπει να προβλημάτισε όλες τις δυνάμεις εδώ μέσα. Το ζήτημα είναι να δώσουμε απαντήσεις στον ελληνικό λαό, να φανούμε χρήσιμοι, δημιουργικοί, να «βάλουμε πλάτη» όλοι σε μία πραγματικά πολύ δύσκολη κατάσταση που ταλανίζει τη χώρα. Το να λες συνεχώς «όχι», το να φέρνεις αρνήσεις συνεχώς δεν ξέρω κατά πόσο είναι δημιουργικό και βοηθά αυτή την εθνική προσπάθεια. Όσο και αν διαφωνεί κανείς, έχουμε μπροστά μας έναν τεράστιο αγώνα: να βγει η χώρα απ' αυτή την πολύ δύσκολη θέση.

Άκουσα τους συναδέλφους, τον κ. Βούτση, τον κ. Κουρουμπλή που ανέφερε για τα «κοράκια», που είπε προηγουμένως και ο κ. Τριαντάφυλλος, ότι εμείς δεν είμαστε με τα «κοράκια», τα οποία εφόρμησαν στην οικονομία της Αργεντινής, τη διέλυσαν και βρέ-

θηκαν πάλι σε χρεοκοπία. Σωστά το είπε και ο κ. Τριαντάφυλλος. Ποιος είναι με τα «κοράκια»; Είμαστε εμείς με τα «κοράκια»; Το ζήτημα είναι να μην αφήσεις τα «κοράκια» να εφορμήσουν στην οικονομία σου και να σε διαλύσουν ή οποιουσδήποτε άλλους κινδύνους που μπορεί να αντιμετωπίσει η οικονομία σου.

Καλώς ή κακώς, η Ελλάδα πέρασε δύο πολύ σοβαρούς κινδύνους τα τελευταία δύο χρόνια. Ο πρώτος ήταν τον Ιούνιο του 2012 που ξεκίνησε αυτή η προσπάθεια που κάνει αυτή η Κυβέρνηση και τότε, επιβάλλοντας την πολιτική σταθερότητα, μπορέσαμε να πετάξουμε τον κίνδυνο της χρεοκοπίας μια και καλή. Όταν βλέπεις εξελίξεις σε άλλες χώρες, και τη συγκεκριμένη εξέλιξη στην Αργεντινή, καταλαβαίνεις πόσο σημαντικό είναι να έχεις μία σταθερότητα στην πολιτική και βεβαίως στην οικονομία σου.

Αντιμετωπίσαμε επιτυχώς –κι εγώ το πιστώνω προσωπικά στον Πρωθυπουργό, στον Αντώνη Σαμαρά- και ένα δεύτερο κίνδυνο που αφορούσε την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Η χώρα ήταν η πρώτη και τελευταία φορά που δανείστηκε 50 δισεκατομμύρια, διότι μετά, αυτό το δικαίωμα δεν υπήρξε για κανέναν και θωρακίσαμε τις τράπεζες, τις καταθέσεις του Έλληνα φορολογούμενου, του Έλληνα πολίτη.

Αυτό κάποιος στον ΣΥΡΙΖΑ το θεωρούν μη κατόρθωμα. Είναι οι ίδιοι που λένε να εφορμήσουμε στις καταθέσεις πάνω από 20.000 ευρώ. Αντιλαμβάνεστε από τι κίνδυνο ξεφύγαμε; Αυτή είναι προσωπική επιτυχία της Κυβέρνησης και προσωπική επιτυχία του Πρωθυπουργού μας, διότι πετάξαμε από πάνω μας κινδύνους, που είχαν να κάνουν με τη βιωσιμότητα της χώρας μας. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε ποτέ.

Βεβαίως, έχουμε ένα τρίτο μεγάλο κεφάλαιο που ξεκινά από εδώ και πέρα. Αυτό είναι η βιωσιμότητα του χρέους, να ρυθμίσουμε δηλαδή το χρέος. Γιατί, καλώς ή κακώς, έπρεπε με τραγικές θυσίες του ελληνικού λαού να φτιάξουμε τα οικονομικά μας, να φτιάξουμε δηλαδή τον προϋπολογισμό μας, να έχουμε περισσότερα έσοδα απ' ό,τι έξοδα. Όπως και να το δει κανείς είτε έχουμε την τρόικα είτε δεν την έχουμε, είτε έχουμε τους δανειστές από πάνω μας είτε δεν τους έχουμε, πρέπει να έχουμε περισσότερα έσοδα από έξοδα, για να μπορείς να πεις ότι έχεις οικονομική σταθερότητα στη χώρα.

Αυτό το πετύχαμε. Εάν μπορέσουμε να ρυθμίσουμε και το χρέος –εδώ είναι το σημαντικό να χρειαζόμαστε και τη στήριξη όλων των δυνάμεων- και να έχουμε πια δημοσιονομικά πλεονάσματα, φανταστείτε ποια θα είναι η οικονομική σταθερότητα της χώρας, ποιο θα είναι το οικονομικό πλαίσιο της χώρας και πώς μπορούμε από εδώ και πέρα να απενίζουμε το μέλλον.

Αυτά όσον αφορά τις εύκολες κρίσεις που γίνονται. Διότι κάποιοι εδώ μέσα θεωρούν ότι όλα γίνονται με έναν πολύ εύκολο τρόπο ή ότι υπάρχει ένα μαγικό ραβδί, που θα λύσει τα προβλήματά μας, χωρίς προσπάθεια, χωρίς αγώνα, χωρίς να βάλουμε πλάτη στα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε.

Εμ, δεν γίνεται έτσι και είναι ζωντανό το σημερινό παράδειγμα της Αργεντινής. Γι' αυτό είπα και πριν ότι χρειάζεται μεγάλη περισυλλογή για τη σημερινή ημέρα, για εμάς πρώτα απ' όλα, για το πώς θα βαδίσουμε για το μέλλον.

Τώρα θα έρθω στο νομοσχέδιο που συζητάμε, το οποίο εγώ το θεωρώ αρκετά σημαντικό, γιατί όντως επιλύει προβλήματα, τα οποία υπήρχαν για δεκαετίες και ταλάνιζαν τους πολίτες. Αν θέλουμε να το πούμε με μια φράση, θεωρώ ότι δεν πρέπει να βλέπουμε τα δέντρα, αλλά νομίζω ότι πρέπει να δούμε το δάσος. Και το δάσος είναι η ταμπακέρα, είναι η ουσία, το πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε.

Πιστεύω ότι σε αυτό ούτε περιβαλλοντικές ευαισθησίες χωρούν ούτε πολεοδομικοί προβληματισμοί. Εγώ, πραγματικά, τα θεωρώ φληναφήματα όλα αυτά, από τη στιγμή που έρχονται να ρυθμίσουν ζητήματα που αφορούν εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους, σε μια, όπως εγώ θα τη χαρακτηρίζα, γκρίζα ζώνη προστασίας των περιουσιακών δικαιωμάτων στη χώρα, για τα οποία βεβαίως έχουν λάβει θέση τα δικαστήρια της χώρας και της Ευρώπης.

Θέλω να κάνω –το είπα και πριν- αυτή τη σύγκριση και τη σύνδεση του άρθρου 24 του Συντάγματος, το οποίο βεβαίως όλοι σεβόμαστε, αλλά και του άρθρου 17 του Συντάγματος, που αφορά την ατομική περιουσία και ιδιοκτησία του Έλληνα πολίτη.

Όπως γνωρίζετε, το άρθρο 17 και η ιδιοκτησία, η περιουσία,

προστατεύεται από το Σύνταγμα, προστατεύεται από το 1^ο Πρωτόκολλο της ΕΣΔΑ, αλλά βεβαίως και από πάρα πολλές αποφάσεις, τόσο του Συμβουλίου της Επικρατείας όσο και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου του Στρασβούργου.

Θέλω να πάρω κάποια αποσπάσματα από την αιτιολογική έκθεση, τα οποία έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον και για μένα είναι η ουσία αυτού που συζητάμε σήμερα.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, το άρθρο 17, αν και απαγορεύει τη στέρηση ιδιοκτησίας, χωρίς να συντρέχουν οι όροι που διατυπώνονται στο άρθρο αυτό, δεν απαγορεύει στη νομοθετική αρχή να εγκρίνει περιορισμούς που μειώνουν την ουσία και την εμβέλεια του δικαιώματος στην ιδιοκτησία, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και προς όφελος του γενικού συμφέροντος, υπό την προϋπόθεση όμως –κι εδώ είναι η ουσία- ότι οι περιορισμοί αυτοί δεν καταργούν ή καθιστούν ανενεργή τη χρήση στην οποία αποσκοπεί η ιδιοκτησία. Περί αυτού πρόκειται.

Κι έρχονται κι οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και προστατεύουν κατ' επανάληψη το δικαίωμα της ιδιοκτησίας, όπου υπογραμμίστηκε ότι δεν είναι αρκετό να συντρέχουν λόγοι δημοσίου συμφέροντος, προκειμένου ένα άτομο να στερηθεί την ιδιοκτησία του, αλλά θα έπρεπε επίσης να υπάρχει μια σωστή στάθμιση των απαιτήσεων γενικού συμφέροντος και της προστασίας των ατομικών θεμελιωδών δικαιωμάτων. Αυτό έχουν πει οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, αλλά και του Συμβουλίου της Επικρατείας. Πρέπει να υπάρχει αυτή η στάθμιση.

Εμείς, βεβαίως, σεβόμαστε το άρθρο 24 του Συντάγματος, αν κι εμείς ως παράταξη έχουμε πει ότι υπάρχει ανάγκη άμεσης αναθεώρησης στην επόμενη αναθεώρηση του Συντάγματος, ακριβώς γιατί υπάρχουν και άλλα δικαιώματα τα οποία πρέπει να προστατευτούν.

Και πρέπει να υπάρχει αυτή η ακριβής στάθμιση των συμφερόντων, την οποία πια το ίδιο το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, η ίδια η κοινοτική νομοθεσία ορίζει. Και αναγκαστικά θα πρέπει να πάμε σε μια τέτοια λογική αυτού που επιβάλλει και προϋποθέτει όχι μόνο η κοινοτική, αλλά και οι αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Γιατί λέμε, για παράδειγμα, για τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς, όπου οι αποφάσεις και των δύο δικαστηρίων τι επιβάλλουν; Επιβάλλουν την ανταλλαγή ή και τη χρηματική αποζημίωση όλων των μελών οικοδομικών συνεταιρισμών, ιδιαίτερος στις περιπτώσεις όπου το κράτος, μέσω των αρμοδίων υπηρεσιών, ενέκρινε στο παρελθόν την οικιστική αξιοποίηση των συγκεκριμένων περιοχών, οι οποίες λόγω της μεταγενέστερης αλλαγής του νομοθετικού πλαισίου δεν δύνανται να αποτελέσουν αντικείμενο πολεοδομικής. Αυτή είναι η ουσία του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Έρχεται εδώ, λοιπόν, και εναρμονίζεται. Διότι φανταστείτε όλους αυτούς τους ανθρώπους, τους δικαιούχους οικοδομικών συνεταιρισμών ή άλλων εκτάσεων, οι οποίοι ξύπνησαν ένα πρωί και για μια ιδιοκτησία για την οποία είχαν πληρώσει και το κράτος τους είχε πει «προχωρήστε, μπορείτε να την αξιοποιήσετε», να έρχεται και να τους λέει ότι «τώρα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτε γιατί είναι δασική έκταση».

Να πάω, όμως, και στη γενικότερη θεώρηση του πράγματος; Υπάρχει, τριάντα χρόνια, όλη αυτή η δασική νομοθεσία. Υπάρχουν και κάποιοι δασικοί νόμοι που ήρθαν μεταγενέστερα. Και αυτοί οι νόμοι είναι σε αυτή τη δική μας αντίληψη περί ρυθμιστικού πλαισίου, περί μεγαλύτερου ρυθμιστικού πλαισίου και ότι το κράτος μπορεί σε όλα να δώσει λύσεις.

Απαντήστε μου όμως: Μετά απ' αυτό το νομοθετικό ρυθμιστικό πλαίσιο που είχαμε, ήταν υπέρ του δάσους; Το μισό δάσος έχει καεί στην Ελλάδα. Ήταν προστατευτικές δηλαδή αυτές οι διατάξεις; Και το ζήτημα είναι να μείνουμε απλά σε ιδεολογικές αγκυλώσεις, που στην ουσία δεν προσφέρουν κάτι; Καταστρέφουν το δάσος, αλλά καταστρέφουν και την ατομική περιουσία και ιδιοκτησία του κόσμου.

Τι λέτε εσείς, δηλαδή, σε όλες αυτές τις χιλιάδες ανθρώπους που έχασαν την ιδιοκτησία τους; Είναι πενήντα χρόνια εγκλωβισμένοι σ' αυτή τη λογική και έρχεται τώρα το νομοσχέδιο να

δώσει λύσεις σε αυτό ακριβώς το πράγμα.

Γιατί άκουσα και την εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, που έλεγε ότι δίνουμε το δικαίωμα στους καταπατητές να μπουν μέσα στο δάσος, επειδή παίρνουμε ως χρονικό ορόσημο τους χάρτες του 1975 και όχι του 1945. Μα, με αυτή τη λογική, άμα πάμε στους χάρτες του 1800, όχι μόνο το Σύνταγμα, όπως ανεφέρθη, όχι η Βουλή, αλλά ολόκληρη η Ελλάδα είναι δασική. Με αυτή τη λογική θα πάμε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θεωρώ ότι είναι μια νομοθετική πρωτοβουλία που πραγματικά δίνει λύσεις –το ανέφερα προηγουμένως- λογικές λύσεις και σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 24 σε πολλές ομάδες. Δίνει λύσεις και σε γεωργούς και σε κτηνοτρόφους. Πού είναι το μεγάλο πρόβλημα, αν θα φτιάξουν οι κτηνοτρόφοι ως ή αν θα έχουν καλύτερες εγκαταστάσεις για την ίδια την αισθητική του δάσους; Δίνει λύσεις και σε ορειβατικά καταφύγια και σε εκπαιδευτήρια και κυρίως στους οικισμούς, που ανέφερα πριν.

Διότι δίδονται λύσεις σε δυο μεγάλα προβλήματα. Κοιτάζετε τον ΑΟΟΑ, όπως αναφέρθηκε ή τον Άγιο Στέφανο. Ρωτήστε τους κατοίκους του Αγίου Στεφάνου, που αυτή τη στιγμή ούτε παντζούρι δεν μπορούν να αλλάξουν με αυτό το νομοθετικό πλαίσιο που υπάρχει, αν έχουν δοθεί λύσεις ή όχι.

Με αυτήν την έννοια, λοιπόν, υπερψηφίζω αυτό το νομοσχέδιο, γιατί απαντά ουσία στα προβλήματα που έχουν ανακύψει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Καραθανασόπουλος έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν μπω στην ουσία του νομοσχεδίου, επιτρέψτε μου δύο σχολιασμούς. Πρώτον, αναφέρθηκε και ο εισηγητής μας στην προκλητική απόφαση του Δικαστηρίου της Πάτρας, που ουσιαστικά άφησε ατιμώρητους για τις εγκληματικές ενέργειες τον μεγαλύτερο αριθμό, αλλά και τους επιστάτες, απέναντι στους ξένους εργάτες γης.

Επιβεβαιώνονται έτσι για ακόμη μια φορά τα ταξικά χαρακτηριστικά της δικαιοσύνης, που κρίνει με βάση το δοσμένο νομικό πλαίσιο σε βάρος της ικανοποίησης των αναγκών της εργατικής τάξης και των εργαζόμενων. Άλλωστε, δεν είναι η πρώτη απόφαση αυτού του είδους.

Αλλά δεν είναι μόνο η ταξικότητα της δικαιοσύνης. Εδώ πρέπει να αναδειχθούν και οι εγκληματικές ευθύνες της Κυβέρνησης, η οποία αφενός διαμορφώνει το νομικό πλαίσιο, αλλά και αφετέρου, αν δεν είναι αυτή υπεύθυνη για τη διαμόρφωση, τουλάχιστον ανέχεται και συντηρεί τις συνθήκες στυγνής εκμετάλλευσης των αλλοδαπών εργατών γης από τους διάφορους μεγαλοτσιφλικάδες –όχι μόνο στην περιοχή της Μανωλάδας, αλλά και αλλού- διαμορφώνοντας έτσι ένα πολύ φθηνό και ανασφάλιστο εργατικό δυναμικό. Ταυτόχρονα, ανέχεται και συντηρεί τις απαράδεκτες συνθήκες διαβίωσης, που εγκυμονούν σοβαρούς κινδύνους για τη δημόσια υγεία.

Η συγκεκριμένη απόφαση –αλλά και η στάση της Κυβέρνησης- είναι σίγουρο ότι θα αποθρασύνει τη δράση των σύγχρονων τσιφλικάδων της φρούλας.

Από αυτή την άποψη, είναι φανερό ότι η ταξική αλληλεγγύη είναι μονόδρομος για την αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης. Η έκφραση της αλληλεγγύης των εργατών στους ξένους εργάτες γης είναι η μόνη αναγκαία προϋπόθεση, καθώς και οι κοινότητες οι οποίοι πρέπει να αναπτυχθούν για την αντιμετώπιση αυτής της στυγνής εκμετάλλευσης, των απαράδεκτων συνθηκών διαβίωσης και τη βελτίωση της θέσης των εργαζόμενων Ελλήνων και αλλοδαπών, καθώς και κατοχύρωση των δικαιωμάτων σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο γενικότερων αλλαγών και ανατροπών.

Το δεύτερο σχόλιο έχει να κάνει με την Αργεντινή. Αυτό το οποίο επιβεβαιώνεται από τις εξελίξεις στην Αργεντινή είναι η χρεοκοπία και των δύο μοντέλων στα πλαίσια της διαχείρισης του συστήματος.

Βέβαια, δεν μπορούμε παρά να υπογραμμίσουμε την υποκρισία των κομμάτων της συγκυβέρνησης, ότι οι εξελίξεις στην Αργεν-

τινή επιβεβαιώνουν τη δικιά τους επιλογή, το δικό τους μοντέλο, το οποίο όμως έχει συγκεκριμένα αποτελέσματα και τα βιώνουν καθημερινά ευρύτερα λαϊκά στρώματα, δηλαδή τις συνθήκες φτώχειας, εξαθλίωσης, την επιδείνωση της θέσης της εργατικής τάξης και των πλατιών λαϊκών στρωμάτων, συνθήκες οι οποίες δεν είναι προσωρινές, αλλά θα είναι μόνιμες και το επόμενο χρονικό διάστημα και το διάστημα της καπιταλιστικής ανάκαμψης στο όνομα της διατήρησής της.

Υπογραμμίζουμε επίσης και την υποκρισία του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και όλων όσων υπερασπίζονται το μοντέλο της Αργεντινής, γιατί μια τόσο πλούσια χώρα έχει τόσο φτωχούς ανθρώπους, έναν τόσο φτωχό λαό.

Μας προξένωσε εντύπωση η αναφορά του κ. Βούτση ότι πρέπει να εκφραστεί η αλληλεγγύη στην Κυβέρνηση της Αργεντινής, σε μια Κυβέρνηση η οποία κάνει αυτές τις επιλογές, για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα της αστικής τάξης της Αργεντινής, και η οποία έχει ευθύνες για τις συνθήκες φτώχειας και εξαθλίωσης που βιώνει ο λαός της.

Έτσι, λοιπόν, και στις δύο περιπτώσεις –και στο μοντέλο που εφαρμόζεται στην Ελλάδα και στο μοντέλο της Αργεντινής- υπάρχει μια κοινή συνισταμένη: η υπερασπίση είτε με τη μια μορφή είτε με την άλλη, των συμφερόντων του κεφαλαίου.

Για αυτό υπάρχει και αυτός ο τσακωμός ανάμεσα στην Κυβέρνηση και στην Αξιωματική Αντιπολίτευση: ποιος καλύτερα μπορεί να υπερασπιστεί να συμφέροντα της αστικής τάξης της χώρας μας. Από αυτή την άποψη, αδιαφορούς για την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών γιατί και οι δύο αυτές επιλογές οδηγούν το λαό στη φτώχεια και στην εξαθλίωση.

Η μόνη διέξοδος για τον ελληνικό λαό, αλλά και το λαό της Αργεντινής –και όχι μόνο- είναι να απαλλαγούν από τους δυνάστες τους, δηλαδή την αστική τάξη, τους εκμεταλλευτές τους. Μόνο έτσι μπορούν να απαλλαγούν από το χρέος, από την ανεργία, από τη φτώχεια και από την εξαθλίωση.

Ας έρθουμε στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα. Βεβαίως, δεν είναι αποσπασματικό νομοσχέδιο ούτε αποτελεί κεραυνό εν αιθρία, αλλά αποτελεί συνέχεια μιας σειράς νομοθετικών πράξεων που αφορούν την οργάνωση της γης και τη χρήση της γης.

Από αυτή την άποψη, βεβαίως, η Κυβέρνηση έχει συγκεκριμένο σχεδιασμό και δεν το αμφισβητούμε. Δεν λειτουργεί αποσπασματικά. Ο σχεδιασμός της Κυβέρνησης είναι να υπηρετήσει τις ανάγκες του κεφαλαίου, τις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων. Γι' αυτό κάνει τις απαραίτητες προσαρμογές, όσον αφορά μια σειρά πολιτικές επιλογές, όπως είναι οι μειώσεις στους μισθούς για πολύ φθηνή εργατική δύναμη, η ανατροπή στις εργασιακές σχέσεις, στα ασφαλιστικά δικαιώματα, στα συνδικαλιστικά δικαιώματα, για να υπάρχουν εργαζόμενοι πολύ φθηνοί για το κεφάλαιο, αναλώσιμοι για τους καπιταλιστές, στη λογική της θωράκισης της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας τους.

Η Κυβέρνηση προχωράει σε προσαρμογές στο κράτος, τις λεγόμενες αναδιρθρώσεις, για να δημιουργηθεί ένα πεδίο ευνοϊκό στην δράση των επιχειρηματικών ομίλων, ώστε να μπορεί να αναπτυχθεί η δράση των κεφαλαιοκρατών των υπερσυσσωρευμένων κεφαλαίων και σε νέους τομείς.

Κάνει συγκεκριμένες παρεμβάσεις και προσαρμογές στη γη και στην οργάνωσή της. Ουσιαστικά και με αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αλλά και με το προηγούμενο, το χωροταξικό, το ρυθμιστικό για την Αθήνα που συζητήσαμε χθες, επιδιώκει να άρει τους όποιους μικρούς περιορισμούς στη δράση των επιχειρηματικών ομίλων και να διευκολύνει την αλλαγή της χρήσης γης και τη συγκέντρωση της γης σε όλο και λιγότερο χέρια.

Με αυτό τον τρόπο, ικανοποιεί, απαντά στις ανάγκες και στις στοχεύσεις του κεφαλαίου, στην ανάγκη δηλαδή να θωρακιστεί το καπιταλιστικό κέρδος. Και ακριβώς σε αυτή την ανάγκη, σε αυτό το βωμό, θυσιάζεται η ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.

Εμείς το λέμε καθαρά, δεν είναι το μνημόνιο που οδηγεί τη συγκυβέρνηση σε τέτοιου είδους μέτρα και τέτοιες επιλογές. Είναι οι ανάγκες του κεφαλαίου και η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που εναιολογεί και εναρμονίζει αυτές τις ανάγκες.

Και από αυτή την άποψη, και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι ενταγμένο, είναι εναρμονισμένο, με τη γενικότερη πολιτική των

ιδιωτικοποιήσεων, της ενίσχυσης της κερδοφορίας του κεφαλαίου στο πλαίσιο της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να προσαρμοστεί η διαχείριση των δασών στους νόμους της καπιταλιστικής αγοράς, να ικανοποιηθούν οι ανάγκες της λεγόμενης πράσινης ανάπτυξης και να υλοποιηθούν οι οδηγίες για τα δασικά συστήματα και το 7^ο πρόγραμμα της περιβαλλοντικής δράσης.

Έτσι, λοιπόν, με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο προωθείται η ιδιωτική πολεοδόμηση και μέσα από αυτή τη διαδικασία της ιδιωτικής πολεοδόμησης η πρωτοβουλία της χάραξης των νέων πολεοδομικών σχεδίων μεταφέρεται απευθείας στο μεγάλο κεφάλαιο, που μπορεί να καθορίζει τους όρους και τις προϋποθέσεις αξιοποίησης της γης και του πολεοδομικού σχεδιασμού.

Εδώ επιτρέψτε μου να πω το εξής: Έγινε μια μεγάλη κουβέντα σχετικά με το ότι η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει το χρόνιο πρόβλημα των οικοδομικών συνεταιρισμών και για τους προ του '75 οικοδομικούς συνεταιρισμούς με την αναλογία 50-25-25, αλλά και για τους μετά το '75 οικοδομικούς συνεταιρισμούς, όπου ανταλλάσσει τη γη και τους μεταφέρει σε οικισμούς είτε φθίνοντες είτε πλήρως εγκαταλελειμμένους.

Αποτελεί υποκρισία, κατά τη γνώμη μας, αυτό το οποίο λέει η Κυβέρνηση, ότι αντιμετωπίζει το πρόβλημα. Γιατί και η πρώτη περίπτωση θα διευκολύνει κάποιους, βεβαίως, που δεν θα έχουν τη δυνατότητα να οικοδομήσουν, αφού δεν θα έχουν άρτιο το 25% που θα τους μένει για να μπορεί να οικοδομηθεί. Έτσι, θα συγκεντρώσει η γη που θα κατέχουν οι οικοδομικοί αυτοί συνεταιρισμοί σε μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα.

Επίσης, είναι δώρο άδωρον να στέλνεις τους εναπομείναντες οικοδομικούς συνεταιρισμούς σε πλήρως εγκαταλελειμμένους οικισμούς. Γιατί εγκαταλείφθηκαν αυτοί οι οικισμοί; Επειδή δεν μπορούσαν να ικανοποιήσουν τις ανάγκες αυτών που ζούσαν εκεί. Και θα στείλουμε τώρα κάποιους σε αυτούς εκεί τους τόπους, για να μπορέσουν να ικανοποιήσουν τις οικιστικές τους ανάγκες.

Και από αυτή την άποψη, αν κάτι επιβεβαιώνεται, είναι ότι το μόνο που μπορεί να δώσει λύση στα προβλήματα στέγασης είναι η πολιτική της λαϊκής κατοικίας, η οποία έχει ως προϋπόθεση ότι η στέγη αποτελεί δικαίωμα για τον καθένα και πρέπει από το κράτος –βεβαίως το αστικό κράτος δεν μπορεί να το προσφέρει– να παρέχεται σε όλο τον κόσμο, ικανοποιώντας τις σύγχρονες ανάγκες για στέγαση με βάση τα επιτεύγματα της επιστήμης.

Βεβαίως, το δεύτερο κομμάτι είναι η δυνατότητα να αξιοποιηθούν από τα επιχειρηματικά συμφέροντα τα δημόσια και ιδιωτικά δασικά οικοσυστήματα.

Έτσι, λοιπόν, παραδίδονται τα δασικά οικοσυστήματα στους επιχειρηματικούς ομίλους, διευρύνοντας τις κατηγορίες των επιτρεπόμενων παρεμβάσεων, εντείνοντας την εμπορευματοποίηση των δασικών οικοσυστημάτων, ιδιαίτερα στο τουριστικό κεφάλαιο, στις τουριστικές επιχειρήσεις, αλλά και στις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Εξασφαλίζονται οι προϋποθέσεις για την ανάπτυξη των επιχειρηματικών ομίλων και στον τομέα της κτηνοτροφίας.

Άρα, όχι μόνο δεν διασφαλίζετε τους κτηνοτρόφους που έχουν εγκατεστημένες μονάδες σε τέτοιες περιοχές, σε δασικές εκτάσεις, αλλά, αντίθετα, με αυτήν την πολιτική τους οδηγείτε πιο βίαια στον εκτοπισμό.

Έχετε αναρωτηθεί ποτέ, κύριε Υπουργέ, τι κόστος έχει για έναν τέτοιο κτηνοτρόφο να αποκτήσει άδεια πολεοδομική και περιβαλλοντική; Έχετε αναλογιστεί πόσο κοστίζει να συνδεθεί με το δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας και πόσο να φτιάξει μια σύγχρονη σταβλική εγκατάσταση; Από πού θα τα βρει αυτά τα χρήματα; Πώς θα μπορέσει να λειτουργήσει με αυτόν τον τρόπο με τον οποίο καθορίζει το νομοσχέδιο;

Άρα, θα επιταχύνετε αυτού του είδους τη διαδικασία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το ζήτημα, λοιπόν, δεν είναι αν θα πρέπει να αξιοποιηθεί ή όχι το δάσος, η γη, αλλά για ποιο σκοπό θα αξιοποιηθεί, ποιανού συμ-

φέροντα θα εξυπηρετήσει.

Από αυτήν την άποψη, συγκρούονται δύο λογικές: Η λογική που δεν αμφισβητεί τη δράση των επιχειρηματικών ομίλων, ανεξάρτητα αν τους χωρίζουν σε κακούς ή καλούς επιχειρηματικούς ομίλους. Οι επιχειρηματίες θέλουν να αξιοποιήσουν τα οικοσυστήματα και τα δάση, τους ορεινούς όγκους, τις ακτές και τους αιγιαλούς με σκοπό, απλά και μόνο, την προσπόριση του καπιταλιστικού κέρδους. Από την άλλη μεριά, η λογική τού να αξιοποιηθούν όλα αυτά για την ικανοποίηση των σύγχρονων και διευρυμένων λαϊκών αναγκών.

Θεωρούμε, συνεπώς, άσφαιρη την κριτική που κάνει το κόμμα της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, που αφενός μεν, δεν αμφισβητεί την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στον τομέα των δασών, αφετέρου, δε, δεν αμφισβητεί την πολιτική, την στρατηγική της ανταγωνιστικότητας και της στήριξης της καπιταλιστικής επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Εμείς, ως ΚΚΕ, βρισκόμαστε στον αντίποδα αυτών των δύο παραλλαγών της πολιτικής, βρισκόμαστε στον αντίποδα αυτού του πλαισίου του καπιταλιστικού. Για εμάς, χρειάζεται, βεβαίως, μια ανάπτυξη που θα υπηρετεί τις λαϊκές ανάγκες, η οποία θα εξασφαλίζει την ισόρροπη σχέση του ανθρώπου με το φυσικό περιβάλλον. Μια τέτοιου είδους ανάπτυξη απαιτεί ένα ριζικά διαφορετικό δρόμο. Μια τέτοιου είδους ανάπτυξη προϋποθέτει την κοινωνική ιδιοκτησία στη γη, προϋποθέτει την κοινωνική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής, προϋποθέτει τον κεντρικό σχεδιασμό της οικονομίας, τη ρήξη με τα μονοπώλια και την ιδιοκτησία τους, δηλαδή, απαιτεί την κοινωνικοποίηση των μονοπωλίων, απαιτεί την αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη μονομερή διαγραφή του χρέους κάτω από συνθήκες, βεβαίως, άλλης εξουσίας στον τόπο μας, άλλου κράτους, της εργατικής λαϊκής εξουσίας και του εργατικού λαϊκού κράτους.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Περιβαλλοντική αναβάθμιση και ιδιωτική πολεοδόμηση - Βιώσιμη ανάπτυξη οικισμών - Ρυθμίσεις δασικής νομοθεσίας».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ: Παρών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Περιβαλλοντική αναβάθμιση και ιδιωτική πολεοδόμηση - Βιώσιμη ανάπτυξη οικισμών - Ρυθμίσεις δασικής νομοθεσίας» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι οι Υπουργοί Εσωτερικών, Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατέθεσαν σχέδιο νόμου «Ελεγχος των οικονομικών των πολιτικών κομμάτων και των αιρετών αντιπροσώπων Βουλής και Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διάρκη Επιτροπή.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 17.08' λύεται η συνεδρίαση για αύριο Παρασκευή 1η Αυγούστου 2014 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη, που έχει διανεμηθεί.